

موعته زیله

سهره لدانیان - گروپه کانیان - بیرورا و تیروانیه فیکریه کانیان

سهلاح ئه بو سعود

وه رگی پانی
شاهو عومهر عارف

موعتہ زیلہ

سہرہلدانیان – گروپہکانیان – بیروپا و تیروانینہ
فیکرییہکانیان

صلاح نہبو سعود

وہرگیپانی

شاهو عومہر عارف

چاپی یہ کہم

۲۰۱۹

له بلا وکړاوه کانی خانې چاپ و به خشي رڼما

زنجیر ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

پاښتانه کتیب

له و موعته زیله

➤ نوو سینی: صلاح نه بو سعود

❖ وه رگپړانی: شاهق عومر عارف

❖ بابت: لینکولینه وه

❖ دیزاینی و بهرگ: فواد که و لوسی

❖ نویه تی چاپ: چاپی به که م

❖ سالی چاپ: ۲۰۱۹

❖ شوینی چاپ: چاپخانه ی که نج

❖ تیراژ: ۱۰۰۰

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره سپاردن: (۲۷۱۳) ی

سالی ۲۰۱۹ ی پیدراوه.

ناونیشان

سلیمانی — سابونکران — نیوان که راجی عوسمانی ته مین و شوقه کانی ته کیه رووته.

ژماره ی موبایل: (۰۷۷۰۱۵۷۴۲۹۳) (۰۷۵۰۱۱۹۱۸۴۷)

پېرست

پېشه کی..... ۹

بهشی يه کهم

مه بهست له موعته زیله و هوکاره کانی ناولیتانی چیه؟..... ۱۳

بهشی دووهم

دهرکه وتنی موعته زیله و نه و هوکارانه ی بوونه هو ی دهرکه وتنی..... ۳۵

پېشه کی..... ۳۷

بهشی سییه م

پینج بنه مایه که..... ۷۷

پېشه کی..... ۷۸

بهشی چوارهم

موعته زیله و کایه ی سیاسی..... ۱۸۱

پېشه کی..... ۱۸۳

بهشی پینجه م

هه لسه نگاندنی موعته زیله..... ۲۱۷

پېشه کی..... ۲۱۹

سهرچاوه کان..... ۲۴۱

موعته زیله...

دهسته و تاقمیکي ئیسلامییه به دید و فیکریکی نوږوه
هاته مهیدان.. له پیناو عه دالهت و یه کتاپه رستی خودای
که ورده دا به رگریکرد. به م دید و فیکره وه که وته مشت و
مړ له گه ل نه یاره کانی ئیسلامدا و به لکه کانیاں
پوچه لکړدنه وه و ثاینی ئیسلامیشیان له سهر پووی زه ویدا
بلاوکرده وه، سهرباری نه وه، بریار درا به سهریاندا که
نه وانه تاقمیکي بیدعه چی و گومړان.. له م کتیبه دا به
بیروباوه په کانی موعته زیله ناشنا ده بیت، بۆ نه وه ی
ببینیت و بزانت ئایا نه و بریاره ی پیشوو دروست و راسته
یان نه وه تا گروپیک بوون و پروپاگه نده یان به دهمه وه
هه لیه ستراوه؟!

پیشکشه به:-

➤ هه موو خویندکارانی بواری فهلسهفه و زانسته ئیسلامیه کان.

➤ هاوسه ری به وه فا و خوشه ویستم، که هه میشه هاندهرم بووه و خۆم به قهرزدارى ده زانم.

➤ به و مامۆستایه ی سه ره تا دهستی گرتم و فیّری وانه کانی ژیا نی کردم.

➤ به هه موو ئه و مامۆستا و ئازیزانه ی که به ئامۆژگاری و تیّبینیه به سوده کانیان هاوکار و هاندهرم بوون.

➤ گه نچ و لاوانی خوینگه رمی نیشتیمانه که م که شه یدای زانستی نوین.

پیشہ کی

سو پاس و ستایش بۆ خدا و درود و سلاؤ بۆ سەر پیتفەمبەر (درودی خودای لیبیت) وه بۆ سەر یار و یاوه رانی و شوینکه وتوانی تا پۆژی دوایی.

له راستیدا مهرگی موحه مەهد (درودی خودای لیبیت) بۆ موسلمانەکان تەنها مهرگی پێبەر و پیشه وایه کی سیاسی و کۆمه لایه تی نه بوو، به لکو مهرگی په یوه ندی به رده وامی نه وان بوو له گه لّ خدا و نیگای خوداییدا، چونکه به مهرگی نه و نیدی وه حی و نیگا کۆتایی هات و که سێک نه ما که له پووی ئاینیه وه قسه ی نه و راسترین قسه بیت، بۆیه موسلمانەکان ناچار بوون که پێباز و بیرکردنه وه ی جیا په یه وه بکه ن بۆ یه کلاکردنه وه ی ئاریشه و پرسیار و ملعلانیکانی خۆیان. بۆیه به مردنی پیتفەمبەر (درودی خودای لیبیت) موسلمانان له وه تیگه یشتن که چەندین پرس و کیشه هه یه که به ئالۆزی به جی هیلراوه، نه مه جگه له وه ی که کیشی تازه و نوێ دینه ئاراوه و نه مان ده بیت خۆیان چاره سه ری بکه ن و بیرى لێبکه نه وه.

خوێنەری ئازیز: ئەم کتێبەى که له بهر ده ستدایه باس له سه ره لدانى گروپ و ده سه ته یه کی ئیسلامی ده کات که به گه و ده ترین گروپی نه قلی و که لامی له میژووی ئیسلامیدا هه ژمار ده کریت، هاوکات پێبەر و پیشه وایانی نه قه لگه رایین له نێو نه و کلتوره دا، جا باسکردن له گروپه لێکی وه ک موخته زیله بۆ

ناشنابوونی زیاتره به و ماجه راییهی که له نټو دنیای ئیسلامدا له و دهمه دا هه بووه، نه وهی که لیږه دا شوټنی باسی ئیمهیه، نه و ژینگه یهیه که موخته زیلهی تیدا سه ره له ددهات، نه و ژینگه یهش بۆ خۆی دوو لایه نی ههیه، یه که م خودی ئیسلام، واته "ئایه ته کانی قورئان و بیروباوه په ئیسلامیه کان"، هه روه ها له گه له نه و ژینگه کلتورییه ناوخۆیییه که موسلمانان کان تیدا ده ژیان و کاریگه ری نه م ژینگه یه له سه دروستبوونی مشتومر سه بارهت به بیروباوه په ئاینیه کان ... هتد. لایه نی دووه میش ئاینی ئیسلام له به رامبه ر ئاین و بیروباوه په کانی دیکه و موسلمانان کان له به رامبه ر خاوه ن ئاین و بیروباوه په کانی تر دا.

هه رچی لایه نی یه که مه نه و موخته زیله کان مانا و لیکنانه وهی جو دایان بۆ ئایه ته کان هه یه و ته وای ئایه ته کانی قورئان له پښه ی نه قله وه رافه ده که ن و ته ئویلیان بۆ ده هیښنه وه، لیږه وه له گه له په یږه وانی سه له ف که و تنه ده رگیری یه که تر و لیږه و له وئ هه ندی جار تۆمه تیشیان ده دایه پال یه کدی. سه بارهت به لایه نی دووه میش مشتومری موسلمانان بوو له به رامبه ر ئاین و بیروباوه په جوړ به جوړه کاند، به تاییهت کاتیک که فتوحاتی ئیسلامی هیډی هیډی گه شه ی ده کرد و تا ده هات ناوچه و ولاتی دیکه ده هاتنه ژیر پکیفی سوپای موسلمانان وه، نه وه نده یان زانی تی که له به چه ندین کلتور و بیروپا و ئاینی جیاواز بوونه ته وه، جا به هۆی نه وهی که مشتومر له گه له نه و جوړه مرقانه دا نه نجامیکی نه وتزی لیته که و ته وه، چونکه نه وان هه ر له پتوه بریایان به به لگه ی نه قلی - قورئان و فه رمووده - نه بوو، وه ئینکاری قورئانیشیان ده کرد، بگره ئینکاری پیغه مبه رایه تی موحه ممه دیشیان (درودی خودای لیبت) ده کرد، پتویست بوو موسلمانان به هه مان چه کی نه وان که پشتیان پی به ستبوو

پووبه پوویان بینه وه، ئه ویش میتۆدی فهلسهفه بوو، چونکه خاوهن ئایدیاکانی دی شاره زابوون له زانستهکانی فهلسهفه و دهیانزانی چۆن مشت و مێ له گهڵ بهرامبهردا ئه نجام بدن. بۆیه موعتهزیه کانیش به و پۆحیه ته وه دهستیاندایه خویندنی زانسته فهلسهفیه کان و به هه مان ئه و چه که ی ئه وان به کاریان ده هیتنا پووبه پوویان وه ستانه وه، له و پیتاوه شدا چه ندین دیدار و پووبه پووبوونه وه یان له گهڵدا ئه نجامدان و توانیان زۆر ژیرانه هه موو ئه و به لگانه ی ئه وان ده یانه پیتاوه پووجه ل بکه نه وه، ئه مه ش وایکرد هه زاران که س له ئاین و بیروباوه په جودا کان بینه ناو ئاینی ئیسلامه وه و موسلمان بوونی خۆیان له سه ر دهستی ئه واندا راگهیهن. ته نانه ت بۆ پارێزگارێکردن له ئاینی ئیسلام له لایه ک و بلاوکردنه وه ی بیرى موعتهزیه له لایه کی تره وه، چه ندین پیاویان نارد بۆ ناوچه جیاوازهکانی خاکی ئیسلام، بۆ ئه وه ی مه زه به که یان بلاویته وه.

ئه وه ی له م پێشه کیه دا ده مه ویت بیلیم ئه وه یه چی مه زه به و بیروپا و ئایدیا هه یه خا ل نییه له چه وتی و خه وش و خا ل، چونکه که ما ل و بی خه وشى ته نها بۆ زاتی په ره ردگا ره، لی ره وه موعتهزیه ش وه ک هه ر گروپ و دهسته یه کی تر پشکی له و خه وشانه دا هه بووه، ئه وه بوو هه ر زوو له نێو خۆیاندا بوونه چه ند به شێک و لی ره و له و ئ قوتا بخانه و گروپی دیکه یان دروست ده کرد و بر وای سه یر و سه مه ره یان ده هیتنا یه گۆڕی، تا گه یشته ئه وه ی هه ند ئ جار له نێو خۆیاندا ته کفیری یه کتریان ده کرد.

خوینهری ئازیز: ئه م کتیبه ی که له به رده ستدایه باس له سه ره لدانى بیرى موعتهزیه کان ده کات و له پینچ به ش پینکهاته وه، هه موو به شێکیش پێشه کی تایبه ت به خۆی هه یه:

له بهشی یه که می ئه م کتیبه دا نوسه ر باس له سه ره تای ناو و ناوانانی موعته زیله ده کات و له پووی میژوو ییه وه پۆلینیان ده کات، دواتر پای په سه ند له و باره وه ده خاته پوو، له بهشی دووه میشدا باس له ده رکه وتنی موعته زیله ده کات له گه ل ئه و هۆکارانه ی بوونه هۆی ده رکه وتنی بیرى موعته زیله، هه رچی به شی سیته میشه ئه و باس له پینچ بنه ماکه ی موعته زیله ده کات که له سه ری دروست بووه، که بریتین له بنه ماکانی " التوحید، العدل، الوعد و الوعید، المنزلة بین المنزلتين، الأمر بالمعروف و النهی عن المنکر " له گه ل چه ندین مه سه له ی تاییه ت که په یوه ندیان به و بنه مایانه وه هه یه، سه باره ت به به شی چواره می کتیبه که، باس له چوونه ناوه وه ی موعته زیله کان ده کات بۆ نیو کایه ی سیاسى، ئه مه ش له پینا و زووتر بلا بوونه وه ی مه زه به که یاندا، ئه مه ش بۆ خۆی هۆکارى پووکانه وه بوو که به سه ریاندا هات، دوا یین به شیش که به شی پینجه می ئه م کتیبه یه نوسه ر - که وه ک لایه نگیری بیرى موعته زیله تیایدا ده بینرئ - هه لساندن بۆ بیرى موعته زیله کان ده کات و چه ند پرستک له و باره وه شه ن و که و ده کات.

له کۆتاییدا ئه مه ویت ئه وه بلیم به پتویستم زانی له باره ی که لامه وه به ره مه یتک پیشکه ش به و خوینه رانه بکه م که ده یانه ویت زیاتر شاره زابن له بواری فه لسه فه و زانسته ئیسلامیه کاندا، هاوکات به له خۆبردنی شه وه خزمه یتک بیت به کتیبخانه ی کوردی، به و هیوا یه ی توانیبیتم سوودیک به هه مووان بکه یه نم.

شاهۆ عومه ر عارف

٢٠١٧ / ٨ / ٢٠

هه له بجه

به‌شی یه‌که‌م

مه‌به‌ست له موعته‌زیله و
هوکاره‌کانی ناولیتانی چیه؟

پیش ئوۋەى بچىنە نىۋ ناۋەپۇكى باسەكەۋە، پىۋىستە ئوۋە بزائىن موعتەزىلە كىڭن و لە كوپى ئەم باسەدان، ھەندىك دەلئىن موعتەزىلە ئوۋانەن كە خۇيان جياكردەۋە و بەشدارىيان لەو ئاشوب و فیتنەيەدا نەكرد كە لەنىۋان عەلى كوپى ئەبو طالب "خوداى لى پازى بى" و نەيارەكانىدا پوويدا، ھەندىكى دىكەش مەبەستىيان پىتى موعتەزىلەى كەلامىە - كە ئەمەش باس و خواستى ناۋەپۇكى ئەم بابەتەيە كە باسى لىۋە دەكەين - ئىستاش تىشك دەخەينە سەر ھەردو بۆچوونەكە .

• موعتەزىلەى فیتنە:

لە زۆربەى كىتەبە مىژووبىيەكاندا ناۋى موعتەزىلە ھاتوۋە، بەلام ئەم ناۋە لەو كاتەدا بۆ ئوۋە بەكار نەھاتوۋە كە موعتەزىلە ۋەك مەزھەبىكى دىنى بناسىنىت كە ياسا و پىساي تايبەت بە خۆى ھەبىت، بەلكو لەبەرامبەر ئوۋ كەسانەدا بەكار ھاتوۋە كە ھەلۋىستىيان لەبەرامبەر ئوۋ دوو دەستە و تاقمە جەنگكەرەدا نەرىنى بوو^۱.

دىارتىرىن نمونەش لەسەر ئەم ھەلۋىستە نەرىنى يە ئوۋ كۆمەللە بوو كە بەيەتەيان بە عەلى كوپى ئەبو طالب نەدا "خوداى لى پازى بى" و پەتەيانكردە لەگەلدا بەشدارى بكن لەھەر دوو جەنگى جەمەل و صفىندا^۲.

^۱ - بېروانە أحمد أمين - فجر الإسلام - ل ۴۵۹ - دار النهضة المصرية - القاهرة - ۱۹۸۸.

^۲ - ھەمان سەرچاۋە و لاپەرەى پىشور.

پاش ئوۋى بەيەت درا بە على كۆپى ئىبو طالب، ئاردى بە دواى سەدى كۆپى ئىبى ۋە قاص و ەبدوللای كۆپى عومەر و موھەممەدى كۆپى مەسلەمەدا و ۋتى: پېم گەشتوۋە كە وتوتانە بەيەت ئادەين، سەد ۋتى: راستيانكردوۋە، بەيەت پى ئادەم و لەگەشت دەرنامچ، ھەتا شمشېرەكەى خۆم نەدەيتى و پېم نەلتى كاميان بېوادارە و كاميان بېباۋەپ، ئىبن عومەريش پىي ۋتوۋە: سۆيىدەت دەدەم بەخودا و بەرپەحميانەتەى كە لەنئىوانماندا ھەيە زۆرم لىنەكەى لەسەر شتى كە نازانم ئىنجامەكەى چۆنە، سۆيىدەت بەخودا بەيەت ئادەم ھەتا موصلمانان كۆنەبنەۋە لەسەر ئوۋى كە خودا لەسەرى كۆيكرىدەنەتوۋە، موھەممەدى كۆپى مەسلەمەش ۋتى: پېغەمبەر (دردى خوداى لەسەر بىت) فەرمانى پى كرەوم گەر ھاۋەلەكانم ئاكوكيان تىكەوت لايەنگرى ھېچ يەككىيان نەكەم و شمشېرەكەم بىكىشم بە بەردىكدا و بېشكىنم، بۆيە دەچم لەمالەۋە دادەنىشم و ناچمە نىو ھېچ بەرەيەكەۋە تا ئو كاتەى دەستىكى ھەلە دىت و ئەمكۆيت، يان ئوۋەتا مردنم پى دەگات. منىش ئوۋەم كرەۋە^۲:

ئەم ھاۋەلەنە و چەند ھاۋەلتىكى دىكەش بەر شىۋەيە لەبەرەمبەر پوۋداۋە سىياسىيە جۇرا و جۇرەكانى دەۋرۋوبەرياندا، ھەلۋىستى بىلەينيان گرتەبەر و خۇيان كەنارگرت لە پوۋداۋەكان و ئىعتىزالىيان لە ھەموۋيان كرت، چونكە بۇيان يەكلا نەببۋىيەۋە كى لەسەر ھەقە و كىش لەسەر ئاھەقە، ئوۋەبوۋ خەلىفە عوسمان كۆژا و خەلىكەش لەنئىوان خۇياندا دابەش بوون بەسەر دوو بەرەدا، ئايا خەلىفە عوسمان لەسەر ھەق بوۋە يان بىكۆژەكانى؟

^۲ - الحافظ بن أحمد أبي حاتم محمد بن حيان - السيرة النبوية وأخبار الخلفاء - ل ۳۰۵ - تحقيق و مراجعة سعد كريم الفقى - دار ابن خلدون - بيروت.

ئایا عەلی دەیتوانی خەلیفە عوسمان بپارێزی یان کەمتەرخەمی کرد و
نەپیاراست؟.

ئینجا هەندێک هاتن و داوای خوێنی خەلیفە عوسمانیان دەکرد و بە داوی
نەوێشدا جەنگی جەمەل پوویدا کە لەنێوان عەلی لە لایەک و خاتوو عائیشە و
طلحە و زوبیر لە لایەکی تردا، پاش نەوێش جەنگی صفین هاتە ئاراوە کە لە
نێوان بەرەوی عەلی و موعاویەدا پوویدا، هەموو ئەمانەش زیاتر خەڵکەکی
دووچاری پەڕیشانی کرد بوو، نەیان دەزانی کام یەک لەو دوو دەستە یە
حەقە، بۆیە خەڵکەکی ئیعتیزالیان لە هەموو ئەو پووداوانە کرد و خۆیان لێ
کەنار گرتن، تەنانت ئەم دیاردە ی ئیعتیزال و کەنار گرتنە تەواوی ناوچەکانی
دیکە ی گرتبویەو، ئەوە تا قەیسێ کۆپی سەعد کە - کاربە دەستی عەلی بوو
لە میصر - نامەی نوسی بۆ عەلی و تیایدا پێی وت: (بەناوی خودای گەورە و
مێهرەبان.. پاشان ئەوا ئەمیری ئیمانداران ئاگادار دەکەمەو خودا بپارێزی کە
کۆمەڵە خەڵکێک لێرە خۆیان جیاکردووە تەو و ئیعتیزالیان کردووە لە ئاست
پووداوەکاندا، داوای ئەوەشیان لێکردووم کە وازیان لێ بهێنم و لێیانگەڕێم
لەسەر ئەو حالەتە ی کە بپاریان لەسەر داو، تا ئەو کاتە ی کاروباری
موسڵمانان یەکلایی دەبێتەو، ئێمەش ئەو کاتە بۆچوونی خۆمان دەردەبرین،
بۆیە منیش پێم باش بوو دەستیان لەسەر هەلگرم و زۆریان لێ نەکەم و
پەلەشیان لێ نەکەم لە جەنگکردندا^٤).

تەنانت ئەوانەش کە لە بەرەوی عەلیدا بوون و جەنگیان دەکرد، پەڕیشان
ببوون و پامابوون لەو هەلۆیستە ی گرتبویانە بەر و نەیان دەزانی ئایا

---

^٤ - الطبري - تاريخ الأمم والملوك - تحقيق محمد أبو الفضل إبراهيم ج ٤ - ل ٥٥٤ - دار

المعارف - ١٩٧٦.

هه‌لۆیسته‌که‌یان دروسته و له‌سه‌ر‌ه‌قن‌یان نه‌وه‌تا هه‌لۆیسته‌که‌یان به‌تاله و ناحه‌قیان هه‌لبژاردوه، نه‌وه‌بوو ئه‌ین جهرموز - له‌جهرنگی جهمه‌ل‌دا - زویری کوشت، نه‌وجا‌هات بۆ‌لای‌عه‌لی و هه‌والی کوشتنی زویری پێدا، عه‌لیش وتی: له‌پێغه‌مبه‌ری‌خودام (درودی‌خودای‌له‌سه‌ر‌بێت) بیستوه‌ده‌یفه‌رموو: بکوژی ئه‌ین‌سه‌فیه - زویر - له‌ئاگرده‌یه، ئه‌ین‌جهرموزیش وتی: گه‌ر‌له‌گه‌ل‌ئێوه‌دا‌دژ به‌وان‌جهرنگه‌ین‌له‌ئاگرده‌ین: گه‌ر‌له‌گه‌ل‌ئێوه‌ش‌دا‌جهرنگه‌ین‌هر‌له‌ئاگرده‌ین، بۆیه‌شمشیره‌که‌ی‌خۆی‌کرد‌به‌سکی‌خۆیدا و خۆی‌کوشت^۹.

تا‌ئهم‌پاده‌یه‌دوو‌دلی و پارایی‌له‌نیو‌خه‌لکیدا دروست‌ببوو، بۆیه‌زۆر‌ئسته‌م‌بوو‌که‌سێک‌بتوانی‌بریارێکی‌ئهریتی‌بگرته‌به‌ر‌له‌به‌رامبه‌ر‌ئو‌ئاشوب و فیتنه‌یه‌ی‌که‌هه‌لگیرسابوو، بۆیه‌ئهمانه "موعته‌زیله‌ی‌فیتنه" سه‌لامه‌تیان‌هه‌لبژارد و خۆیان‌که‌نار‌گرت‌له‌هموو‌ئو‌په‌وتانه‌ی‌که‌له‌گه‌ل‌یه‌کتر‌دا‌جهرنگیان‌ده‌کرد، له‌ترسی‌ئوه‌ی‌نه‌بادا‌خۆیان‌بدنه‌پال‌په‌وتیک و دواتر‌ئو‌په‌وته "تاقمه‌له‌سنوور‌ده‌رچووه‌که" بێت و به‌هۆیه‌وه‌خه‌سارۆمه‌ندی‌دوניה و ئاخیره‌ت‌بین.

لێ‌ره‌وه‌بۆمان‌پوون‌ده‌بێته‌وه‌که "موعته‌زیله‌ی‌فیتنه" له‌په‌وتاده‌هه‌لۆیسته‌یان‌سیاسی‌بوو، له‌ناوه‌پۆکیش‌دا‌هه‌لۆیسته‌یان‌هه‌لۆیسته‌یی‌دینی‌بوو، له‌په‌ستیدا‌ترسی‌ئوه‌یان‌هه‌بوو‌که‌له‌دوا‌پۆژدا‌خه‌سارۆمه‌ند‌بین، به‌لام‌ناتوانین‌ئوه‌بلێین‌که "موعته‌زیله‌ی‌فیتنه" مه‌زه‌به‌یی‌دینیان‌هه‌بووه، که‌تیا‌یدا‌بنه‌ما و پێسای‌تایبه‌ت‌به‌خۆیان‌هه‌بووه‌جیا‌واز‌له‌هموو‌مه‌زه‌ب و ئاینه‌کانی‌تر.

^۹ - محمد بن حیان - هه‌مان‌سه‌رچاوه‌ی‌پێشوو - ل ۳۱۴.

• موخته زيله ى كه لامى:

ئەم قوتابخانە يە لەسەر پىنچ بنەما دادەمەزىت، ھەر كەس باوە پى بەم پىنچ بنەما يە ھەبوو ئەو بە موخته زيله ھەژمار دەكرىت، بنەماكانىش برىتين لە: (التوحيد، العدل، الوعد و الوعيد، المنزلۃ بين المنزلتين، الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر)^١ واتە: (يەكتاپەرستى، دادپەرورەى، پاداشت و سزا، شوپىنك لە نىوان دوو شوپىندا، ئەم بە چاكە و پىگريكردن لە خراپە)، بەلام لىرەدا پرسىارىك دىتە ئاراو، ئايا چ ھۆكارىك وايكرد ئەم ناوەيان لى بنرىت، ئايا پەيوەندى لە نىوان موخته زيله ى كه لامى و موخته زيله ى فىتنەدا ھەيە؟ پرسىار گەلىك دىتە ئاراو كە پشت بە خودا لە لاپەرەكانى داھاتوودا وەلامى يەك بە يەكى ئەو پرسىارانە دەدەينەو.

• ھۆكارى ناوڵىنانەكە:

سەبارەت بە ھۆكارى ناوانى موخته زيله چەند رايەك ھەيە، شەھرىستانى دەلىت: (... پۆڤىك كابرەك ھاتە لای ھەسەنى بەصرى^٢ و وتى: پىشەواكەى دىن! لای ئىمە كۆمەلىك پەيدا بوون دەلىن: ھەر كەسك گوناھىكى گەرە ئەنجام بدات پى كافر دەبىت و لە ئوممەتى ئىسلام پى دەچىتە دەرەو، ئەوانەش بە "وعيدية الخوارج" ناسراون، كۆمەلىكى دىكەش ھەن بىروايان وايە ئەوانەى گوناھى گەرەيان ھەيە ھىچ زيانكى بۆ باوەريان نىيە و پى بىباوەر

^١ - ابن حزم - الفصل في الملل والأهواء والنحل - ج ٢ - ل ٨٩ - دار المعرفة - بيروت - ١٩٧٥.

^٢ - ھەسەنى كۆپى ئەبو لەسەنى بەصرى لەسالى (١١٥ ك - ٧٢٨ م) مردوو، پىشەواى خەلى بەصرە بوو - موخته زيله كان لە نىو پىاوانىندا لە چىنى سىتەمدا ھەژماريان كردوو، بىوانە: - ابن خلكان - وفیات الأعيان و أنباء أهل الزمان - ج ١ - ل ١٨٠ - القاهرة - ١٧١٠ ك.

نابیت، وه زانستیش لای ئەوان پایەیه ک نییه له پایەکانی ئیمان و باوه، بۆیه ده‌لێن: (لا یضر مع الإيمان معصية، كما لا ينفع مع الکفر طاعة) واتە: "هیچ گوناھێک زیان نادات له ئیمان، وه ک چۆن له‌گه‌ڵ کوفردا هیچ گوێراپه‌یه‌یه‌ک سود و که‌لکی نییه!!" ئەو کۆمه‌له‌ش به "مرجئة الأمة" ناسراون، جا قوربان حوکمی جه‌نابت چی یه و ده‌بێت ئیمه‌ عه‌قیده و بیروباوه‌پمان له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا چۆن بێت؟ حه‌سه‌نی به‌صری ماوه‌یه‌ک که‌وته بیرکردنه‌وه، پێش ئه‌وه‌ی وه‌لام بداته‌وه "واصلی کۆپی عه‌طاء"^٨ هه‌ڵبایه و وتی: من ئه‌لێم ئەو که‌سه‌ی که خاوه‌نی گوناھی گه‌وره‌یه نه‌ کافری ته‌واوه، نه‌ بیرواداری ته‌واو، به‌لکۆ له‌ پله‌یه‌کدا له‌ نێوان هه‌ردووکیاندا - منزلة بین المنزلتين - ئینجا هه‌ستا و چوه‌ پال پایەیه‌ک له‌ پایەکانی مزگه‌وت و خۆی جیاکرده‌وه، به‌م هه‌لۆیسته‌ی ویستی وه‌ها وه‌لامی هاوه‌لانی حه‌سه‌نی به‌صری بداته‌وه، کاتی حه‌سه‌نی به‌صری ئه‌مه‌ی بیست، وتی: "اعتزل عنا واصل" واته‌: واصل خۆی لی‌مان جیاکرده‌وه، ئیتر به‌هۆی ئه‌وه‌وه "واصل" و هاوه‌لانی ناوی موعته‌زیله‌ درا به‌ بالایاندا.^٩ "ئیسفرايينی"ش هه‌مان پاوبۆچوونی شه‌هرستانی هه‌یه که له‌ باره‌يانه‌وه

---

^٨ - ئەبو حوذه‌یفه‌ واصلی کۆپی عه‌طاء. (١٢١ - ٨٠ ک = ٧٤٨ - ٦٩٩ م) یه‌کێکه له‌ پێشه‌وايانی زانستی که‌لام، نازناوی (غزّال) ی لی‌نرابوو، واته‌ شت چن، چونکه له‌ بازاپی پېشه‌وره‌رانی پستن و چنیدا زۆر داده‌نیشت تا ئافره‌ته‌ پاکداوێنه‌کانی پێ بناسیته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستگړیيان بکات، واصل نه‌یده‌توانی پیتی - پ - به‌ جوانی ده‌ربېږي، به‌لام له‌ به‌ر لی‌ها‌توویی له‌کاتی قسه‌کردنیدا نیازی به‌ پیتی - پ - نه‌بوو، له‌و باره‌وه‌ وتاریکی به‌ناوبانگیشی هه‌یه که تیایدا به‌ هیچ جوړیك پیتی - پ - ی تیډا ده‌رنه‌بړیوه و خۆی لی‌ پاراستوه، بپوانه:

- معجم الأدباء - یاقوت الحموي - ج ١٩ - القاهرة، یان بپوانه: - وفیات الأعیان - ج ٤.

^٩ - الشهرستاني - الملل والنحل - تحقیق محمد فرید - به‌شی یه‌که‌م ل ٦٨ - المکتبة‌ التوفیقیة - القاهرة.

وتویه تی، پاش نه وهی پاپوچوونی هاوه لآن و خه واریج له باره ی فاسیقه وه ده هیئی، ده لی: (واصل پیچه وانه ی هر دوو پاکیه و ده لی: فاسق له دونیادا نه بروداری ته واوه، نه کافری ته واریشه، به لکو له شوینی کدایه له نیوان دوو شویندا، برپاریشیان لای خودا نه وهیه له پاشه پوژدا له گه ل کافراندا به هه میشه یی له ناگردا ده میننه وه، هر که س له وانه ش پش نه وهی له دونیا ده رچیت و تهوبه بکات و بگه پتته وه، دروست نییه بۆ خودا لیتی خوش بیت، نه م پایه ش پیچه وانه ی پای موسلمانان بوو به گشتی، بۆیه خوی له موسلمانان جیاکرده وه، حه سه نی به صریش له کوژ و کوپونه وه که ی کردیه ده ره وه، ئیتر له گه ل هاوه له کانیدا خویان له حه سه نی به صری جیاکرده وه و ناویان لیتان "موخته زیله"، چونکه خویان له موسلمانان جیاکرده وه^{۱۱}).

یه کیک له پوژه لاتناسه کان به ناوی "جولد تسیهر"^{۱۲} بۆچونیک تری ههیه له باره یانه وه که ده لی: (بۆیه پییان و تراوه موخته زیله چونکه که سه کانی سه ره تایان وه ک واصلی کوپی عه طاء و عه مری کوپی عوبید و جه عفری کوپی موبه شیر و جه عفری کوپی حه رب وازیان له دونیا هینابوو، زیاتر حه زیان له ژیا نی خۆ په تاندنه وه و دونیا نه ویستی ده کرد^{۱۳}). بۆ چوونی سینه میس که

^{۱۱} - الأسفراييني - التبصير في الدين - ل ٦٦ - تحقيق محمد زاهد الكوثري - القاهرة - ١٣٥٩ ك.

^{۱۲} - جولد تسیهر (١٨٥٠ - ١٩٢١ م) له سالی ١٨٧٣ میلادیدا له کولێژی زانسته کان له زانکۆی "بودابست" وه ک وانه بیژ وانه ی وتوه ته وه .. پاشان په یوه ندی به نه زه ره وه کردوه و له سه ره دهستی "شیخ موحه مه مد عبه ده" وانه ی خویندوه، له باره ی ئیسلام و موسلمانانه وه چه ندين کتیبی نویسووه، به وانه: د. سعید مراد - مدرسة البصرة الإعتزالية - ل ٢١ - په راویزی ٥٨ - القاهرة - ١٩٩٢ م.

^{۱۳} - زه دی حسن جار الله - المعتزلة - ل ٣ - مطبعة مصر - القاهرة - (١٣٦٦ ك / ١٩٤٧ م) - مدرسة البصرة الإعتزالية - هه مان سه رچاوه ی پشوو - ل ٢١.

بۆچۈنى مەسعودىيە - كە يەككىگە لەپىياۋانى موعتەزىلە - دەلى: (بۆيە پىيان دەوترىت موعتەزىلە چۈنكى بېوايان وابوۋ خاۋەنى گوناھى گەۋرە نە بېوادارى تەۋاۋە، نە بېباۋەپى تەۋاۋ، بەلكى لەشۈيىنكىدايە لە نىۋان دوو شوپىندا - المنزلۃ بين المنزلتين - ^{۱۳}).

بۆچۈنىكى دىكەش ھەيە كە بۆچۈنى "ئەحمەد ئەمىنە" بەلام دواتر لىي پاشگەز بوۋەتەۋە، ئەۋىش ئەۋەيە كە دەلى: (لەچاپى يەكەمى ئەم كىتەبەدا بۆچۈنىكم ترم ھەبوۋ سەبارەت بەناۋلىتئانى موعتەزىلە، ئەۋىش ئەۋەبوۋ بۆيە پىيان دەوترىت موعتەزىلە چۈنكى جۈلەكە ئەم ناۋەى لىناۋىن، ئەۋىش بە پشت بەستەن بە وشەى - الفروشىم - كە لە زمانى عەرەبىدا بە واتاى - الإعتزالي - دىت، بۆيە وتم لەۋانەيە ئەم ناۋە خەلكىك ئەم ناۋەى بېيى بە بالاياندا پىشتەر جۈلەكە بوۋىن و دواتر موسلمان بوۋىن، ئەۋىش بە ھۆى ئەۋەى لىكچۈن لەنىۋان ئەم دوو تاقمەدا ھەبوۋە لەبارەى قەدەر و شتانگەلىكەۋە بۆيە ئەم ناۋەيان بېرپوۋە بەسەرياندا، بەلام دۋاى تىپرامان و وردبۈۋنەۋە خۆم لەۋ بۆچۈنە لادا و لىي پاشگەز بوۋەۋە ^{۱۴}).

كەۋاتە پاش ئەم خىستەن پوۋە ئەۋەمان بۆ پوۋن دەبىتەۋە كە سى بۆچۈن ھەيە ھەۋل دەدات ئەۋە پەتكاتەۋە كە ھۆكارىكى ديارىكراۋ ھەبى لەبارەى ناۋلىتئانەكەيەۋە، بۆچۈنى يەكەم دەلى: ھۆكارى ناۋناكەى بېرىتى يە لە جىبابۈۋنەۋەى ۋاسلى كوپى عەطاء لە كۆر و كۆبۈۋنەۋەكەى ھەسەنى بەسپى، بۆچۈنى دوۋەمىش ھۆكارى ناۋلىتئانەيان دەگىرپنەۋە بۆ ھالەتى خۆپەتانەۋە

^{۱۳} - المسعودي - مروج الذهب - ج ۲ - ل ۱۷۴. تحقيق - محمد محيى الدين - دار الكتاب اللبنانى - بيروت (۱۹۶۶م).

^{۱۴} - أحمد أمين - فجر الإسلام - سرچاۋەى پىشۋو - ل ۴۵۸ - پەراۋىزى ۲.

و دونيانەويستی كە موعتەزىلەكان خۇيان لەدۇنيا داپنىبوو، سەبارەت بە بۆچۈنى سىتەمىش دەيگىرنەوۋە بۇ ئۇ بۆچۈنەى كە بېراى بە (المنزلة بين المنزلتين) ھەيە بۇ مۇۋفى گوناھكارى گەرە، وەك ئۇەى لە پىشەوۋە باسما كىرد، بەلام ئۇيا راى بەھىز سەبارەت بە ھۇكارى ناولىئاننى موعتەزىلە بەو ناوۋە كامەيە؟.

• راى پەسەند سەبارەت بە ھۇكارى ناولىئانەكە:

سەبارەت بە دوايىن بۆچۈن كە ئەحمەد ئەمىن ھەيىبو ئۇە لىي پاشگەز بوويەو، بەلام راوبۆچۈنى پۇژھەلئناس "جولد تسىيەر" ئۇە ناكىت پىشتى پى بىستىن، چۈنكە ئىعتىزال يان خۆكەنارىگىرتن تەنھا جولەيەك نەبوۋە لە بوارى دۇنيا نەويستى و خۇ پەتاندەوۋەدا تا ئۇ ناوۋە لى بىرىت، بەلكو موعتەزىلە بە پلەى يەكەم پەوتىكى ئىسلامى ئەقلاى بوۋە، ھەرچى بۆچۈنى مەسعودىشە - كە يەككە لە پىاوانى موعتەزىلە - ئۇە تەئولى ناوۋەكەى كىردوۋە تا فەزلى و گەرەيى موعتەزىلە دەرىخات، ئۇەى ئۇيش پىي ھەستاۋە ھەمان ئۇ كارەيە كە ئىبن مورتەزا^{۱۰} لە كىتبەكەيدا بە ناوى - المنية و الأمل - پىي ھەستا، كە تىايدا وەك بەرگىرىكىردن وابو لە ناوۋەكە و ھاوكات وەلامدانەوۋە و بەرپەرچدانەوۋە بوو دۇ بە بەغدادى - كە دەلى بۆيە ئۇم ناوۋەيان دراوۋەتە پال، چۈنكە خۇيان دۈورە پەرىز گىرتوۋە لە راوبۆچۈنى سەرچەم زانايانى

---

^{۱۰} - ئەحمەدى كوپى يەحياى كوپى مورتەزا، لەسالى ۶۴۰ كۆچى مردوۋە و يەككە بوۋە لە موعتەزىلەكان، بە زۇرى لە كىتبەكەيدا - المنية و الأمل - پىشتى بەستوۋە بەو كىتبە موعتەزىلەنى كە لەناوچۈن و ئىستا لەبەردەستدانىن، بېوانە - زەدى جار الله - المعترلة - ل ۲۷۰ - ھەمان سەرچاۋەى پىشوو.

ئوممەت - ئىبن مورتەزاش لە ۋەلامىدا دەلى: (موعتەزىلە خۇيان ئەم ناۋەيان بېرپو ۋە بالاي خۇياندا نەك كەسانى تر، ھەروەھا پېچەۋانەى پابۇچوونى سەرچەم زانايانى ئوممەتئىش نەۋەستاۋنەتەۋە، بەلكو كاريان بۇ ئەۋە كىردوۋە كە لە سەرەتاي ئىسلامدا لەسەرى كۆكبوون، گەر پېچەۋانەى شتېكىشىيان كىردوۋە ئەۋە پېچەۋانەى ئەۋ پابۇچوونە داهىئىراۋە تازانە ۋەستاۋنەتەۋە كە دايان ھىئاۋە ۋەئەمان خۇيان لى جىاكىردوۋەتەۋە^{۱۶}).

ئەمەش ئەۋە دەگەيەنئىت موعتەزىلە ئەم ناۋەيان بەلاۋە گەۋرە نەبوۋە، بەلام ھەۋلىاندەۋە لەپىگەى بەلگەۋە فەزل ۋەگەۋرەيى ناۋەكە بخەنەپو^{۱۷}. سەبارەت بەپابۇچوونى يەكەمىش كە پىي ۋابو ھۆكارى ناۋاننى موعتەزىلە بۇ ئەۋە دەگەپىتەۋە چونكە "ۋاصل" لە ئەلقە ۋە كۆپى ھەسەنى بەسەرى خۇى جىاكىردەۋە، ئەۋە ئەحمەد ئەمىن ئەم پايە بە لاۋاز دادەنئىت ۋە دەلى: ... ئەم پابۇچوونە لە چەند پوۋىيەكەۋە لاۋازە!

يەكەمىيان: كەنارگرتن ۋەخۇجىاكىردەنەۋەى ۋاصل يان عەمرى كۆپى عوبىد^{۱۸} لەئەلقە ۋە كۆپى ھەسەنى بەسەرى لە مزگەۋتدا بۇ جىگايەكى دىكە، شتېكى ئەۋەندە گىرنگ نىيە كە دروست بى ناۋى گروپىك يان تاقمىكى پى بنرى بە قەدەر ئەۋەى ناۋ لىئانەكە پەيوەندى بە ناۋەپۆكەۋە ھەيە نەك لايەنى دەرەۋە.

^{۱۶} - ابن المرتضى - العنية و الأمل في شرح كتاب الملل والنحل - ل ۲ ، ۴ - طبعة حيدر آباد -

۱۹۰۲، بېۋانە: زەھدى جارىلە، ل ۴.

^{۱۷} - زەھدى جارىلە ھەمان سەرچاۋەى پېشۋو، ل ۵.

^{۱۸} - عەمرى كۆپى عوبىدى كۆپى باب، باب يەكك بوو لە كۆپلەكانى بابل لە ناۋچەى بەلخ -

لەسالى ۸۶ كۆچى لەدايكبوۋە ۋەلەسالى ۱۴۴ كۆچى مردوۋە، لە خەلىفە ئەبو جەغفەرى

مەنصورۇقۇر نىزىكبوۋە ۋەاۋدەمى ۋاصلى كۆپى عەطائىش بوۋە.

دووه: جياوازی پړوايه ته کان له پړاوييه که وه بۆ پړاوييه که ی تر، هندیکیان
 هم پړوداوی خو که نارگرتنه دده نه پال عمری کړی عوبید و هندیکی
 تریش دده نه پال واصل، هندیکی تریش ده لاین حه سنی به صپی هم ناوہی
 بپړوه به بالایاندا، هندیکی دیکه ش ده یگپړنه وه بۆ قه تاده، نه مه ش - بیگومان
 - پړوايه ته که لاواز ده کات و ده ی کاته مایه ی پرخنه.

سپهه: زږیک له کتیبه کان که له باره ی که سپکه وه نه دوی ده لی: بۆچوونی
 ئیعتیزالی هه بووه، یان به کیکه له نه هلی ئیعتزال، نه مه ش بۆ خو ی نه وه
 ده که به نیت ناوی ئیعتزال مه زه بیکه له مه زه به کان و بۆ خو ی بنه ما و پړسای
 تاییه به خو ی هه یه، نه که ته نه ا له وده کورتي که یته وه که جیابوونه وه به که
 له کړپ و مه جلیسیکه وه بۆ کړپ و مه جلیسیکی تر، به لکو ئیعتیزال مانایاکه له
 ماناکان نه که بریتی بیته له جوله به کی جهسته یی^{۱۹}.

له راستیدا نیمه پای جیاوازمان له گه له نه حمده نه میندا هه یه له و پړوه وه،
 چونکه هم هه واله ی - که واصل خو ی له نه لقه و کړپ و مه جلیسه که ی حه سنی
 به صپی جیا کرده وه - له زږبه ی کتیبه میژووی و کتیبه کانی تریشدا نامازہی
 پیکراوه و پړوايه تکراره، به لام سه باره ت به و هه له یه ی جاریک ده دریته پال
 واصل یان عمری کړی عوبید، نه وه زیاتر بۆ نه وه ده که پړته وه که
 هه ردوکیان زږ له گه له یه کتردا تیکه له بوون و به کتربیان خوش ویستوه و
 هه میسه به به که وه بوون، بۆیه لیږده دا نه و هه له یه دوست بووه، به لام نه وه ی
 لیږده دا گرنگه نه وه یه هم پړوداوی گواستنه وه یه له نه لقه و کړی حه سنی
 به صپیدا پړویداوه. پاشان هم به لکه یه ش هم پړا بۆچوونه لاواز ناکات، نه مه
 له لایه ک، له لایه کی تریشه وه له راستیدا ته نه ا نه وه نه بووه له شوینیکه وه

^{۱۹} - فجر الإسلام - هه مان سه رچاوه ی پېشوو، ل ۴۵۶.

بگویند ته به بۆ شوینیکی تر، به لکو مه به سستی "واصل" لیږده دا نه وه بڼه
 رایگه به نیت که پېچه وانه یی حه سهنی به صرپیه یان پېچه وانه یی پاو بۆ چوونی
 نه هلی سه له فله له مه سه له دا، سه باره ت به وه یی که حه سهنی به صرپی وتی
 (اعتزل عنا واصل) مه به سستی نه وه نه بڼه که واصل چووه ته جیبه کی
 مزگه و ته وه و خوی جیا کر دوه ته وه به قه ده ر نه وه یی که تیږوانینیکی نویی
 هه بوو بویه خوی جیا کر دوه له کۆږ و کۆبوونه وه که یی حه سهنی به صرپی،
 لایه نی سیته میش نه وه به نه و کتیبانه یی که ده لاین فلان که س نه هلی ئیعتیزاله،
 نه وه له راستیدا پاش نه و ده نگزیانه هات که نه م مه زه به و پېیازه له پووی
 بڼه مای فیکری و نه قلپییه وه به ته وای ناوبانگی ده رکر دبوو، بویه نه م ناوه بڼا
 به بالایاندا.

له راستیدا پتویسته نه وه پوونکه یڼه وه که نابیت هوکاری ناو لیتانی نه م
 مه زه به له گه ل نه و کاته یی که نه م ناوه بڼا وه به بالایا هاوکات له گه ل
 سه ره تای سه ره لانی مه زه به یی ئیعتیزال له پووی بابه تیه وه واته له پووی یاسا
 و پړساکانیه وه تیکه ل بکه یڼ، چونکه گه ر جیا وازیمان کرد له نیوانیاندا، نیر
 سه ر ناکیشی بۆ نه م ناکوکیانه، بویه ده بینن نه م مه زه به - له پووی بابه تیه وه
 - دواتر په یدابووه پیش نه وه یی که "اصلی کوپی عطاء" له کۆږ و مه جلیسی
 حه سهنی به صرپی جیا بیت ته وه، نه گه ر چی نه و پوژه ناوه که بڼا پیایدا که واصل
 له کۆږ و مه جلیسی حه سهنی به صرپیدا خوی جیا کر دوه وه و که ناریکرت، بویه
 پاو بۆ چوونی دروست و په سه ند لای ئیمه سه باره ت به ناو لیتانی موخته زیله به م
 ناوه وه بریتی یه له و پایه یی که ده لئی واصل خوی له کۆږ و مه جلیسی حه سهنی
 به صرپی جیا کر دوه ته وه.

• په يوه نډى نړيوال موعته زيله فېتنه و موعته زيله که لامي:

هېندى له تويزه ران پېيان وايه موعته زيله که لام دريژکراوه موعته زيله
فېتنه يه، بڼه نمونه - پاش نه وهى نه و پوډاوانه که ميژوونووسان له باره
موعته زيله فېتنه وه وتويانه - نه حمده نه مين ده لى: (موعته زيله به گروپ و
دهسته يه کي تاييه ت و تراوه که پيش صد سال بهر له قوتا بخانه ي حه سنى
به صېرى بوونى هه بووه، به لام ناوانيان به سهر قوتا بخانه ي واصلى کوپى
عه طاء و عه مري کوپى عوبيده وه، نه وه بڼه زيندو وکړنه وهى ناوه کونه که بووه
نه که داهيتا نيك بوويته نه نجامياند بى، له راستيدا نه مه ش قورسه به سهرمانه وه
بروا بکه ين نه م ناوه - که پيشتر زانراو بووه و پړه ننگيکي تاييه ت به خوى
هه بووه - بدرېته پال واصل ته نها له بهر نه وهى که له پايه يه که وه چو بېته پال
پايه يه کي تر^{۲۰}. پاش نه وهى تويزه نه وه پوون ده کاته وه که موعته زيله
که لامي هه لويستېکي وه سه تيان گرته بهر و خويان جيا کرده وه له پراوېچوونى
هه ريه که له خه واريچ و مورجيه کان سه باره ت به و که سانه ي که گوناھى
که وره يان نه نجامدا وه و وتيان نه وانه له شوينېکدان له نړيوال دوو شويندا
"المنزلة بين المنزلتين"^{۲۱}. هه رچى موعته زيله فېتنه شه نه و خويان

^{۲۰} - فجر الإسلام - هه مان سه رچا وه پيشو - ل ۴۶۰.

^{۲۱} - خه واريچ کان پېيان وايه نه و که سى که گوناھى که وره نه نجام ددها پېي کافر ده بېته،
بڼه هه لويستيان له و باره وه توند بوو. به لام مورجيه کان به پېچه وانه ي نه وانه وه پېيان
وايه نه وانه بېوادرن، بڼه ده لى: (هېچ گوناھيک زيان نادات له نيمان، وه ک چن له که ل
کوفردا هېچ تاعه ت و گوپړايه ليه ک سود و که لکى نيبه !! هه رچى موعته زيله پيشه نه و له
نړيوال نه م دوو بڼوونه دا هه لويستېکي وه سه تيان گرته وه بهر، که نه و ش بڼوونى
(المنزلة بين المنزلتين) ه "شوينى له نړيوال دوو شويندا".

جیاکردبوویه وه و خۆیان که نار گرتبوو له و دوو دهسته و تاقمهی که له بهرامبه ر به کتردا دهجهنگان، بۆیه دهلتیت: پهنگه له دهرئهنجامی هه موو ئه مانه دا بتوانین ئه وه بلیین که له نیوان ئه م دوو گروپه دا نیمچه ویچکچوویه که هه یه^{۲۲}.

له راستیدا وهک پیتشر ئاماره مان پیکرد پیویسته جیاوازی له نیوان موخته زیله دا بکهین چ وهک ناو یان چ وهک مه زهه ب و پبازیک که بق خوی خاوه نی بنه ما و پیسای تایهت به خوی هه یه، جا بق ئه وهی به شیوه یه کی وردتر پوونی بکهینه وه، پیویسته مانای ئیعتیزال له پووی زاراو وه به یه نه پوو، خاوه نی کتیبی لسان العرب ده لئ: (عزل الشيء يعزله عزلًا وعزله فاعزل، وانعزل وتعزل نحاءً جانباً فتنحى^{۲۳}) خسته ئه ولاره و که و ته ئه ولاتر، خاوه نی کتیبی (مختار الصحاح) یش ده لئ: عزله واته: لئی دوورخسته وه، ده وتری من له و کاره دوورم، یان له کاره که ی دوورخسته وه و لئی جیاکرده وه، (معزل) و (عزل) عن أمته^{۲۴}. لیره وه بۆمان پوون ده بیته وه وشه ی (اعتزال) له پووی زاراو وه ده دریته پال شتیک که کانار بخریت یان که نار خرابیت، جا هه ر که س خوی له دهسته و گروپیکی دیاریکراو به دوور بگریت ئه وه ئیعتیزالی لیکردوه، هه روه ها هه ر که سینک خوی به دوور بگریت له هه ندی بنه ما ی دیاریکراو ئه وه ئیعتیزالی لیکردوه، ئه مه ش ئه وه بوو پوویدا لای هه ریه که له موخته زیله ی فیتنه و موخته زیله ی که لامیه کاند، به که میان خۆیان جیاکرده وه له هه ر دوو دهسته جهنگه ره که - عه لی و موعاویه - دووه میشیان خۆیان جیاکرده وه له پابۆچوونی حه سه نی به صپی و ئه وهی ئه هلی پبشین له سه ری بوون، بۆیه ته نها له پووی لیکچووه وه به هه موو ئه مانه ده وتریت موخته زیله. ئه وهی لیره دا

^{۲۲} - أحمد أمين - فجر الإسلام - ل ۴۶۸.

^{۲۳} - ابن منظور - لسان العرب.

^{۲۴} - محمد بن أبي بكر بن عبد القادر الرازي - مختار الصحاح.

بۆمان پوون دەبیتەوہ ئەوہیہ موعتەزیلەى فیتنە لە بەرامبەر پووداوہ کاندە بەشیوەیەکی نەریتی بیلایەنى خۆیانیان دەرپرپبوو، واتە هیچ دەستەبەکیان بە حەق لە قەلم نەئەدا، بەلام موعتەزیلەى کەلامى - وەك بینیمان - پاووبۆچوونى خۆیان سەبارەت بە ھەردوو تاقمەكە خستەپوو، ھەندیکیان وتویانە یەكێك لەو تاقمە جەنگكەرە فاسیقە - لەدین دەرچووہ - بەلام هیچ کام لە تاقمەكەیان دیارى نەکرد، ھەندیکى تریشیان ھەردوو تاقمەكەى بە - فاسیق - و دەرچوو لە دین داناوہ، ھەندیکیشیان لایەنگرى عەلى بوون و لایاندابوو بە لای عەلیدا دژ بە موغایە، ئەمانەش ئەریتی بوون سەبارەت بەم پووداوانە بە پێچەوانەى موعتەزیلەى فیتنەوہ کە بیلایەنى نەریتیان ھەلبژارد بوو کە بۆچوونى هیچ لایەکیان بە دروست نەدەزانى، گەر ئەم پاووبۆچوونە پێچەوانەیان ھەبیت ئیتر چۆن دەتوانین بڵێین موعتەزیلەى کەلامى درێژکراوہى موعتەزیلەى فیتنەى ؟!

بۆیە لەپاستیدا پتویستە لەنێوان مانای زاراوہ و زارەکیدە تیکەلى دروست نەکەین لە وشەى "اعتزال" دا کە مەبەست پێى گروپ و تاقمىکى کەلامیە و بنەما و پێسای تایبەت بە خۆى ھەيە، ھەر کەس ئەو بیر و بۆچوونەى ھەبوو ئەوہ موعتەزیلەى .

• ناوہکانى موعتەزیلە:

موعتەزیلە ناوى زۆرى دیکەى ھەيە^{٢٥} زۆریەیان ناوى تایبەتن و کورت ھەلاتوون لەسەر تاقمىک لە تاقمەکانیان یان وەرگیراوہ لەو بیروباوہپەرى کە

^{٢٥} - لە کتیبى (الخط و الآثار للمقرئى) دا زۆرىک لە ناوى موعتەزیلە ھاتووە لەوانە:

الحرقيۃ: بیروبوچوونیان وایە کە مۆفى ببیاوہ پتەنھا یەكجار لەناگرددە سوتیت.

الثنویۃ: بیروپایان وایە خەیر و چاکە لە خوداوہیە و شەپ و خراپەش لە مۆفەوہیە.

اللفظیۃ: پێیان وایە قورئان مەخلوقە و دروستکراوہ.

پېښان وایه خهیر و چاکه لهخوداوهیه و شهړ و خرابهش له مړؤفهوهیه،
هندیکیشیان ناوی هاوبهشن و هه موودهسته و تاقمیک دهگریتهوه^{۲۶}.

نیستاش باس له گرنګترین ئو ناوانه دهکین که په یوهستن به بنهما
سهرهکیهکانی موخته زیلهوه، جا ثایا ئو ناوانه ی که خویان له خویانیان ناوه
یان ئو ناوانه ی که نه یارهکانیان داویانه ته پالیان.

ا. ئه هلی عهدل و ته وحید:

شههرستانی له کتیبی "الملل و النحل" دا باسی ئه وهی کردووه که
موخته زیلهکان پېښان دهوتریت عهدل و ته وحید،^{۲۷} ثین مورتهاش دهلی
موخته زیله خویان ناوانه "العدلیة و الموحدة"^{۲۸}، پېشیان خۆشه ئه م ناوه یان
لی بنریت. له پاستیدا ئه م ناوه له دوو بنهما سهرهکیهکی نیعتیزال وهرگیراوه
که زؤده ی بیروبوچوون و پینماییهکانیان به دهوری ئه م دوو بنهایه دا
دهسوپتهوه^{۲۹}، جا - عهدل - لای ئه وان عهدل و دانایی خودایه، مړؤف خوی

الملتزمة: ده لئن خودا له هه موو جیگایه کدا هه یه.

القبرية: نکولی سزای گلر دهکهن.

الواقفية: به وانه دهوتریت که له قورئاندا زؤر وهستانیان کردووه.

المفنية: بپوایان وایه به هه شت و دؤزه خ کوتایی دیت.

بپوانه - الخطط و الآثار للمقریزی - ج ۳ - ل ۲۸۸ - طبعة بولاق ۱۲۷۰ک - یان بپوانه زهدی جار

الله - المعتزلة - ل ۳.

^{۲۶} - زهدی جار الله - المعتزلة - ل ۳.

^{۲۷} - الشهرستاني - الملل و النحل - ل ۶۵.

^{۲۸} - النية و الأمل ل ۲.

^{۲۹} - زهدی جار الله - المعتزلة - ل ۶.

توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ کرده‌وه‌کانی خۆی به‌ خه‌یر و شه‌په‌وه‌ دروست بکات، خودا به‌ دووره‌ له‌وه‌ی شتێک به‌ زۆلم و شه‌پ بداته‌ پال خۆی^{۳۰}. مه‌به‌سیشیان له‌ - ته‌وحید - ئه‌وه‌یه‌ که‌ خودا - ق‌دیم - ه‌، ق‌ه‌دیمیش تایبه‌تمه‌ن‌ترین سیفه‌ته‌ بۆ خودا، بۆیه‌ نه‌فی سیفاتی ق‌ه‌دیمیان کردوه‌، چونکه‌ پ‌ی‌یان وایه‌ گ‌ر واما‌ن و‌ت ئه‌وا چ‌ه‌ند - ق‌دیم - ێک دروست ده‌بی‌ت، ئه‌وان به‌ - وح‌ده‌ ذات والصفات - ناوی ده‌به‌ن، واته‌ خودای گ‌وره‌ و سیفه‌ته‌کانی یه‌ک ش‌تن ناب‌ی‌ت لی‌ک جیا بک‌ری‌نه‌وه‌^{۳۱}.

ب - ق‌ه‌ده‌رییه‌کان:

شه‌هرستانی ده‌لی‌ت: ئه‌وان - واته‌ مو‌عه‌زیله - زاراوه‌ی ق‌ه‌ده‌ریه‌یان کردوه‌ به‌ زاراوه‌یه‌کی هاوبه‌ش - بۆیه‌ وتویانه‌: زاراوه‌ی ق‌ه‌ده‌رییه‌ به‌ که‌سی‌ک ده‌وتری‌ت که‌ دان به‌ ق‌ه‌ده‌ر دا بن‌ی ئی‌تر به‌ خه‌یر ب‌ی‌ یان به‌ شه‌پ له‌لایه‌ن خودای گ‌وره‌وه‌، ئه‌مه‌ش بۆ خۆ دوورخستنه‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ نیشانه‌ی نازناو به‌خوداوه‌ بن‌ین، چونکه‌ وت‌نی ق‌ه‌ده‌ری خراب ئه‌وه‌ هه‌مووان له‌ سه‌ری هاو‌پ‌ان، له‌سه‌ر ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی که‌ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر (درودی خودای لی‌بی‌ت) فهرمویه‌تی: (القدریة م‌ج‌وسُ ه‌ذه‌ الامة^{۳۲}). واته‌: (ق‌ه‌ده‌رییه‌کان مه‌ج‌وسی ئه‌م ئومه‌ته‌ن). به‌غدادیش ده‌لی‌: ئه‌ه‌لی سونه‌ به‌ ق‌ه‌ده‌رییه‌ ناویان ده‌به‌ن، چونکه‌ پ‌ی‌یان وایه‌

^{۳۰} - لای ئه‌ه‌لی سونه‌ مرۆڤ جو‌زی کرده‌وه‌کانی سه‌رپ‌شکه‌ تیایدا نه‌ک هه‌مووی به‌گ‌شتی. -

وه‌رگ‌ی‌پ -

^{۳۱} - الش‌ه‌رستانی - المل‌ل و الن‌حل - ل ۶۵.

^{۳۲} - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پ‌ی‌ش‌وو - هه‌مان لاپه‌په‌.

مؤلفه‌كان خۇيان ته‌قديري كرده‌وه‌كاني خۇيان ده‌كەن و خودا هيچ جۆره ته‌قديريكي تيدا ناكات.^{۳۲}

كه‌واته موعته‌زيله پييان خۇش نيبه ئەم ناوه‌يان به‌سەردا بېرېت، ئەهلى سونەش بۆيه ئەم ناوه‌يان لى دەنن چۈنگە زەمى تېدايه، ئەويش وەك كارکردن به‌و فەرمووده‌ى پېغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بېت) كه فەرموويه‌تى: قەدەرييه مەجووسى ئەم ئوممەتەن. بەلام لەپاستيدا قەدەرييه‌كان گروپېكن پېش موعته‌زيله سەريان هەلداوه، سەرانى پېشينيشتيان برىتى بوون لە مەعبەدى جوھەنى و غيلانى ديمەشقى، كاتى موعته‌زيله سەرى هەلدا و دەرکەوت، بۆچوونى نەفى قەدەريان لىوهرگرتن، ئيتەر ئەم ناوه به تاييه‌تى برا به بالاياندا، پېشيان وايه كه غيلانى ديمەشقى يەكېكه لەوان.^{۳۳} دەبينن هەنديكىش لەبەر ئەو فەرمووده‌يه‌ى كه لەبارەيانەوه هاتووه هيچ جياوازييه‌ك لەنتوانياندا نابېنن و وايداده‌ننن كه هەردووكيان يەك گرووپن.^{۳۴}

ج - جەهەميه‌كان:

جەهەميه^{۳۵} گروپېكن پېش موعته‌زيله سەريان هەلدا، نكۆلى سيفه‌ته‌كاني خودايان كرد و وتيان به‌هەشت و دۆزه‌خ به‌هەميشەيى نامېننەوه و لەناو

---

^{۳۲} - الإمام عبدالقاهر البغدادي الأشعري - الفرق بين الفرق - ل ۹۴ - دار الأفاق الجديدة - بيروت - ۱۳۹۳ك.

^{۳۳} - هەمان سەرچاوه‌ى پېشوو، هەمان لاپەرە.

^{۳۴} - الإمام عبدالقاهر البغدادي الأشعري - الفرق بين الفرق - ل ۹۴ - دار الأفاق الجديدة - بيروت - ۱۳۹۳ك.

^{۳۵} - جەهەميه: گروپېك بوون كه دەدرېنە پال جەهەمى كۆپى هەفوان كه لەسالى ۱۲۸ كۆچيدا سەلمى كۆپى ئەه‌وه‌زى مازنى لە سەرده‌مى دوايىن پادشای بەنى ئومەييەدا لە مەپوه كوشتى.

دهچن، ههروهه ها نكۆلى بينىنى خوداشيان كرد و پيشيان وايه قورئان خهلقى خودايه و دروستكراوه^{٣٧}، هه رچى موعته زيله شه نه واهه موو ئه م بۆچوونانهى له جهه ميه كانه وه وه رگرت، ته نها له مه سه لهى "جه بر" دا نه بى، چونكه له م مه سه له يه دا جياوازييان له گه ل جهه ميه كاندا هه بوو، جهه ميه كان بپروايان وايه كه مړۆڤ ده سه لاتى نيه به سه ر نه و كرده وانهى كه نه نجامى ده دات، چونكه پتيان وايه مړۆڤ هيج كار هيه له به رامبه ر كرده وه كانيدا، وه هه موو نه و كرده وانه ش كه ده يكات ويستى خۆى تيدا نيه، به لكو خودا بۆ خۆى ده يكات^{٣٨}، كاتيك له نيوان ئه م دوو گروهه دا ليك نزيكيه كى به هيز له بپرو بۆچوونه كانياندا دروست بوو، نه هلى سوننه ناوى جهه ميه شيان بپرى به بالاياندا، نه وه تا شيخ جه مال الدينى قاسمى ده لى: زانايانى دوايين كه به رپه رچى جهه ميه شيان داوه ته وه و شتيان له باره وه نوسيوون وهك: "ئيبن حنبل و بوخارى" و نه وانهى له دواى نه وانيشه وه هاتوون، كاتى ناوى جهه ميه شيان هيتاوه مه به ستيان پتي موعته زيله يه، به لام زانايانى پيشينى سوننه نه وانهى به رپه رچى جهه ميه شيان داوه ته وه مه به ستيان پتي جهه ميه ي سه ره تايه، چونكه نه وان له پيش موعته زيله دا سه ريان هه لداوه، كه واته: هه موو موعته زيله ك جهه ميه، به لام هه موو جهه ميه ك موعته زيلي نيه^{٣٩}.

جا هه روهك چۆن خۆيان بپه رى كرد له ناوى قه ده رييه، به هه مان شيوه به توندى ناوى جهه ميه شيان له خۆيان په تكرده وه و خۆشيان بپه رى كرد له

^{٣٧} - الشهرستاني - الملل و النحل - ج ٩ - ل ٩٩.

^{٣٨} - هه مان سه رچاوه ي پيشوو - ج ٩ - ل ١٠٠.

^{٣٩} - جمال الدين القاسمي الدمشقي - تاريخ الجهمية و المعتزلة - ل ٤٤. مؤسسة الرسالة - بيروت

- ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.

جههم و هاوه له جه برييه كان^٩. بۆيه به خراب له جه هميان ده پروانی و پتيان و ابو به هه مان شيوهی هيشامی كوپى حه كه می پافضى له ئيسلام ده رچووه^{١٠}. هه ندی له و ناوانه ی تر كه دراونه ته پال موعته زیله، وهك: - الْمُعْطَلَة - كه نه هلی سوننه ئه م ناوه ی داوه ته پالتیان، چونكه هه موو ئه و سیفاتانه ی خودایان له كارخست كه له قورئان و فهرمووده دا به ئاشكرا هاتوون و پوونن، هه روه ها پيشیان ده لئین "وه عیدیه"، چونكه بپوایان به "وعد" و "وعید" هه یه^{١١}. پاداشت و سزا. به هه ر حال ناوی موعته زیله زۆره، به لام به ناو بانگترینیان ئه م دوو ناوه یه: "موعته زیله و نه هلی عه دل و ته وحید" - دادپه روه ری و یه كتا په رستی - یه كه میان: سه پاندویانه به سه ریانان و دواتر خوشیان به رگرییان لیکرد و هه ولتیشیان داوه ناوه كه جوان بکه ن و بپرازینه وه، دووه میشیان: خۆیان ئه م ناوه یان دابریبوو به سه ر خۆیاندا، چونكه به رگرییان له گه وره ترین بیروپا پیده کرد كه بریتی بوو له تاكو ته نهایی و عه دلی خودا.

^٩ - بپوانه زهدی جار الله - المعتزلة - ل ٨ ، ٩.

^{١١} - الإنتصار - ل ١٢٦.

^{١٢} - بپوانه زهدی جار الله - المعتزلة - ل ٢ تا ل ١١.

بەشى دووۈم

دەرکەۋتنى موعتەزىلە ۋ ئەو
ھۆكەرانەى بوونە ھۆى دەرکەۋتنى

پیشہ کی

لہبہ شی پابردودا بینیمان کہ چۆن ناوی موعتہ زیلہ دەرکەوت، پتۆیستە لەنێوان موعتہ زیلە ی فیتنە و موعتہ زیلە ی کہ لامیەکاندا جیاوازی بکەین، ئاماژەمان بەوہ شکرد کہ پتۆیستە لەپرووی بابەتیشەوہ جیاوازی بکریت لەنێوان دەرکەوتنی موعتہ زیلەدا، واتە دەرکەوتنی وەک مەزەہب کہ بۆ خۆی بنەما و پتۆسای تایبەت بە خۆیی ھەیە، وە لە نێوان دەرکەوتنی موعتہ زیلە یەکدا کہ دەدریتە پال ئەم مەزەہبە^{٤٣}، جا موعتہ زیلە وەک مەزەہب زۆر لەپیش ناوہکە یەوہ سەری ھەڵداوہ، ئیمەش لەم بەشەدا کاتیک باس لە دەرکەوتنی موعتہ زیلە دەکەین زیاتر مەبەستمان پتۆی موعتہ زیلە یە وەک مەزەہب و ئاینزا، وەک ئەوہی کہ "خەیاط"^{٤٤} لە بارە یەوہ دەلیت: (ھیچ یەکیک لەوانە شایستە ی ئەوہ نییە پتۆی بوتریت موعتہ زیلە تا ئەوہی ئەم پتۆنج بنەمایە ی تیدا کۆدەبیتهوہ: (التوحید، العدل، الوعد و الوعد، المنزلۃ بین المنزلتین، الأمر بالمعروف و النہی عن المنکر). واتە: (یەکتاپەرستی، دادپەرورە ی، پاداشت و سزا، شوینی لەنێوان دوو شویندا، ئەمر بە چاکە و پتۆگریکردن لە خراپە). گەر ئەم پتۆنج بنەمایە لەھەر کەسێکدا پەرەنگیدایەوہ ئەوہ پتۆی دەوتریت

^{٤٣} - بپوانە سەرچاوە ی پتۆشو.

^{٤٤} - ئەبولحەسەن (الخیاط) لەسالی ٢٠٠ ک وەفاتی کردووە، یەکیکە لە موعتہ زیلەکانی بەغداد.

موعته زیله^{۴۵}. بیگومان ئەم بنه مایانهش له پریکدا دهرنه که وتوون، به لگو به چەند قوناغیک دهرکه وتوون، پتویسته کاتیک که به دوا داچوون ده کهین سه بارهت به سه ره لډانی موعته زیله، ده بیت به دوا داچوون بۆ ئوه بکهین کی یه کهم که سبووه که به پوونی باسی له یه کیک له م بنه مایانه ی کرد که هیچ گومانی تیدا نییه، نه گهر گیشتهین به و خاله ی که کی سه ره تا قسه ی له سه ر کردووه، نه و کاته به پوونی بۆمان دهرده که ویت که موعته زیله وه ک مه زه ب له که یه وه سه ری هه لداوه، لیږده دا باسی سه ره لډانی گرنگترین بنه ماکان ده کهین که موعته زیله بپوای پتی بووه - پشت به خودا به تیر و ته واری له به شی سیه می ئەم کتیبه دا باس له بنه ماکانی موعته زیله ده کهین - که خوی له بنه مای "ته وحید" دا ده بینیتته وه، نه و جا گرنگترین بابته کانی وه ک نه فی سیفه ته کانی خودا و خه لقی قورئان و نه فی بینینی خوداش ده خه یه پوو، بنه مای دووه میس که بریتی یه له "عه دل" گرنگترین بابته کانیشی بابته تی "قه ده ره"، هه رچی بنه مای سیه میسه نه و ا بریتی یه له شوینیک له نتوان هه ر دوو شوینه که دا - المنزلة بین المنزلتين - ئیستاش باس له سه ر هه لډانی ئەم بابته تانه ده کهین.

أ- بیرو بۆ چوونیان سه بارهت به قه ده ره:

ئه وه مان زانی کاتی موعته زیله له باره ی قه ده ره وه ده دوین مه به ستیان پتی ئه وه یه که مرقۆ خوی ته قدیبری کاره کانی ده کات، هه ر بۆیه پێیان ده لێن قه ده ربیه کان^{۴۶}، له پاستیدا یه کهم که سیش که له باره ی قه ده ره وه قسه یکرد

^{۴۵} - الانتصار - ل ۱۲۶.

^{۴۶} - بپوانه سه رچاوه ی پێشوو.

"معهبەدی جوھەنی" بوو^{٦٧}، دواتر "غیلانی دیمەشقی"^{٦٨} ھات و ئەم بیر و بۆچوونەیی لەوہوہ وەرگرت. خاوەنی کتێبی "مفتاح السعادة" دەلی: (...). یەکیەک لەسەرانی موعتەزیلە بریتی بوو لە "ئەبو مەھپوان غیلانی کوپی موسلیمی دیمەشقی"، کە یەکیەک بوو لە ھاوہلانی ھەسەنی بەصری، کۆمەلێک شوپنکەوتەیی ھەبوو پێیان دەوتن غیلانیەکان، کابرایەکی قیبطی قەدەری بوو، جگە لە معبەدی جوھەنی کەس لەپیش ئەوہوہ لەبارەیی قەدەر قەسەیی نەکردووە، ئەوزاعی دەلی: یەکەم کەس کە لەبارەیی قەدەرہوہ قەسیکرد معبەدی جوھەنی بوو پاش ئەویش غیلان...^{٦٩}).

^{٦٧} - معبەدی کوپی عەبدوللای جوھەنی بەصریہ، یەکەم کەس بوو کە لە بەصرەدا لەبارەیی قەدەرہوہ قەسیکرد، لەکاتی شۆپشەکی "ئەبن نەشعەت"یشدا کە لەبەرامبەر ھەججایی کوپی یوسفی ئەقەفیدا بەرپای کرد، بەشداری لە شۆپشەکەیدا کرد، ئەوہوہوہ بریندار بوو دواتر لە مەککەدا مایەوہ، ھەججایش لە مەککەدا دەستگیرکرد و لەژێر ئەشکەنجە و ئازاردا لە سالی ٨٠ کۆچی کوشتی.

^{٦٨} - ئەبن موسلیم ئەبو مەھپوان، لە پاش معبەدی جوھەنی بەدووەم کەس ھەژمار دەکرێت کە لەبارەیی قەدەرہوہ قەسەیی کردووە، پێنجەمین خەلیفەیی راشیدی عومەری کوپی عەبدولعەزیز بانگھێشتیکرد و لەسەر دەستی ئەو تەوہیکرد و لەبیر و بۆچوونەکی پاشگەز بوویوہ، غیلان خۆی دەلی: لەپاستیدا من کەسیکی گومرا بوم تۆ ھیدایەتت دام و پێگات بۆ پۆشنکردمەوہ، بەلام لەسەردەمی ھیشامی کوپی عەبدولعەلیکدا جارێکی تر گەپایوہ سەر ھەمان ئەو بیر و بۆچوونەیی کە ھەیبوو، ویستی دیداری لەگەڵدا ساز بکات و پاشگەز بوونوہی خۆی دەربەرپێت وەک ئەوہی کە لەسەردەمی خەلیفە عومەری کوپی عەبدولعەزیزدا کردی، بەلام ھیشام داواکی لێی وەرناگرت، ئەوہوہوہ لەپاش سالی ١٠٥ کۆچی فەرمانیدا ھەلبواسرێت.

^{٦٩} - طاش کبری زادہ - مفتاح السعادة و مصباح السيادة - ج٢ ل ١٦٤ - دار الکتب الحديثہ - القاہرہ - ١٩٦٨.

له‌راستیدا قازی عه‌بدولجه‌باریش له‌نیۆ چینه‌کانی موعته‌زیله‌دا غیلانی دیمه‌شقی له‌چینی چواره‌مدا داناوه^{۵۰}، هه‌روه‌ك چۆن "خه‌یاط"یش به‌یه‌كێك له‌ پیاوانی موعته‌زیله‌ هه‌ژماری ده‌كات^{۵۱}.

غیلانی دیمه‌شقی نامه‌یه‌کی بۆ عومهری کۆپی عه‌بدولعه‌زیز نوسی و تیایدا وتی: (ئه‌ی عومهر ئایا دانا‌یه‌ك‌ت بین‌یوه‌ عه‌یب و ناته‌واوی بگرتیت له‌ وشته‌ی که‌ دروستی ده‌كات یان شتێك دروست بکات و دواتر ببیته‌ عه‌یبه‌ و ناته‌واوی، یان سزای که‌ سێك بدات له‌ سه‌ر ئه‌و وشته‌ی خۆی بپیری له‌ سه‌ر داوه‌، یان شتێك بپیری دابیت و دواتر خه‌لکی له‌ سه‌ر سزا بدات؟ یان ئایا که‌ سێکی سه‌ر راست و پێنمایی کارت بین‌یوه‌ که‌ بانگه‌شه‌ی هیدایه‌ت بکات و دواتر خه‌لکی لێ لاب‌دات^{۵۲}).

ئه‌م نامه‌یه‌ش یه‌كێك له‌ گرن‌گترین بنه‌ماکانی موعته‌زیله‌ له‌خۆ ده‌گریت که‌ ئه‌ویش بنه‌مای عه‌دله‌، بۆیه‌ موعته‌زیله‌کان به‌ هه‌له‌دا نه‌چوون کاتی غیلانی دیمه‌شقیان به‌ یه‌كێك له‌ پیاوه‌کانیان هه‌ژمار کردووه‌، ئه‌وه‌تا بینیمان که‌ چۆن هه‌ر یه‌ك له‌ قازی عه‌بدولجه‌بار و خه‌یاط - که‌ هه‌ردووکیان موعته‌زیله‌ن - غیلانی دیمه‌شقیان به‌ یه‌كێك له‌ پیاوه‌کانی موعته‌زیله‌ هه‌ژمار کردووه‌ و لێره‌دا هه‌ردووکیان پێگه‌ی راستیان گرت‌ه‌به‌ر، چونکه‌ یه‌كێك بووه‌ له‌ به‌ناوبانگ‌ترین بانگه‌یشت چیا‌نی بیر و پای قه‌ده‌ری و له‌و پێناوه‌شدا کۆژاوه‌، موعته‌زیله‌کانیش مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ریان له‌وه‌وه‌ وه‌رگرتووه‌، ته‌نانه‌ت مۆرکی قه‌ده‌رییه‌شیان پێوه‌ ناو‌ن، بۆیه‌ ئێمه‌ش پێمان وایه‌ که‌ موعته‌زیله‌ درێژه‌

^{۵۰} - القاضي عبد الجبار - طبقات المعتزلة - ل ۳۹ - تحقيق د. علي سامي التشار.

^{۵۱} - الإنتصار ل ۱۲۷.

^{۵۲} - طبقات المعتزلة - ل ۳۰.

پېده‌ری قه‌ده‌رییه‌کانی پېشین، ته‌نانه‌ت ده‌کریت به‌و قه‌ده‌رییانه‌ بوت‌ریت
"موعت‌زیه‌کانی پېشین".

ب - نه‌ی سیفات‌ه‌کانی خودا و مه‌سه‌له‌ی خه‌لقی قورئان و نه‌ی

بینینی خودا:

موعت‌زیه‌کان وتوویانه‌ خودا سیفاتی نییه‌ و قورئانیش خه‌لقی خودایه‌ و
دروست‌کراوه‌، مه‌به‌ستی ئه‌وان لی‌ره‌دا به‌ر‌گری‌کردن بووه‌ له‌ یه‌‌کتا‌به‌رستی خودا،
ئه‌وان باوه‌ریان وایه‌ که‌ زاتی خودا بۆ خۆی کۆنه‌ و هیچ‌ شتیک‌ کۆن نییه‌ جگه‌
له‌ زاتی خودا، هه‌رچی دوا‌ی ئه‌و هه‌یه‌ تازه‌یه‌^{۵۲}، واصل ده‌لی: هه‌ر که‌ستیک‌
نیسپاتی مانا و سیفاتی کۆنی بداته‌ پالّ خودا، ئه‌وه‌ نیسپاتی دوو ئیلاهی بۆ
خودا بریار داوه‌^{۵۳}.

سه‌باره‌ت به‌ خه‌لقی قورئانیش هه‌مان بیر و پایان هه‌یه‌، گه‌ر قورئان
دروست‌کرا و نه‌بی‌ که‌ واته‌ کۆنه‌، گه‌ر پیمان وابوو قورئان کۆنه‌ ئه‌وا هاویه‌شمان
بۆ خودا بریار داوه‌ له‌ پووی ئه‌زه‌لی و کۆنی‌ه‌وه‌، ئه‌م جۆره‌ بیر و بۆ‌چوونه‌ش لای
ئه‌وان به‌ هاوه‌ل بریاردان بۆ خودا هه‌ژمار ده‌کریت.

له‌ راستیدا ئه‌وه‌ی که‌ سه‌ره‌تا نکۆلی سیفات و خه‌لقی قورئانی کرد "جه‌عدی
کوپ‌ی دره‌م"^{۵۴} بوو، پاش ئه‌ویش جه‌می کوپ‌ی سه‌فوان^{۵۵} ئه‌م بیر و

---

^{۵۲} - الإنتصار - ل ۵.

^{۵۳} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۶۷.

^{۵۴} - جه‌عدی کوپ‌ی دره‌م - مامۆستا و ئامۆزگاری‌که‌ری مه‌پوانی کوپ‌ی موحه‌مه‌د بوو، دوا‌یین
خه‌لیفه‌ی ئومه‌وییه‌کان، هه‌ر بۆیه‌ پێی ده‌وترا مه‌پوانی جه‌عدی - جه‌عدی کوپ‌ی دره‌میش
یه‌که‌م که‌ سه‌بوو که‌ وتی قورئان مه‌خلوقه‌ و نکۆلی سیفه‌ته‌کانی خودای کرد. ئه‌وه‌بوو خالیدی

بۆچووانەى لەوێوە وەرگرتووە، ئەوێتا شەهەرستانى لەزارى جەھمى كۆپى
 ھەفوانەوێ ھێناوێتى و دەلى: (دروست نىيە خودا بەشتىك وەسف بكرىت كە
 دروستكراوێكانى پى وەسف دەكرىت، چونكە ئەو كاتە ھاوشىوێ بۆ خودا
 بپياردەدرىت...^{٥٧})

بەھەمان شىوێ نكۆلى بىنىنى خوداش دەكەن لە دواپۆژدا، ئەھلى سوننە
 دەلىن خودا لە پۆزى دوايیدا دەبىنرىت، بەلام موعتەزىلە نكۆلى بىنىنى خودا
 دەكەن و پىيان وایە ھەر كەس ئەو بپوايەى ھەبوو كە خودا دەبىنرى، ئەو كاتە
 ھاوشىوێ بۆ خودا دروست دەبىت، دەى ئەمەش لەگەڵ بىنەماى - التوحید -
 یەكتاپەرستیدا یەكتاگرىتەو^{٥٨}، بۆیە دەبىنن جەھەمىەكانىش بەھەمان
 شىوێ موعتەزىلەكان نكۆلى بىنىنى خودایان كردووە لە دواپۆژدا، چونكە
 بەھەمان شىوێ موعتەزىلەكان نكۆلى ھاوشىوێ دەكەن بۆ خودا^{٥٩}.

كۆپى عەبدوللای قەسرى كە والى ھىشامى كۆپى عەبدولمەلىك بوو لەعێراقدا، لەساڵى ١٢٦
 كۆچیدا لەپۆزى جەزنى قوربانا ھىناى، دواى ئەوێ نوێزى جەزنى بۆ خەلكەكە كرد لە
 مزگەوتى كوفەدا، لەكۆتایى وتارەكەیدا بە خەلكەكەى وت: بگەرێنەوێ بۆ مائەكانتان و
 قوربانى بۆ خوداى گەرە بكن، خودا لىتانی وەرگرتى، منیش دەمەوێت ئەمڕۆ جەعدى
 كۆپى درھەم بكەم بە قوربانى، چونكە دەلى خودا لەگەڵ موسادا قەسەى نەكردووە و
 ئىبراھىمیش دۆست و خۆشەویستى خودا نىيە - ئەنى كەلامى خودا دەكات - پاكو بىگەردى بۆ
 خودا لەوێ كە جەعد دەلى. ئىنجا لەسەر مینبەرەكە دابەزى و لەژێر مینبەرەكەدا سەرى
 بپى.

^{٥٦} - ابن العماد الحسيني - شذرات الذهب في أخبار من ذهب - القاهرة - ١٣٥٠ك - ج١ - ل١٦٩.

^{٥٧} - الملل والنحل - ج١ - ل٩٩.

^{٥٨} - زهدى جار الله - المعتزلة - ل٣٤، ل٨٠.

^{٥٩} - ھەمان سەرچاوەى پێشوو - ل٣٤.

لیره وه بۆمان دهرده که ویت که موخته زیله کان له م سئ مهسه له ی که په یوهسته به بنه مای - التوحید - په کتاپه رسته یوه له گه ل جه عدی کوپی درهم و جه ه میه کاندای پیچه وانه نه بوون، به لکو له م سئ مهسه له دا موخته زیله به دریزه پیده ری جه عدی کوپی درهم و جه ه می کوپی صه فوان هه ژمار ده کریت، به لام نه وه ی که جیی ناکوکیه له نیوان جه ه می و موخته زیله دا په یوهسته به مهسه له ی قه دهره وه .

ج - شوینیک له نیوان دوو شویندا: "المنزلة بین المنزلتين"

له مه و پیش نه وه مان خسته پوو که واصلی کوپی عطاء وتی نه وانه ی گونا می گه وړه نه نجام دده دن نه بیواداری ته واون نه کافری ته واو به لکو له شوینیکدان له نیوان دوو شویندا^{۶۰}.

ده گپړنه وه جارنیکان ده شته کیه ک هاتووه ته لای حه سه نی به صپی و وتویه تی: علمنی دیناً وسطاً، لا زاهباً شطوطاً، ولا هابطاً هبوطاً. فقال الحسن: (لأن قلت ذاك إن خير الأمور أوسطها^{۶۱}). واته: (دینیکی وه سه ت و مامناوه ند م فیر بکه، نه زور په پگریبیت و نه زور شلگریش بیت. حه سه نی به صپی وتی: (نه وه ی که تر وتت قسه یه کی ته واره له پاستیدا باشتیرین کاروباره کان کاروباریکه که مامناوه ند بیت).

جا نه م تپوانینه وای له "زه دی جار الله" کردووه که به پوونی بلتیت نه م ناماژیه نه وه مان پی ده لئ که له نیوان موخته زیله و حه سه نی به صپیدا په یوهندی هه بووه، نه مهش به لگه یه له سر نه وه ی موخته زیله کان له

^{۶۰} - بپوانه سه رچاوه ی پیشوو.

^{۶۱} - الجاحظ - البيان والتبيين - تحقيق: عبد السلام هارون - القاهرة - ج ۱ - ل ۱۷۷.

مهسه له کانی تر دا هاوړا بون له گډل حسه نی به صریدا جگه له نه فیکردنی
 قه در، نه مهش به دور نازانیت بنه مای - المنزلۃ بین المنزلتین - شوینی
 له نیوان دوو شویندا - له حسه نی به صریه وه وریان گرتبیت، نه گهر چی
 حسه نی به صری پای جیاواز بوو له جیبه جیکردنی نه م بنه مایه دا که بدریت
 به سر نه و که سدا که گونا هی گهره نه نجام دده^{۶۲}.

له راستیدا نه م وته یی " زهدی جار الله " له زور پوه وه له پاست لایداوه،
 چونکه کاتیک " واصل " وتی " شوینیک له نیوان دوو شویندا " مه به ست پتی
 شوینی مرفی بپوادار و کافر بوو، به لام شوینی مامناوهند نه وه شوینی مرفی
 فاسیقه، جا گهر حسه نی به صری وتبیتی شوینی له نیوان دوو شویندا نه وه
 ده بیت نه م بنه مایه ی جیبه جی کربیت به سر مرفیکدا که گونا هی گهره ی
 نه نجامدا بیت، " زهدی جار الله " ش نه مه ی نه وتووه، چونکه حسه نی به صری
 له م مهسه له دا پیچه وانه ی " واصل " بوو، یان نه وه تا ده بیت جیبه جی بکریت
 به سر نه و که سانه دا که گونا هی بچوکیان نه نجامداوه، جا گهر نه مهش واپوو،
 نه و جیبه جیکردنی به سر که سانیکدا که گونا هی گهره یان نه نجامداوه له
 پیشتره، چونکه تاوانه که ی گهره تره، که واته هیچ شتیک له نیوان
 به رپه رچدانه وه ی حسه نی به صری نییه بۆ برپاره که ی واصل.

له لایه کی تریشه وه ده شته کیه که پرسپاری له حسه نی به صری کرد
 سه باره ت به ثانییک که مه مناوهند بیت و هیچ زیاده پوهییه کی تیدا نه بی،
 چونکه ثانی نیسلام ثانیکی مامناوهندییه، بۆیه حسه نی به صری جه ختی
 له سر وته ی ده شتی که کرده وه، نه مهش هیچ کات ثامازه نییه به وه ی که
 حسه نی به صری وتبیتی شوینی له نیوان دوو شویندا.

^{۶۲} - بپوانه - زهدی جار الله - المعزلة - ل ۵۵.

له راستیدا - وهك باسماڻ لٽوه كرد - ئهم وتهیهى واصل - شوئینك له نټوان دوو شوئندا - وایكرد ناوی - إعترال - بپریت بهسەر واصل و هاوهلهكانیدا، تهنا ته شههرستانی جهخت له وه دهكاته وه كه عهمرى كوپى عوبید هاوپای واصل بووه له مهسهلهى قهدر و نكۆلكردنى سیفاتهكانى خودا پيش ئه وهى واصل باسى شوئینك له نټوان دوو شوئندا بخاته پوو^{٦٢}، هه رچى واصلیشه ئه وا پيش ئه وهى باسى بنه ماى شوئینك له نټوان دوو شوئندا بکات بۆ خۆى هه وادارى هه بووه كه له سەر كۆمه لٽك بنه ما و پړسا له سهرى پړككه وتبون.

لٽره وه ئه وه مان بۆ پوون ده بټته وه كه سه رته تا "ئيعتيزال" له سهر ده ستنى قه ده ريبه كانى پيشين سهرى هه لدا - گهر ده ته ویت پټيان بللى موعته زيله كانى پيشين - جه هه ميه كانيش چوونه پال ئيعتزاليه كان، گرن گترين بنه ما كانى ئيعتزاليش له نټوان هه ريه ك له جه هه مى و قه ده ريبه كاندا هاوبه شن - جگه له مه سه له ی قه ده ر - به لگه ش له سهر ئه مه زۆربه ی بیرمه نده موسلمان ه كان جه هه ميه و موعته زيله يان به يه ك گرۆ و تاقم دانا وه، بۆ نمونه ده بينين پيشه وا ئه حمه دى كوپى هه نبل له نامه كهيدا - الرد على الزنادقة و الجهمية - دا مه به ست پټى موعته زيله يه، به هه مان شټوه ئيبن قه يميش له كتيبه كهيدا به ناوى - الصواعق المرسله على الجهمية و المعطلة - و ئيبن ته يمه ش له كتيبه كهيدا - تخليص التلبيس من كتاب التأسيس - هه موو ئه مانه وهك مه زه بټك ناويان ده به ن كه بۆ خويان بنه ما و پړسا و پړگای تاييه ت به خويان هه يه له بير كردنه وه دا، به لām مه سه له ی ناو لٽنانه كه ئه وه مه سه له يه كه دواتر دراوه ته پال يان وهك مه زه ب، گه رچى مه زه به كه به هۆى واصل و هاوهله كانيه وه ناوبانگى ده ركردوه - ئه وانى ناويان لٽنان موعته زيله چونكه

^{٦٢} - الملل والنحل - ج ١، ل ٦٩.

حه‌سه‌نی به‌ص‌ری ئه‌و ناوه‌ی لی‌نان - چونکه مه‌زه‌بیکیان پ‌یک‌خست‌بوو کاریشیان ده‌کرد بۆ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی پ‌ینما‌یه‌کان‌ییان و به‌ر‌گ‌ری‌شیان لی ده‌کرد، ئه‌و پ‌ینما‌یه‌انه‌ی که له‌لایه‌ن هه‌ندی له‌خه‌لیفه‌کانی عه‌بیاسیه‌وه پ‌شت‌گ‌یریان لێ‌ده‌ک‌را - وه‌ک ئه‌وه‌ی که بینیمان - له‌و پ‌یناوه‌دا هه‌ریه‌ک له‌مه‌عه‌دی جو‌ه‌نی و غیلانی دیمه‌شقی و جه‌عدی کو‌پی دره‌م و جه‌می کو‌پی صه‌فوان کو‌ژران، به‌لام واصل و هاوه‌له‌کانی دواتر در‌ژ‌ه‌یان به‌م کاروانه‌داو به‌رده‌وام‌بوون له‌سه‌ری تا دوا‌جار له‌پ‌ووی سیاسیه‌وه به‌ختی باش یاوه‌ریان‌بوو پ‌شت‌گ‌یریان لی ده‌ک‌را بۆ ئه‌وه‌ی پ‌ینما‌یه‌کان‌یان بلا‌و‌ب‌که‌نه‌وه، ئه‌مه‌ش بووه‌ ه‌وی ئه‌وه‌ی که مه‌زه‌به‌که‌ بناس‌ریت و ناویانگ ده‌ریکات، هاوکات خو‌شیان به‌ ه‌وی مه‌زه‌به‌که‌وه لای خه‌لکی بناس‌رین و ناویانگ ده‌ریکه‌ن.

• ئه‌و ه‌ۆکارانه‌ی بوونه‌ ه‌وی سه‌ره‌له‌دانی مو‌عه‌زه‌یه‌:

له‌پاستیدا هیچ مه‌زه‌به‌یکی فیکری یان بیروباوه‌پی له‌پ‌رێک‌دا سه‌ره‌له‌ئادات، چونکه‌خۆشتیکی ئاسایی نییه‌ له‌خ‌زوه‌هه‌لت‌وقی و بێته‌بوونه‌وه، به‌ئ‌کو‌ده‌بیت کۆمه‌لێک ده‌رهاو‌یشته‌یارمه‌تیده‌ر بێت بۆ ئه‌وه‌ی بێته‌بوونه‌وه و کاریگه‌ریش له‌سه‌ر فیکر و بیروباوه‌پی دروست بکات، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ده‌بینین کۆمه‌له‌ه‌ۆکارێک یارمه‌تیده‌ر بوون له‌سه‌ر ده‌ریک‌ه‌وتنی مو‌عه‌زه‌یه‌ وه‌ک یه‌کێک له‌به‌هێزترین گرو‌په‌که‌لامیه‌کان^٦ که هیچ کات که‌مه‌ترخه‌م نه‌بوون له‌

---

^٦ - گرو‌پ و ده‌سته‌که‌لامیه‌کان ئه‌وانه‌ن که سه‌ره‌قه‌البوون به‌زانستی که‌لامه‌وه، "ته‌هان‌وی" به‌م شێوه‌یه‌پ‌یناسه‌ی زانستی که‌لامی کردووه، ده‌لی: (زانستیکه‌که‌ مر‌ؤف ده‌توانی له‌پ‌ینگه‌یه‌وه بیروباوه‌په‌نایینه‌کان به‌سه‌لمینی به‌سه‌ر ئه‌وانی تر‌دا، ئه‌مه‌ش له‌پ‌ینگه‌ی ده‌رخستنی به‌لگه‌و لابر‌دنی گومانه‌کانه‌وه)، به‌وانه - کشاف إصطلاحات الفنون - الهيئة العامة للكتاب

بلاوکردنه وهی پښتماییه کانی نیسلام و بهرگریکردن له ټاښ و بیروباوه پره کانی نیسلامدا، جا لیږده دا به کورتي گړنگترین شو هوکارانه ده خهینه پوو.

یه که م: قورټانی پیرؤز:

قورټان له زمانه وانیدا چا وکی "قرأ" یه، ده وتریت: قرأ الكتاب قراءة "کتیبه که ی خوینده وه به خویندن". (و قرأنا بالضم. و قرأ الشيء قرأناً بالضم) واته: خویندییه وه و کزیکرده وه و کردی به یه، له وه وه ناوړاوه قورټان، چونکه سوره ته کانی کؤ کردووه ته وه له نیوان دوو بهرگدا، خودای گه ورهش ده فهرمویت: ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾. واته: (له سهر نیمه یه که قورټان له دلی تودا کؤ که ینه وه و بشتوانی بیخوینیته وه^{٦٥}).

به لام لای زانایان: (بریتیه له که لامی خودا که له پیگه ی جبريله وه - سه لامی خودای لیبت - ناردوویه تیه خواره وه بؤ سهر دلی پیغه مبه ر (درودی خودای

١٩٧٢ - ٢٦ ل، هره ها "طاش کبری" له پووی ټامانجه وه جیاوازی کردووه له نیوان زانستی که لام و فلسفه دا و نه مه ی بؤ زیاد کردووه - ده لی: (وتراوه - زانستی که لام - بوونه له پووی بوونه وه، له چیدا فلسفه له زانستی خودایی جیا ده بیته وه، زانستی خودایی به دوی بڼه ماکانی بوونی په هادا ده گپت به و پییه ی که ټامانجه، چونکه باسکردن له زانستی که لام له سهر بڼه ماکانی شهره، به لام له زانستی خوداییدا له سهر داخوازی نه قل، بپوانه: - مفتاح السعادة - ج ٢ ل ٢٢، بقیه خالی ده سټیک لای نه هلی که لام بریتی یه له نه قل، نیسپاتی شو بیروباوه په ده که ن که ټاښ هیناویه تی، جا کاتی موخته زیله وتویانه (العدل و التوحید) ټامانجیان سه لماندنې شو بیروباوه پانه یه که دین هیناویه تی. به لام فیه له سوف خالی ده سپیکردن لای شو بریتی یه له نه قل، باوه پی به و شته یه که عه قل پتی ده گات و په یی پی ده بات.

^{٦٥} - مختار الصحاح.

له‌سه‌ر بیټ) به زمانی عه‌ره‌بی له پښه‌ی ده‌ستا و ده‌ستی زۆره‌وه - تواتر -
 گه‌یشته‌وه به ئیمه، به‌خویندنه‌وه‌ی عیبادت و خواناسیمان ده‌ست ده‌که‌ویت،
 که‌س ناتوانی له‌وینه‌ی نه‌و بښی و ده‌سته‌وسانه له به‌رامبه‌ریدا، له دوو توپی
 په‌پاویکدا نوسراوه‌ته‌وه، به سوره‌تی - الفاتحة - ده‌ست پی ده‌کات و به
 سوره‌تی - الناس - یش کۆتایی پی دیت^{٦٦}).

له پاستیدا زاراوه‌ی قورئان پۆلکی زیندوی هه‌بووه له سه‌ره‌لانی زانستی
 که‌لام به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و موخته‌زیله‌ش به شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی، چونکه
 زاراوه‌ی قورئان ده‌کریت له‌په‌وی ئاشکرای و شاراوویه‌وه دابه‌شی بکه‌یت بۆ
 (مُحکم و مُتَشابه)، "مُحکم" (بریتی یه له‌و زاراوانه‌ی که ماناکه‌ی په‌وه له‌باره‌ی
 نه‌و حوکه‌ی باسی لږه‌ کردوه و هه‌چ جۆره ته‌ئویلکردن و تایبه‌تکردن و
 سرپه‌وه‌یه‌ک هه‌لناگریت چ له ژبانی پیغه‌مبه‌ر (درودی خودای له‌سه‌ر بیټ) چ
 پاش وه‌فاتی پیغه‌مبه‌ر (درودی خودای له‌سه‌ر بیټ)، جگه له‌و مانایه‌ی خۆی
 هه‌چ مانایه‌کی دیکه هه‌لناگریت). به‌لام "مُتَشابه" (بریتی یه له‌و زاراوانه‌ی که
 ماناکه‌ی شاراوویه و ئاسان نه‌بووه بزانریت ماناکه‌ی چی یه، چونکه خودا خۆی
 وا مه‌به‌ستی بووه نه‌و زاراویه به شاراووه‌ی به‌ئیلته‌وه و هه‌چ گریمانه‌یه‌کیش
 له‌پیش یان له‌پیشیه‌وه نه‌هاتوه که ئاماژه به‌و شته شاراوویه بکات، ته‌نها
 زاتی خودا خۆی ده‌زانی مه‌به‌ستی پی چی یه^{٦٧}). که‌واته زاراوه‌ی (مُتَشابه) به
 پیچه‌وانه‌ی زاراوه‌ی (مُحکم) ه وه ته‌ئویلکردن هه‌لده‌گریت، نه‌مه‌ش بووه هۆی
 ده‌رکه‌وتنی زۆرک له پابۆچوونی جیاواز له‌و باره‌وه بۆ نه‌وه‌ی هه‌ولی نه‌وه

^{٦٦} - دار عبد المجید مطلوب - المدخل فی التعریف بالفقه الإسلامی - ل١٦٦ - دار النهضة العربیة
 - ١٩٩٥م - ١٤١٥ ک.

^{٦٧} - د. محمد فرحات - أصول الفقه - ل١٤٩، ل١٥٣ - القاهرة - دار النهضة العربیة - ١٩٨٨م.

بدهن تا له پړگه ی عه قله وه بگن به نزیکتړین ته ئویلک که نه گهری نه و زار او په
 هه لېگرت، جا بۆ نه وه ی به شپوه یه کی پوونتر باسی لئوه بکهین، باشتړ وایه
 سه رها بزاین جیاوازی "ته فسیر و ته ئویل" له چیدایه، گهر هاتوو دانانی
 زار او که به به لگه یه کی (قطعی) هندی نه گهری هه لگرت نه وه ته فسیره، گهر
 هاتوو به لگه که (ظنی) بوو نه وه ته ئویله^{۶۸} که واته ته ئویل گومانه و ناگاته پله ی
 "یقین"، بۆیه تا نه و کاته ی ته ئویل پشت نه ستورده به گومان نه وه تا دیت
 باز نه ی خیلاف و پاچایی فراوان تر ده بیت، پړک وه نه وه ی به سه ر نه ملی
 که لامدا پویداوه، بۆ نمونه ده بینین له قورنایی پیرۆزدا هندی نایه ت هاتوو
 ئاماژه به "جهر" ده کات و مړۆف هیچ ده سه لاتیکی تیدا نییه، هندی نایه تی
 دیکه ش هاتوو ئاماژه به نازادی و ویستی مړۆف ده کات، نمونه ی به که میان
 خدای گهره ده فه رمویت: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
 وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾^{۶۹} واته: (نه ی موحه ممه د - درودی
 خدای لیبت - بلئ: هه رگیز له وه زیاترمان بۆ پیش نایه ت و توشمان نایه ت
 جگه له وه ی که خودا بۆی نویوین، نه و زاته هه میشه یار و یاوهر و
 پشتیوانمانه، ده با ئیمانداران هه ر پشت به و خودایه ببهستن). هه روه ها
 ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾^{۷۰} واته: (بیگومان گهر
 بمان ویستبایه هه مو که سیگمان هیدایه ت و پښمووی ده کرد - به ناچاری و

^{۶۸} - هه مان سه رچاوه ی پښوو - ل ۱۴۷ - په راوړزی ۱.

^{۶۹} - سوره تی - التوبة - نایه تی ۵۱.

^{۷۰} - سوره تی - السجدة - نایه تی ۱۳.

به‌بی ویستی خو‌یان - به‌لام برپاری من نه‌وه‌یه - ناده‌میزاد و په‌ریبه‌کان
 سه‌ریه‌ست و سه‌رپشک بکه‌م و نازاد بکه‌م - سه‌ر نه‌نجامیش هر دۆزه‌خ پر
 ده‌که‌م له په‌ریبه‌کان و له خه‌لکی تیکرا - له‌وانه‌ی برپایان به‌خودا و
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌بوو (-). نمونه‌ی دووه‌میش خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:
 ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا
 عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾^{۷۱} واته: (نه‌وه‌ی پښانی هیدایه‌تی وه‌رگرتبیت نه‌وه
 سودی بو خۆیه‌تی، نه‌وه‌ش گومرا بوو بیت و پتی ون کردبیت، نه‌وه
 گومراییه‌که‌ی له‌سه‌ر خۆی ده‌که‌ویت و من لښرسراو و چاودیر نیم به‌سه‌ر کار و
 کرده‌وه‌ی نیوه‌وه).

جا له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م ئایه‌تانه‌ی قورئانی پیروژدا ته‌ئویلاته‌کان جیاوازن،
 هه‌ندیك ده‌لێن مه‌به‌ستی ئایه‌ته‌کان ئیراده و ویستی مۆف ده‌رده‌خات و تیایدا
 نکۆلی قه‌ده‌ری کردووه، وه‌ك - قه‌ده‌ریبه‌کانی سه‌ره‌تا له‌ نئویشیاندان
 موخته‌زیله‌کان - هه‌ندیکی تریش ده‌لێن مه‌به‌ست پتی "جه‌بر" و ناچاریه و هه‌یج
 ویستیکی مۆفی تیدا نییه وه‌ك نه‌وه‌ی له‌ پښتندا به‌ درێژی بینیمان.

هه‌روه‌ها له‌ قورئانی پیروژدا چه‌ند ئایه‌تیکی تیدا به‌ که‌ ئیسه‌پاتی سیفه‌ته‌کانی
 خودای گه‌وره ده‌کات، وه‌ك ئه‌م ئایه‌ته‌ پیروژه که‌ خودا ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾^{۷۲} واته: (به‌پاستی خودا بیسه‌ر و زانایه - به‌ گوftar و

^{۷۱} - سوره‌تی - یونس - ئایه‌تی ۱۰۸.

^{۷۲} - سوره‌تی - البقرة - ئایه‌تی ۱۸۱.

نيبەتتان). ھەرۈھە لە ئايەتتىكى تردا دەفەرموئەت: ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾^{۷۳}

واتە: (خودا فراوانگىر و زانايە). ھەرۈھە دەفەرموئەت: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ﴾^{۷۴} واتە: (خودا بىنايە بەو كار و كىرەدەوانەى دەيەن). لەگەل

زۆرئەك ئايەتى تردا كە مەسەلەى سىفەتەكانى خوداىان وىوزاند و بىوھە گرفت

لەئىوان ئەوانەى كە ئىسپاتى سىفەتەكانى خودا دەكەن لەگەل ئەوانەى كە

نەكۆلى سىفەتەكانى خودا دەكەن^{۷۵}.

پاشان گەورەترين گرفتى كەلامى ھاتە ئاراوھە ئەويش ئەوھىو ئايا قورئان

كەلامى خودايە و ھەك خودا كۆنە يان ئەوھە تا كۆن نىبە و دروستكراوھە؟

تەنەنەت زانستى كەلام بۆيە ئەم ناوھەيان بەسەردا بېرە، چونكە لەسەر ئەم

بابەتەنە قەسەيان دەكرەد^{۷۶}.

بۆيە پەيمان وايە لەبەر ئەوھەى قورئانى پىرۆز ھەندى ئايەتى (مۇتەشەبەھى) لە

خەق گىرتوھە و ھەقلى مەرفەكەنىش ئەو جىاوازيەيان بۆ دروست بىوھە، بۆيە

ئەمە بىوھە ھۆكاريك بۆ دەرەكەوتنى گروپە كەلامىەكان - لە ئىويشىاندا

مەوئەزىلە - ھەك ھەولئەك لەپەتتاو تەئويلەكرەنى ئەم ئايەتەنەدا، بۆ ئەوھەى لەگەل

بەنەما ئىمانىەكاندا پەككەوئەت كە ئەوان دايانناوھە و پەشتىوانى لى دەكەن، ھەك

ئەوھەى كە لەلاپەپەكانى ئەم كەتتەبەدا بەرچاومان كەوت.

---

^{۷۳} - سورەتى - البقرة - ئايەتى ۲۴۷.

^{۷۴} - سورەتى - البقرة - ئايەتى ۲۶۵.

^{۷۵} - بېوانە سەرچاوھەى پەشوو.

^{۷۶} - بېوانە پەراوئەزى۲.

دوهم: برپاردان له سره نه جامدهری گوناځي گوره:

مهسه له ی برپاردان له سره نه و کهسه ی که گوناځي گوره نه نجام ددات کاریگه ری گوره ی هه بوو بۆ پشتگیریکردن مه زه به ی ئیعتیزال، له راستیدا نه مهسه له یه پیش نه وه ی واصل نه و برپاره به ناوبانگه بدات وروژنرا بوو، نه وه بوو خه واریچه کان وتیان هر که سیکی بپوادر گوناځي گوره نه نجام بدات پتی کافر ده بیټ، مورجینه ش هاتن وتیان: تاوان هیچ زیانک ناگه یه نیت به باوه پ به لکو حیسابیان له لای خودایه له پوژنی دوایدا^{۷۷}، پاشان "واصلی کوپی عطاء" هات و وتی: نه و کهسه ی گوناځي گوره نه نجام ددات نه کافری ته واوه و نه بپوادی ته واو، به لکو له نیوان هردووکیاندا به نه ویش فاسیق بوونه^{۷۸}. به لام له راستیدا جیاوازییه کان ته نها جیاوازی تیوری نه بوون، به لکو ده کریت له سره نه م به مایه برپار له سره به شداربووانی هردوو جهنگی صفین و جهمه لیش بدریت به تاییه تیر برپار له سره خه لیفه کانی نومه وی، چونکه نه وان کاروباری ده وله تیان به دهسته وه بوو، به پتی بۆچوونی نه وان نه وانه ی خوینیان پزانده وه تاوانباری گورهن، جا ئایا نه وانه به پتی بۆچوونی خه واریچه کان کافریبون یان نه واته به پتی بۆچوونی مورجینه وازیان لی بهینریت و حق و حیسابیان لای خودایه له پوژنی دوایدا یان نه واته پتی "فاسق" ده بن؟ که واته برپاردان له سره نه نجامدهری گوناځي گوره په هندیکی سیاسی له خوگرته بوو که نومه وییه کان بهر له کهسانی تر لیتی تیگه یشتبوون.

---

^{۷۷} - شههرستانی - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۲۹.

^{۷۸} - بپوانه سه رچاوه ی پیشوو.

سیھەم: بەرگریکردن لە ئاینی ئیسلام:

گومانی تیدا نییه لەو ساتەوێ ئاینی ئیسلام دەرکەوتوو تا ئیستاشی لەگەڵدا بێ، بەردەوام دووچاری چەندین ھێزێشی توند بوو، تەو لەلایەن نەیارەکانیوە، ئامانج لەھەموو ئەمانەش تێکدانی پایە بەھێزەکان و گالته پیکردن بوو بە بنەڕەتەکانی، ئەمەش جگە لەگومان دروستکردن نەبێت لە بیروباوەڕی ئیسلامدا بە ھێچ دیکە دروست نابێت، چونکە ئیسلام بۆ خۆی لەسەر چەند پایە یەک بونیاد نراوە، گەر - خودا نەکردە - ئەو پایانە تێکدرا، ئەوا پایەکانی ئیسلام تێک دەچێت و لەناو دەبرێت.

لەپراستیدا کاتی موعتەزیلە سەری ھەڵدا و ئیسلامیش - وەک نەریتی خۆی - لەھەموو لایەکەوە دوژمن گەمارۆی دا، بۆی ئەندێ کەس موسڵمان ببوون نە لەبەر ئەوەی کە باوەڕیان بە ئیسلام ھێتایێت و بپوایان پێی ھەبێت، بەلکو لەبەر چەند مەرام و مەبەستیەک بوو کە لەناخاندنا حەشاریان دا. ھەندێکی تریان بۆ ئەو موسڵمان ببوون تا مائیک یان پلە و پێگە یەکی دۆنیایی دەستکەوێت، ھەندێکی دیکەشیان موسڵمان ببوون بۆ ئەوەی تۆلە لە موسڵمانان بکەن، جا مەترسی ئەمانە زۆر لە مەترسی ئەوانە زیاتر بوو کە بپاوەڕی خۆیان ئاشکرا کردبوو.

بۆیە دەبینین موعتەزیلەکان بەرامبەر ھەموو ئەو لەمبەر و ئارێشانە وەستانەو کە پێچەوانە بوو لەگەڵ بیروباوەڕی ئیسلامدا، بۆ ئەوەی ئیسپاتی یەکتاپەرستی خودا بکەن و ئاقانەیی بەسەلمێنن و تیان خودا سیفاتی نییە و نۆلێان لێکرد، ئەو بوو جۆلە کەکان لەبارە ی ھاوشیووە و تیان خودا لێکچووی ھەیە، لەبەر ئەوەی بینیان کە تەوراتەکیان پڕپەتی لە ھاوشیووە و لێکچوواندن، لەوانە: وێنە و قسەکردنی پووبەرپوو، قسەکردنی ئاشکرا، دا بەزینی

خودا بۆ سەر کئیوی سہینا بہ جولہ، واتہ: گواستنہ وہ لہ شوینیکہ وہ بۆ شوینیککی تر، وہ ستانی خودا لہ سەر عرش بہ جیگری و چہ ندینی تر^{۷۹}.

الأرض مظلمة والنار مشرقة

واته: (زه وی تاریکه و ناگیش دره وشاوهیه، له و کاته وهی ناگر بووه ناگر به رستراو بووه).

^{۷۹} - شه‌هرستانی - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۲۱۸.

خودا گەر به نهیڼی کوشتنی ئه م پیاوه کاریکی مهردانه نه بوايه ئه واکه سیکم
 بۆ پاده سپارد سکی پادبات له سهر جیگا کهیدا، یان ئه وهی له نیوهی شه ودا یان
 له کاتی خوڤی و شادیه کانیدا بیکوژیت). واصل به مهش نه وهستا تا ئه وهی
 له به صهره دوور یخسته وه، به لام ئه وه بوو پاش مردنی واصل جاریکی تر
 که پایه وه بۆ به صهره ^{۸۲}.

خیزانی واصل باس دهکات و ده لئ: ههر کاتی شه و داده هات، "واصل"
 ههردوو قاچی پێکه خست و نوێژی داده بهست، کاغز و که رهستی
 نویسه کانیشی له بهردهم خۆیدا داده نا، ههر کاتی به سهر ئایه تیکدا گوزهری
 بکردبایه و بیژانیایه ئایه ته که وه لامیکه بۆ نه یاره کانی، داده نیشته و ئایه ته که ی
 ده نویسه وه، ئه و جا ده که پایه وه بۆ نوێژه که ی ^{۸۳}.

له راستیدا خه لکیکی زۆر له سهر دهستی "واصلی کوپی عهطاء"
 موسلمان بوون، له م پیاویه ته دا هاتوو که باس له هه ندی "سه مه نیه" دهکات -
 ئه وانه ی که بپوایان به قه دیمی ژیان و دژنای دۆنه "تناسخ الأرواح" که پێیان
 وایه پۆح نامریت له که سیکه وه ده چیته که سیکه تره وه - له سهر دهستی واصل
 موسلمان بوون، قازی عه بدولجه بار ده گێریته وه: (جاریکیان هه ندی له
 "سه مه نیه کان" وتیان به جه همی کوپی سه فوان: ئایا شتیک که ناسراوه له
 پێنج هه ستیاره که ده چیته ده ره وه؟ وتی: نه خێر، وتیان: ده ی که وایه باسی
 په رستراوه که ی خۆتمان بۆ بکه، ئایا به یه کێک له م هه ستیارانه ناسیووته، وتی:
 نه خێر، سه فوانیش نه ی توانی وه لامیان بداته وه بێده نگبوو. بۆ ئه م مه بهسته
 نامه ی نویسی بۆ واصلی کوپی عهطاء و په رسیاره که یانی تیدا باسکرد، ئه ویش

^{۸۲} - الأصفهاني - الأغاني - ج ۲ - ل ۲۴.

^{۸۳} - ابن المرتضى - المنية والأمل - ل ۱۹.

وه لآمی دایه وه و وتی: - له سه روو پینچ هه ستیاره که وه - پووی شه شه می وه که
 مه رج ده گیرته بهر که به لگه یه له سه ره نه وه ی - ناسراو - له هه ست و شعور یان
 به لگه ناچیتته دهره وه، بۆیه لییان بپرسه، ئایا جیاوازی له نیتوان که سیکی
 زیندوو یان مردوودا ده که ن یان جیاوازی له نیتوان که سیکی شیت یان ئاقلدا
 ده که ن؟ نه مهش به به لگه ناسراوه، کاتی جه می کوپی سه فوان به م شتیه یه
 وه لآمی سه مه نیه کانی دایه وه، وتیان: نه مه قسه ی تو نییه، پتیا ن وت: نه مه
 قسه ی واصله، نیتر نه وانیش چوون بۆ لای واصل و هه ندی مشتومر له
 نیتوانیدا پوویدا و دواتر موسلمانبوونی خۆیان له سه ره دهستی واصل
 پاگه یاند^{۸۴}.

هه رچی قوتابی و هاوه له کانی واصلیش بوو، نه وا هه مان پتیا زیان گرتبووه
 بهر، ده گیرنه وه هه مری کوپی عوبید له گه ل مه جوسیه کدا له ناو که شتیه کدا
 موناقه شه و مشتومریان ده بیت، هه مر پتی ده لیت: بۆچی موسلمان نابیت...؟
 وتی: چونکه خودا ئیسلامبوونی منی ناویت، گه ر خودا بیویستبایه ئیسلام ببم
 نه وا ده بوومه موسلمان. هه مر وتی: خودا ئیسلامبوونی تو ی ده ویت، به لام
 شه ی تانه کان وازت لی ناهینن. مه جوسیه که له وه لآمدا وتی: ده ی من ده مه ویت
 له گه ل هاوه له زاله که دا بم^{۸۵}.

له راستیدا هه موو په رۆشیه کی موخته زیله کان نه وه بوو پینمایه کانی ئیسلام
 بلاوکه نه وه، له م پیناوه شدا هیچ که مته ر خه میه کیان نه کرد، نه وه بوو بهرده وام
 په یوه ندیان له گه ل خه لیفه کاندا هه بوو هه میشه ئامۆزگاریان ده کردن، نه م
 په یوه ندیه شیان - به تایبه ت موخته زیله کانی پیشین - هیچ کات له پیناو

^{۸۴} - القاضي عبد الجبار - فرق و طبقات المعتزلة - ل ۴۷.

^{۸۵} - بهوانه زهدی جارالله - ل ۴۰.

بەرژەوهندى خۇياندا نەبوو، ئەو تا دەگىرنەو جارىكيان عەمرى كۆپى عوبىد
 ھاتە لاي ئەبو جەعفەرى مەنصور^{۸۶} لە سەردەمى خىلافتىدا، خەلىفە لەخۇبى
 نزىك كردهو و لاي خۇى داينىشانىد و پىتى وت: ئامۇزگاريم بگە، ئەو پىش وتى:
 كاروبارى خەلكى لەژىر دەستى تۆدايه، خۇگەر لەژىر دەستى كەسانى پىش تۆ
 بىماياتەو نەدەگەيشتە دەستى تۆ، بۆيە ئاگادارت دەكەمەو بە شەوئىك كە
 پۆژەكەى دەرەكەوئىت و ئىتر شەوئىكى ترى بەسەردا نايەتەو، كاتى وىستى
 ھەستىت و بېوات، ئەبو جەعفەرى مەنصور فەرمانىدا بېرىك پارەى بۆ بىنن،
 عەمرىش پارەكەى وەرەنگرت، ئەبو جەعفەرى مەنصور وتى: سوئند بەخودا
 دەبىت وەرى بگريت، وتى: سوئند بەخودا وەرى ناگرم لەو كاتەدا "مەھدى
 كۆپى ئەبو جەعفەرى مەنصور" ئامادەبوو، پىتى وت: ئەو پارەيە وەرگەر
 ئەمىرى باوەرداران سوئندى خواردوو، عەمر وتى: ئەمىرى باوەرداران تواناى
 زۆرتەرە لەدانەوەى كەفارەتى سوئندىك تا مامت، ئەبو جەعفەرى مەنصور وتى:
 چ پىداوئىستىكەت ھەيە داواى بگە تا بۆتى جىبەجى بگەم؟ وتى: داوات
 لىدەكەم نەنریت بەشوئىندا تاخۇم دىم بۆ لات، تا داواشت لىنەكەم ھىچم
 مەدەرى، وتى: دەزانى مەھدى كۆپم كردوو بە جىنشىنى خۇم؟ عەمر وتى:
 كاروبارەكانى بۆ دىتە پىش و خىلافەتى پى دەدرىت لە پۆژىكا كە تۆ سەر
 قالىت. ئەبو جەعفەرى مەنصورىش بەم كۆپكە شىعرە مەدح و پىاھەلەدانى
 عەمرى كرد:

---

^{۸۶} - عەبدوللاى كۆپى موحەممەد كۆپى عەلى كۆپى عەبدوللاى كۆپى موحەممەد كۆپى عەلى
 كۆپى عەبدوللاى كۆپى عەبباسە، ئەو پۆژەى بوو بە خەلىفە تەمەنى شەھىت و سى سال
 بوو، ماوہى خىلافەتەكەشى بىست و دوو سالى خاياندوو، لەسالى ۱۵۸ ك وەفاتىكردوو.
 بېوانە - ابن حيان - السيرة النبوية و أخبار الخلفاء - ل ۳۲۷.

کلکم یمشی روید کلکم یطلب صید

غیر عمرو بن عبید^{۸۷}

واته: (همه موستان له سه رخوتان ده پوښ و همه مووشتان داوای نیچیر ده کهن ته نها عه مری کوپی عوبید نه بی).

باس له وه ده کریت که نه بو هوذه یلی عه للاف^{۸۸} کتیب گه لیکی زوری دانا بو بهر په رچدانه وه و به دروخته وهی همه موو نه و مه زه بانه ی که پیچه وانه ی ثانیه نیسلا مبون، گرنگترینان کتیبی - میلاس - بوو. "میلاس" کابرایه کی مه جوسی بوو پاشتر موسلمان بوو، هوکاری نیسلام بوونه که شی نه وه بوو نه بو هوذه یل و هندی له "نه ویه کان" کو بوونه وه بو مشتومر و مونا قه شه کردن، به لام دواتر نه بو هوذه یل توانی همه موو به لگه کانی نه وان پوچه لکاته وه و سه رکه ویت به سه ریاندا. بویه "میلاس" یش موسلمان بوو^{۸۹}.

نه بو هوذه یل له گه ل پافسی و مه جوسیه کانیشدا به هه مان شیوه مونا قه شه و مشت و مری ده کرد و به که مترین وشه همه موو به لگه کانیانی

---

^{۸۷} - بېوانه - السیوطي - تاريخ الخلفاء - ل ۲۲۷ - وفيات الاعيان ج ۳ - ل ۴۶۳.

^{۸۸} - نه بو هوذه یل موحه ممدی کوپی هوذه یلی کوپی عه بدوللای کوپی مه کحولی عه بدیه، ناسراو به عه للاف (۱۳۱ ک - ۲۳۵ م) بویه به عه للاف ناسراو بوو، چونکه له به صېره دا ماله که ی له گه په کی عه لاف و ثالیک فروشه کاندا بووه، په کتیک بوو له گه وړه ترین زاناکانی موخته زیله، شه هرستانی له باره یوه ده لی: عه للاف ناودار و پیښه نگ و بپارده ر و پیکه ری موخته زیله کان بووه. بېوانه - ابن المرتضى - المنية و الأمل - ل ۵۶ - ابن خلکان - وفيات الاعيان - ج ۲ ل ۶۵ - الملل و النحل للشهرستاني - ج ۱ - ل ۷۰.

^{۸۹} - المنية و الأمل - ل ۵۵ - بېوانه - وفيات الاعيان - ج ۱ - ل ۶۰ - بېوانه - زهدی جار الله - ل ۴۰.

پوچەلدەكردەو^۹، ئەوئەبوو ئەبو ھۆدەيل لەگەل يەكك لەناودارەكانى ئەنەويەدا^{۱۰} بە ناوى "صالحى كوپى عەبدولقدوس" دا دیدارى سازکرد، دەگىرنەو ئەم صالحە كوپكى مردووه زۆر بىتاقەت بوو بۆى، جارێكىيان ئەبو ھۆدەيلي عەللاف دەگات بە صالح و پى دەلى: ئەم بىتاقەتەي تۆى تىدايت ھىچ بيانويەكى بۆ نادۆزمەو، صالح وتى: بۆيە بىتاقەتم بۆى چونكە كوپكەم كىتبى "الشكوك"ى نەخویندووتەو، "الشكوك" برىتى بوو لەو كىتبەي كە خۆى داينابوو، دەلێن ھەر كەسك ئەم كىتبەي بخویندايتەو گومانى بۆ دروست دەبوو لەوئى كە بوو، تەنانەت گومانى بۆ دروست دەبوو كە ھەر نەبوو، تەنانەت ئەوئەشى كە ھەر نەبوو گومانى بۆ دروست دەبوو كە بوو، ئەبو ھۆدەيل وتى: دەى تۆش گومان ببە لە مردنى كوپكەت و وايداينى كە ھەر نەمردووه ئەگەرچى مردووه، يان وايداينى كوپكەت كىتبەكەتى خویندووتەو ئەگەر چى كىتبەكەشى ھەر نەخویندووتەو^{۱۱}.

^۹ - زەدى جار الله، ھەمان سەرچاوە.

^{۱۰} - ئەنەويە: بانگەشەي ئەو دەكەن كە نور و تاريكى ھەردووکیان كۆن و ئەزەلین، ئەگەر چى لەناوئەق و شىواز و كارياندا جياوازيشن، نور بەھۆى كردهوي خیر و سود بەخشەو دروست دەبێت، تاريكيش بەھۆى كردهوي خراپ و زيانبەخشەو دروست دەبێت، ھەندىكيشيان دەلێن: نور بە مەبەست و ھەلئازدن دروست دەبێت، تاريكيش بەھۆى تىكەلگەردن و پىكەوتنەو دروست دەبێت، گەنگەرين گروپەكانيشيان برىتى يە لە: مانەويە، مەزەكە، دىسانى، مەرقىونى، بېوانە: الشەرستانى - الملل و النحل، لە ج ۱ - لە ل ۲۵۱ تا ل ۲۶۰.

^{۱۱} - المنية و الملل - ج ۱ - ل ۴۵ - زەدى جار الله - ل ۴۰.

ده گێژنهوه له سه‌ر ده‌ستی ئه‌بو هوژه‌یلی عه‌للاف زیاتر له‌سی هه‌زار پیاوی "مه‌جوس و وه‌ئنه‌یه" موسلمان بوون به‌ هۆی لێها‌توویی له‌ وه‌لامدانه‌وه‌یاندان^{١٢}. لێره‌دا ناتوانین نكۆلی له‌ "جاحظ" یش بکه‌ین له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و کاره‌ گرنگه‌ی که‌ پێی هه‌ستاوه‌، که‌ بریتی بوو له‌ به‌رگریکردن له‌ ئایینی ئیسلام - یه‌کێک بووه‌ له‌ موخته‌زیه‌کانی به‌غداد و له‌ ساڵی ٢٥٥ ڪ مردووه‌ - له‌پاستیدا "جاحظ" له‌ پێناو به‌رگریکردن له‌ ئایینی ئیسلام کتیبێکی زۆری دانا، به‌ناوایانگترین کتیبیش که‌ له‌ و پێناوه‌دا داینا کتیبی "فضيلة المعتزلة" بوو، ئه‌م کتیبه‌ ته‌نها به‌رگری له‌ بنه‌ماکانی ئیعتیزال نه‌کردووه‌، به‌لکو هاوکات وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کیش بوو بۆ پافیه‌سه‌کان، هه‌ر بۆیه‌ ئه‌م کتیبه‌ له‌سه‌ر دلی رافیه‌یه‌کاندا کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی به‌جی هێشت، ئه‌وه‌تا یه‌کێک له‌ پیاوه‌کانیان - ئه‌بن راوه‌ندی - له‌ پێگه‌ی کتیبێکه‌وه‌ به‌ناوی (فضیحة المعتزلة) وه‌لامی کتیبه‌که‌ی "جاحظ"ی دایه‌وه‌، که‌ تیایدا زۆر شتی داوه‌ته‌ پال موخته‌زیه‌، ئه‌مه‌ له‌کاتێکدا بیرو بۆچوونیان به‌و شیوه‌یه‌ نه‌بووه‌ که‌ ئه‌و ده‌یڵی، له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌دا "ئه‌بو له‌حوسه‌ینی خه‌یاط" له‌ کتیبێکه‌یدا به‌ناوی (الانتصار و الرد علی ابن الراوندي الملحد) تیایدا وه‌لامی هه‌موو ئه‌و تۆمه‌تانه‌ی دایه‌وه‌ و بنه‌ما پاست و دروسته‌کانی موخته‌زیه‌شی پوونکرده‌وه‌^{١٤}.

زۆریه‌ی ئه‌و تۆمه‌تانه‌ش که‌ ئاراسته‌ی موخته‌زیه‌کان ده‌کرا بۆ ئه‌نسافی تێدابوو، ته‌نانه‌ت لایه‌نگیری تێدابوو بۆ پێشه‌نگی تۆمه‌تباره‌کان، موخته‌زیه‌کان

^{١٢} - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو - ج ١ - ل ٤٤ - د. أحمد المعرجي - المعتزلة في بغداد - ل ١٦٩.

^{١٤} - الانتصار - ل ١٠٥ - زه‌دی جار الله - ل ٤٢.

چاکه‌ی نۆریان هه‌بووه، ئه‌گه‌ر چی هه‌ندێ له‌و که‌سانه که له‌پێگه‌ی دینه‌وه تۆمه‌تبار ده‌کړن له‌گه‌ڵ نه‌واندا‌بوون^{۹۰}.

له‌مه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ پوون ده‌بێته‌وه که موخته‌زله هه‌چ که‌مه‌رخه‌مه‌کیان نه‌کرد له‌پێناو سه‌رخستن و شان و شکۆی ئیسلامدا، جا ئایا ئه‌م سه‌رخستنه له‌پێگه‌ی به‌ستنی کۆپ و دیداره‌وه بووبێت یان له‌پێگه‌ی دانانی کتێبه‌وه بووبێت بۆ ئه‌وه‌ی وه‌لامی بێباوه‌پ و بێ دینه‌کانی پێ بدنه‌وه، هه‌موو ئه‌م کارانه‌ش وایکرد که پێگه‌یان به‌رزبێته‌وه، که دواتر بووه هۆی ئه‌وه‌ی له‌پووی سیاسیه‌وه کاریگه‌ری گه‌وره دروست بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ به‌شی چواره‌می ئه‌م کتێبه‌دا خودا یار بێ ده‌یانبینین.

چواره‌م: کاریگه‌ری فیکری مه‌سیحیه‌ت:

ئایینی ئیسلام له‌نیوه دوورگه‌ی عه‌ره‌بیدا ب‌لا‌بوویه‌وه و له‌وێشه‌وه نور و پۆشنایی ئیسلام تاریکایی نۆربه‌ی ئه‌و ناوچه‌یه‌ی په‌وانده‌وه که ئاوه‌دانی تێدا‌بوو، جیهاد فه‌رز بوو، موس‌لمانانیش به‌ مال و به‌گیان کۆششیان ده‌کرد بۆ سه‌رخستنی ئایینی ئیسلام، له‌م جیهاد و به‌رخودانه‌شدا ئامانجی گه‌وره‌یان ته‌نها به‌ده‌سته‌پێنانی شه‌هادت بوو، به‌رده‌وام موس‌لمانان ناوچه‌ی تازه و نوێیان پزگار ده‌کرد و خه‌لکه‌که‌شی باوه‌شیان بۆ جه‌نگاوه‌ره موس‌لمانه‌کان ده‌کرده‌وه، تا ده‌هات ژماره‌ی موس‌لمانان زیادی ده‌کرد و پانتایی خاکی ئیسلامیش فراوانتر ده‌بوو، نه‌ریت و باوه‌کان زیاتر ده‌بوو، تیره و هۆز و بنه‌ماله جیاوازه‌کانیش به‌هۆی نزیکیان له‌ یه‌ک‌تره‌وه تێکه‌ڵ به‌یه‌ک‌تر ده‌بوون،

---

^{۹۰}- د. محمد أبو زهرة - أبو حنيفة - ۱۷۲ - دار الفكر العربي - چاپی دووهم ۱۹۴۷.

ئەمەش بوو ھۆى ئەو ھى پلەكانى ئىسلام و باوھ لەنئو خەلگەكەيدا جىاواز
بىت، جا لەنئو ئەو خەلگەدا ھەبوو بە زمان و دلى موسلمان بىو، ھەموو
بىروباوھرە كۆنەكانىشى لەبىر كىرەبوو، ھەشبوو موسلمان بىو بەلام بىروباوھرە
كۆنەكەى وەك ناسنامەى خۆى ھىشتىبەو، ھەندىكىش ھەبوو تەنھا بە زمان
موسلمان بىو، پىق و كىنەى لەنئو دلىدا بەرامبەر بە ئىسلام و موسلمانان
دەشاردەو و بۆ فرسەتەك دەگەرپا تا تۆلەيان لى بکاتەو، ھەندىكى دىكەش
ھەبوو موسلمان نەبوو ھەر لەسەر ئاينەكەى خۆى مابووبەو و لە نىمەى
موسلماناندا بوو، وەك گاۋر و جولەكە و مەجوسەكان، بەلام ھەموو ئەمانە
لەيەك كۆمەلگادا دەرژان، ئىتەر لەم نۆۋەندەدا بىروبوچۈنەكان لەنئو خەلگەدا
وەك پەشەبا بلۆدەبووبەو، ھەموو كارىگەريان لەسەر يەكتەر دادەنا و بە
يەكتىش كارىگەر دەرېوون، پىكەو لەنئو خۆياندا موناھەشە و مشتومپ پووى
دەدا و دىداريان دەبەست، جارەك دەرېۋان و جارەكىش سەردەكەوتن،
موسلمانانىش لەم نۆۋەندەدا بە ھۆى سەرقالبۇونيان بە فتوحاتتەو كاتەك بە
خۆيان زانى لەھەر چوار لاوھ گەمارۆ دراۋن و پووبەپووى جۆرەھا فېكر و ئاينى
نۆى بوونەتەو، بە جۆرەك كە پىشتىر شى و ھەيان نەبىنىبوو، بۆيە لەبەردەم
ھەموو ئەمانەدا دەستەوسان مابوونەو، بەلام زۆرى نەخايند لەنئو دەرېايى
ئەم فېكر و ئايدىانەدا كە شەپۆلى دەدا موسلمانەكان دەستىاندايە مەلەكەردن،
جا ھەر كەس مەلەى باشى نەزانىبايە ئەو بىگومان چارەنۇوسى خىكان و نغرىق
بوون بوو.

موعتەزىلەش ھالىيان وەك ھالى تەواۋى موسلمانان بوو، ئەو بوو تىكەل بە
كۆمەلەك بىروبوچۈنى جىاواز و لادەر بوونەو كە پىچەوانەى مەزھەبەكەيان
بوو، بىنيمان كە چۆن موعتەزىلەكان لەگەلئاندا مشتومپ و موناھەشەيان دەكرد

و ئاينى ئىسلاميان بەسەر ئاين و بىرۈچۈنەكانى ئەواندا سەر دەخست، لەپاستيدا لەنئو ھەموو ئاين و بىرۈچۈنەكاندا ئاينى مەسىحى كاريگەرى گەرەى ھەبوو - بەجۆرىك لەجۆرەكان - لە دەرگەوتنى بىرى موعتەزىلەدا، ئەو ھەبوو سوپاى مۇسلمانەكان فەتى ولتائيان كرد، خەلكى ئەو ناوچانەش ھەموو گاۋرەبوون، گاۋرەكانىش لە كاتى فتوحاتەكاندا بەسەر چەند گروپ و دەستەيەكدا دابەش ببوو، لەپووى پۆژھەلاتيەو بەناوبانگرتينيان برىتى بوو لە: يەعاقىبەكان كە بە ناوچەكانى "مىصر و نەوبە و حەبەشە"دا بلالو ببويەو، نەساطرەكانىش بە ناوچەكانى "موصل و عىراق و ولاتى فارس"دا بلالو ببويەو، مولكانىش بە ولاتى "مەغرىب و صەقەليە و ئەندەلوس و شام"دا بلالو ببويەو^{۹۶}.

جا ناوكرۆكى جياۋازى نئوان گروپ و دەستەكانى نئو گاۋرەكان برىتى بوو لە سروشتى مەسىح و تىكەلكردن لە نئوان لاھوت و ناسوتدا. بىگومان قورئانى پىرۆز ھەموو ئەم جياۋازى و پىروپاگەندەنى بۆ پوون كردينەتەو كە گاۋرەكان بانگەشەى پى دەكەن بۆ مەسىح "سەلامى خوداى

---

^{۹۶} - يەعاقىبەكان دەلئىن: خودا برىتى لە مەسىح. خودا لەم گۆشت و خوینەدا كۆبوو تەو، كەواتە مەسىح خودايە.

نەساطرەكانىش دەلئىن: خودا لەگەل مەسىحدا يەكىگرتووە و ئەندامەكانى لەشى بەفەرمانى خودا دەجولئىتەو، وەك گلۆپىك وەھايە كە شتى وردى تىدا بىت.

مولكانىش دەلئىن: خودا لەگەل مەسىحدا يەكىگرتووە و تىكەلى بوو، وەك چۆن ئارەق و ئاو و ماست تىكەل دەبىت.

بەپوانە - الملل و النحل للشهرستاني - ج ۱ - ل ۲۲۸، ل ۲۲۲ - أحمد أمين - فجر الإسلام - ل ۱۹۶.

لَبَّيْتُ"، نه‌و‌تا خودا ده‌فهرمویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾^{۹۷}. واته: (سویند بیت به خودا بیتگومان نه‌وانه‌ش بی باوه‌پوون که وتیان: خودا یه‌کیکه له سی دانه خودا). ه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾^{۹۸}. واته: (سویند به خودا به‌راستی نه‌وانه بیت‌باوه‌پوون که وتیان: خودا ه‌ر مه‌سیحی کوپی مه‌ریه‌مه). مه‌سیح پیغه‌مبه‌ریش "سه‌لامی خودای لی بیت" خوی بیت‌ری ده‌کات له ه‌موو نه‌م بانگ‌شه و قسه‌لوکانه، قورئانی پیروژ نقد به جوانی نه‌م به‌رگریکردنه‌ی مه‌سیح پیغه‌مبه‌رمان "سه‌لامی خودای لی بیت" بق پوون ده‌کاته‌وه له‌وه‌ی که داویانه‌ته پالی، نه‌و‌تا خودا ده‌فهرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾^{۹۹}. واته: (نه‌و‌کاته‌ش وه‌بیر بیتنه که خودای کارزان له پوژی قیامه‌تدا به عیسیای کوپی مه‌ریه‌م ده‌لی: ثایا نه‌وه تو به‌خه‌لکیت وتووه: له بری خودای تاک و ته‌نها خۆت و دایکت بکه‌نه دوو خودا؟! عیسا له وه‌لامدا ده‌لی: پاکی و بیت‌گردی و بی‌هاوه‌لی شایسته‌ی تویه، بۆم نییه من شتیک بلیم بق خۆم که

^{۹۷} - سوره‌تی - المائدة - ثایه‌تی ۷۳.

^{۹۸} - سوره‌تی - المائدة - ثایه‌تی ۷۳.

^{۹۹} - سوره‌تی - المائدة - ثایه‌تی ۱۱۶.

مافی من نه بیت؟! خۆ گهر شتی وه هام وتبیت ئه وه به پاستی تۆ ده زانیت و
لێت شاراو نهیه، چونکه تۆ ده زانیت به هه رچی له دل و ده روندا ههیه، به لام
من نازانم به وهی که له ده ریای عیلم و زانستی بێ پایانی تۆدا ههیه، چونکه
به پاستی هه ر تۆ زانا و شاره زای نهیانی و په نهانیت). پاشان برپاری جیاگه ره وه
له لایه ن خودا وه ده رده چیت سه باره ت به سروشتی مه سیح و مه ری می پاک
داوین له م ئایه ته په رژه دا که خودای گه وه ده فهرمویت: ﴿مَا الْمَسِيحُ
أَبْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كُنَّا
يَاْكُلَانِ الطَّعَامَ ۚ أَنْظِرْ كَيْفَ نُنَبِّئُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنفِ
يُؤْفَكُونَ﴾^{۱۰۰}. واته: (مه سیحی کوپی مه ری م هه چ شتیک نهیه - نه خودایه و
نه کوپی خودایه - جگه له پێغه مبه ریکی خودا نه بیت، به پاستی پێش ئه و
چهنده ها پێغه مبه ری تریش پابوردوون، دایکیشی ئافره تیکی زۆر پاست و
پاستگۆیه، هه ردوکیان خواردنیا ن ده خوارد - وه ک هه ر مروفیکی تر - سه ر
بکه و سه رنج بده - ئه ی موحه ممه د ئه ی برواداران - چۆن هه موو فه رمان و
به لگه یه کیان بۆ پوونده کهینه وه، له وه و دواش ته ماشه که چۆن پوویان له حق
وه رده چه رخی نریت و له پاستی لا ده درین!). جا بیروبا وه په کانی مه سیحیه ت -
له باسی تا کو ته نهایی خودای گه وه دا - کاریگه ری زۆری هه بوو له به هیزکردنی
موعه زیله دا، بۆیه ته واو خویان ئاماده ساز کردبوو، تا له پێگه ی به لگه ی
عه قلیه وه به ر په رچی هه موو ئه و بیروبا وه په خراپانه بده نه وه، ئه وه بوو
گا وه ره کان ئینکاری قورئانیان ده کرد، له م پێنا وه دا موعه زیله کانی ش به رگری

^{۱۰۰} - سوره تی - المائدة - ئایه تی ۷۵.

ته‌واویان له تاكو ته‌نهایی خودا كرد و به چەندین ڕێگا هەستان بە سەلماندنی یەكێك له گرنگترین بنه‌ماكانیان كه بنه‌مای "توحید" ه - به‌تایبه‌ت موخته‌زیله‌كانی پێشین - به‌رده‌وام مشتومریان له‌گه‌ڵدا ده‌كردن و خۆیان به ته‌واوه‌تی یه‌كلاكرده‌بویه‌وه بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و تاقم و ده‌ستانه‌ی كه باوه‌ریان به قورئانی پیرۆز نه‌بوو، ئه‌مه‌ش بووه هۆی ئه‌وه‌ی زۆریك له خه‌لكی به‌وپه‌ڕی قه‌ناعه‌ته‌وه بێنه ناو ئاینی ئیسلامه‌وه و موسڵمان ببن.

كاتێك ده‌وله‌تی ئیسلامیش فراوان بوو، پتویستی به‌وه‌كرد كه دامو ده‌زگاكان له‌په‌ویی كارگێڕپیه‌وه سه‌ر له نوێ به‌هێز بكرێته‌وه تا بتوانی له‌ته‌واوی ناوچه‌كاندا كاروباره‌كان به‌شیوه‌یه‌کی ڕێكۆپێك به‌پێوه به‌ریت، هه‌روه‌ها پتویستی به‌وه‌ش كرد كه چەند دیوانێکی نوێ دابه‌زێنیت تا له‌پێگه‌یه‌وه ئاگاداری هه‌موو كاروباریکی گه‌وره و بچوك ببیت، هه‌رچی عه‌ره‌به‌كانی دوورگی عه‌ره‌بیش بوو ئه‌وا هیچ شاره‌زاییه‌کیان له‌و بواره‌دا نه‌بوو، چونكه زۆربه‌یان سه‌رقالی ژیانی ساده‌ی گونده‌كان بوون و خۆیان به مه‌پ و مالا‌ته‌وه خه‌ريك كرد بوو، ئه‌وه‌بوو - له‌سه‌رده‌می ده‌وله‌تی ئومه‌وییدا - پشتیان به‌ پیاوه ئاینیه‌كانی نێو ئاینه‌كانی دیکه به‌ست بۆ ئه‌وه‌ی له‌په‌ویی كارگێڕپیه‌وه یارمه‌تیان بدن و سه‌ره‌رشتی كاروباری دامو ده‌زگاكانی ده‌وله‌ت بکه‌ن، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته ئومه‌وییه‌كان هه‌ستان به‌نزیك‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و كه‌سانه‌ی كه له نێو ئاینه‌كانی دیکه‌دا شاره‌زاییان هه‌بوو، طه‌به‌ری ده‌گێڕپته‌وه و ده‌لێ: موعاویه‌ی كۆپی ئه‌بو سوفاان سه‌رجۆنی كۆپی مه‌نصورێ پۆمی كرد به‌ نوسه‌ری خۆی و خاوه‌ن به‌رپاڕ، پاش مردنی موعاویه‌ش سه‌رجۆن هه‌ر له‌و شوێنه‌ی خۆیدا مایه‌وه، ئه‌وه‌بوو یه‌زیدی كۆپی موعاویه‌ش له‌ كاتی ناره‌حه‌تیه‌كاندا پاویژی پێده‌كرد و بۆچوونه‌كانی وه‌رده‌گرت، ته‌نانه‌ت پاش

مردنی سەرچۆن کوپەکی - یەحیای دیمەشقی -^{١١} جیگەى گرتەووە و لەشوینى باوکیدا درێژەى بە کارەکانیدا. یەحیای دیمەشقی لەسالى "٨١ ک" لە دایکبوووە و لەسالى "١٣٢ ک" مردوو، ناوی عەرەبىیەکی مەنصور بوو، ئەم پیاووە زانایەکی گەورە بوو لەنێو پیاووە ئاینیەکاندا، هەرۆهە قەشەیهکی بەرپرسی نێو هەردوو کلتیسی پۆزەلەت و پۆزئاواش بوو، لەپاستیدا ماوێهە کە خەزەمتی ئومەوییهکانی کرد و پاشان لە سالى ١١٢ کۆچیدا وازی لە کارکردن هێنا و پەيوەندیکرد بە یەکیک لە پەرستگاكانهوه لە نزیک قودس، نێتەر ئەو ماوێهە کە مابوو لە ژيانیدا تەرخانیکرد بوو بە بابەتە ئاینیەکان و پێکخستنی کتێبەکانی لاوتەو، یەحیای دیمەشقی لەزانستی کەلامدا شارەزاییهکی باش و پێگەیهکی بەرزى هەبوو، بۆیە لەکاتی مشتومڕ و موناخەشەکانیدا پشتی بە زانستی کەلام دەبەست و لەپێگەى هێنانەوێ بەلگەى عەقڵیووە بەرگری دەکرد لەبیروباوەڕ و ئاینەکەى، کاریگەرى یەحیاش تەنها کورت هەلنەهاتبوو لەسەر پۆزەلەت و مەسیحیت، بەلکو لەپهروى پۆزئاواشەووە کاریگەرى هەبوو، جا کاتێک یەحیای دیمەشقی بەم شیووە بەهێزە کاریگەرى هەبوو، ئەو موسلمانە عەرەبانەى لەگەڵیاندا دەژيان کاریگەرى ئەویان بەسەرەووە بوو^{١٢}، لەپاش یەحیای دیمەشقی قوتابیەکەى "تیودور ئەبو قورە" پێگاکەى ئەوى گرتەبەرکە لەسالى ٢١١ کۆچى مردوو، لە پاستیدا لەنێوان ئەبو قورە و زانیانی موسلماندا مشتومڕ و دیدارى زۆر پوویدا، خەلیفە مەئمونیش هەموو پۆزێکی سێشەممان دادەنیشت بۆ ئەوێ گۆی لە و دیدار و مشتومرانی بەگرت لەبواری فیهقدا، دەگێرێنەووە لەبەردەم مەئموندای سەبارەت بە مەسیح (سەلامى خودای لێبێت)

^{١١} - الطبري - تاريخ الأمم والملوك - ج ٥ - ل ٢٣٠، و زهدی جار الله، ل ٢٣.

^{١٢} - زهدی جار الله - ل ٢٤، ل ٢٥.

دیدار و چاوپیکه‌وتن له‌نیتوان عه‌تابی و ئه‌بو قورده‌دا پوویداوه^{١٠٣}، جا ئه‌م جوړه دیدار و موناقه‌شانه کاریگه‌ری زۆری هه‌بوو له‌سه‌ر موسلمانان سەبارەت به‌ناساندنی بیروباوه‌پی مه‌سیحیه‌ت ئه‌مه‌ له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی تره‌وه‌ له‌په‌وی موناقه‌شه‌ و دیداره‌کانه‌وه‌ شاره‌زایی باشیان په‌یدا کرد و سه‌رسامبوون به‌قه‌سه‌کانیان، به‌تایه‌تی موخته‌زیله‌کان زۆر کاریگه‌ر و سه‌رسامبوون به‌قه‌سه‌کانیان، عه‌مری کوپی شوعه‌یب ده‌لی له‌ ئه‌وزاعیم بیست ده‌یوت: (یه‌که‌م که‌س که‌ له‌ باره‌ی قه‌ده‌ره‌وه‌ قسه‌یکرد پیاوێکی عێراقی گاور بوو که‌ پێیان ده‌وت "سه‌وسه‌ن"، ئه‌م پیاوه‌ گاور بوو دواتر موسلمان بوو، دووباره‌ چوویه‌وه‌ سه‌ر ئاینه‌که‌ی پیشوویی و بوویه‌وه‌ به‌ گاور، "مه‌عبه‌دی جوهرنی" له‌وه‌وه‌ زانستی قه‌ده‌ری وه‌رگرت و غیلانی دیمه‌شقیش له‌ مه‌عبه‌ده‌وه‌ ئه‌و زانسته‌ی وه‌رگرت^{١٠٤})، ئه‌وه‌بوو پێشتر زانیمان که‌ چۆن موخته‌زیله‌کان غیلانی دیمه‌شقی به‌یه‌کێک له‌ پیاوه‌کانیان هه‌ژمار ده‌کرت و خستبوویانه‌ سه‌ر و چینی چواره‌مه‌وه‌^{١٠٥}.

به‌لام ئه‌و دیدار و موناقه‌شانه‌ی که‌ له‌ نیتوان فیکری ئیسلامی و فیکری مه‌سیحیدا پوویندا کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌فیکر و بیروپای موخته‌زیله‌کاندا جێپێشت، ئه‌وه‌تا ئه‌حمه‌د ئه‌مین جه‌خت ده‌کاته‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ باسما‌ن لێوه‌کرد و ده‌لی: (له‌پاستیدا گروپ و ده‌سته‌ی موخته‌زیله‌ سه‌ره‌تا له‌ مه‌سیحیه‌ته‌وه‌ سه‌ری هه‌لدا، چونکه‌ قه‌شه‌ و گه‌وره‌ی کلێساکان موشتومر و موناقه‌شه‌یان له‌باره‌ی ویست و ئازادی مرقفه‌وه‌ ده‌کرد، پێیان وابوو مرقفه‌

^{١٠٣} - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ٣٨٦ل، زه‌دی جار الله، ل ٢٥.

^{١٠٤} - الإسفرايينی - التبصیر فی الدین - ل ٧٦.

^{١٠٥} - به‌وانه‌ سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

هه‌ندی جار سه‌رپشكه له كرده‌وه‌كانیدا و هه‌ندی جاریش ویستی خۆی تیدا نییه، به ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تر له مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ردا وه‌ك ئه‌وان مونا‌قه‌شه و مش‌توم‌ریان له‌باره‌ی سی‌فه‌ته‌کانی خوداوه ده‌کرد، جا هه‌موو ئه‌م بی‌رویاوه‌پانه که‌له‌که‌بوون و له‌پێگه‌ی گا‌وره‌کانه‌وه گه‌یش‌ت به موع‌ته‌زی‌له‌کان... به‌نا‌ویانگ‌ترین که‌س که کاریگه‌ری دروست‌کرد له‌سه‌ر موس‌لمانان بریتی بوو له یه‌حیای دیمه‌ش‌قی و تی‌ودور ئه‌بو قو‌ره بوو...^{١٠٦}). له‌پاستیدا فیکری ئیعتی‌زال و فیکری یه‌حیای دیمه‌ش‌قی له چه‌ند خا‌لیکدا به یه‌ك ده‌گه‌نه‌وه که ئیستا باسیان لی‌وه ده‌که‌ین:

١- باس‌مان له‌وه کرد که موع‌ته‌زی‌له‌کان پێیان وایه خودای گه‌وره هه‌چ سی‌فه‌تی‌کی نییه، به‌هه‌مان شی‌وه یه‌حیای دیمه‌ش‌قی‌ش نکۆ‌لی سی‌فه‌ته‌کانی خودای کرد بوو، به‌لگه‌شی بۆ ئه‌مه ئه‌وه‌بوو که نا‌توانین خودا دیاری بکه‌ین یان په‌ی به سروشتی خودا بکه‌ین، چونکه مه‌حا‌له سروشت بزانی‌ت چی له‌سه‌ر و سروشته‌وه ده‌گ‌وزه‌ریت، له‌پاستیدا دیمه‌ش‌قی نه‌فی نا‌وه‌کانی خوداشی کرد‌بوو، پێی وابوو کاتی مه‌حا‌ل بێ که له‌خودا تی بکه‌ین یان درک به ناو کرۆکی بکه‌ین، که‌واته خودا هه‌چ نا‌وی‌کی‌شی نییه^{١٠٧}.

٢- هه‌روه‌ها یه‌حیای دیمه‌ش‌قی یه‌کێک بووه له‌وه‌که‌سانه‌ی که نه‌فی قه‌ده‌ری خودای کرد‌وه، هاوکات بانگه‌شه‌ی بۆ ویست و ئی‌را‌ده‌ی مرۆ‌فه‌کانیش کرد‌وه،^{١٠٨} بۆیه جیا‌وازی ده‌کرد له‌نی‌وان ئه‌و کرده‌وانه‌ی که مرۆ‌ف‌ه‌ توانای به‌سه‌ری‌دا نییه، وه‌ك له‌دایک‌بوون و گه‌شه‌ی مرۆ‌ف‌ه‌، له‌گه‌ل ئه‌و کرده‌وانه‌ی که

^{١٠٦} - أحمد أمين - ضحی الإسلام - ج١ - ل ٣٤٤.

^{١٠٧} - بېروانه زه‌دی جار الله - ل ٢٧.

^{١٠٨} - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێش‌وو - ل ٢٩٠.

مرۆڤ تيايدا سهرېشكه و ده توانيت دواى بيركردنه وه تيږامان نهرم نهرم پيى بگات، هرچى نه وهى يه كه مه نه وا مرۆڤ ده سلاى تيږا نيه و ويستى خودا زاله به سهر كرده وه كانيدا، دووهميشيان نه وهى مرۆڤ تيايدا نازاده و ده توانيت كار كه نه نجام بدات يان نه نجامى نهدات، چونكه هه ندى كرده وهى مرۆڤ هه يه ستم و سهرزه نشتى تيږا يه ناچيته نه قله وه نه م كرده وانه بدريته پال خودا. هه موو نه مانه تا نه ندازه يه كى زور هاوشيوهى نه و فيكرانه يه كه مو عته زيله كان له باره ي قه ده ره وه وتويانه.

۳- مو عته زيله واى ده بينن كه خودا كارى شهر و نا قولاً نه نجام نادات و به وانه ش وه سفى خوداى پى ناكات، به هه مان شيوه ده بينن يه حياى ديمه شقى ده لىت خودا خيره و بۆ خوى سهرچاوهى هه موو خير و چا كه يه كيشه^{۱۰۹}.

۴- هه روه ها يه حياى ديمه شقى پيى وابوو خودا بۆ هه موو شتىك له بووندا ناماده سازى ده كات تا چاكبىت بۆى، نه مه ش تاراده يه ك هاوپايه له گه ل بۆچوونى مو عته زيله دا كه پييان وايه هه ر كرده وه يه ك له و كرده وانه ي خودا به ده ر نيه له كرده وهى خير و چا كه^{۱۱۰}.

۵- مو عته زيله كان ته ئويلى هه موو نه و نايه تانه ي قورئانيان كردوه كه ده لاله ت ده كه نه سهر "ته شبيه و تجسيم" "ليكچواندن و تهن داركردن"، هه روه ها نه فى هه موو نه و فهرموودانه شيان كردوه كه ده لاله تى "تشبيه" ي تيږا يه، بۆيه له م مه سه له شدا تا نه ندازه يه كى زور له گه ل بۆچوونى يه حياى ديمه شقىدا يه كده گرته وه، چونكه نه و ته ئويلى هه موو نه و زاراوانه ي ده كرد كه له كتيبي پيرزدا هاتبوون و ماناى "تشبيه و تجسيم" ي هه لده گرت، بۆ نمونه

^{۱۰۹} - هه مان سهرچاوه، ل ۲۷.

^{۱۱۰} - هه مان سهرچاوه، ل ۲۷، ل ۱۰۲.

دهیووت: ده می خودا بریتی یه له ویست و ئیراده ی خودا، بیستنی خوداش بریتی یه له ئاماده یی خودا بۆ وه گرتنی نزا^{۱۱۱}...

له مه وه بۆمان دهرده که ویت که موته زیله کان کاریگه ربوون به فیکری مه سیحی، به مانایه کی وردتر فیکری مه سیحی کاریگه ری هه بوو له دهرکه و تنی فیکری موته زیله دا، له لایه که وه موته زیله کان بۆ ئه وه ی بیروبا وه پی مه سیحیه کان پوچه لکه نه وه به تاییهت هه لویتستان سه بارهت به سروشتی مه سیح پیغه مبه ر (سه لامی خودای لی بیت) دیداریان له گه ل ده به ستن، له لایه کی تریشه وه موته زیله کاریگه ری بیری یه حیای دیمه شقیان له سه ر بوو، به لام پیویسته ئه وه نده زیاده په وی نه کهین له و کاریگه ربیه دا، بۆ نمونه سه بارهت به قه دهر و ئازادی ویستی مۆف، چونکه ئه م مه سه له یه ته وای بیر و هزی مۆفه کانی به خۆیه وه سه رقان کردوه و شتیک نییه ته نها یه حیای دیمه شقی قسه ی تیدا کردبی و دایهتنبابی، له سه روو ئه مه شه وه کاتیك موته زیله چاره سه ری ئه م مه سه له یانکرد، ته نها له پنگه ی ئه قله وه هه ولی سه لماندنیان نه دا، به لکو شان به شانی به لگه ی ئه قلی پشتیان به به لگه ی نه قلیش به ستبوو، ئه مه حالئ موته زیله کان بوو سه بارهت به بۆچوونه کانی یه حیای دیمه شقی که له گه ل بۆچوونه کانیا ندا یه کیان گرتبوویه وه، کاتیك که یه حیای دیمه شقی له پوانگه ی ئه قلیه وه چاره سه ری کردبوو، ده بینین موته زیله کان بۆ چاره سه ری ئه م مه سه له یه جگه له به لگه ی ئه قلی په نایان بۆ به لگه ی نه قلیش بردوه، له کاتیكدا که موته زیله کان بیر و بۆچوونه کانیا ن ده خسته پوو هاوکات په و اجیان به مانا ده دا بۆ ئه وه ی تاقانه یی خودا

---

^{۱۱۱} - بۆ ئاشنایی زیاتر سه بارهت به وه ی تاجه ند بیرو بۆچوونه کانی یه حیای دیمه شقی کاریگه ربوون له سه ر موته زیله - به وانه - زه دی جار الله - المعترلة - له ۲۷ تا ۳۲.

بەلەمىن، بەلام دەيىن ئەم جۆرە بۆچۈنە يەكناگرىتەۋە لەگەل ناۋەپۇكى
 فېكرى مەسىھىيەتدا، چۈنكى ئەۋان خۇدا ۋە مەسىھ پېكەۋە تېكەل دەكەن.
 كەۋاتە كاريگەرى مەسىھىيەكان لەسەر موعتەزىلە لەپۇۋى چۆنىەتى ۋە
 چەندىيەتەۋە نەگەيشتىبۇيە ئاستىك كە نۆربەى دوزمانى موعتەزىلە باسيان
 لىۋە كىردۈۋە، چۈنكى لاي ھەندىك پەيۋەندىيان گەيشتىبۇيە ئاستى پېكەۋەتنى
 تەۋاۋ. بۆيە ئىتە لەم بۆچۈنەدا لەگەل ئەحمەد ئەمىندا^{۱۱۲} ھاپراين كە پېيۋا يە
 سەرھەلدى موعتەزىلە سەرھەلدىكى ئىسلامى بۈۋە، بەلگەش بۆ ئەمە
 ئەۋەيە نۆربەى بىنەماكانى موعتەزىلە بۆ بەرپەرچدانەۋەى فارسەكان دانرابوۋ
 نەك بۆ گاۋر ۋە مەسىھىيەكان.

پېنچەم: كاريگەرى ھەلسەفە لەسەر فېكرى ئىعتىزال:

لەراستىدا فېكر ۋە دىدگاي مۇۋەككەن جېگېر ۋە دامەزراۋ نىيە لەسەر شىتېك،
 بەلام بەردەۋامبۇن سىماي يەكەمىەتى ئەۋىش ئەۋەيە كە ھەمىشە لە
 مىلمانىدايە، ھەموۋ بىرۋېچۈن ۋە فېكرىك ھەۋلى ئەۋە دەدا زالبىت بەسەر بىرۋ
 بۆچۈن ۋە فېكرى بەرامبەردا، مەرج نىيە نۆرجار سەرگەۋەتن بۆ بىرۋەكى بەھىز
 بىت، بۆيە ھەندى جار بىرۋەكى لاۋاز - ئەگەر چى سەرگەۋەتنىكى ساختەيە -
 بەھۋى كۆمەلە ھۇكارىكەۋە كە بۆي دەستەبەر دەبىت، دەبىتە مايەى
 سەرگەۋەتنى، پۈۋىنترىن نىۋەنش بۆ ئەمە - لەم سەردەمەى ئىستاماندا - فېكر ۋە
 بىرۋېچۈنەكانى پۇژئاۋايە كە لەبەرامبەر مۇسلمان ۋە ئاينى ئىسلامدا
 ۋەستەۋەتەۋە، لەگەل ئەۋەى كە ھەرگىز نەگەشتۈۋە ۋە ناشكات بە ئاستى
 فېكرى ئىسلامى كە لە - قورئان ۋە سۈننەتەۋە - سەرچاۋە ۋەردەگرىت ۋە پۇلى

^{۱۱۲} - ضحى الإسلام، ل ۳۶۶.

سەرەکی دەگێڕت لە نوێبوونەوە و بەردەوامبووندا، بەلام دەبینین لەم سەردەمی ئیستاماندا ئەوان سەرکەوتوون ئه‌گه‌رچی سەرکەوتنێکی ساخته‌یه‌، هۆکاره‌که‌شی ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و خاوه‌نی چه‌ك و جبه‌خانه‌یه‌ و توانیویه‌تی سەرکەوتن به‌ دەست به‌یئت، سەرەتا له‌پێگه‌ی شانه‌ی په‌یوه‌ست به‌ یه‌که‌وه‌ بووه‌وه‌ ده‌ستی پێکرد که‌ به‌شیوه‌یه‌کی پێك و ته‌واو پێی هه‌ستا، دواتریش له‌پێگه‌ی که‌نالی پاگه‌یانندی به‌هێزه‌وه‌ توانی کاریگه‌ری له‌سەر پای گشتی دروست بکات، ئیمه‌ش - له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌ له‌په‌وی فیکر و بیروباوه‌رمانه‌وه‌ به‌هێزین - به‌لام ئه‌م چه‌که‌ کاریگه‌ره‌مان فهرامۆش کردوه‌، به‌بێ ئه‌م چه‌که‌ش ناتوانین هێز و ده‌سه‌لات په‌یدا بکه‌ین.

گه‌ر بگه‌ڕێینه‌وه‌ بۆ سەرەتاکانی سەده‌ی دووی کۆچی - که‌ موخته‌زیله‌ تیایدا ده‌رکوت - ده‌بینین موخته‌زیله‌ ئه‌وه‌یان له‌سەر شانیاں هه‌لگرتبوو که‌ به‌رگه‌ری له‌ ئایینی پیروزی ئیسلام بکه‌ن و هه‌ولێ بکه‌ونه‌وه‌ی ئه‌و په‌یامه‌ش به‌ده‌ن له‌ هه‌موو ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی ئیسلامیدا، چونکه‌ بینیان که‌ خاوه‌ن ئاینه‌کانی دیکه‌ - له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌ له‌ په‌وی فیکر و بیروباوه‌ره‌وه‌ لاوازن - به‌لام خاوه‌نی چه‌کی به‌هێز که‌ به‌ گشتی موسلمانان و موخته‌زیله‌ش به‌ تاییه‌تی ئه‌و چه‌که‌ی ئه‌وانیان نییه‌، که‌ به‌یتی یه‌ له‌ مشتومڕ و دیدار، زانستی فله‌سه‌فه‌ و مه‌نتیق، له‌پاستیدا موخته‌زیله‌ هه‌رزوو له‌وه‌ حالێ بوو گه‌ر خۆیان له‌و په‌وه‌وه‌ پێ چه‌ك نه‌که‌ن ئه‌وا ناتوانن سەرکه‌ون و ئه‌وه‌ی ده‌یانوه‌یت پێی بکه‌ن، بۆیه‌ پێویسته‌ هه‌مان فیکری ئه‌وان به‌کاربهێتن و له‌پێگه‌ی فله‌سه‌فه‌ و مه‌نتیق‌ه‌وه‌ خۆیان پێ چه‌ك بکه‌ن تا سەرکه‌ون به‌سەر بیروبوچوونی نه‌یاره‌کانیاندا، بۆ ئه‌مه‌ش هه‌ستان به‌ دانانی نه‌خشه‌ پێگه‌یه‌ک وه‌ك سەر‌ه‌تای کاره‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ی ورده‌ ورده‌ بچنه‌ ناو زانسته‌که‌وه‌ تا به‌ جوانی شاره‌زایی تیدا په‌یدا بکه‌ن، له‌پاستیدا چالاکی وه‌رگێڕان له‌سەردەمی ئه‌بو جه‌فه‌ری مه‌نصوردا ئاسانکاری

بۆ کراو پەواجی پى درا، ئەمەش بۆ خۆى تاکە پىگا بوو بۆ ئەوەى موعتەزىلە لەو پىگاویەو خۆیان بەو زانستە پەرچەك بکەن، ئەوەتا "سیوطى" باس لەو دەکات کە ئەبو جەعفەرى مەنصور یەکەم خەلیفە بوو کتیبەکانى سریانى و ئەجەمى وەرگىزپایە سەر زمانى عەرەبى، وەك کتیبى "کلیلە و دیمەنە و ئیقلىدس"^{۱۱۳}، ھەر لەسەردەمى ئەودا مەنتیقیش وەرگىزپدپایە سەر زمانى عەرەبى، لەپاستیدا ئەم کارەش لەلایەن موسلمانان بەگشتى و ئەھلى کەلامیش بە تابیەتى پىشوازییەكى باشى لىکرا، تا لەو پىگە یەوہ شارەزاییەكى باش لە زانستى مەنتیق و فەلسەفەى یۆنانى وەرگىرن بۆ ئەوەى پووبەپووى نەیارەکانیان ببەوہ"^{۱۱۴}، ھەرودە لەسەردەمى مەئمونیشدا زۆرێک لە کتیبە یۆنانیەکان وەرگىزپدرانە سەر زمانى عەرەبى، موعتەزىلەکانیش ھەموو ئەو کتیبانەیان وەرگرت و بەوردى چاویان بە لاپەرەکانى ئەو کتیبانەدا خشاندەوہ و شارەزاییەكى باشیان لىوہ وەرگرت"^{۱۱۵}، "ئىبن المرتضى" باس دەکات و دەلى: لەپاستیدا ئەم پىرسەى وەرگىزپانە یارمەتیدەریکی باشبوو بۆ موعتەزىلەکان تا لىبەوہ ھەموو ئەو بەلگانەى پىویستە لەو پووبەوہ نامادەى بکەن، بۆ ئەوەى بەرگرى لە یەکتاپەرستى خودای پى بکەن ھەر وەك چۆن لى تىگەیشتون"^{۱۱۶}.

موعتەزىلەکان پشتیان بە ھەموو ئەو شتانە بەستبوو کە ئاینەکانى تری ناوچەکە پشتیان پى بەستبوو لەپىگەى زانستى فەلسەفە و شیواى پووبەپوونەوہى بەھىزەوہ، بۆئەوہى شتە جوانە شاراوہەکانى ئاینى پى

^{۱۱۳} - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ل ۳۲۶.

^{۱۱۴} - أبو الوفا التقتازانى - علم الکلام و بعض مشکلاته - ل ۲۳ - دار الثقافة و النشر - ۱۹۷۹.

^{۱۱۵} - المقریزی - الخطط - ج ۴ - ل ۱۹۰.

^{۱۱۶} - المنیة و الأمل - ج ۱ - ل ۱۱۱.

دەربخەن، ئىتر موعتەزىلەكان لە مېژووی ئىسلامدا بوونە بەرگىكارىكى بەھىز
 ۋەك چۆن مەسىحىيەكان لەسەرەتاۋە لەو سنورەى خۆياندا بەرگىيان لە
 ئاينەكەى خۆيان دەکرد، بۆيە پېيوست بوو موعتەزىلەكانىش قولبېنەۋە بەنىو
 ھەموو ئەو باس و خواستەنى ئەواندا تا ئاينى ئىسلام لەپووى ھېرشەۋە
 دەربكەوئىت نەك لەپووى بەرگىکردنەۋە، تا سەرکەوئىت بەسەر ھەموو ئەو
 شتانەى كە دەيەوئىت بەسەرياندا سەرکەوئىت.^{۱۱۷}

ھەرچى موعتەزىلەكانە ئەوا ھەستىيان بەۋە كردبوو كە لەگەل كەسانىكدا
 دىدار و مشت و مې ئەنجام دەدەن كە بېروايان بە بەلگەى نەقلى نىيە، بۆيە
 پېيوستە بە ھەمان ئەو زمانەى كە ئەوان پېتى دەدوئىن لەگەلياندا بدوئىت،
 موعتەزىلەكانىش زۆر كاريگەريوون بە بۆچوونەكانى "ئەرسطو و ئەفلاطون"
 ئەۋەتا "ئىبن المرتضى" دەلى: (بېروبوچوونەكانى ئەرسطو و ئەفلاطون
 يارمەتيدەريكى باشبوو بۆيان بۆ ئەۋەى بەرگى لە يەكتاپەرستى خودا بگەن و
 بەرپەرچى ھەموو ئەو گومانانە بدەنەۋە كە باس لە چەند خودايى دەكات...
)^{۱۱۸}.

شەھرىستانى لە بارەى "نەظام" ەۋە دەلى: كىتەپ گەلىكى زۆرى لەبارەى
 فەلسەفەۋە خوئندوۋەتەۋە، زۆرىك لە قسەى فەيلەسوفەكانى دەھىتا و لەزۆر
 شوئىندا لەگەل قسەى موعتەزىلەكاندا تىكەلى دەکرد، بەلام لەپاستيدا قسەكانى
 لە فەيلەسوفە كۆنەكانەۋە ۋەرگرتبوو.^{۱۱۹}

^{۱۱۷} - نىبرج - مقدمة كتاب الانتصار - ل ۵۸، أحمد أمين - ضحى الإسلام - ج ۱ - ل ۲۳۶

^{۱۱۸} - المنية والأمل - ل ۱۴۰.

^{۱۱۹} - الشهرستاني - الملل والنحل - ج ۱ - ل ۷۲، ۷۴.

دەگىرنەۋە ئەبو جەغفىرى كوپى يەحياى بەرمەكى بە " نەظام " ى وتوۋە باسى "ئەرسططاليس" بگە، ئەۋىش پىتى وتوۋە: سەر لەبەرى كىتئەكەم ھەلۋە شاندىۋەتەۋە، جەغفىرىش وتى: تۆ چۆن دەتۋانى كارى ۋەھا بگەيت لەكاتىكدا نازانىت بىخوئىنىتەۋە؟ ئەۋىش وتى: چۆنت پى باشە كىتئەكەيت بۆ بخوئىنمەۋە، لەسەرەتاۋە تا كۆتايى يان لە كۆتايىيەۋە تا سەرەتا، ئىتر وردە وردە كىتئەكەى بۆ باسكرد و بۆيى ھەلۋە شاندىۋە، جەغفىرىش بەم كارەى زۆر سەرسام بوو.^{۱۲۰}

بەم شىۋەيە دەبىننن فەلسەفە پۇللىكى گەۋرەى بىنى و كارىگەرىشى لەسەر فىكرى ئىعتىزال دانا و لەگەلدا ئاۋىتە بوو بە جۆرىك كە ناكىت فەرامۆش بىكرىت و لىكيان جىابىكرىتەۋە، موغەزىلە ئەۋەندە ئالودەى فەلسەفەبىۋون و خۇشيان دەۋىست تا ئەۋەى وردە وردە لە ئامانجە ئاينىيەى ھەيانىۋو دور دەكەۋتنەۋە و لەبىروباۋەپى لاھوتى نىزىك دەۋونەۋە، بۆيە لەناو ئىسلامدا موغەزىلە بە يەكەمىن فەيلەسوفى ئىسلام دادەنرىت كە سەرەتا فەلسەفەيان ۋەرگرتىت^{۱۲۱}. بەلام پىۋىستە بەردەۋام ئەۋە بە بىر خۇماندا بەئىننەۋە كە بەردەۋام فەلسەفەى موغەزىلەكان مۆركىكى ئىسلامى لە خۆ گرتىۋو، ئەگەر چى بۆ ماۋەيەك لە ئامانجە ئاينىيەكانيان لاياندا و لىتى دور كەۋتنەۋە، بەلام بە گشتى لىتى دور نەكەۋتبونەۋە، چونكە فەلسەفە لە بىنەپەتدا لاي ئەۋان تەنھا ئامپازىك بوۋە بۆ گەيشتن بە مەبەستىكى باش كە ئەۋىش پوۋبەپوۋنەۋەى دوۋىماننى ئىسلامە.

^{۱۲۰} - القاضي عبد الجبار - طبقات المعتزلة - ل. ۲۷۰.

^{۱۲۱} - زهدى جار الله - المعتزلة - ل. ۵۰.

به‌شی سینه‌م

پنج بنه‌مایه‌که

پیشہ کی

فیکری ٹیعتیزالی بیروباوہ پ و بنہ ما ی تایبہ ت بہ خوی ھہ بووہ و لہ سہری و ہستاوہ، ٹیعتیزالیش بۆ خوی لہ سہر پینچ بنہ ما پاوہ ستاوہ، ھہر کہ سہر پوای بہم پینچ بنہ مایہ ھہ بوو، ئو کہ سہ بہ موعتہ زیلہ ھہ ژمار دہ کریٹ، بنہ ماکانیش بریتین لہ: "التوحید، العدل، الوعد و الوعد، المنزلۃ بین المنزلتین، الأمر بالمعروف والنہی عن المنکر" ھہر کہ سیٹ ئم پینچ بنہ ما زیاد و کہم پی بکات، ئہ گہر چی یہ ک بنہ ماش بیت شایستہ نیبہ پیتی بوتریٹ موعتہ زیلہ^{۱۲۲}.

لہ راستیدا ئم پینچ بنہ مایہ موعتہ زیلہ داینہ ھیناوہ و بہ تہنہا فیکری موعتہ زیلہ ش لہ بارہ یوہ قسہ ی نہ کردوہ جگہ لہ بنہ ما ی "المنزلۃ بین المنزلتین" نہ بیت، چونکہ ھیچ موسلمانیک نیبہ کہ ٹینکاری یہ کتاپہ رستی خودا و دادپہ روی و پاداشت و سزای خودا بکات، ھیچ موسلمانیکیش نیبہ کہ پیویست نہ بیت لہ سہری فہرمان بہ چاکہ یان بہرگری لہ خراپہ نہ کات، بہ لام دہ بینین کاتیک کہ موعتہ زیلہ لہ بارہ ی ئم پینچ بنہ مایہ وہ دہ دوی، لہ پووی ئہ قل و ئہ قلگہ رایبہ وہ پافہ و تہفسیریان بۆ دہ کات، بۆ ئوہ ی لہ کاتی دیدار و موشتومپہ کانیاندا یارمہ تیدہ ریان بیت، کہ زۆربہ یان لہ وبت پہرستانہ بوون کہ بہ ھیچ جۆریک پوایان بہ نہ قل نہ دہ کرد - قورٹان و سوننہت -

^{۱۲۲} - الانتصار - ل ۱۲۶.

هروه‌ها بپرواشیان به پیغهمبرایه‌تی موحه‌ممه‌د (درودی خودای لیبیت) نه‌ده‌کرد، نه‌نانه‌ت بپرواشیان به به‌دیپینه‌ریکی تاقانه‌ش نه‌بوو که بوونه‌وری به گشتی دروست کرد بیت - هرچی موخته‌زله‌شه نه‌وا له‌پئی بنه‌ماکانیانه‌وه که ده‌یانخسته‌پوو، که‌وتنه نیو ناکۆکیه‌کی نۆره‌وه و دواتر له‌لایه‌ن بیری سه‌له‌فیه‌ته‌وه پووبه‌پووی تۆمه‌ت و ناو‌زپاندن بوونه‌وه^{۱۲۳}. ئیستاش به‌شێوه‌یه‌کی پریزه‌بندی وه‌ک نه‌وه‌ی له‌پیشه‌وه‌هاتووه، باسیان لیۆه ده‌که‌ین.

بنه‌مای یه‌که‌م: یه‌ک‌تاپه‌رستی "التوحید":

یه‌ک‌تاپه‌رستی یه‌کیکه له گرنه‌ترین بنه‌ماکانی موخته‌زله، له‌پاستیدا موخته‌زله له‌پیناو ئه‌م بنه‌مایه‌دا خه‌باتیکی شه‌ره‌ف مه‌ندانه‌ی کرد، نه‌وه‌تا

---

^{۱۲۳} - زاراوه‌ی سه‌له‌فی به‌و که‌سانه ده‌وتریت که شوین پنبازی هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و شوینکه‌وتوانی شوینکه‌وتوان که‌وتون، یان هه‌ر که‌کس که له‌سه‌ر پیره‌وی نه‌وان بپوات، وه‌ک چوار پیشه‌واکه و سوفیانی نه‌وری و سوفیانی کوپی عوبینه و له‌یشتی کوپی سه‌عد و عه‌بدوللای کوپی موباره‌ک و بوخاری و موسلیم. هاوکات له‌گه‌ل ته‌واوی نه‌وانه‌ی که فه‌رمووده‌یان گێپاوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ک چۆن نه‌و که‌سایه‌تی و زانا‌یانه‌ش ده‌گرێته‌وه که پارێزگاریان له‌پنبازی پیشین کردووه له‌هه‌موو سه‌رده‌مه‌ جیاوازه‌کاندا، به‌تایبه‌ت کاتیک که‌گرفت و ئاریشه‌سه‌ری هه‌له‌ده‌دا، وه‌ک ئین ته‌یمیه، ئین قه‌یم، موحه‌ممه‌دی کوپی عه‌بدولوه‌هاب، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل نۆری په‌وته سه‌له‌فیه‌هاوچه‌رخه‌کاندا، دیارترین سیفاتیان پاپه‌ندبوونه به‌نه‌قله‌وه، سه‌ره‌تا قورئان و دواتر فه‌رمووده‌ی پیغهمبر (درودی خودای لیبیت)، له‌سه‌ره‌تاوه‌ پنبان ده‌وتن - نه‌هلی هه‌دیث - بۆ نه‌وه‌ی جیا‌گرێته‌وه له‌گه‌ل شیعه و موخته‌زله و خه‌واریج و تاقم و ده‌سته‌کانی دیکه‌دا. هه‌روه‌ها پنبان ده‌وتن نه‌هلی نه‌شر. بپوانه: د. مصطفی حله‌می - قواعد المنهج السلفی - ط ۲ - دار الدعوة. الاسکندریه. هه‌روه‌ها بپوانه: د. زین الدین مصطفی - سلسله‌ عقائد السلف - فی علم الکلام - شخصیات و مذاهب - ل ۲۲، ۲۳.

"خەياط" لەم بارەو دەلی: (تەنھا موعتەزىلە ھەلگىرى بەیداخى يەكتاپەرستى بوون لەو دەمەدا، ھەر ئەوانىش بوون لەو پىناویدا توایوونەو، بۆیە ھەر قسەيەك لەبارەى يەكتاپەرستىەو بکریت، ئەوا بۆ ئەوان دەگەرپتەو و ئەوان سەرەشق بوون تیايدا^{١٢١}).

موعتەزىلە لەپىناو بەرگریکردنیان لەبنەماى يەكتاپەرستى، ھەستان بە نەیارىکردنى ھەموو ئەوانەى ئەقلیان پەى پى دەبات لەویدا كە نكۆلى يەكتاپەرستى خودا دەكات یان گومان بۆ يەكتاپەرستى خودا دروست دەكات، بۆیە قەدىمیان بۆ خودا سەلماند و نەفی تەواوى سیفەتەکانى خوداشیان کرد، ئەوجا ھەموو ئەو ئایەتانەى كە "تەشبیہ" لىكچواندن لە ھۆش و بیرى مرفۇدا دروست دەكات تەئویلكرد، لەم بارەو ھەرسەتانی دەلیت: (ئەھلى عدل - مەبەست پى موعتەزىلە - دەلی خودا لە زاتى خۆیدا يەكە: نابیت ھیچ دابەشکردنێك بۆ خودا بکریت و ھیچ سیفەتێكىشى نییە، ھەموو کاروبارەکانىش تەنھا زاتى خۆى ئەنجامیاندا: ھیچ ھاوئێكى نییە، ھیچ شتێكى تر جگە لە زاتى خودا قەدىم نییە، ھیچ دابەشکردنێك لە کارەکانیدا نییە، مەحالە لە يەكکاتدا دوو قەدىم ھەبیت، ھەر خودا بۆ خۆى بە توانایە لە نۆو بەتواناكاندا، بۆیە لای ئەوان ئەمە بریتى يە يەكتاپەرستى^{١٢٥}).

قازى عەبدولجەبار دەلی: (ئەوەى كە پىویستە كەسى موكەلەف لەبارەى زانستى يەكتاپەرستىەو بیزانیت بریتى يە لەوەى كە: دەبیت خودای ناسیبیت بەوەى كە خودایەكى قەدىمە، ئەو سیفاتانەشى كە ھەيەتى بەو شێوہ بێت كە ئەو ناسیویەتى و شایانى خودایە، ئەو ھەش بزانیت كە چۆن خودا شایستە بەم

^{١٢١} - الانتصار - ل ١٣، ١٤.

^{١٢٥} - الملل و النحل للشهرستاني - ج ١ - ل ١٣.

سیفه تانه، وه پئویسته له هه موو کاتی کدا بزانی چی شایسته یه به خودا نه وه بداته پالی، له هه موو ساتیک و له هه موو کاتی کدا پئویسته ناگای له گوفتاری بیّت و خودا به دوور بگریّت له هه موو شتیکی ناشایسته که ده دریته پالی، پاشان له سه ریته تی نه وه بزانیّت که حاله تیک هه یه نابیّت له و حاله ته زیاتر بپوات، نه ویش نه وه یه خودا تاك و ته نه یه و دووه هه مینی نییه نه له سیفات و نه له و شتانه ش که بۆ خودا بپریار ده دریّت و شایسته نه بیّت به زاتی خودای که ورده وه^{۱۲۶}).

پاش نه م خسته نه پوهه پئویسته هه ندی مه سه له بخه یه نه پوه که موخته زیله کان و دووژاندوو یانه، که له ڕیگه یه وه به رگری ته واویان له گرنگترین بنه ما کردووه که نه ویش بنه مای یه کتاپه رسته یه.

مه سه له ی یه که م:- سیفات هه کان

له قورثانی پیرۆزدا چه ندین ئایه ت هاتووه که ناو و سیفات بۆ خودا ده سه لمینیت، له وانه: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾^{۱۲۷}. واته: (خودا به سته مکاران - خویمان و نه فسیه تیان - چاک زانا و به ناگایه). ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾^{۱۲۸}. واته: (خودا به و کار و کرده وه ی نه وان ده یکه ن زۆر بینایه). ﴿إِنَّهُ

^{۱۲۶} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - تحقيق: د. عبد الكريم عثمان - ۱۷۹ ل -

طبعة مصر الأولى - ۱۹۹۶.

^{۱۲۷} - سوره تی - البقرة - ئایه تی: ۹۵.

^{۱۲۸} - سوره تی - البقرة - ئایه تی: ۹۶.

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٢٩﴾. واته: (به‌پاستی ئه‌و زاته - خودا - بیسه‌ر و بینایه). ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُزِلَّ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿١٣٠﴾. واته: (بلی - ئه‌ی موحه‌ممه‌د - به‌پاستی خودا ده‌سه‌لاتی هه‌یه که موعجیزه بنی‌ریت، به‌لام زۆریه‌ی ئه‌وانه نه‌فامن و نه‌زانن).

ئهم ئایه‌تانه و چه‌ندین ئایه‌تی تریش ده‌یسه‌لمی‌نیت که خودا سیفه‌تی هه‌یه، به‌لام چۆنیه‌تی ئهم سیفه‌تانه پۆشن نه‌کراونه‌ته‌وه، جا ئهم ئایه‌تانه له‌و ئایه‌تانه‌بوون که "مُتَشَابِه"ن که گرفت و ئاریشه‌ی له‌نتیوان موعه‌ت‌زیه و سه‌له‌فیه‌کاندا وروژاندووه، بۆ ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که زیاتر پۆشن بی‌ته‌وه، باشت‌رایه سه‌ره‌تا هه‌لۆیستی هاوه‌لان و سه‌له‌ف سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌ی سیفه‌ته‌کانی خودا بخه‌ینه‌پوو، دواتریش هه‌لۆیستی موعه‌ت‌زیه له‌و پوه‌وه پیشان بده‌ین.

أ- هه‌لۆیستی هاوه‌لان و سه‌له‌ف له‌ مه‌سه‌له‌ی سیفاتدا:

مه‌قریزی هه‌لۆیستی هاوه‌لان (خودایان لی‌ پازی بی) سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌ی سیفه‌ته‌کانی خودا پۆشن ده‌کاته‌وه و ده‌لی: (هه‌ر که‌سیک به‌وردی سه‌رنج بدات له‌ فهرمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ر و ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که له‌ پێشینه‌کانه‌وه به‌جیماوه، ده‌زانیت که سه‌رباری زۆری هاوه‌ل و پاوبۆچوونی جیاوازیان، به‌لام له‌ هیچ هاوه‌لیکه‌وه (خودایان لی‌ پازی بی‌ت) فهرمووده‌یه‌کی سه‌حیح یان لاواز نه‌هاتووه که پرسیار له‌ پێغه‌مبه‌ر (درودی خودای لی‌بی‌ت) کرایب‌ت له‌باره‌ی واتایه‌که‌وه که خودا له‌ قورئانی پیرۆز یان له‌سه‌ر زاری پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه

^{١٢٩} - سوره‌تی - الأسراء - ئایه‌تی: ١.

^{١٣٠} - سوره‌تی - الأنعام - ئایه‌تی: ٣٧.

(درودی خودای لیبیت) وه صفی زاتی خویی پی کردبیت، به لکو هه موو له واتاکه ی گه یشتوون و بیده نگیبون له سهر ئه وه ی که قسه له باره ی سیفه ته کانی خوداوه بکن، هیچ یه کیکیان جیاوازیان له نیوان سیفه تی زاتی خودا و سیفه تی کرداری خودا دا نه کردووه، به لکو هه موویان ئه وه یان بۆ خودا ته سپیت کردووه و وتویانه خودا هه ره له ئه زه له وه - علم و قدره و حیاة... هتد - ی هه بووه، هه مووشیان له م مه سه له یه دا یه ک بۆ چوونیان هه بووه، هه روه ها هاوه لآن (خودایان لی پازی بیت) ئه وه شیان بۆ خودا ته سپیت کردووه که خودا بۆ خوی - پوو خسار و ده ست و... هتد هه یه، به لام نه ک له سهر شیوازی دروستکراوه کانی، به لکو ئیسپاتی سیفه ته کانی خودایان به بی هاوشیوه دانان کردووه، هه موو خودایان پاکرا کردووه له وه ی له کاری بخن، له گه ل ئه وه شدا هیچ یه کیکیان نه هاتوون ته ئویل بۆ یه کی که له م سیفه تانه بکن، هه موویان به تیگرا وتوویانه ئه م سیفه تانه هه موویان هاتوون و بپوامان پییان هه یه، ئیتر هیچ یه کیکیان بۆ سه لماندنی یه کتایی و تاقانه یی خودا یان بۆ پیغه مبه رایه تی موحه ممه د (درودی خودای لیبیت) به لگه یان به هیچ شتیک له مانه نه میناوه ته وه، جگه له قورئانی پیروژ نه بیت، هیچ کامیان پیگه ی که لامی یان فه لسه فیان نه گرتووه ته به ره له خزمه ت پیغه مبه ردا (درودی خودای لیبیت) له وه مه سه له یه دا و هه ره به و شیوه یه ی باسما ن لیوه کرد هاوه لآن (خودایان لی پازی بیت) ژیا نیان به پیکردووه ^(۱۳۱).

ئین قه ییم ده لی: (هاوه لآن هیچ کات ناکوکیان نه بووه له مه سه له ی ناو و سیفه ته کان و کرداره کانی خودای گه ورده دا، به لکو هه موویان ئیسپاتی ئه وه یان کردووه ئه وه ی له قورئان و سوننه تدا هاتووه له سه ره تاوه تا کۆتایی بپوایان

^{۱۳۱} - المقریزی - الخطط - ج ۴ - ل ۱۸۱.

پیتھتی، بەلام پرسپاریان لەبارەى چۆنیەتیه‌که‌یه‌وه نەکردوو^{١٣٢}. که‌واته، هاوه‌لان (خودایان لی پازی بیت) لەم باره‌وه قسه‌یان نەکردوو و ئهم مه‌سه‌له نەبووه‌ته‌ کێشه‌ له‌ نێوانیاندا، بەلام وا دەرده‌که‌وێت شوێنکه‌وته‌ی پێیازی سه‌له‌فی بۆچوونیان هه‌بووه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی سیفاتدا، بۆیه‌ کاتێک سه‌رنج له‌ دید و بۆچوونه‌کانی پێشه‌وا نه‌حه‌مه‌دی کوپی هه‌نبه‌ل ده‌ده‌ین له‌ مه‌سه‌له‌یه‌دا، ده‌بینین ده‌لێ سیغه‌ته‌کان قه‌دیمه‌^{١٣٣}. هه‌روه‌ها پێشه‌وا نه‌بو هه‌نیغه‌ش پێی وایه‌ سیغه‌ته‌کانی خودای گه‌وره‌ هه‌موویان قه‌دیم، واته‌ سیغه‌ته‌کان له‌گه‌ڵ خودای گه‌وره‌ هه‌بوون و تازه‌نین^{١٣٤}. "ئێین هه‌زمی نه‌نده‌لوسی ظاهری" یش پێی وایه‌ دروست نییه‌ زاراوه‌ی سیفات بۆ خودای گه‌وره‌ به‌کاربه‌یتریت، بۆیه ده‌لێت: (به‌کاره‌یتانی زاراوه‌ی سیفات بۆ خودای گه‌وره‌ مه‌حاله‌ و دروست نییه‌ به‌ په‌هایی به‌کاربه‌یتریت، چونکه‌ خودای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا ده‌قیکی نه‌ه‌یتاوه‌ که‌ باس له‌ سیغه‌ت یان سیفاتی خودای گه‌وره‌ بکات، هه‌روه‌ها له‌ پێغه‌مبه‌ریشه‌وه‌ فهرمووده‌ نه‌هاتوو که‌ بلێ خودا سیفات یان سیغه‌تی هه‌یه‌^{١٣٥}...).

که‌واته‌ سه‌له‌ف هه‌یچیان لێوه‌ به‌جێ نه‌ماوه‌ که‌ له‌بارەى سیفاتی خوداوه‌ وتبێتیان، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان وتوو که‌ سیفاتی خودا قه‌دیمه‌ و هه‌ر بووه‌،

^{١٣٢} - ابن القيم الجوزية - أعلام الموقعين عن رب العالمين - ج١ - ٥١ ل - تحقيق: رضوان جامع رضوان - مكتبة الإيمان - المنصورة - ط١٤١٩هـ - ١٦ - ١٩٩٩م.

^{١٣٣} - أحمد بن حنبل - الرد على الزنادقة والجهمية - ضمن مجموعة بعنوان - عقائد السلف - جمع د. علي سامي النشار و عمار الطالبي - ل٩٥، ٩٦ - منشأة المعارف - الإسكندرية - ١٩٧١م.

^{١٣٤} - أبو حنيفة - الفقه الأكبر - أشار إليه د. زين الدين مصطفى - عقائد السلف - ج١ - ل٩٦.

^{١٣٥} - ابن حزم - الفصل في الملل والأهواء والنحل - ج ح - ل١٢١.

ته نانه ت کاتیک باسیشیان لیوه کردووه زۆر به لیزانانه و ورده کارییه وه باسیان لیوه کردووه، بۆ ئه وهی له وه سه له یه دا نه که ونه هه له وه، چونکه ئه وان هه میسه پیچه وانه ی ئه هلی که لام جولانه ته وه له مه سه له ی سیفات و غه یری مه سه له ی سیفاتیشدا.

ب - موخته زیله و نه فیکردنی سیفه ته گانی خودا:

پیشتر باسمان له وه کرد که یه که مین کهس له باره ی نه ی سیفه ته گانی خودا وه قسه ی کرد "جه عدی کوپی درهم" بوو، پاش نه ویش "جه همی کوپی صه فوان" ئه م قسه ی له وه وه وه رگرتووه^{۱۳۶}. به لام وا درده که ویت ئه م قسه ی "جه عدی کوپی درهم" و ئه وانه ی له سه ره مان پیتیازی ئه و پۆشتوون له باره ی نه فیکردنی سیفه ته گانی خودا وه، کاردانه وه یه که بووه له به رامبه ره ئه و باسانه ی که له وه ماوه یه دا ورۆژینرا بوون، وه ک "موضه ری کوپی موحه ممه دی کوپی خالیدی کوپی وه لید و هه مسی کوپی هه سه ن ئه بو عه بدوللای به صپی" که له سالی ۴۹ کۆچیدا وه فاتی کردووه، له گه ل ئه حمه دی کوپی عه طانی هوجه یمیدا، شه هرستانی ده لی: (هه رچی هه شه ویه کانی شه ... وه ک موضه ره و هه مس و ئه حمه دی هوجه یمی که باوه ریان به وه هه بووه که خودا که یان به ریه که وتن ده کات له گه ل به نده کانی دا و ته وه یشیان له گه لدا ده کات، موسلما نه دلسۆزه کانی ش گه ر چه کیژی و ئیجتیهاد بکه ن و بگاته ناستی دلسۆزی و تانه وه ی پووت له گه ل خودای گه ورده دا، ئه وا ده توانن هه م له دونیا و هه م له دوا پۆژیشدا له گه ل خودا دا ده ستله ملانی یه که تر ببن ...

^{۱۳۶} - به وانه سه رچاوه ی پیشوو.

ئەو تا ھەندىكىيان وتويانە پەرستىۋەكەى ئەو تەنە و گۆشت و خوينە و ئەندامەكانىشى ھەيە... لەگەل ئەو ەشدا وتويانە تەنە بەلام وەك تەنەكان نىيە، گۆشتە بەلام وەك گۆشتەكان نىيە^{۱۳۷}..

موعتەزىلە پىيان وايە پىۋىستە لەسەريان لەبەرامبەر ھەرکەسىڭدا بوەستەنەو ەك ھاوشىۋە يان تەندارکردن بۆ خودا بىرپار دەدت، بۆ ئەو ەى ئىسلام لە ھەموو ئەو پۆخلەواتانە پزگار بکات پىش ئەو ەى مەترسىەكان گەرە ببىت و ژاۋە ژاۋە لەسەر بىرۋاۋەپى ئاينى ئىسلام دروست بکات، ئەو ەبو ھاتن نەفى سىفەت و ھاوشىۋەى خودايان کرد، ھەرۋەھا ھەستان بە تەئۋىلکردنى ھەموو ئەو ئايەتانەى كە لە ھۆش و بىرى مۆشدا "تەشبیە" لىكچواندن دروست دەكات وەك يەككە لە دروستکراۋەكان.

• ھەلوپىستى واصل لە مەسەلەى سىفەتەكانى خودا دا:

شەھرىستانى پىي وايە كە "واصلى كۆپى عطاء" كاتىك نەفى سىفەتەكانى خوداى كردوۋە، قسەكەى قسەيەكى پى نەگەيشتوۋە، واصل لەو قسەيدا كە نەفى سىفەتەكان دەكات بە قسەيەكى پۈللەتى دەست پىدەكات، كە ھاۋاپاۋونە لەسەر مەخالبوونى بوونى دوو خوداى كۆنى ئەزەلى، ھەر كەسىڭ مانا و سىفەتتىكى كۆن بىسەلمىنىت، ئەو ە دوو خوداى سەلماندوۋە، شەھرىستانى وا دەبىنى كە ھاۋەلانى واصل لەم مەسەلەيدا زۆر فراوانتر پۆشتوون و شتى دىكەيان بۆ زىاد كردوۋە پاش خویندەنەو ەى كىتبە فەلسەفەكان^{۱۳۸}. خوداى گەرە كۆنە و كۆنىشى تايبەت كردوۋە بە ۋەسفى خۆيەو ە، لەپاش ئەمە ئىتر

^{۱۳۷} - الشەرىستانى - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۱۸.

^{۱۳۸} - ھەمان سەرچاۋەى پىشۋو، ل ۶۷.

واجب ده بیټ هر له بنه پته وه نه فی سیفه ته کڅنه کان بکړیت، خودای گه وړه - وه ک نه وهی موعته زیله کان ده یلټن - زانایه له خودی خویدا، به توانایه له خودی خویدا، زیندووه له خودی خویدا، زانایه نه ک به زانست، به توانایه نه ک به هیژ، زیندووه نه ک به ژیان، چونکه گهر نه م سیفه تانه به شدار بن له گهل قه دیمی خودای گه وړه دا که وه سفیکي تایبه تی خودایه، نه و کاته نه م سیفه تانه له گهل په وړه ریڼی خودا دا به شدار پیکردووه^{۱۳۹}. له راستیدا موعته زیله ښکاری سیفه ته کان ناکه ن وه ک کڅمه لیک پوو و ښعیباری نه قلی بق زاتی به ک خودا، به لکو ښکاری سه لماندن سیفه ته کان ده که ن که له گهل زاتی خودای گه وړه دا هریوون و نه زه لڼ، به لکو نه م سیفه تانه هریوون و له پشته وهی زاتی خودای گه وړه ون، جا نه م سیفه تانه یان ده بیټ سیفاتی خودی خودا بیټ یان غهیری خودی خودا، جا گهر سیفه ته کان خودی خودا بوون نه وه مه زه بهی موعته زیله به، نه گهر غهیری خودی خودا شو، که واته یا تازه به یان قه دیمه، نه وه بوو مه زه بهی سه له فمان له و پوه وه خسته پوو بینیمان که سیفه ته کانی خودا تازه نڼ، به لکو وتویانه سیفه ته کانی خودا قه دیمن .. جا نه گهر سیفه ته کانی خودا قه دیم بوون نه وه هاو به شی قه دیمی ده که ن له گهل خودای گه وړه دا، نه و کاته نه و انیش ده بنه کڅمه لیک خودا، چونکه قه دیمی تایبه ترین سیفه تی قه دیمه، هاو به شبوونیش له سیفه تی تایبه تیدا نه و کاته واجبی ده کات که له سیفه ته گشتیه کانیشدا هاو به شبن له گهل خودای گه وړه دا^{۱۴۰}.

"خه یاط" ښیساتی نه وه ده کات که خودا خودی خو ی زانایه نه ک به زانستیک که زیاتر بیټ له زاتی خو ی، نه وه تا ده لی؛ نه گهر خودا به هو ی

^{۱۳۹} - هه مان سه رچاوهی پښوو، ل ۶۵.

^{۱۴۰} - الشهرستاني - نهاية الإقدام في علم الكلام - ل ۱۹۹ - أکسفورد - ۱۳۵۳ ک - ۱۹۳۴.

زانستیكه وه زانا بئیت، ئه و كاته له دوو شت به دهر نییه، یان ده بئیت ئه و زانسته قه دیم بئیت، یان تازه بئیت. ناكریت زانسته كه قه دیم بئیت، چونكه ئه و كاته له گه لّ خودادا ده بئیت به دوو قه دیم، ئه مهش بۆچوونیکی خراب و بئ مانایه، ههروه ها ناكریت زانسته كه تازه ش بئیت، چونكه گه رابوو، ئه وه ئه و كاته خودا خودایه کی تازه ی له خودی خۆیدا به دیه پناوه، یان له غهیری خۆیدا به دیه پناوه كه بوو ته هاو به شی یان له هیچ شویننكدا. ئه گه ر خودا ئه م زانسته ی له خودی خۆیدا به دیه پنا بئیت، ئه و كاته خودا بوو ته شوینی شته تازه كان و قه دیم نییه، كه واته خۆشی تازه یه كه ئه مهش مه حاله بۆ خودای گه و ره. خۆ ئه گه ر ئه م زانسته شی له غهیری خۆیدا به دی هینابئیت، ئه و ئه و كاته ئه و "غهیره" ده بئیت زانا نه وهك خودا - به رز و گه و ره یی بۆ خودا كه زانا یه به سه ره موو شتیكدا - بۆیه كاتیك كه تۆ هه لده ستیت به په نگ كردنی ئاوێك، ئه وه ئاوه كه په نگ ده گریت، نهك تۆ، یان كاتی كه ئاوه كه له حاله تی جولاندا یه، ئه وه ئاوه كه یه په نگه كه ده جولینیت، نهك كه سیکی تر. بۆیه ناچیته ئه قله وه كه خودای گه و ره زانستی به دیه پنا بئیت و شویننكیشی نه بئیت. ئه و كاته یهك شت ده مینیته وه ئه ویش ئه وه یه كه خودا زانا یه هه ره له زاتی خۆیدا^{۱۱}.

• هه لویستی ئه بو هۆده یلی عه للاف له باره ی سیفاته وه:

به پیتی ئه م بۆچوونا نه مو عته زیله كان وا یده بینن كه خودا زانا یه و زانستیش به شیكه له زاتی خۆی، به لام ده بینن ئه بو هۆده یلی عه للاف سه باره ت به مه سه له ی سیفات بۆچوونیکی دیکه ی هه یه ئه ویش بۆ ئه وه ی به رگری له

^{۱۱} - الخياط - الإنصار - ل ۱۱۱، ۱۱۲.

به کتایى و تاقانه یى خودا بکات، بۆیه ده لئیت: خودا زانایه به زانست و زانسته کهش خودى خۆیه تی، خودا توانایه به میژ، توانا کهش هر زاتى خۆیه تی، خودا زیندووه به ژيان و ژيانیش خودى خۆیه تی.^{۱۴۲}

به لام له راستیدا جیاوازییه که ههیه له نیتوان ئه و بۆچوونه ی که ده لئى: خودا بۆ خۆى زانایه، زانسته کهش به شیکه له زاتى خۆى، له گه ل ئه و بۆچوونه که ی که ده لئى: خودا زانایه به زانستیک و زانسته کهش خودى خۆیه تی، له بۆچوونى یه که مدها نه فى سیفته تی زانست ده کات، به و پێیه ی که زانست هر زاتى خۆیه تی، له بۆچوونى دووه میشتا سه لماندنى زاتیکه، زاته کهش خۆى ده بیته سیفته، یان سه لماندنى سیفته تیکه سیفته کهش هر زاتى خۆیه تی.^{۱۴۳}

شه هرستانى پێى وایه سه لماندنى ئه بو هوذه یل بۆ ئه م سیفته تانه، کۆمه لیک پوانگه ی بۆ زات داناوه، به م پێیه ده کاته سى کوچکه ی گاواره کان، هرچى ئه بو هوذه یلیشه ئه و ئه م بۆچوونه ی له و فه یله سوفانه وه هیناوه که به وایان وابوو که زاتى خودا له زاتى خۆیدا ته نه یاه و فره یى تیدانیه به هه یج شیه وه یه ک، سیفته ته کانیش له پشته وه ی زاتى خودا وه به ده ر له خۆیان مانایه کی سه ره به خۆیان نییه، به لکو ئه و سیفته تانه هر زاتى خودا خۆیه تی.^{۱۴۴}

به لام له راستیدا ئه بو هوذه یل به و شیه وه یه قسه ی نه کردوو که - شه هرستانى له باره یه وه ده لئیت - له سى کوچکه ی گاواره کانه وه - هیناویه تی، چونکه هه میشه موعه تزیله له فره خودایى ترساوه، هر وه ک چۆن گاواره کان تیکه و تن سه باره ت به سى کوچکه و وتیان: "الأب و الإبن و روح القدس"، که

^{۱۴۲} - الشهرستاني - الملل و النحل - ل ۱۱۱، ۱۱۲.

^{۱۴۳} - هه مان سه رچاوه - هه مان لاپه ره.

^{۱۴۴} - هه مان سه رچاوه و هه مان لاپه ره.

ئەوانە لە بیروباوەڕی گاوردەکاندا کۆمەڵێک سیفەتی قەدیم و ھەریەکیان بۆ خۆیان جیاوازی بەدەر لە خودا، ئەمانە ھەموویان لە تاقانەی خودا پێک دێن، ئەم سیفەتەناش لای ئەوان بریتی یە لە (الوجود، العلم، الحياة) خودا لای ئەوان لە پەروی جەوھەرەو بەک خودایە، بەلام لەپەروی سیفەتەو سێ کوچکەیە، کاتێک موعتەزیلە ترساو لەوێ کە بەکەوتتە ناو فرەیی خودە قەدیمەکانەو، ھاتن سیفەتە فرە جیاواز و مۆبیەکانیان لە خۆیان جیاکردەو، لەھەمان کاتیشدا دژایەتی کۆمەڵیکیشیان کردوو کە ئەم سیفەتە بدەنە پال خودا، ھەرەھا ئەو سیفەتەناھی خوداشیان جیاکردەو کە بە - بۆچوونی ئەوان - دژی یەکتایی خودا نین، لەمەشدا پشتیان بەم ئایەتە پیرۆزەیی خودای گەورە بەستوو کە دەفەرمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾^{۱۴۵} واتە: (ھیچ شتێک وەک خودا نییە).

ئەشعەری^{۱۴۶} پەرخنە لە عەللا ف دەگریت سەبارەت بە مەسەلەی سیفات و دەلی: (ئێوە ھاوپان لەگەڵ ئێمەدا بە ھێنانەوێ بەلگە لەسەر ئەوێ کە خودای گەورە زانایە و بە توانایە، واتە خودا زانایە و زانستەکەش زاتی

^{۱۴۵} - د. محمد القاسم - ابن رشد الفيلسوف المفترى عليه - ل ۱۰۵ - مكتبة الأنجلو المصرية -

د.ت.

^{۱۴۶} - ئەبو لەسەن عەلی کۆپی ئیسماعیلی ئەشعەری، بۆیە پێی دەوترێت ئەشعەری چونکە دەیدەنە پال ئەبو موسای ئەشعەری (خودای لێ زانی بێت)، پێشتر ھەلگری بیری موعتەزیلە بوو، بەلام دواتر وازی ھێناو و لێیان جیابوو، ئەو دەگێژنەو چوو تەسەر مینبەرەکی و بەناشکرا وتوێتی: ئەوێ منی ناسیوو ئەو دەزانێ کە من کێم، ئەوێش منی نە ناسیوو، ئەوێ من فەلانی کۆپی فەلانی، پێشتر بۆچوون و ابوو کە قورئان مەخلوق و خوداش لە قیامەتدا بە چا و نابینرێت و شەپ و خراپە لە قەدەری خودا نییە، ئەوێ ئێستا من ئەوێم کردوو و وازم لەمەمو ئەو شتە ھێناو، ئەشعەری لە سالی ۲۶۰ سەجی لەدایکبوو، و تراویشتە لە سالی ۲۷۰ کۆچی لە دایکبوو، وە لە سالی ۳۳۰ کۆچیش مردوو، بڕوانە: الملل والنحل - ج ۱ - ل ۱۰۶.

خۆیەتی، یان بە توانایە و تواناکەشی زاتی خۆیەتی، کەواتە مانا و تیگەشتن لەو دوو سیفەتە یەک شتە، ئەبێت زانستی هەبێت کە بە توانایە، وە تواناشی بەسەر زانا بووندا هەبێت^{١٤٧}). مانای قسەکانی ئەشعەری ئەوە دەگەیەنێت کە ئەبو ھوژەیلی عەللاف گەشتوووە کۆتایی دەرنەجامی هەلەو، چونکە لای ئەو زانست بوو بە ھێز، وە ھێزیش بوو بە زانست، ئەمەش بۆ خۆی هەلەو، ئەگەر بڵێن زانست جیاوازی لە ھێز، ئەوە قسە یەکێکی هەلەو و لەگەڵ ئەو پێشەکیەکی کە عەللاف داڕپشتوووە یەکنەگرتوووە کە دەلیّ خودا زانایە و دەزانی و زانستەکش ھەر خودی خۆیەتی، وە ھێز و توانای ھەو بە ھێز و توانایە کە ھەردووکیان زاتی خۆیەتی.

"خەیا" لێرەدا بۆچونەکی عەللاف لەبارەی سیفەتەو پەروو دەکاتەو و بەرگریشی لێ دەکات، ھەر بۆیە دەلیّ: (گەر ئەوەی عەللاف دەلیّ پاستبێت، ئەوە لەپاستیدا خودا ھەر بە حەقیقەت زانایە، کەواتە قسەکی لێرەدا بەتالە کە دەلیّ خودا زانایە و زانستەکەشی قەدیمە، ھەروەھا بەتالیّشە کە خودا زانا بێت و عیلمەکەشی تازە بێت، بۆیە ئەوەی ھەلوەشان دوووەتەو، تەنھا ئەوە ماوەتەو کە خودا لە زاتی خۆیدا زانایە، ئەبو ھوژەیل بۆ ئەم قسە یەکێکی خۆی کۆمەڵێک ھاوشیووە قسەکانی لای ئەھلی "تەوحید" دۆزیووەتەو کە بەم شیوێکە تەئویلیان بۆ ئەم ئایەتە پێرۆزە کردووە کە خودا دەفەرمویت: ﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ﴾ پێیان وایە کە "وجە اللہ" وەجھێ خودا ھەر خودی خودا خۆیەتی، چونکە بە تالە ئەگەر بڵێی خودا وەجھێ ھەو و بەشیکە لە خودا، یان "وجە" سیفەتێک بێت بۆ خودا و وەک زاتی خودا قەدیم بێت، کەواتە ماوەتەو بوتریت کە "وجە"ی خودای گەورە ھەر خودی خودا خۆیەتی، وەک

^{١٤٧} - الملل والنحل - ج ١ - ١٠٧.

دهوتریت "ئەمە پووی پاستەقینەیهی مەسەلەکەیه" یان " ئەمە پووی پاستەقینەیهی ئەم بۆچوونەیه " واتە ئەو "وجە" ھەر خودی خودا خۆیەتی. ھەرەك چۆن باس لەشتێك دەكریت دەلێی ئەمە پووی مەسەلەکەیه، بە پێی ئەم پێوەرە بێت ئەبو ھۆدەیل دەلێ: زانستی خودا خودا خۆیەتی، ئەمەش ناکاتە ئەوەی كە خودا ببێت بە زانست، ھەرەك چۆن بۆچوونەكەیی پێشووشت مانای ئەوە ناگەيەنیت كە خودا تەنھا پوو "وجە" بێت^{١٤٨}.

• موعەممەری كۆپی عوبادی سەلمی و بۆچوونی سەبارەت بە سیفەتەكان:

ببینمان كە واصلی كۆپی عطاء ئینکاری سیفەتەكای خودایكرد و نەیسەلماند كە سیفەتی خودا بن، ئەمەش بۆ ئەوەی نەفی و نەڕی بوونیکی كۆن "قدیم" لەگەڵ خودادا نەكریتە ھاوبەش، پاش ئەو ئەبو ھۆدەیلی عەللاف ھات و ئیساپاتی (علم و قدرة و حياة)ی بۆ خودا كرد، ھەر چەندە وتویتی ئەم سیفەتانە بەشێكن لە زاتی خودا، ئەمەش بۆ خودی ئەو ھیکمەت و دانایەیی كە لەو سیفەتانەدا ھەیە، تا چەند قەدیمێك لەگەڵ خودای گەرەدا دروست نەبی، پاش ئەویش موعەممەری كۆپی عوباد ھات و سیفەتەكانی ناونا "المعانی"، تا ئەوەی سیفەتێکی بۆ خودا سەلماند بۆ ئەوەی دووركەوتتووە لەوەی كە بلی چەند قەدیمێكمان ھەیە، چونكە سیفەت لای ئەم بوو بە "معنی". موعەممەر دەلێت: ھەموو "عرض"ێك - دیوی دەرەوێ شتەكە كە دەبینرێ و ھەستی پێ دەكریت - لە شوێندا جیگیربوو بۆچی جیگیربوو، لەبەر مانایەك جیگیربوو،

^{١٤٨} - بڕوانە: الإنصاف - ل ٧٥، ٧٦، ھەرەھا زەھدی جار اللہ - المعتزلة - ل ٦٥، ٦٦.

ئەمەش بوو تە ھۆی ئەو ھەي زنجیرە لە دواى زنجیرە دروست بێت، دیسانەو دەلێ: "عرض" ەکان لە ھەموو جۆرەکان کۆتاییان نایە، بۆ نموونە جولە لەبەر خودی خۆی دژی جیگیرى نییە، بەلگە لەبەر ئەو مەعنايەيە کە بۆی دانراوە، ھەروەھا جیاوازی لەگەڵ ھاوشێوەدا لەبەر مەعنايەك دانراوە کە جیاوازی، یان دژایەتی دژ بۆ دژ لەبەر خودی دژایەتییە کە نییە، بەلگە مانایە کە بۆی دانراوە، ھەموو ئەمانە لای ئەو بە مانایە^{۱۹}.

ئینجا "خەیاط" پاشای قسەگەى موعەممەر دەکات و دەلێ: (موعەممە دوو تەنى جیگیرى دانراوە ئەمیان بەدواى ئەوى دیکەیاندا دى، دواى ئەو یەکیکیان جولاو و ئەوى دیکەیان نەجولاو، لای ئەو ئەمە مانایە، بەدەر لە جولە کە مانایەکی تێدا یە کە لە تەنە نەجولاو کەدا ھەيە، لەبەر ئەو مانایە جولاو، خۆ ئەگەر لەبەر ماناکە نەبوا یە کە بۆی دروستکراوە کە جولە یە، ئەو کاتە جولە کە لەپێشتەر نەدەبوو لە نەجولانە کە، خۆ گەر ئەمە بپاریکی راست و دروست بێت، ئەوا دەبێت مانایە کە ھەبێت کە پوویدا بۆ جولە کە لەپێتاو ئەو مانایەدا جولە لە یەکیکیاندا بێجگە لەوى دیکەیان دروست بووبێت، ئەگەر نا ھەبوونی ئەو مانایە لە یەکیکیاندا لەپێشتەر نەدەبوو لەوى تریان، ھەروەھا ئەگەر پرسیار لەبارەى ئەو مانایە بکەیت بۆچی عیله تی بوونی جولە لە یەکیکیاندا ھەيە و لەوى دیکەیاندا نییە؟ دەلێ لەبەر مانایەکی تر: خۆ گەر لەبارەى ئەو مانای ترەو پرسیار بکەیت، ئەو کاتە وەلامى موعەممەر ھەمان وەلامى ئەو ھەي پیشووی دەبێت^{۲۰}. جا ھەردوو تەنە کە "جولان و نەجولان" لەخودى خۆیاندا جیاواز نین لە یەکتر، چونکە ھەردووکیان لە پەوى خودەو یە کە شتە، بەلام

^{۱۹} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۸۵.

^{۲۰} - الإنتصار ل ۵۵ - زەھدی جار الله - ل ۶۷، ۶۸.

جیاوازن له وهی په یوه نډی به وانه وه هه یه له پړوی سیفه ته وه وهك جوړه و نه جوړه، نه جوړه و نه جولانه ش شتانیکي "عرضین" بایه خیکي نه وتویان نییه، له راستیدا موعه ممر نه وهی به باشر زانیووه نه مانه ناو لیبنی مانا "معانی" نهك سیفات، چونكه نه و پتی وایه كه به مانه بلتیت سیفه له جهوهر و ناوه پړکی سیفه كه م دهكاته وه، هه روه ها نه گهر په كك له م سیفه تانه بسه لمینریت، نه و کاته نه و گرنگیه ی نامیني،^{۱۰۱} بویه کاتیک موعه ممر ده لی خودای گه وره هر بؤ خوی زانسته، نه مه له بهر مانایه، واته موعه ممر زاتی خودای گه وره ی کردووه به تاقانه یه کی قه دیم، ویستویه تی بیسه لمینیت كه سیفه ته كان یان كومه لیک مانای نا سره کین یان نه و تا هیچ گرنګ نییه، به لكو نه وهی كه گرنګه زاتی خودای گه وره یه^{۱۰۲}.

• نه بو هاشمی جه بانى و هه لوپستی له مه پ سیفه ته كانه وه:

نه بو هاشمیش به هه مان پړگه ی "موعه ممری كړی عوباد" دا پړشتووه، خوی پزگار کردووه له مه سه له ی سیفه ته كان، بویه هه ستا ناوی له سیفات نا "حال". کاتیک كه ده لئین خودا زانایه له سر زاتی خوی، واته خودا خاوه نی حاله تیكه، نه م حاله ته ش "زانست" ه كه بریتی یه له سیفه تیکی دیار له پشستی نه وهی كه نه م زانسته زاتیکی موجود و دیاره^{۱۰۳}.

^{۱۰۱} - بېوانه - زهډي جار الله - المعتزلة - ل ۶۸.

^{۱۰۲} - الأشعري - مقالات الإسلاميين و إختلاف المصلين - ل ۷۴ - تحقيق: محمد محيي الدين -

مكتبة النهضة المصرية - ۱۹۵۰ م.

^{۱۰۳} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۹۵.

ئەم حالەتەنە يان ئەم سيفەتەنە بە تەك تەك نایانناسین، بەلکە سيفەتەكە لە خودی زاتەكەو دەناسین، واتە: حالەتەكان خۆيان بە تەنھا نەبوونيان ھەيە و نە بوونيشن، نە ديارە و نە نادياريشە، بۆيە خۆيان بە تەنھا نا ناسرێن، بەلکە لەگەڵ زاتی خودا دا دەناسرێن^{۱۰۴}.

ئەبو ھاشم زیاتر قسەكەى لەبارەى حالەو پوونتر دەكاتەو و دەلى: (عەقل ھەست بە جياوازيەكى ژۆر پتويست دەكات لە نتيوان ناسيني شتەكان بەشيۆەيەكى پەھا، وە لەگەڵ ناسيني شتەكان لەسەر سيفەتەكانيان، ئەوەى كە بە زانا ناسرا مەرج نيبە زانا بێت، بۆيە دەبينين بوونەوەرەكان ژۆرجار لە مەسەلەيەكدا ھاوبەشن و لە مەسەلەيەكى ديكەدا جياوازن، ئەم ھاوبەشى و جياوازيە ناگەرێتەو بۆ خودەكە، وە ناشگەرێتەو بۆ شتەكانى پشتهوەى زاتەكە، ئەو كاتە پتويست دەكات كە وەك حالەت ناوژەد بكرێت، ئەوەى كە "زانا" زانا بێت ئەمە حالە كە بریتی يە لە سيفەتێك كە لە پشتى ئەوەوەيە كە ھاوكات زاتيشە، واتە ئەو مانايەى كە لە سيفەت وەریدەگري نەو مانا نيبە كە لە خودەكە يان زاتەكەو وەرى دەگري ن، ھەرەھا ئەو مانايەى كە لە قودرەت وەریدەگري ن مەرج نيبە بە توانا بێت، ئەو مانايەش لە "حى" يەو وەریدەگري ن مەرج نيبە لە زاتى "حى" يەو وەرى بگري ن^{۱۰۵}.

لە باسكردن و خستنه پووى تيۆرەكەى ئەبو ھاشم لە مەسەلەى "أحوال" "حال" دا، ئەوەمان بۆ پوون دەبێتەو كە تا ئاستىكى ژۆر لەو دەچێت موعەمەر تەنھا ناوى سيفەتەكەى ناو نايێت "معانى" ئەگەرنا ئەوەندە جياوازی بەدى ناكەين، ھەرەك موعەمەر سيفەتەكانى بە "معانى"

^{۱۰۴} - ھەمان سەرچاوە و لاپەرەى پيشوو.

^{۱۰۵} - ھەمان سەرچاوە و لاپەرەى پيشوو.

جیاوازن له وهی په یوه نډی به وانه وه هه یه له پړوی سیفه ته وه وهك جوړه و نه جوړه، نه جوړه و نه جوړانه ش شتانیکي "عرضین" بایه خیکي نه وتړیان نییه، له راستیدا موعه ممر نه وهی به باشر زانیوه نه مانه ناو لیښی مانا "معانی" نهك سیفات، چونکه نه و پټی وایه که به مانه بلتیت سیفه له جوهه و ناوه پړکی سیفه که م ده کاته وه، هه روه ها نه گه یه کیک له م سیفه تانه بسه لمینریت، نه و کاته نه و گرنگیه ی نامیني،^{۱۰۱} بویه کاتیک موعه ممر ده لی خودای گوره هر بڅ خوی زانسته، نه مه له بهر مانایه، واته موعه ممر زاتی خودای گوره ی کردوه به تاقانه یه کی قه دیم، ویستویه تی بیسه لمینیت که سیفه ته کان یان کومه لیک مانای نا سره کین یان نه و تا هیچ گرنګ نییه، به لکو نه وهی که گرنګه زاتی خودای گوره یه^{۱۰۲}.

• نه بو هاشمی جه بانی و هه لوړیستی له مه پ سیفه ته کانه وه:

نه بو هاشمیش به هه مان پړگی "موعه ممری کړی عوباد" دا پوشتوه، خوی پزگار کردوه له مه سه له ی سیفه ته کان، بویه هه ستا ناوی له سیفات نا "حال". کاتیک که ده لټن خودا زانایه له سر زاتی خوی، واته خودا خاوه نی حاله تیکه، نه م حاله ته ش "زانست" ه که بریتی یه له سیفه تیکی دیار له پشتی نه وهی که نه م زانسته زاتیکی موجود و دیاره^{۱۰۳}.

^{۱۰۱} - بېوانه - زهډي جار الله - المعتزلة - ل ۶۸.

^{۱۰۲} - الأشعري - مقالات الإسلاميين و إختلاف المصلين - ل ۷۴ - تحقيق: محمد محيي الدين -

مكتبة النهضة المصرية - ۱۹۵۰ م.

^{۱۰۳} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۹۵.

ئەم حالەتەنە يان ئەم سيفەتەنە بە تەك تەك نایانناسین، بەلکە سيفەتەكە لە خودی زاتەكەو دەناسین، واتە: حالەتەكان خۆيان بە تەنھا نەبوونیان ھەيە و نە بوونیش، نە دیارە و نە نادیاریشە، بۆیە خۆيان بە تەنھا نا ناسرێن، بەلکە لەگەڵ زاتی خودا دا دەناسرێن^{۱۹۹}.

ئەبو ھاشم زیاتر قسەكەى لەبارەى حالەو پوونتر دەكاتەو و دەلى: (عەقل ھەست بە جیاوازییەكى زۆر پتویست دەكات لە نۆوان ناسینی شتەكان بەشیوەیەكى پەھا، وە لەگەڵ ناسینی شتەكان لەسەر سيفەتەكانیان، ئەوھى كە بە زانا ناسرا مەرج نییە زانا بێت، بۆیە دەبینین بوونەوەرەكان زۆرجار لە مەسەلەيەكدا ھاوبەشن و لە مەسەلەيەكى دیکەدا جیاوازن، ئەم ھاوبەشى و جیاوازییە ناگەرێتەو بۆ خودەكە، وە ناشگەرێتەو بۆ شتەكانى پشتهوھى زاتەكە، ئەو كاتە پتویست دەكات كە وەك حالەت ناوژەد بكرێت، ئەوھى كە "زانا" زانا بێت ئەمە حالە كە بریتی یە لە سيفەتێك كە لە پشتى ئەوھەيە كە ھاوكات زاتیشە، واتە ئەو مانایەى كە لە سيفەت وەریدەگیرن ئەو مانا نییە كە لە خودەكە يان زاتەكەو وەرى دەگیرن، ھەروەھا ئەو مانایەى كە لە قودرەت وەریدەگیرن مەرج نییە بە توانا بێت، ئەو مانایەش لە "حى" یەو وەریدەگیرن مەرج نییە لە زاتى "حى" یەو وەرى بگیرن^{۱۹۹}.

لە باسكردن و خستەپووى تیۆرەكەى ئەبو ھاشم لە مەسەلەى "أحوال" "حال"دا، ئەوھەمان بۆ پوون دەبێتەو كە تا ئاستێكى زۆر لەو دەچێت موعەمەر تەنھا ناوى سيفەتەكەى ناو نابێت "معانى" ئەگەرنا ئەوھەندە جیاوازی بەدى ناكەین، ھەروەك موعەمەر سيفەتەكانى بە "معانى"

^{۱۹۹} - ھەمان سەرچاوە و لاپەڕەى پێشوو.

^{۱۹۹} - ھەمان سەرچاوە و لاپەڕەى پێشوو.

لیکدایه وه، بۆ ئه وهی له نرخ و به هایان که مکاته وه، ئه بو هاشمیش هاتوه
 هه مان پێبازی موعمه ری گرت بهر، جا سیفه ته کان یان حاله کان هیچ
 به هایه کیان نییه مه گه ر کاتی که په یوه ست بن به زاتی په روه ردگاره وه،
 که واته خۆیان به ته نها ناتوانن ده رکه ون، چونکه نرخه که ی له به های زاته وه
 هه لقولا وه که په یوه سته به وه وه، بۆیه ده بینین شت بوونی له م حاله تانه دا
 نه فیکردوه، بۆ ئه وهی قولبوونه وه له جه وه ره بوونیاندا که مکاته وه، وتویه تی
 نه بوونیان هه یه نه بوونیشیان نییه، له م قسه شدا هیچ دژ به کیکی تیدا نییه،
 خۆ گه ر بیوتایه بوونیان هه یه، ئه وه ده یسه لماند شتیکن، هه روه ها سه باره ت
 به حاله ته که ش ئه گه ر بیوتایه نییه، ئه و کاته ده یسه لماند که ئه ویش شتیکه،
 ئه و کاته ئه بو هاشمیش ده یووت نه بوو شتیکه.

• په پیره و میتۆدی موعته زیله له ناسینی سیفه ته کاندای:

بینیمان که په پیره و پرۆگرامی موعته زیله له مه سه له ی سیفه ته کاندای له سه ر
 پاککرا گرتنی خودای گه ره و سه لماندنێ که مالی یه کتاپه رستی راوه ستاوه،
 به لام با بزانی ئه و پێگایه کامه ی که موعته زیله گرتویه تیه بهر بۆ ئه وه ی بگات
 به ناسینی سیفه ته کانی خودا.

سه ره تا ده بیته سه رنج له هه موو ئه و شتانه بده یین که ئه وه تان به ده ور و
 پشتماندا، له بێ گیان و گیانه وه ر و مڕۆ، ده بینین هه موویان ده توانن قسه
 بکه ن و توانای ده رپینیان هه یه، "جاحظ" ده لێت: (هه موو ئه وه ی که به
 به لگه ده هینرتیه وه ده بیته به به لگه، به لام هه موو به لگه یه که نابێت به به لگه بۆ
 هینراوه، هه موو گیانه وه ر و بێگیانی که به ده ر له مڕۆ به شداری ده کات له بوونی
 خۆی، ئه وه ش ناوده بریته به ده ربهری خۆی... ته نه لاله بیده نگه کان له پووی

زمانی حاله وه گویان، چونکه کومه لیک پیکساری و دانایی زور جیاوازیان تیدایه
 بۆ که سیک که لییان وردبیته وه و لیکن لینه وه یان له سه ر بکات، ههروه ها دهبنه
 گویا و زمان حال بۆ که سیک بیهویت بیانیهنیتته گۆ، ههروه که چۆن لاواز و زهرد
 هه لگه پاوه کان ده بینیت ده زانیت که بارودوخیان خراپ و ناجیگیره... له زاری
 "فه ضلی کوپی عیسا" وه هاتوه ده لیت: (له زهوی بپرسه و بلی کۆ
 پوو باره کانتی ته قاندوه، کۆ دره خته کانی تو ی ناشتوه و کۆ به رو بوومه کانی
 تو ی چنیه ته وه، خۆ گر به قسه وه لای نه دایته وه، نه وه به زمانی حال
 وه لامت ده داته وه^{۱۵۶}). نه ی له پاش سه یرکردنی ته نه کان و پووداوه نو یکان چی
 پووده دات؟ قازی عه بدولجه بار وه لامان ده داته وه و ده لی: (... پێویسته مرۆڤ
 سه یری نه م پووداوه نو ییانه بکات له ته نه کان و غه یری ته نه کاند، نه و کاته
 ده بینێ که ده کزیت گۆرانکاریان به سه ردا بیت، پاشان بزانیته کامیان نو ییه
 ئینجا سه یری دروست بوونه که شی بکات، نه و جا ده گاته نه و پاستیه ی که خۆیان
 به ده یهنراون، ئینجا سه یری وه دیهاته که شیان بکات، نه و کاته مرۆڤ نه و
 زانسته ی بۆ دروست ده بیت که نه مانه وه دیهته ریکیان هه یه به پێی نه و
 پوانینه ی که سه یری ده کات، نه مه ش یه که م زانسته که مرۆڤ له پێگه یه وه
 خودای پێ ده ناسی، هه لته به پێی نه و پێگه یه ی که نه بو هوده یل
 داینا وه^{۱۵۷}).

دوای نه وه ی له پێگه ی زانسته وه خودای گه وه ده ناسیت و سه یری دروستی
 نه و زانسته ده کات له پێی ناسینی خودا وه، نه و کاته ده زانیت که خودا به
 توانایه، وه له پاستیته کرداره کانی خودا شه وه ده زانیت که خودا زانایه، وه

^{۱۵۶} - الجاحظ - الحيوان - ج ۱ - ۵، تحقيق: عبد السلام هارون - ۲، القاهرة - ۱۹۶۵م.

^{۱۵۷} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ۱۵.

له پښتگه زانست و هیزه که شیه وه ده زانیت که زیندووه، له م باره وه قازی
 عه بدولجه بار ده لئ: (پاش نه وه سهیری پاستیتی کرداره که ده کات، نه و کاته
 مروځ له پښتگه زانسته که یه وه بوی دهرده که ویت که خدا به توانایه، پاشان
 سهیری پاستیتی کرداره که ده کات به پپی توکمه یی و پښکسازي، نه و کاته مروځ
 بوی دهرده که ویت که خدا زانایه، نه و جا که زانی خدا به توانا و زانایه، نه و
 کاته ده گات به و زانسته ی که خدا زیندووه و هیچ که مووکوپیه کی نییه، هر
 له پښتگه زانسته وه ده زانیت که خدا بیسه ر و بینایه، جا کاتیک که زانی بیسه ر
 و بینایه، بوی دهرده که ویت که خدا هیه، پاشان سهیری نه و شتانه ده کات
 که خدا به دیه پتان، ده گاته نه و دهر نه نجامه ی که کوتاییان دیت و ده گه نه وه
 به خدا و پاش نه و کوتایی نایه ت، نه و کاته له پښتگه نه و زانسته وه بوی
 دهرده که ویت که خدا قه دیمه ^{۱۰۸}). به م شتیه زانستی و نه قلیه جوانه مروځ
 خدا و سیفه ته کانی خدا ده ناسی که شیاوی شکو و گهره یی خدا بیت،
 نه گهر چی نه م سیفه تانه - وه ک موعته زیله کان پتیا ن وایه - له گه ل خدا دا
 قه دیم نین، چونکه لای نه وان جگه له خدا هیچ شتیک قه دیم نییه.

له وه ی که رابورد بومان پوون ده بیتته وه که په پره و و پروگرامی موعته زیله
 له مه سه له ی سیفاتدا ده پښتته ناو نه ی هر قسه یه ک که نیسپاتی هر قه دیمیک
 بکات جگه له خدای گهره، بویه په خنه له بوجوونی سه له ف ده گرن که
 ده لئین سیفاتی خدا قه دیمه و شتانیکی زیاده ن له زاتی خدا، چونکه - به
 بوجوونی موعته زیله - نه مه ده بیتته هو ی فره قه دیمی، نه مه ش نه وه یه که
 موعته زیله هه ولیداو له لئی دوور که ویتته وه.

^{۱۰۸} - هه مان سرچاوه و لاپه پره ی پتیشوو.

بۆيە پىيمان باشە ئەم ئەندازە لەمەسەلەى سىفات و ھەلۆيستی موعتەزىلە لە بارەى سىفەتەکانەو ھەستىن، زۆر نەچىنە ناو ھەندى مەسەلەى ناسەرەکیەو، ئەمەش بە پشت بەستن بە پىسا گشتیەکان لەم مەسەلەیدا، ئیستا دەچىنە سەر مەسەلەىەکی دیکە لە مەسەلەکانى یەکتاپەرستى لای موعتەزىلەکان کە مەسەلەى خەلقى قورئانە.

مەسەلەى دووھەم: خەلقى قورئان:

ئەوھمان باسکرد کە یەكەم کەس لەبارەى خەلقى قورئانەو قەسەى کرد "جەعدى كوپى درھەم"^{۱۰۹} بوو، پاشان جەھمى كوپى صفوان ھات و ئەم قەسەىەى لە جەعدەو ھەرگرت، دواتر لەسەر دەستى "واصل" و ھاوولانى ئەم قەسەىەى بلاوبووێو. جا پێش ئەوێ پابۆچوونى موعتەزىلە سەبارەت بە خەلقى قورئان بخەینەپوو، وا باشە سەرەتا ھەلۆيستی سەلەف لەبارەى قورئانەو بخەینە پوو بۆ ئەوێ زیاتر بابەتەكە بەسوود بێت.

• ھەلۆيستی سەلەف سەبارەت بە خەلقى قورئان:

ھیچ شتیکمان لە سەلەفەو بۆ نەھاتوو کە باس لەم مەسەلەىەى بکات، بەلام کاتێك سەرنج لە بۆچوونى ھاوولان و کتیبەکانى تەفسیر دەدەین، دەبینین تەنھا ئەوھیان وتوو کە قورئان كەلامى خودایە، نەیان وتوو کە قورئان مەخلوقە یان مەخلوق نییە، بەلام ئەوانەى كە پشتیوانى لە مەزھەبى

^{۱۰۹} - بېوانە سەرچاوەى پێشوو، پەرەوێزى ۵۴.

سه له ف ده کهن ته نها به وه نه وهستان که بلّین قورئان که لامی خودایه، به لکو
 بۆ دژایه تیکردنی موعته زیله وتیان: قورئان نه مه خلوقه وه نه مه خلوقیش نییه.

• هه لوئستی موعته زیله:

بینیمان که موعته زیله به ئاشکرا ئینکاری بۆچوونی سه له فیان کردوه
 له وهدا که سیفاتی خودا قه دیم و نه زه لی بن، به لکو وتویانه ئه م سیفه تانه بۆ
 خۆیان زاتن و له پشته وهی زاتی خودا وهن، چونکه گهر بلّی سیفاتی خودا
 قه دیمه ئه مه ده بیته هۆی فره قه دیمی، نه وه شمان زانی که عه للاف کاتێک
 سیفه تی "علم و قدرة و حیاة" ی بۆ خودا سه لماند، نه یووت زاتی خودا نین،
 به لکو مه بهستی پێی نه وه بوو که ئه م سیفه تانه هه ر خودی زاتی خودان، به لام
 ناکریت ئه م پرسیایه به سه ر سیفه تی که لامدا جیبه جی بکریت، چونکه دروست
 نییه بلّیت که لامی خودا هه ر زاتی خودا خۆیه تی، چونکه حه قیقه تی که لام لای
 موعته زیله بریتی یه له کۆمه له ده نگێکی پچر پچر و کۆمه له پیتکی پیکخواو،
 بۆیه مه حاله به ئه قلێکی ساده که لام هه بیته و ده نگه کانیشی پچر پچر بیته،
 ئه مه ش حه قیقه تی که لامه لای موعته زیله کان^{١٦٠}.

موعته زیله کان له باره ی که لامی خودا وه پای جیاوازیان هه یه، ئایا که لام
 "ته نه" یان "عرض"^{١٦١}؟ هه ندیکیان وتویانه که لام ته نه، به لام ئه بو هۆده یل
 پێی وایه که که لام "عرض" ه، چونکه له یه ککاتدا له چه ندین شویندا که لام
 بوونی هه یه، هه رچی "نه ظام" و هاوه له کانیشیه تی ئه وا پێیان وایه که لامی

^{١٦٠} - الشهرستاني - الملل والنحل - ج١ - ل٩٢. القاضي عبد الجبار - المغني - به شی حوتم -

خلق القرآن - ل٢١ - تحقیق - إبراهيم الإبياري - ١٩٦١ م.

^{١٦١} - "عرض" به هه موو شتێک ده وتريت که هه ستی پێده کریت و ده بینریت. "وه رگێپ"

مه‌خلوقات "عرض"ه، چونكه تهنه‌ا جوڭه به‌لای نه‌وانه‌وه شتیکی "عرض"یه^{۱۶۲}. به‌لام كه‌لامی خودای گه‌وره تهنه، نه‌وه‌ی كه‌ مروڭ ده‌یخوینینه‌وه نه‌وه جوڭه‌یه، واته: "عرض"یه، كه‌واته نه‌وه قورئان نییه كه‌ ئیمه ده‌یخوینینه‌وه به‌لگو شتیکی "عرض"یه داها‌ته‌یه، چونكه‌ ناكړیت قورئان له‌یه‌ككاتدا له‌دوو شویندا بښت^{۱۶۳}. جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی قورئان كه‌لامی خودایه، نه‌و كاته ده‌بیت یان تهنه بیت یان "عرض"، به‌م پټیه كه‌لام جگه له‌ مه‌خلوق هیچی ديكه نییه. موخته‌زله‌ نكۆلی نه‌وه ناكهن كه‌ خودا قسه‌ ده‌كات، چونكه‌ قسه‌كه‌ر لای نه‌وان كرداری قسه‌كردنه، نه‌ك كه‌سه‌كه‌ قسه‌ی كړدبیت، به‌لام نه‌ی خودا چۆن قورئانی دروستكردوه؟ ناكړیت خودا له‌ ذاتی خویدا كه‌لامی وه‌دی هینابیت، چونكه‌ نه‌گه‌ر خودا قسه‌ بكات، نه‌وه له‌ ذاتی خودادا ده‌نگی دروست كړدوه. لای موخته‌زله‌ كه‌لام ده‌نگه. جا یان تهنه یان "عرض"ه نه‌گه‌ر واپور نه‌و كاته ذاتی خودا ده‌بیته شوینی شته تازه‌كان كه‌ نه‌مه‌ش مه‌حاله. هه‌روه‌ا ناكړیت خودا له‌غیری شویننكدا دروستی كړدبیت، چونكه‌ تهنه یان "عرض" پټیوستی به‌ شویننك هه‌یه كه‌ تئیدا به‌رجه‌سته بښت^{۱۶۴}. بۆیه هه‌ندی له‌ موخته‌زله‌كان ده‌لین خودا قورئانی له‌ "لوح‌المحفوظ"دا دروستكړدوه، ناكړیت بگو‌یزرینه‌وه، چونكه‌ مه‌حاله له‌ یه‌ككاتدا شتیك له‌ دوو شویندا بوونی هه‌بیت،

---

^{۱۶۲} - "نه‌ظام" پټی وایه هه‌موو كرداری به‌نده‌كان جوڭه‌یه، نه‌جولانیش جوڭه‌ی متمانه بوونه، زانست و ویسته‌كانیش جوڭه‌ی ناخه، مه‌به‌ستی به‌م جوڭه‌یه جوڭه‌ی گواسته‌وه نییه، به‌لگو جوڭه‌ لای نه‌و بنه‌مای هه‌ر گړپاننیکه، سه‌ره‌تای هه‌ر گړپاننیکیش بریتی یه له‌ جوڭه. به‌وانه. الملل و النحل - ج۱ - ل ۷۴.

^{۱۶۳} - الأشعري - مقالات الإسلامیین - ج۱ - ل ۲۴۵، ۲۴۶، زه‌دی جار الله - المعتزلة - ل ۷۷.

^{۱۶۴} - زه‌دی جار الله - هه‌مان سه‌رچاوه و لاپه‌ره.

ئەوھى كە دەيخوئىننەوھ تەنھا گىرپانەوھى ئەو نوسراوھىيە كە يەكەمجار لە "لوح المحفوظ" دا ھەبووھ ^{١٦٥}.

بۆ سەلماندنى خەلقى قورئان موعتەزىلە تەنھا پىشتى بە بەلگەى ئەقلى نە بەستووھ، بەلكو لە ھەمانكاتدا پىشتى بە بەلگەى نەقلەش بەستووھ، خوداى گەرە لە پەيامەكەيدا دەفەرموئە: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا^{١٦٦}﴾. واتە: (بىگومان ئىمە كردمان بە خوئىندنەوھىيەكى شىئوھ زمانى عەرەبى). خودا وای لىكردووھ كە قورئان بە زمانى عەرەبى بخوئىنرئەوھ، لەبەر ئەوھى قورئان گۆرپانى بەسەردا ھاتووھ كەواتە مەخلوقە، چونكە "مجموع" لای موعتەزىلە بە مانای "مخلوق" لىكدەدرئەوھ، ھەرۆھە دەفەرموئە: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرِ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٌ^{١٦٧}﴾. واتە: (ئەوانە ھەر بەشىكى نوئى و تازەى قورئانىيان لەلایەن خوداى بەخشندەوھ بۆ بئەت...). جا وشەى "ذكر" - واتە قورئان - "محدث" یش واتە مەخلوق. لە ئایەتەىكى دىكەدا خودا دەفەرموئە: ﴿الرَّحْمَنِ كَتَبَ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِّنْ لَّدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ^{١٦٨}﴾. واتە: (ئەم جۆرە پىتانەش ھەر لەو پىتانەن كە ئەم قورئانەيان لى پىكھاتووھ، - ئەم پەيامە كە لەلایەن خوداوھ نىرراوھ - كەتیبەكە گشت ئایەتەكانى رىك و پىكەن دەستكارى ناكړن، پاشان ھەر لەلایەن خودایەكى كار دروستى ئاگادارەوھ بە جوانى ھەلال و ھەرامەكانى شىكراونەتەوھ). لای موعتەزىلە "محكم كتابه و مفصله" واتە دروستكەر و ھەدیپنەرى قورئان ^{١٦٩}.

^{١٦٥} - الملل و النحل - ج ١ - ل ٨٧.

^{١٦٦} - سورەتى - الزخرف - ئایەتى ٣.

^{١٦٧} - سورەتى - الشعراء - ئایەتى ٥.

^{١٦٨} - سورەتى - هود - ئایەتى ١.

^{١٦٩} - بېوانە: السيوطي - تاريخ الخلفاء - ل ٣٦٧.

هۆکاری سهره‌کی موخته‌زله له مه‌سه‌له‌ی خه‌لقی قورئاندا به‌رگريکردن بوو له به‌کتایی و تاقانه‌یی خودا، نه‌گهر قورئان مه‌خلوق نه‌بیت که‌واته قه‌دیمه، نه‌و کاته له‌گه‌ل خودای گه‌وره‌دا ده‌بیتته هاوبه‌ش له قه‌دیمیه‌دا، بۆیه ده‌بینین که خه‌لیفه مه‌ئمون - که له‌سهر مه‌زه‌به‌یی موخته‌زله بوو - له‌و نامه‌یدا ده‌لێ که ناردی بۆ والیه‌که‌ی له عێراق (ئاگاداربه که زۆریه‌ی زۆری ژێر ده‌سته‌کانت ... له‌گه‌ل خودای گه‌وره‌دا قورئانیشیان کردووته هاوبه‌ش، وایاندانه‌وه که قورئان قه‌دیمه و خودا خه‌لقی نه‌کردووه و وه‌دی نه‌هێناوه...^{١٧٠}). له‌لایه‌کی تره‌وه موخته‌زله له‌وه ترساوه که قورئان له دلی موسلماناندا که - ده‌لێن قورئان قه‌دیمه - هه‌مان نه‌و پێگه‌ی مه‌سیحی هه‌بیت لای گا‌وره‌کان که به‌روایان وابوو "کلمه‌ الله" قه‌دیمه و مه‌سیحیش به‌شیکه له خودا^{١٧١}. بۆیه له مه‌سه‌له‌ی خه‌لقی قورئاندا موخته‌زله‌کان هه‌مان نه‌و په‌یره‌و و پرۆگرامه‌یان گرت به‌ر که له‌مه‌سه‌له‌ی سیفاتدا گرتبوویانه به‌ر، پشت به‌ خودا له به‌شی چواره‌می نه‌م کتێبه‌دا، له په‌هه‌ندی سیاسیه‌وه باس له مه‌سه‌له‌ی میحه‌نتی خه‌لقی قورئان ده‌که‌ین و هه‌موو ئاریشه‌کان له‌و پوه‌وه ده‌خینه پوو.

• مه‌سه‌له‌ی سێهه‌م:- بینینی خودا:

له قورئانی پیرۆزدا کۆمه‌لێک ئایه‌ت هاتووه که بینینی خودا ده‌سه‌لمێنێ و کۆمه‌لێک ئایه‌تیش هه‌یه که نه‌فی بینینی خودای گه‌وره ده‌کات، به‌کێک له‌و ئایه‌تانه‌ی که بینینی خودا ده‌سه‌لمێنێ، نه‌م ئایه‌ته پیرۆزه‌یه که خودا

^{١٧٠} - هه‌مان سه‌رچاوه و لا‌په‌ره.

^{١٧١} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ٣٠٢.

دهفهرمویت: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿١٧٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿١٧٣﴾﴾. واته:

(له پوځی قیامه تدا پوومته و پووخسار گه لی گه شاهه و پاراو و پرشنگذاره و خوښی و شادیان لی ده بینری و بڼ پهره رډگاری خوځان ده پوانن). په کټک له و ټایه تانهش که نه فی بینی خودا ده کات نه م ټایه ته پیرۆزه په که خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

﴿١٧٣﴾﴾. واته: (هیچ چاویک ده رکی ناکا و بڼی نابینری، له کاتیکدا نه و هه موو

چاوه کان ده رک ده کا و ده بینری و به وردیش ناگای له هه موو شتیکه، ته نها نه ویشه کار ناسک و وردبین و ناگادار به هه موو شتیک). لیروهه پای جیواز له نیوان په پیره وانی سه لف له لایه ک، وه له نیوان موغه زیله شدا له لایه کی تره وه دروست بوو، جا سه رته ه لوځستی سه لف سه باره ت به بینینی خودا ده خهینه پوو، نه و جا ه لوځستی نه هلی عه دل و ته وحید - موغه زیله - ش له و باره وه ده خهینه پوو.

• هه لوځستی پیښین - سه لف - سه باره ت به بینینی خودای

که وره:

ژږده ی زانایانی سه لف پیښان وایه خودای گه وره له دنیا دا نابینری، به به لگه ی نه م ټایه ته پیرۆزه که خودا ده فهرمویت: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٧٣﴾﴾. به لام له پوځی دوا پیدا ده بینری به

^{۱۷۲} - سوره تی - القیامة - ٢٢، ٢٣.

^{۱۷۳} - سوره تی - الأنعام - ١٠٣.

به لگه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته که خدا ده‌فرمویت: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿١٧٤﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿١٧٥﴾﴾. ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ ﴿١٧٦﴾﴾. واته: (ئاگادارین! به‌پاستی ئه‌وانه له‌و پۆژده‌دا له‌ دیتنی خوداوه‌ندیان مه‌حجوبین و نایبین). ئیبن که‌ئیر له‌ ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌دا پشتگیری له‌ مه‌زه‌بی سه‌له‌ف ده‌کات و ده‌لی: (له‌پۆژی دوااییدا بێباوه‌پان له‌ بینینی خودا بێه‌ش ده‌بن، ئیمام عه‌بدوللای شافعی ده‌لی: ئەم ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ بڕواداران له‌ پۆژی دوااییدا خودا ده‌بینن، ئه‌وه‌ی که‌ ئیمامی شافعی وتی له‌باره‌ی ئەم ئایه‌ته‌وه‌... به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌پۆژی دوااییدا خودای گه‌وره به‌چاو ده‌بینریت...^{١٧٥}). که‌واته له‌مه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ پوون ده‌بێته‌وه که ئه‌هلی سه‌له‌ف ده‌لێن خودا له‌ پۆژی دوااییدا ده‌بینرێ، به‌لام نه‌ف بینینی خودایان کردوه له‌ دونیادا.

• هه‌لوێستی موعته‌زیه له‌باره‌ت به‌ بینینی خودا:

گومانی تێدا نییه که موعته‌زیه نکۆلی بینینی خودا ده‌که‌ن به‌ چاو چ له‌ دونیادا وه‌ چ له‌ پۆژی دوااییدا، ئەم نکۆلیکردنه‌ش له‌پێناو ئه‌وه‌دایه تا خودا به‌ یه‌کێک له‌ دروستکراوه‌کانی هاوشیوه‌ پێنه‌کرێت، چونکه بینین پێوست به‌ ته‌ن یان ئاراسته‌یه‌ک ده‌کات تا لێی بپوای - ده‌ی خوداش ته‌ن یان ئاراسته‌یه‌کی نییه تا لێی بپوانرێت - بۆیه موعته‌زیه نکۆلی هه‌موو ئه‌وانه‌ی کرد که بدریته پال خودای گه‌وره، ئیتر لێره‌وه هاتن ته‌ئویلی هه‌موو ئه‌و

^{١٧٤} - سوره‌تی - المطفیفین - ئایه‌تی ١٥.

^{١٧٥} - ابن کثیر - تفسیر القرآن العظیم - ج ٤ - ل ٤٨٧ - دار الحدیث - القا‌ره - ١٤١٥هـ - ١٩٩٤م.

ئایه تانەیان کرد که لیکچوو یان هاوشیۆه بۆ خودا دروست دەکات، ئەوەبوو نکتۆلی ئەوەیان کرد که خودا "پوو یان چاو یان دەستی هەبێت"، بۆ ئەم مەبەستەش هاتن دەستیان بە واتای هێز لیکدایەو، چاویش بە واتای زانست و "وجە" یان پووی خوداشیان هەر بە خودی خودا زانیوو، چونکە بە تالە ئەگەر بۆلێی خودا وەجەیی هەیه و بەشیکی لە خودا، یان "وجە" سیفەتیک بێت بۆ خودا و وەک زاتی خودا قەدیم بێت، کەواتە ماوەتەووە بوتریت که "وجە"ی خودا یان پووی خودای گەرە هەر وەک دەوتریت "ئەمە پووی پاستەقینەیهی مەسەلەکەیه" ^{١٧٦}.

موعەزێلە بەمەش نەوستان هاتن تەئوولی "کورسی" یان لەم ئایەتە پیۆژەدا کرد که خودای گەرە دەفەر مویت: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ^{١٧٧}. "کورسی" یان بە زانست لیکداوەتەو، واتە لای ئەوان ئەم ئایەتە بەم شیۆهیه تەفسیر دەکریت (زانستی خودا تەواوی ئاسمانەکان و زەوی داگرتوو)، چونکە گەر بە "کورسی" لیکمان دایەو ئەو کاتە لەسەریشی دادەنیشیت، ئەمەش ئەو دەگەیه نیت جەستەیهکی دیاریکراومان بۆ خودا دانائە ^{١٧٨}. لەسەر ئەم پەپڕەو و پڕۆگرامە موعەزێلە بەردەوام نکتۆلی ئەوەیان کردوو که خودای گەرە بە چاو ببینریت چ لە دنیا و چ لە دواپۆژدا. گەرچی موعەزێلە نکتۆلی ببینی خودای گەرەیان کرد که بە چاو ببینریت،

^{١٧٦} - الإنتصار - ل ٧٠.

^{١٧٧} - سورەتی - البقرة - ئایەتی ٢٥٥.

^{١٧٨} - الأشعري - مقالات الإسلاميين - ج ١ - ل ١٥٧.

به لام زۆرهی موعتهزله کان پټیان وایه که: خودا به دل ده بیری و ههستی پیده کریت.^{۱۷۹}

یه کیک له به لگه ئەقلیه کانی موعتهزله ئەوه یه ده لټین هه شتیک له پټی ههسته وهری چاوه وه ببیری، ئەوه ده بیټ له گۆشه یه که وه ببینی، ئەگه نا نابیری، له راستیدا لای موعتهزله ئەوه سه لمینراوه که خودای گه وه نابیری. ئەوه تا ده لټین خودای گه وه نابیری چونکه ببینی خودا شتیک مه حاله، نه که له بهر ئەوه ی ببین قه ده غه کراوه، ئەگه دروست بوایه خودا ببیری، ئەوه ده بوو ئیستاش بمانبیا، جا له بهر ئەوه ی خودا نابین ئیتر ئەوه ئاشکرایه که ئیمه ئیستا خودا نابین.^{۱۸۰}

هه رچی ئەشعرییه کانیشه به پټچه وانهی موعتهزله کانه وه پټیان وایه که خودای گه وه له پۆژی دوا پیدا ده بیری، به لگه شیان بۆ ئەمه به لگه ی بوونه،^{۱۸۱} ئیمه خودی شته که و دیوی دهره وه ی شته که ده ببین، بۆیه هه رشتیک بوونی هه بوو ده بیری، جا خودی شته که و دیوی دهره وه ی شته که له پووی سروشته وه هه ردوکیان له یه کتر جیاوازن، بۆیه ده بیټ له ئیواناندا عیله تیکی هاویه ش هه بیټ که هه ر یه که له و دوو ناویراوه ی له سه ر بونیاد نرایت، ئەو جا خودی شته که و دیوی دهره وه ی شته که که بریتی یه له "وجود" و "حدوث"، "حدوث" یش نابیت وه که ئەوه ی دیکه وابیت که له پټناویدا ده بیری، چونکه "حدوث" بریتی یه له و شته ی که له نه بوونه وه دټه بوون، که واته نه بوون

^{۱۷۹} - هه مان سه رچاوه - ل ۲۱۸.

^{۱۸۰} - پڕوانه - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ۲۸۴...

^{۱۸۱} - ئەشعرییه کان پټیان وایه: کاتیک خودا بوونی هه بیټ، که واته خودا ده بیری. - وه رگێر

به شَيْك نيه له عيلهت، خودای گهرهش بۆيه دروسته بيبيرئى له بهر ئه وهى بوونى ههيه.^{١٨٢} يه كَيْك لهو بهلگه نه قليا نهى كه موخته زيله پشتى پيڊه بهستن ئه م ئايه ته پيرۆزهيه: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾.^{١٨٣} واته: (ههچ چاويك دهركى ناكاو بۆى نابيرئى، له كاتيكدا ئه وه موو چاوه كان دهرك دهكا و دهبينئى و به ورديش ئاگاي له هه موو شتيكه). زه مه خشري له ته فسيري ئه م ئايه ته دا ده لئيت: (بينين بۆ خوداي گهره نه شياوه، چونكه دهركى پيناكړئى و له زاتى خويدا نابيرئى، بينين په يوه سته به وهى كه له كوشه يه كه وه بيټ يان جهسته بيټ بۆيه ناكړيت خودا بيبيرئى...)^{١٨٤}.

موخته زيله ئه م ئايه ته له پريزه ندى ئايه ته "مُحْكَم" هكاندا داده نئين، هه موو ئه و ئايه تانهش كه له باره ي بينيني خوداوه هاتوون له پريزه ندى ئه و ئايه تانه دان كه "مُتَشَابِه" ن، جا كاتيك ئايه تى "مُحْكَم" سه ره كى بوو كه واته ئايه تى "مُتَشَابِه" نا سه ره كيه و ده بيټ له كاتى رافه كردنى ئايه ته كه دا بيگيرينه وه بۆ ئايه ته سه ره كيه كه، چونكه ئايه تى "مُتَشَابِه" ده بيټ بيگيرئيه وه بۆ ئايه تى "مُحْكَم"، قازى عه بدولجه بار ده لئيت: (ئايه تى "مُحْكَم" ده بيټ به بنه ما بۆ بهلگه هينانه وه، ئه و ئايه ته "مُحْكَم" ه ناسه لميئرئى ده بيټ ئايه ته "مُتَشَابِه" ه كه بيگيرئيه وه بۆ لاي ئه و، بۆ ئه وهى به هۆى ئايه ته "مُحْكَم"

^{١٨٢} - بروهانه - الأشعري - الإبانة في أصول الديانة - ل ١٧ و دواى ئه و - مطبعة الجمل المصرية - ١٣٤٨ ك.

^{١٨٣} - سوره تى - الأنعام - ئايه تى ١٠٣.

^{١٨٤} - الزمخشري - تفسير الكشاف - ج ٢ - ل ٥٣.

"ه كه وه ئايه ته "مُتَشَابِه" ه كه مان بۆ پۆشن ببيته وه...".^{١٨٥} نه وه بوو بينيمان كه چۆن سه له ف ئه م ئايه ته يان وهك به لگه ده هئايه وه به وهى كه خودا ته نها له دونيادا نابيينرئى، ئيين كه ئيريش له ته فسيره كهيدا باس دهكات كه خاتوو عائيشه (خوداى لى پازى بيت) ئه م ئايه ته وهك به لگه ده هئايته وه بۆ سه لماندنئى بينينى خودا له پۆزى دواييدا، به لام نكۆلى دهكات له وهى كه له دونيادا ببيينرئى...".^{١٨٦}

ههروهها موعتهزيله پشت به م ئايه ته ده به ستيت كه خودا ده فره مويت: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَنُتَرِّنِي وَلَٰكِنِ أَنْظَرِ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰنِي ۚ فَلَمَّا تَخَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨٧﴾﴾. واته: (كاتيك كه موسا هات بۆ شوينى مونا جاته كه له گه لمان و پهروه ردگارى كه وته قسه و گفتوگو له گه لى و گوئى له دهنگيبوو، موسا به پهروشه وه وتى: پهروه ردگارم! خۆتم پى نيشان بده، زۆر ئاره زوومه بتيبنم، خودا فره مووى: موسا! ههركيز له م دونيايه دا تۆ ناتوانى بمبينى، - چونكه بونيهى ئاده ميزادى ئيستاي ئه م دونيايه، تواناي بينينى خوداي نيبه - به لام له م كپوه بپوانه، من خۆمى پى نيشان دهدهم، جا گهر - نه وه كه بونيهى له تۆ پته و تره - له جى خۆى مايه وه، نه بزووت، نه وسا تۆش

^{١٨٥} - بپوانه - القاضي عبد الجبار - المغنى - ج ١٢ - النظر والمعارف - ل ٧ - تحقيق: د. إبراهيم مدكور - ١٩٦٢ م.

^{١٨٦} - تفسير ابن كثير - ج ٢ - ل ١٥٤.

^{١٨٧} - سوره تى - الأعراف - ئايه تى ١٤٣.

ده‌توانی بمبینی، نه‌گەر نا هەرگیز نامبینی، جا هەر که په‌روه‌ردگاری بۆ کێوه‌که خۆی ده‌رخست، به‌جاری کێوه‌که‌ی پووناک‌کرده‌وه و هه‌پروون هه‌پروونی کرد و موساش بیهۆش‌که‌وت و بوورایه‌وه، کاتی به‌هۆش‌هاته‌وه وتی: خودایه! پاکو خاوینی و بیخه‌وشی هه‌ر بۆ تۆیه، هه‌ر شتیکیش تۆ له‌که‌دار بگا، دوور پاتده‌گرم لیتی و په‌شیمانیشم له‌ داواکه‌م، وه‌ من یه‌که‌مین که‌سم له‌ناو به‌نی ئیسرائیلیه‌ بپواداره‌کاندا بپوام به‌گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی تۆیه). نه‌وه‌ی که نامۆیه نه‌وه‌یه نه‌یارانی موخته‌زیله هه‌مان ئایه‌ت به‌ به‌لگه‌ ده‌هیننه‌وه بۆ سه‌لماندنی بینینی خودا به‌ پێچه‌وانه‌ی موخته‌زیله که ئایه‌ته‌که بۆ نه‌فی بینینی خودا ده‌هیننه‌وه، نه‌شعه‌ری ده‌لێت: ئایه‌تی "أَرِنِي أَنظُرَ إِلَيْكَ" به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی خودا ده‌بینی، چونکه‌ گه‌ر خودا نه‌بینی موسا لیتی نه‌ده‌پرسی خۆتم پێ پیشان بده، خۆ گه‌ر موسا داوای شتیکی بکرایه نه‌سته‌م بووایه که‌واته موسا خودای باش نه‌ناسیوه و سه‌رکێشی کردوه، ده‌ی نه‌زانین و سه‌رکێشیش بۆ پێغه‌مبه‌ران مه‌حاله، نه‌مه به‌لگه‌ی یه‌که‌م.^{۱۸۸}

هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی که ده‌فه‌رمویت "فَإِنْ أَسْتَقَرَّ مَكَانُهُ فَسَوْفَ تَرَنِّي" نه‌م بینینه‌ی په‌یوه‌ستکردوه به‌ جیگه‌ربوونی کێوه‌که‌وه، جیگه‌ربوونی کێویش مه‌حال نییه، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌میش په‌یوه‌ستکراوه به‌وه‌ی که ده‌کریت ببیت، که‌واته بینین مه‌حال نییه و ده‌کریت خودا ببینیت، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌یه.^{۱۸۹}

^{۱۸۸} - الأشعري - الإبانة في أصول الديانة - ل ۱۷.

^{۱۸۹} - هه‌مان سه‌رچاوه و لاپه‌ره‌ی پێشوو - بروه‌نه محمد صالح الزرکان - فخر الدین الرازی - و

أراؤة الكلامية والفلسفية - ل ۲۶۶ - دار الفكر العربي - بیروت - ۱۹۶۲ م.

نهوانی به قورس داناه، کردوونی به نمونه بۆ خه لکانی تر و کردویه تی به جورنت به سه ریانه وه که ده یانه ویت له پینگه ی پهروه ردگاریه تی خودا که م بکه نه وه).^{۱۹۲}

بیگومان خودای گهرهش وه لاهی موسای دایه وه و پیتی فهرموو: (..لن ترنی). بۆیه لیره دا ده لّین "لن" "نفی تأبید"ه، بۆیه موخته زیله نه مه یان کردوه به به لگه بۆ نه بیننی خودا چ له دنیا دا وه چ له دوا پۆژدا.^{۱۹۳}

ههروه ها موخته زیله هه موو ئه و ئایه تانه یان ته ئویل کردوه که په پره وانی پیاپی سه له ف و نه شعری پشتیان پی به ستوه بۆ سه لماندن بینینی خودا، نه وه تا به م شیویه ته ئویل بۆ ئه م ئایه ته پیروژه ده هیننه وه که خودا ده فهرمویت: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٤﴾﴾. واته: (له پۆژی قیامه تا پوه مه و پوو خسار گه لی گه شاهه و پاراو و پرشنگداره و خۆشی و شادیان لی ده بیننی و بۆ پهروه ردگاری خۆیان ده پوانن). موخته زیله ده لّیت مه به ست له "إِلَى" که له م ئایه ته پیروژه دا هاتوه بۆ نیعمه ته، ئه م بینینه مه به ست پیتی بینینی خودا نییه، به لکو مه به ست پیتی چاوه پوانیه، واته چاوانیک چاوه پوانی نیعمه تی خودا ده که نه ک بینینی خودا.^{۱۹۴}

^{۱۹۲} - رسائل الجاحظ - ج ۴ - ل ۱۰ - تحقيق: عبد السلام هارون - مكتبة الخانجي - ۱۹۷۹.

^{۱۹۳} - تفسير ابن كثير - ج ۲ - ل ۲۳۴.

^{۱۹۴} - سورته تی - القيامة - ئایه تی ۲۲، ۲۳.

^{۱۹۵} - بپوانه - تفسير ابن كثير - ج ۴ - ل ۴۵۱، يان - الأشعري - الإبانة - ل ۱۷.

سه‌بارت به ئایه‌تی: ﴿كَلاَّ إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ﴾.^{۱۹۶}

واته: (ئاگا‌دارین! به‌پاستی نه‌وانه له‌و پۆژده‌دا له‌ دیتنی خوداوه‌ندیان مه‌حجوبن و نابینن). هه‌ر یه‌ك له‌ شافیعی و سه‌له‌ف ئه‌م ئایه‌ته‌یان کردووه به‌ به‌لگه‌ بۆ بینینی خودا و ده‌لێن: خودای گه‌وره‌ که‌ په‌رده‌ له‌ نیوان خۆی و خراپه‌کاراندا دروست ده‌کات، دلناییه‌ له‌وه‌ی که‌ چاکه‌کاران به‌ دلناییه‌وه‌ خودا ده‌بینن.^{۱۹۷}

موعته‌زیله‌ له‌م باره‌وه‌ ده‌لێت: ئه‌مه‌ به‌لگه‌ هه‌تانه‌وه‌یه‌ به‌ "مفهوم المخالفة"،^{۱۹۸} ده‌ی ئه‌مه‌ش له‌ شته‌ ناسه‌ره‌کیه‌کانی فیه‌قه‌دا پشته‌ پێی نابه‌ستریت، ئیتر چۆن له‌ شته‌ سه‌ره‌کیه‌کانی دیندا پشته‌ پێی ده‌به‌ستریت، پوه‌الته‌ی ئایه‌ته‌که‌ هه‌یجی تیا نییه‌ که‌ به‌لگه‌ بیته‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بیباوه‌پان له‌ پۆژی دوا‌یدا خودا نابینن، چونکه‌ خودای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿كَلاَّ إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ﴾ نه‌یوتووه "عن رؤیه‌ ربهم" واته‌ "بینینی خودا" ی به‌کار نه‌هێناوه‌. ته‌نانه‌ت وتویانه‌ مه‌به‌ستی ئایه‌ته‌که‌ "عن ربهم" واته‌ "رؤیه‌

^{۱۹۶} - سو‌ره‌تی - المطفیفین - ئایه‌تی ۱۵.

^{۱۹۷} - تفسیر ابن‌کثیر - ج ۴۱ - ۴.

^{۱۹۸} - لای زانایانی "أصول الفقه" مه‌به‌ست پێی مانای له‌فزه‌ بۆ سه‌لماندنی - مفهوم المخالفة - واته‌ پێچه‌وانه‌ی حوکمی ئه‌وه‌ی که‌ ده‌وتریت بۆ ئه‌وه‌ی که‌ نه‌وتراوه‌، ئه‌مه‌ش له‌کاتی‌که‌دا به‌ بۆ نه‌هه‌شتنی به‌کێک له‌ کۆت و به‌نده‌ موعته‌به‌ره‌کانی ناو حوکمی وتراوه‌که‌یه‌ (له‌و نموونه‌ی پێشوو که‌ خودا فه‌رمووی بیباوه‌پان له‌ پۆژی دوا‌یدا خودا نابینن، ئه‌و حوکمه‌ وتراوه‌ به‌لگه‌یه‌ بۆ سه‌لماندنی پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ نه‌وتراوه‌، واته‌ به‌واداران خودا ده‌بینن. سه‌بارت به‌ - مفهوم المخالفة - لای هه‌ریه‌ك له‌ شافیعی و کۆپای زانایان به‌لگه‌ی پێده‌هێنریته‌وه‌، به‌لام لای حه‌نه‌فیه‌کان به‌لگه‌ی پێناهێننه‌وه‌. به‌وانه‌: د. محمد فرحات - أصول الفقه - مه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو - ۱۵۹ - ۱۶۱.

ربهم" بینینی خودایه، ئیمەش دەلێن ئەو ئایەتە ئەو مەبەستەکی نییه، بەلکو مەبەست پێی ئەوەیە ئەوان لەپاداشتی خودا ببەشن، چونکە گەر ئێوە لە پوالتی ئایەتەکان لادەن، ئەو ئێوە لە مەسەلەی تەئویلکردندا لە ئیمە لەپێشتە زین، ئەو کاتە ئیمەش بە شێوەیەکی تەئویلی ئایەتەکان دەکەین کە گونجاو بێت لەگەڵ بەلگەی ئەقلیدا.^{۱۹۹}

سەبارەت بەو فەرموودەی "جەریر"^{۲۰۰} کە ئیساپاتی بینینی خودا دەکات لە پۆژی دوایدا، ئەو تانەیان لەم فەرموودە داو، دەلێن ئەم فەرموودەیه لە قەیسێ کۆپی حازمەو دەیگێژێتەو ئەویش لە جەریرەو فەرموودەکی وەرگرتوو، قەیسێش کەسێکی متمانە پێکراو نییه و تانەی لێدراو، چونکە هەمان بۆچوونی خەوارچەکانی هەبوو، هەروەها لە کۆتایی تەمەنیشیدا شتی لەبەر دەچووێوە و لە مێشکیدا شتی تێکەڵ دەکرد، بۆیه سەنەدی ئەم فەرموودەیه لاوازه، تەنانت ئەگەر سەنەدەکەشی تەواو بێت و پراوییهکانیش

^{۱۹۹} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ۲۶۷.

^{۲۰۰} - ئەم فەرموودە لە هەردوو سهیحی موسلیم و بوخاریدا هاتوو کە جابر دەلێت: (نظر رسول الله صلى الله عليه وسلم إلى القمر ليلة البدر فقال: إنكم ترون ربكم كما ترون هذا القمر، فإن استطعتم أن لا تغلبوا على الصلاة قبل طلوع الشمس ولا قبل غروبها فافعلوا). واته: "پێغه مەهر - درودی خودای لیبیت - لە شەوی بەدردا سهیری مانگی کرد و وتی: ئێوە خوداکەتان دەبینن هەروەک چۆن مانگ دەبینن، ئەگەر توانیتان زانیان بەسەر نوێژه کەدا پێش خۆر هەڵهاتن - نوێژی بهیانی - یان پێش خۆر ئاوابوون - نوێژی عەسر - ئەو نوێژه کەتان بکەن". بڕوانە - تەفسیری ئیبن کەثیر - ج ۴ - ل ۴۵۰.

پاستگۆبن، يەككەگە لە فرمودەى ئاحاد،^{٢٠١} فرمودەى ئاحاديش لە مەسەلەى عىلميدا پىشتى پى نابه سترى. چونكه عىلمى يەقین نابه خشى.^{٢٠٢}

پوختهى ئەم بابەتە ئەوەیە موعتەزىلە بۆ ئەوەى بەرگریى لە یەکتایى و تاقانەىى خودا بکات لە دوو ئاراستەو هەنگاویان گرتەبەر: ئاراستەى یەكەم نكۆلىکردنى فرە قەدىمى بوو، لەم پێناوەدا نكۆلى هەر سیفەتێكان کرد كه لە زاتى خودا خۆى زیاتر بێت، بەلام كاتێك ئىسپاتى سیفەتى خوداشیان کرد وتیان سیفەتەكان خودى خودا خۆیەتى، هەندىكى دىكەشیان سیفەتەكانیان بە "معانى" "مانا" لێكدایەو و هەندىكى دىكەش بە "حال"، هەموو ئەمانەش بۆ ئەوەبوو لە بەها و ناوەرۆكى سیفەتەكان كەمكەنەو و نەیدەنە پال خودا، هەروەها وتیانە قورئان مەخلوقە و كەلامى خودا نییە، تا جگە لە خودای گەرە هیچ شتێك قەدىم نەبێت، هەرچى ئاراستەى دووهمیشە ئەوا خۆى لە بنەمای نەفى هەر جۆرە هاوشیو و تەندارکردنێكدا دەبینێتەو، بۆیە هاتن هەموو ئەو ئایەتانەى كە تەشبیهى خودا وەك یەككە لە دروستكراوەكان دەكات تەئویلیان کرد و بە "مجاز" لە قەڵەمیاندا، تا گەیشتە ئەوەى نكۆلى بینینی خوداشیان کرد لە رۆژى دوایدا، بۆیە خالى دەستێك لاى موعتەزىلە بەرگریکردن و پاككراگرتنى خودای گەرە بوو لە هەموو ئەو شتانەى كە هۆش

^{٢٠١} - فرمودەى "ئاحاد" بریتى یە لەو فرمودانەى كە لەم سى چینه وەرەگیراوە، هاوێلان، شوپنكەوتوان، شوپنكەوتەى شوپنكەوتوان، یان لە هاوێل و شوپنكەوتوانەو وەرەگیراوە، بەلكو لە پاش ئەوانەو وەرگیراوە. زۆریەى ئەم فرمودانەش ناچنە پیزەندى یەقین و زانستەو، بەلكو تەنها گومانە، بپوانە: د. عبد المجيد مطلوب - المدخل في التعريف بالفقه الإسلامى - هەمان سەرچاوەى پێشوو - ل ١٧٤.

^{٢٠٢} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ٢٦٩.

و بیری مَرُوف دهوروژنی له بهرامبه ر ئه و ئایه تانه ی که هاوشیوه یان لیکچوو بۆ
 خودای گه وره دروست دهکات، خالی ده سته پیکیشیان بۆ ئه مه بریتی بوو له م
 ئایه ته پیروژه که خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ﴾^{۲۰۳}.
 واته: (هیچ شتیک نییه له وینه ی ئه و خودایه، نه له زاتیا، نه له سیفاتیدا، نه
 له کرداریدا، بۆ خۆی ته نیا یه و له هه موو شتیک بۆ نیازه و هه موو شتیکیش
 نیازمه نده به و).

بنه مای دووهم: دادپه روهری "العدل"

گومانی تیدا نییه ئازادی و بهرپرسیاریتی هه ردوو ته واوکاری یه کترن،
 ناگونجی که بهرپرسیاریتی سه ر شانی که سیک هیچ ئازادییه کی له گه لدا نه بی،
 گه ر ئه مه پوو بدات ئه وه خۆی له خۆیدا سته مه. ئه م ته واوکارییه ی نێوان
 ئازادی و بهرپرسیارییه تی ناسراوه و کارپیکراوه له بواری په یوه ندیه
 مزییه کاندا، به لام ئایا ئه م ته واوکارییه له نێوان ئازادی و بهرپرسیاریه تیدا
 بوونی هه یه به هه مان پله له نێوان په یوه ندی مَرُوف و په روهر دگاردا؟ جا گه ر
 ئه م ته واوکارییه بوونی هه یه ئاسته که ی چه نده؟ ئایا تیکرای کرده وه کان
 ده گریته وه یان بۆ هه ندی له کرده وه کانه؟ ئایا ئازادی مَرُوی له سه لماندنی
 کرده وه کاندا شتیک په هایه یان پێژه ییه، به مانایه کی دیکه ئایا مَرُوف خۆی
 کرده وه و ئه نجامه که ی ده خو لقی نیت یان ئه وه تا خۆی کرده وه ده خو لقی نیت
 به لام ئه نجامه که ی خودا ده خو لقی نیت؟

^{۲۰۳} - سوره تی - الشوری - ئایه تی ۱۱.

ئەم پرسیارانە و چەندین پرسیاری دیکە بە تێپەرپوونی سەدەکان ھەمیشە
 فیکر و بیرى مرۆفایەتى بە خۆیەو سەرقالکردوو و دیدى زۆریش لەو پووەو
 خراونەتە پوو، تەنانتە زۆر ئەستەمە کە بتوانین لەم پووەو تێۆرێک بدۆزینەو
 و پەخنەباران نەکرايێت یان بەدەر بوويێت لە کەموکۆپى - بە پێچەوانەى
 تێۆرەکانى قورئان کە بوار نییە ئیستا وەك نمونە بیانھێنینەو - ھەندیک
 پێیان وایە کە مرۆف ئازادە و ویست و ئیرادەى ھەیە، ھەندیکیش پێیان وایە
 مرۆف تەنھا وەك ئامیرێک وایە بۆ جێبەجێکردنى کارێک ئەگەر نا ھیچ ویست و
 ئیرادەییەکی بە دەست نییە، جا گەر ئێمە بە دیدیکی ئیسلامیەو لەم بابەتە
 بپوانین، دەبینین ئەم مەسەلەى لە زۆر پووەو قسەى تێدا کراو، لەپاستیدا
 دید و تێپروانیى جیاواز لەم پووەو لە نێوان بیرمەندە ئیسلامیەکاندا ھەبوو،
 سەرچاوەى سەرەکی ھەمووشیان بریتی بوو لە قورئانى پیرۆز، ئەوەتا
 کۆمەلێک ئایەت ھاتوو کە تیايدا ئاماژە بە ئازادى ویستى مرۆف دەکات، لەوہى
 چى بە باش دەزانى ئەنجامى بدات، لەبەرامبەر ئەمەدا کۆمەلێک ئایەتى دیکە
 ھەن کە ئاماژە بەو دەکات مرۆف لەم بوونەو ھەردا ئازاد نییە و ھیچ بەدەستە
 لەو کارانەى کە ئەنجامى دەدات، نمونەى ئەو ئایەتانەى کە ئاماژە بە ویست و
 ئازادى مرۆفەکان دەکات بریتی یە لەم ئایەتانەى لای خواوە: خودای گەرە
 دەفەر مویت : ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ
 ۚ﴾^{٢٠٤} واتە : (پێیان بڵێ، ئەى موخەممەد "درودى خودای لیبێت" ھەق و
 پاستى تەنھا ھەر ئەوہیە کە لەلای پەروردگار تانەو ھاتوو بۆتان، پاش
 دەرکەوتنى ھەق و پاستى سەر بەستن کى باوەر دێنى و موسلمان دەبى با بپروا

بَيْنِي، كَيْش دهبه وی کافر و بی بربوبیت، با هر کافر بیت). ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾.^{۲۰۰} واته: (بیگومان نیت پرتگی - چاک و خرابه مان - پیشاندا، سه پیشکمان کرد، یان سوپاسگوزار - بربودار دهبی - یان سپله و بیباوه پ و خوانه ناس). ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾.^{۲۰۱} واته: (هر که سیک پتی پاست به دی بکا، دیاره هر بق خوی پینوینه و که لکی هر بق خوی دهبیت، هر که سیکیش گومرا و سه ر لیشیواو بوو، هر خوی زیانی لیده که ویت، خو منیش بریکاری نیه نیم، هه تا کار و کرده وه تان بپاریزم و راستان بکه مه وه).
 نه و نایه تانه ی که نامازه به "جهبر" دهکات و مروف هیه به دهسته له کرداره کانیدا بریتین له م نایه تانه ی لای خواره وه:^{۲۰۲} خودای گوره دهفه رمویت: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾.^{۲۰۳} واته: (بلی: من خاوه نی هیه شتیک - چ سوود، چ زیان - بق خوشم نیم، مه گره نه وهنده خودا مهیلی هه بیت).

^{۲۰۰} - سوره تی - الإنسان - نایه تی ۳

^{۲۰۱} - سوره تی - یونس - نایه تی ۱۰۸.

^{۲۰۲} - خودا دوو پتگی بق مروفه کان داناوه، پتگی باش و پتگی خراب، جا هر پتگیه کی گرته بهر نه وه توشی دهر نه نجامی نه و پتگیه دهبیت که خودا بق هر یه که له و دوو پتگیه ی داناوه، نه که نه وه ی خودا کاره کی پی نه نجام بدات. "وه رگتیر"

^{۲۰۳} - سوره تی - الأعراف - نایه تی ۱۸۸.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾
 حَتَّمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ ﴿٣٠﴾﴾. ^{٢٩} واته: (بیگومان نه وانهش سه بارهت به به لگه و نایه ته کانی
 خدا خوانه ناس و بیباوه پن وهك بهك وایه، نایا بیانترسینی یان نه یانترسینی،
 واته: ناگاداریان بکهیت یان نا، هه ر باوه پ ناهینن، که وابوو له باوه پ نه هینانیان
 دلنیابه و به ته مایان مه به و خه ریکی کاری خوتبه).

﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣١﴾﴾. ^{٣١} واته: (خو گه ر خدا بیه وی گومراشتان
 بکا و پیتان لیتیک بدا، نیتر من هه ر چه نده ناموزگاریتان بکه م بۆ سوود و
 که لکی نیه، سوود و که لکی نابی بۆتان، چونکه خدا خوی ده یه وی گومرا
 بن، دیاره که نیتر هه رگیز ناتوانن له نیراده ی نه و ده رچن، هه ر نه ویشه
 په روه ردگارتان و هه ر بۆ لای خویشی ده چنه وه و حیساب و لیکنه و نه تان
 له گه ل ده کات).

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا ۖ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ﴿٣٢﴾﴾. ^{٣٢} واته: (بلی: نه ی موچه ممه د - درودی خودای لی بیت -
 هه رگیز شتیکنان تووش نایه، خدا خوی له "الوح المحفوظ" دا بریاری نه دا بی

^{٢٩} - سورتهی - البقرة - نایه تی ٦، ٧.

^{٣٠} - سورتهی - هود - نایه تی ٣٤.

^{٣١} - سورتهی - التوبة - نایه تی ٥١.

بۆمان، هر نه ویش بۆ خۆی گهوره و سهروه رمانه، موسلمانان ده بی پشت و به نایان هر خودا بیت).

ههروه ها کۆمه له نایه تیکیش هاتوو پیکه وه له یه ککاتدا ئاماژه به ئازادی و جهبرییه تی مۆف دهکات، به جۆرێک که نایه تیک ئاماژه به ئازادی دهکات پاسته وخۆ نایه تی پاش نه و ئاماژه به جهبرییه ت دهکات، خودای گه وه دهفه رمویتی: ﴿إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۚ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝﴾. ۲۱۲ واته: (به پاستی ئه م سوره ته و هه موو نایه ته کانی قورئان په ند و ئامۆزگارییه بۆ جیهانه کانی په ری و ئاده میزاد، واته - مۆف ژیره کان که لکی لیوه رده گرن و نه فامه کانیش پی قه لس ده بن - جا نه وه ی وستی پزگاری بی له دواپۆژدا، پیکایه کی پاست ده گری بۆ لای پهروه ردار، وه هیچ شتیک له م شتانه ئاره زوو ناکه ن، مه گه ر کاتی وستی خودای له سه ر بیت. به پاستی نه و خودایه زۆر زانا و کار جوان و کار دروسته).

ههروه ها دهفه رمویتی: ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۚ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝﴾. ۲۱۳ واته: (یاده وه رییه بۆ نه و که سه تان بیه وی له سه ر پی پاست ئیستیقامه ی بی، ئیوه ئاره زوی ئیستیقامه ناکه ن، مه گه ر خودای خاوه ن جیهانه کان ئاره زوی بکات).

پاش خسته نه پوی ئه م نایه تانه نه وه مان بۆ پوون ده بیته وه که بیرمه نده کانی ئیسلام که وتوونه ته چ گێژاویک بۆ چاره سه رکردنی ئه م گرفت و

۲۱۲ - سوره تی - الإنسان - نایه تی ۲۹، ۳۰.

۲۱۳ - سوره تی - التکویر - نایه تی ۲۸، ۲۹.

ناریشانه، نهوه بوو کومه لیک بیر وړا دهرکه وتن له سهر ورده کاری زور جیاواز له
نیوان نهوانه ی که نکولی قهدهری خدا دهکن له گه له نهوانه ی که قهدهری
خودا دهسه لمینن.

• مه لویستی هاوه لآن و سه له ف له مه سه له ی قهدهردا:

بینیمان که هاوه لآن و په پیره وانی پښازی سه له ف له نیسپاتکردنی قهدهردا
زور له یه که وه نریکبون، ده گپړنه وه که عمری کړی عاص به نه بو موسای
نه شعری وتووه: نایا خودای گه وره شتی کم له سهر دهنوسیت و دواتر له سهر
نه وه سزام بدات؟ وتی: به لئ. عمر وتی: بچی؟ نه شعری وتی: له بهر نه وه ی
سته مت لی ناکات. نیر عه مریش بیده نگبو زور له سهری نه پوشت.^{۲۱۴}

به لآم له گه له نه وه ی که نیسپاتی قهدهریان کردووه، نه فی نه وه یان نه کردووه
که مروف جوزنیکی نیختیاری به دهسته و له هندی کرده وه شدا نیختیاری
به دهست نییه، بویه کاتیک که ده لئن نه مه قهدهری خودایه، مه بهست پیی
نه وه نییه که مروف هیچ بزاردیه کی له بهر دهستدا نییه، هه والیک هیه که نه
بوچونه پونده کاته وه که بوچونی علیه (خودای لی پازی بیت)، جا له بهر
دریژی هه واله که پیم باشبو ته نها ده که بهنمه وه بو نه وه ی زیاتر سود به
بابه ته که بگه یه نیت، ده گپړنه وه پیاوکی به ته من پاش نه وه ی له جهنگی
"صفین" گه پایوه هات بو لای علی و پی وت: پیمان بلئ پوشتنمان بو شام
ویست و قهدهری خودای له سهر بوو. علی وتی: سویند به و که سه ی که
به هشت و شنه پای به پاکی دروست کردووه نه چوپینه ته هیچ جیگه یه و هیچ
به رز و نزمی شیو یکمان نه برپوه... نهوا بیگومان ویست و قهدهری خودای

^{۲۱۴} - الشهرستاني - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۰۶.

له سەر بووه. پیاوه به ته مه نه که وتی: وا نازانم لای خودا هیچ پاداشتیکم بۆ نه نوسریت، عهلی پیتی وت: بیده نگبه نهی پیره پیاوه. خودای گه وره پله و پایه ی به رزی بۆ نوسیوون له پۆشتنتان و گه پانه وه تاندا. له هیچ حاله تیگدا ئیوه به زۆر پاپیچ نه کراون و ناچار نه کراون و به ویستی خۆتان چوون. پیاوه به ته مه نه که وتی: چۆن؟ قهزا و قهدهر ئیمه ی بردووه؟ عهلی وتی: هاوار بۆ تۆ! - تۆ به هه له تیگه یشتوویت - گومانته وایه قهزا و قهدهر هه ره ئه بیته وایی و هیچ مله جه پیتی تیدا نه بی و نه وشته ده بیته هه ره بیته دی، ئه مه نه وه نییه که تۆ لای تیگه یشتوویت. نه گهر وا بوايه ئیتر پاداشت و سزا و فەرمان به چاکه و به رگریکردن له خراپه نه نه بوو، نه و کاته خودا سهر زه نشتی هیچ تاوانباریکی نه ده کرد و ستایشی که سی چاکه کاریش نه ده کرد. که سی چاکه کاریش لای خودا باشت نه بوو له خراپه کار له پاداشتا، به هه مان شیوه خراپه کاریش سه رزه نشتی زیاتر نه ده کرا له که سی که چاکه کاریته. ئه م جۆره قسانه قسه ی بت په رست و سه ربازانی شه یقان و نه وانه که شایه تی درۆ ده که ن و کوێرن له ئاست پاداشتا. نه وانه قهدهر بیه کانی ئه م ئوممه ته و مه جوسه کانه. خودای گه وره کاتیک فەرمانیکردوه بژاردی بۆ دیاریکردوه، کاتیکیش قهدهر غه ی لی کردوه ناگاداریشی کردوه ته وه، نه رکیکیشی پاسپاردوه که ئاسانه و له توانای مرقدا هه یه نه نجامی بدات، هیچ کهس به زۆر سهر پیچی خودا ناکات و که سیش به زۆر فەرمانبهرداری خودا ناکات. هه روا به هه وانته و بیهوده پیغه مبه رانی بۆ مرقه کان نه ناردوه. ئاسمانه کان و زه ویشی هه روا به بی هووده دروست نه کردوه.^{۲۱۰}

^{۲۱۰} د. موحه ممد به در (خودا لای خوش بیته) - که مامۆستای فه لسه فه ی قانونه له کۆلیژی ماف له زانکۆی "عین الشمس" له کتێبه کهیدا به ناوی "القيم الديمقراطية الاثنية و سيادة

- لەم وتەى عەلىيەو (خوداى لى پازى بىت) دەتوانىن پراوىچوونى سەبارەت بەم مەسەلەيە لەم خالانەى لای خوارەوهدا کورتکەينەو و بىيانخەينەو:
- ۱- ھەر شتیک کە پوو دەدات لە بوونەوهدا - لە نۆيشياندا کردەوہکانى ئادەمیزاد - ھەمووى بە ويستى خوداى گەرە پوو دەدات.
  - ۲- قەزا و قەدەریش ناکاتە ئەوہى کە مەژۆ ويستى لە بژاردەى کردەوہکانيدا نىيە و بە زۆر پەلکێشى کارىک دەکړي.
  - ۳- لەبەر ئەوہى کە ئادەمیزاد سەر پشکە لە ھەبژاردنى کردەوہکاندا، کەواتە پاداشت و سزا و تۆلە و مۆژدە و دانايى لە ناردنى پيغەمبەراندە پۆل دەبينى.
  - ۴- خوداى گەرە داواى ئەرکيکى لە مەژۆکان کردووە کە لە توانايدا ھەيە ئەنجامى بدات، خوداى گەرە ئەرکيک نادات بەسەر کەسێکدا کە لە توانايدا نەبى.

القانون في التوراة والإنجيل والقرآن" باسکر دووہ - چاپى ۱۹۹۵ - ل ۱۷۴ - پەراوێزى ژمارە ۱۴۵. کە لە کتیبى "المواقف في علم الکلام" وەرگراوە لە "ئەيجى" - نزیکتر لەم ھەوالەش ئەو قەسەى عەلىيە سەبارەت بە قەزا و قەدەرى خودا، کە سىوطى لە کتیبەکەيدا "تأريخ الخلفاء" باسى لێوە کردووە لە - ل ۲۱۴ - دا کە دەلى: حارث وتى: پياويک ھات بۆ لای عەلى و سەبارەت بە قەدەر لى پەرسى! پێى وت: پێگەيەکى تاريکە پيايدا مەژۆ. ديسانەوہ سەبارەت بە قەدەر لى پەرسىوہ! وتى: دەريايەکى قوڵە مەژۆرە ناويیوہ. لى پەرسىوہ قەدەر چى يە! وتى: نەپنەيەکى خودايە مەگەپى بە شوينيدا. وتى: ھەوالم لەبارەى قەدەرەوہ بدەرى! وتى: ئەى پياو خودا بە ويستى خۆى تۆى دروستکردووە يان بە ويستى تۆ؟ وتى: بە ويستى ئەو من دروست بووم. وتى: دەى کەواتە تۆش بە ويستى ئەو کارەکان دەکەيت.

لیره وه بۆمان دهرده که ویت که "سه له ف" پیشین نه که ر چی سه بارهت به
 قهزا و قهدهری خودا وتویانه هه موو شتیک به ویستی خودا به پۆوه ده چیت،
 به لام له که ل نه وه شدا ویست و ئیراده یان له ئاده میزاد وهر نه گرتووه ته وه، به لام
 هه روا مه سه له که یان هیشتووه ته وه و زۆر له سه ری نه پۆشتوون.

• هه لوێستی جه هه میه و نه شه رییه کان سه بارهت به

مه سه له ی قه ده ر:

بینیمان که به که م که س له باره ی قه ده ره وه قسه یکرد مه عبه دی جو هه نی و
 غیلانی دیمه شقی بوو، بۆیه ناویان لێنان "قه ده رییه کان ی سه ره تا" بیگومان
 ئیمهش له پیزی موخته زیله کاندایه ژمارمان کردوون، به لکو پیشمان وتوون
 موخته زیله کان ی سه ره تا.^{۲۱۶}

ئهمه له کاتی که قه ده رییه کان نه فی قه ده ر یان کردووه و زۆر له وه سه له یه دا
 پۆچوو بوون، هه رچی جه بریه کانیش نه وه له وه دا پۆچوو بوون که ده یان ووت
 مرۆڤ هه چی به ده ست نییه و هه موو کرده وه کان ی خودا پیتی ده کات.

بۆیه ده بینین "جه همی کوپی صه فوان" له به رامبه ر قه ده رییه کاندایه
 وه ستایه وه و له مه سه له ی "جبر" دا زیاده ره وی زۆری کرد، تا که یشته نه وه ی
 شه هرستانی جه هم و شوێنکه وتوانی ناو لێنا به "الجبریه الخالصه"^{۲۱۷} واته
 "جه بریه دلسۆزه کان". "جه هم" پیتی وایه کرده وه کان ی مرۆڤ خودا
 خولقینه رییه تی، به لام به شیوه ی "مجاز" ی دراوه ته پال مرۆڤ. لیره دا

^{۲۱۶} - بپوانه سه رچاوه ی پیشوو.

^{۲۱۷} - بپوانه - الملل والنحل - ج ۱ - ل ۹۹.

شهرستانی ئو وتەى جەھم لەبارەى قەدەرەو پووندەكاتەو و دەلّی: (مروّە توانای هیچ شتێكى نییە و بەوەش دەسف ناکرێ کە توانادارە، بەلکو زۆرى لێکراوە، هیچ ویست و ئیرادە و بژاردەیهكى نییە تیاياندا، بەلکو خودا خۆى وەك تەواوى بێ گيانەکانى دیکە کردەوێ تیدا دروستکردووە، بەلام بەشیوەیهكى "مجاز"ى کردەوێکان دەدریتە پال مروّەکان، وەك چۆن دراوێتە پال بێگيانەکانى تر، وەك دەوتریت: درەختەكە بەرى گرت، ئاوێكە پۆشت.. جا وەك چۆن کردەوێکان ویستی مروّەکانى تیدا نییە، بە هەمان شیوە پاداشت و سزاش بە زۆر دەدریت بەسەر مروّەکاندا و ویست و ئیرادەى مروّەكەى تیدا نییە، کەواتە ئەرکیش هەر بەزۆر دەدریت بەسەر مروّەکاندا.^{٢١٨}

هەرچى ئەشعەرییەکانیشە پێیان وابوو کە "جەھم" سەبارەت بە مەسەلەى قەدەر پەرگێرى زۆرى کردووە، چونکە هەموو ئیرادەیهك لە مروّە دەگریتەو، هەرەها پێیان وابوو هەریەك لە بۆچوونى قەدەرى و موعتەزىلەش لەبارەى قەدەرەو پەرگێرى زۆرى تیدایە، چونکە ئەوانیش بۆچوونیان وەها بوو کە خودا هیچ قودرەت و ویستێكى بەسەر مروّەکاندا نییە و مروّەکان بۆ خۆیان کردەوێکانیان دەخولقێنن، بۆیە لێرەدا لەگەڵ ئەشعەرییەکاندا بۆچوونیان یەکنەگرتەو، ئەشعەرییەکان پێیان وابە هەندێ کردەوێ مروّە ناچارىیە و هیچ توانا و ئیرادەى مروّەكەى تیدا نییە، بەلام هەندێ کردەوێ دیکە هەیه کە مروّە تیايدا سەر پشکە، بەلّى خودا کردەوێكە دروست دەکات، بەلام ئەنجامدانەكەى بە دەست مروّەكە خۆیەتى، خودا کردەوێكە دروست دەکات و هاوکات ئەو توانایەش دەدات بە مروّەكە کە بتوانێت ئەو کردەوێ ئەنجام بدات و لەگەڵ ئەو کردارەدا یەكەدەگریتەو، شەهرستانی دەلّیت: (لەسەر وتەى

^{٢١٨} - سەرچاوەى پێشوو - ل. ١٠٠.

ئەبۇلحەسەنى ئەشعەرى: ئەو قودرەتەي كە پۈوداۋەكەي تېدا پۈوداۋە
 لەبنەپەتدا ئەو قودرەتە پۇلئىكى سەرەكى نىيە، بەلگۈ پۇلئى سەرەكى قودرەتى
 خوداى گەرەيە...چۈنكە خوداى گەرە بە جۇرئىك كاروبارەكانى خۇي
 پىڭخستۈۋە كە لە دواى قودرەتەكەۋە پۈوداۋەكە پۈۋ دەدات، يان لەژىر
 تواناىي ئەودا يان لەگەلئىدا، جا گەر كەسەكە بىيەۋىت ئەو كارە بكات ئەوا
 خوداى گەرەش بۇ دىئىتە پىشەۋە، دەكرىت كارەكەش دووبارە بىتەۋە يان
 نوئى بىتەۋە، ئا بەم كارە دەۋترىت دەستى خۇي تىدايە، خوداى گەرە
 يەكەمجار ھىناۋىيەتى و جىبەجىتى كردۈۋە، بەلام ئەنجامدەرى كارەكە لەلايەن
 كەسەكە خۇيەتى و بە گۈيرەي تواناى كەسەكە ئەو كارە پۈوداۋە).^{۲۱۹}

لەراستىدا ئەشعەرى ھىندە رايان جىاۋاز نەبۈۋ لەگەل جەبرىيەكاندا تەنھا لە
 ھەندى ئامپازى دەرپىندا نەبى كە پىچەۋانە بوۋ - بۇيە ھەردوۋ مەزھەبەكەمان
 پىكەۋە خستەپۈۋ - جىاۋازىيەكانى نىۋانىشىيان لە وردەكارىيەكاندا بوۋ نەك
 لەسەر شتە سەرەكەكان، بەجۇرئىك ئاۋكرۆكى دىد و بۇچوۋنى ھەردوۋلا ۋەك
 يەك ۋابوۋ، ئەگەر چى زۆر ھەۋلىدا پىچەۋانەي پۈۋچوۋنى جەبرىيە بىتەۋە
 بەلام ھەۋلەكان بۇ ئەو مەبەستە بى ئاكام بوۋ، چۈنكە ئەشعەرىيەش دانى
 نەناۋە بەۋەدا كە مۇۋ ئازادىيەكى ئەرئىنى ھەيە لەبەرامبەر ئەو ئەركەكى كە
 ئەنجامى دەدا، لاي جەبرىيەكان ھەموو كردەۋەكانى مۇۋ خدا دروستى
 دەكات، بەلام بە شىۋەي "مجاز" دەدرىتە پال مۇۋ، بەلام ئەشعەرىيەكان
 پىيان ۋايە خدا كردەۋەكان دروست دەكات، بەلام ئەنجامدانى كردەۋەكە
 خودى مۇۋكەيە نەك خدا، لىرەدا نوسەر پىي ۋايە ئەشعەرى شتىكى تازەي

^{۲۱۹} - ھەمان سەرچاۋەي پىشۈۋ - ل. ۱۰۹.

ئەوتۆي نەھىناوہ کە جياواز بىت لەپراو بۆچوونی جەبرییەکان بۆیە تارادەيەك
نزیکن لەیەكەوہ. ^{۲۲۰}

بیگومان کاتیك کە "ئەشعەری" وازی لە موعتەزیلە هیئا، ھەموو
پەرۆشیەکی بۆ ئەوہبوو کە بەرپەرچی موعتەزیلەکان بداتەوہ و بەلگەکانیان
پوچەل بکاتەوہ، بەلام بێ ئەوہی بە خۆی بزانیٹ لایدابوو بەلای بۆچوونی
جەھەمیەکاندا.

دوای ئەوہی کە دید و بۆچوونی ھەریەك لە مەزھەبی ھاوہلان و سەلەف
لەگەل مەزھەبی جەھەمیە و ئەشعەرییەکاندا سەبارەت بە قەدەر خستەپوو، وا
باشە نیستا مەزھەبی موعتەزیلەش لەو پووەوہ پیشان بدەین.

• ھەلۆیستی موعتەزیلە سەبارەت بە قەدەر:

موعتەزیلە بەرگری لە ئازادی مرۆیی کرد و وتویان مرۆف ئازادە لە
کردەوہکانیدا، ئەمەش لەپیناوە بەرگریکردن لە عەدالەتی خودایی کە یەکیكە لە
گرنگترین بنەماکانیان، تەنانت خۆشیان بە "ئەھلی عەدل و توحید" ناوزەد
کردووە، لەپاستیدا "عەدل" لای موعتەزیلەکان پێناسە و چەمکیکی تایبەت بە
خۆی ھەیە: ئەگەر چی ئازادی و ئیرادەي مرۆف خۆی لە گرنگترین پایەي ئەم
بنەمایەدا دەبینیٹەوہ. شەھرستانی دەلی: موعتەزیلە لەوہدا یەكدەنگبوون کە
مرۆف توانای دروستکردنی کردەوہکانی خۆی ھەیە بە خیر و شەپەوہ،
شایستی ئەوہیە کە لەدواپۆشدا بە پیتی ئەو کردەوہي کە ئەنجامیداوہ
پاداشت و سزای لەسەر وەرېگریٹ، خودای گەرەش بە دوورە لەوہی ستمیک

---

^{۲۲۰} - بھوانە: د. محمد بدر - سیادة القانون في التوراة والإنجيل والقرآن - ل ۱۸۴، ۱۸۶.

یان شه‌پێکی بدریته پال، یان کرده‌وه‌یه‌کی بدریته پال که کوفر و سه‌پێچیکردن بیت، چونکه گهر خودا زولم و ستمی دروستکرد نه‌وه خودایه‌کی زالم و ستمکاره، هه‌روه‌ك چۆن گهر عه‌دلیشی دروستکرد نه‌وه خودایه‌کی دادپه‌روه‌ره، له‌سه‌ر نه‌وه‌ش په‌كده‌نگیون كه خودا جگه له کرده‌وه‌ی خێر و چاكه هیچ کرده‌وه‌یه‌کی تر ناخولقیڤینت، له‌په‌وی حیکمهت و داناییشه‌وه نه‌وه ده‌خوازێ کرده‌وه‌کانی خودا به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کانی تیدا پارێزێ و بیت. هه‌رچی "اصلح" و "لطف" یشه ئه‌وا لای ئه‌وان پای جیاوازی له‌سه‌ره، ئه‌م جۆره‌ش به‌عه‌دل ناو ده‌به‌ن.^{٢٢١}

ئه‌مه پوخته‌ی چه‌مك و پێناسه‌ی "عه‌دل" بوو لای موخته‌زیله، سه‌بارهت به مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ریش نه‌وه له‌و کرده‌وانه‌یه كه مرۆف توانای به‌سه‌ریدا نییه، له‌م مه‌سه‌له‌شدا هیچ جیاوازییه‌ك له‌نیوان موخته‌زیله و ئه‌شعه‌رییه‌كاندا نییه، چونكه ئاشکرایه كه ئه‌و کرده‌وانه هیچ کات مرۆف توانای په‌ودانی ئه‌و کرده‌وانه‌ی نییه و بێ توانایه له‌به‌رامبه‌ریاندا، به‌لام سه‌بارهت به‌و کرده‌وانه‌ی كه مرۆف تیايدا سه‌ر پشكه، نه‌وه ئه‌نجامدانه‌كەشی به‌ده‌ستی مرۆف خۆیه‌تی، له‌سه‌ر نه‌وه موخاسه‌به‌ی له‌گه‌لدا ده‌كریت، گهر کرده‌وه‌ی چاكه‌ی ئه‌نجامدا نه‌وه ستایشی له‌سه‌ر ده‌كریت، گهر کرده‌وه‌ی خراپیشی ئه‌نجامدا سه‌رزه‌نش و سه‌ركۆنه ده‌كریت، بۆیه ئه‌و کرده‌وانه‌ی كه مرۆف بۆ خۆی ئه‌نجامی دده‌ا ئه‌ركی لێ داوا ده‌كریت.. به‌لام ئه‌مه ناكاته ئه‌وه‌ی كه موخته‌زیله ئینکاری ئه‌و زانسته بكات كه خودا ده‌یزانی، چونكه خودای گه‌وره ئاگای له‌ کرده‌وه‌کانیان هه‌یه و هه‌یچی لێ‌شاراوه نییه، هه‌میشه زانایه به‌وه‌ی بزانی کێ په‌واداره یان بێ باوه‌پ.^{٢٢٢}

^{٢٢١} - الملل و النحل - ج ١ - ل ٦٦.

^{٢٢٢} - الإنتصار - ل ١١٨ - په‌وانه زه‌دی جار الله - المعتزله - ل ٩٢.

هه‌روه‌ها ئه‌و توانایه‌ش که مۆڤه‌که پێی هه‌لده‌ستی بۆ ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌که ئه‌وه هه‌ر خودا خولقاندویه‌تی، خودا ئه‌و توانایه له مۆڤدا دروست ده‌کات له کاتی ئه‌نجامدانی هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کدا، توانایی شتی‌که په‌یدا ده‌بێ جیاوازه له‌گه‌ڵ ته‌ندروستی و له‌ش ساغیدا، ئه‌مه به پێی وته‌ی ئه‌بو هۆذه‌یل.^{٢٢٢}

هه‌ندیکی تر ده‌لێن ئه‌م توانایه خودا هه‌ر له یه‌که‌م ساتی دروستکردنی مۆڤدا تییدا خولقاندویه‌تی، له‌وانه "نه‌ظام"، ناوبراو پێی وایه توانایی بریتی یه له "نییه‌تی باش و ته‌ندروست بوونی ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته".^{٢٢٤}

له‌م باره‌وه قازی عه‌بدولجه‌بار ده‌لێ: (لای موعته‌زیه دروست نییه مۆڤ خۆی کرده‌وه به‌یئیه‌تی بوون، به‌لکو ده‌بیته‌ وێست و ئیراده‌ی خودای له‌گه‌ڵدا بیته‌ و توانایی پێ به‌خشی بیته‌ و هیچ له‌مبه‌ریکی له‌به‌ر ده‌ستدا نه‌بێ بۆ ئه‌نجامدانی).^{٢٢٥} چونکه گه‌ر خودا توانایی له مۆڤدا به‌دی نه‌هێنیت ناتوانی هیچ کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌نجام بدات.^{٢٢٦}

^{٢٢٢} - الشهرستاني - الملل و النحل - ج١ - ٧١ ل - نهاية الإقدام - ل٥٧.

^{٢٢٤} - الملل و النحل - ج١ - ٧٤ ل.

^{٢٢٥} - المغني - ج٨ - المخلوق - ل٢٩٠ - تحقيق: د. توفيق الطويل.

^{٢٢٦} - ئه‌وه‌ی که له‌م‌وه‌ نزیکه‌ تێژه‌که‌ی ئیبن‌ حه‌زمه له مه‌سه‌له‌ی "إستطاعة" توانادا که ده‌لێته‌: (توانا بریتی یه له ته‌ندروست بوونی ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته له‌گه‌ڵ ئاستی به‌رزی به‌رگریدا. ئه‌م دوو پوه‌ش هه‌ردووکیان پێش‌ کرداره. هه‌زیکی تریش هه‌یه که له‌لایه‌ن خودای گه‌وره‌وه‌یه. ئه‌مه‌یان له‌گه‌ڵ کرداردا، جا به‌ گۆبونه‌وه‌ی هه‌ردووکیان ئه‌و کاته ده‌بیته‌ کردار، ئه‌و هه‌زه‌ی که له‌لایه‌ن خوداوه بۆ به‌نده دێ چاکه‌ی پێ ده‌کات و به‌ کۆی ده‌نگ پێی ده‌وتریت خودا ته‌وفیقی داوه و پاک‌کرا‌ی‌گرتوه‌ و پشت‌گیریکردوه، هه‌مان ئه‌و هه‌زه‌ی که له خوداوه بۆ به‌نده‌که‌ی دێ کرده‌وه‌ی خراپی پێده‌کات، به‌ کۆی ده‌نگ پێی

قازی عه بدولجه بار بهر په رچی گروپی دژ به موغته زیله ده داته وه و ده لیت: (نوان ده لیتن هم مو کرده وهی به نده کان خدا دروستی کردوه، که واته نه وه ده خوائی که خدا دروستکری کرده وه ناشرین و خرابه کانشه، نه مهش نه وه ده گیه نیت که پیکسازیه کانی خدا هم مووی خراب بن، نه مهش مانای ناته وای له قه دیمی خودادا ده گیه نیت، بچی؟ چونکه پیکسازیه کی خرابی داوه ته پال، هه روه ها له و پوهه شه وه که خدا کرده وه کانی خوی دهره یتاوه له وهی که کرده وه یه کی باش و به سود بن).^{۲۲۷}

له راستیدا نه وهی که موغته زیله وتی سه بارهت به "نازادی و ویستی مړوؤ" شتگه لیکي زورمان بؤ پوونده کاته وه، له وانه: راست و دروستی نه و نرکی که خدا خستوویه تیه سر شانمان، حیکمه تی پاداشت و سزا، به لگهی ناردنی پیغمبران، نه فی ستم و نادادی به رامبر به خودای گوره، نه مهش به نزیکي له هه مان نه و تهی عی ده چیت (خودای لی پازی بیت) که پیشتر هینامانه وه،^{۲۲۸} یتستاش باس له و کاروبارانه ده که ین.

۱- راستیتی نرک و پاداشت و سزا:

له راستیدا باوه پوون به جبر نرکی خدا له سر به نده کانی خالی ده کاته وه له به رامبر نه و کرده وانه ی که پاداشت یان سزای له سر

ده وتریت سر شوپی. نه و هیزه ی که له لایه ن خوداوه دیت بؤ بنده، په رستش نییه و خرابهش نییه، پتی ده وتریت یارمه تی یان هیژ. بپوانه - الفصل في الملل و الأهواء و النحل -

ج ۳ - ل ۲۰.

^{۲۲۷} - المغني - ج ۸ - ل ۲۸۹.

^{۲۲۸} - بپوانه سرچاوه ی پیشو.

وهرده گریت، نه و کاته نه م قسه به له به های ناوه پۆکه که ی خالی ده کاته وه و
 نه رک و پاداشت و سزاش به تال ده کاته وه، نیت چۆن نه گریت به نده کانی خودا
 له سه ر کۆمه لێک کرده وه لیپرسینه وه یان له گه لدا بگریت که به زۆر پێیان
 نه نجام دراوه. باوه پبوی به "جه بر" وا ده کات که جیاوازی نه گریت له نیتوان
 چاکه کار و خراپه کاردا و پاداشت و سزا و چاکه و خراپه له یه ک ناستدا
 به رزکاته وه.^{۲۲۹}

نه گه ر مڕۆف له کرده وه کانیدا زۆر لیکراو بوو، له گه ل ته وه شدا نه رکیک
 خرابووه سه رشانی، نه و کاته نه و نه رکه له گه لیدا گونجاو نییه، خودای گه وره
 له کتیبه که یدا ده فهرمویت: ﴿رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ﴾^{۲۳۰} واته:
 (خودایه شتیک مه ده به سه رماندا که توانای هه لگرتنیمان نه بی). نه وه ی که
 لیژهدا نامویه نه وه یه ده بینین ته شعهرییه کان به جۆرک له م نزایه حالێ بوون
 که خودا هه ندی جار نه رک ده دات به سه ر خه لکیدا که له ناستی توانادا نه بیته،
 به پێی مه زه به یی ته شعهری نه رکیک که له ناستی توانادا نه بیته دروسته،^{۲۳۱}
 قازی عه بدولجه بار نه م ته ئویلکردنه هه لده وه شیتیتته وه و ده لیت: (له وانه یه
 بوتریت نه مه مانای دروستبوونی نه رکیکه که له ناستی توانادا نه بیته، نه گه ر نا
 بۆ نه م - نزایه - هیچ مانایه ک نامیتیتته وه. وه لامی ئیمه ش بۆ نه مه نه وه یه
 مه سه له ی شتیک مانای نه وه ناگه یه نیت که پێچه وانه که ی باش وایه که بگریته.
 خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ﴾ واته: (خودایه حوکم به
 حه ق بکه) خو ناکریت خودا حوکم به غه یری حه ق بکات، یان نه وه ی که

^{۲۲۹} - القاضي عبدالجبار - شرح الأصول الخمسة - ج ۱ - ل ۲۲۳.

^{۲۳۰} - سورته ی - البقرة - ئایه تی ۲۸۶.

^{۲۳۱} - الشهرستاني - الملل والنحل - ج ۱ - ل ۱۰۹.

ئىبراھىم (سەلامى خوداى لىبىت) فەرموۋى: ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾. واتە: (خودايە لە پۇڭى زىندوو بىوونەودا سەرشۆپم مەكە). خۇ خودا پىڭەمبەران سەر شۆپ ئاكا. دەكرىت مەبەستى ئايەتەكە ئەو بەيت (خودايە لە پۇڭى دوايىدا سىزايەك مەدە بەسەرماندا كە لە تواناماندا نەبىت، سۆز و پەحمەتت بەرامبەرمان ھەبى، ھەتا بەرەو ئەو ئامانجە بېرۆين كە مايەى سەرفەزايە).^{۲۳۲}

ئەشەرى بۇ ئەوھى مەزھەبەكەى سەر بخت ھەولەدات ئايەتلىكى تر وەك بەلگە بەيئىتەو، بەلگەكەشى ئەم ئايەتە پىرۆزەيە كە خودا فەرموۋىتە: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾.^{۲۳۳} واتە: (پۇڭىك دىت و پەردە لەسەر ھەموو شىتەك لادەدرىت و لاق دەردەكەدەت، خودا نەناسان بانگ دەكرىن بۇ سوژدە بردن، بەلام ناتوان). ئەشەرى دەلىت: (ئەو نىيە خوداى گەورە لە دواپۇڭدا فەرمانيان پى دەكات كىرئوش بەرن؟ لە ھەوالدا ھاتوۋە كە مونافىق و دوو پوۋەكان لەپۇڭى دوايىدا جەستەيان پەق دەبىت ناتوانن كىرئوش بەرن؟ ئەمەش ئەو دەسەلمىنى كاتىك خودا فەرمانيان پى دەكات مەرج نىيە پىويست بى لەسەرى تواناى جىبەجىكرىنى فەرمانەكەيان پى بدات).^{۲۳۴}

قازى عەبدولجەبار ۋەلامى ئەم تەئۈيلكرىنە دەداتەو ۋە دەلى: (لەوانەيە لە تەفسىر و پافەى ئەم ئايەتەدا بوترىت چۆن دروستە لە پۇڭى دوايىدا داۋاى كىرئوش لە كەسىك بكرىت لەكاتىكدا نەتوانىت ئەنجامى بدا؟ ۋەلاممان لەم

^{۲۳۲} - القاضي عبد الجبار - تنزيه القرآن عن المطاعن - ل ۵۵ - دار النهضة الحديثة - بيروت - د.

ت.

^{۲۳۳} - سورەتى - القلم - ئايەتى ۴۲.

^{۲۳۴} - الإبانة في أصول الديانة - ل ۵۲.

پوهه وه نه وه په که نه مایه ته مانای دوعا و نزا ناگه په نیت، به لکو مانای نه وه ده که په نیت که خودا سر زه نشتیان ده کات به وهی که پیشتر کړنووشیان نه برد له کاتیکدا توانایان هه بوو نه م کړنووشه بهرن).^{۲۳۵}

له م باسه دا نه وه مان بڼ پوون بویه وه که باوه پوون به "جهبر" دږه له گه ل حیکه مته تی نه رک له دونیادا، هه روه ک چوون دږه له گه ل پاداشت و سزادا له پوږی دواپییدا، له م باره وه "نومامه ی کړپی نه شره ش" ده لیت: (کرده وه ی به نده کان له سی شت به دهر نییه: یان نه وه په کرده وه که هه مووی هی خودایه و مړوږ هیج کاره په تیایدا و هیج پاداشت و سزا و پیاهه لدان و سر زه نشتیکیش نایگریته وه، یان کرده وه کان هاو به شن و هه ندیکیان مړوږه که خو ی سه رپشه نه نجامی بدات، هه ندیکشیان له دهستی قودرته تی خودایه، نه و کاته پیاهه لدان و سه رزه نشت ده یانگریته وه. یان نه وه په کرده وه که تاییه ته به به نده کان خو یانه وه، نه و کاته پاداشت و سزا و پیاهه لدان و سه رزه نشتیش ده یانگریته وه).^{۲۳۶}

ب - حیکه مته له ناردنی پیغه مبه ران (سه لامی خودایان لی

بیټ):

که ر هاتوو مړوږ زور لیکراو بوو له هه موو نه و کرده وانه ی که نه نجامی ده دات، نه و کاته مړوږی بیباوه پ ویستی خو ی تیدا نییه که بیباوه پره و مړوږی

^{۲۳۵} - تنزیه القرآن عن المطاعن - ل ۴۲۲. زه مه خشریش - که یه کیکه له مو عته زیله کان -

هاوپایه له گه ل قازی عه بدولجه باردا له ته نویلکړدنه که ی پیشوودا.

^{۲۳۶} - ابن المرتضی - العنیة و الأمل - ل ۲۵، بهوانه: زه دی جار الله - المعتزلة - ل ۹۶.

باوه‌پداريش به‌هه‌مان شيوه، گەر کاره‌که به‌وشيوه بوايه که‌واته ناردنى پيغه‌مبه‌ران (سه‌لامى خودايان لى بىت). هيچ حيکه‌تيكى تيدا نيه.

گەر وه‌که جه‌بريه‌کانمان وت، نه‌و کاته پيغه‌مبه‌ران هيچ به‌لگه‌يه‌کیان نيه به‌ده‌سته‌وه بۆ سه‌لماندى مرؤفى بيباوه‌پ، چونکه نه‌و کاته مرؤفه بيباوه‌پ‌ه‌که به پيغه‌مبه‌ره‌که ده‌لئت، چۆن بانگه‌يشتمان ده‌که‌يت بۆ ئيسلام، کى تۆى ناردوه بۆ ناومان له کاتيکدا به‌بى ويستی خۆمان بيباوه‌پ بووين نه‌وه‌ی ليمان ويستوه که بيباوه‌پ بين، ته‌نانه‌ت ناتوانين له کوفر و بيباوه‌پى جيايينه‌وه، بۆچى بانگمان ده‌که‌يت؟

جا گەر تۆش بۆ نه‌وه بانگه‌يشتمان ده‌که‌يت بۆ نه‌و شته‌ی که خودای گهره له سروشتى ئيمه‌دا دروستيکرووه، نه‌وه هيچ سوديکى نيه، گەر بۆ شتيکيش بانگه‌يشتمان ده‌که‌يت که خودا له سروشتى ئيمه‌دا دروستى نه‌کردوه، نه‌وه توانای نه‌و کاره‌مان نيه.

که‌واته نه‌وه‌ی که جه‌بريه‌کان ده‌يلين ده‌بيته هۆى نه‌وه‌ی که يه‌کسانى له‌نيوان پيغه‌مبه‌ران و ئيبليسا دروست بکات، چونکه پيغه‌مبه‌ران خه‌لکى بۆ شتيک بانگه‌يشت ده‌که‌ن که پيچه‌وانه‌ی نه‌وه‌يه که خودا داواى ده‌کات، هه‌روه‌که چۆن "ئيبليس" مرؤفه‌کان بۆ شتيک بانگه‌يشت ده‌کات که خودای گهره نايه‌ويت.^{٢٢٧} به‌مه‌ش موخته‌زيله نه‌وه ده‌سه‌لمينييت که نه‌وه‌ی جه‌بريه‌کان ده‌يلين ته‌واو پيچه‌وانه‌يه له‌گه‌ل حيکه‌مه‌ت له ناردنى پيغه‌مبه‌راندا.

---

^{٢٢٧} - القاضي عبد الجبار - المغني - ج ٨ - ١٧٧٧.

ج - دوورخستنه‌وهی ستم و کرده‌وه خراپه‌کان له خودای گه‌وره:

ئەو بۆچوونهی که ده‌لێ خودای گه‌وره خولقینه‌ری ته‌واوی کرده‌وه‌کانی مرقفه و مرقفیش بۆ خۆی هیچ پۆلێک نابینیت له هه‌لبژاردنی کرده‌وه‌کانیدا، دواتر خودا له‌سه‌ر ئەم کرده‌وانه‌ی لێپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کات و سزاشی ده‌دات گه‌ر هاتوو کرده‌وه‌ی خراپی ئەنجام دابێت. هه‌ر که‌س ئەم بۆچوونه‌ی هه‌بێت ئەوه زۆلم و ستمی داوه‌ته پال خودای گه‌وره، خودای گه‌وره‌ش زۆر له‌وه دووره و له‌وه‌ش بالا ده‌ستره.^{٢٣٨}

گه‌ر وتمان خودای گه‌وره خولقینه‌ری ئەم کرده‌وانه‌یه، ده‌ی هه‌ندێ له‌و کرده‌وانه ستم و نادادی و خراپه‌یه، ناکریت ستم و خراپه و کرده‌وه‌ی نابەجێش بدریته پال خودای گه‌وره، ناشکریت خودای گه‌وره کرده‌وه‌یه‌ک له‌ به‌نده‌کانی داوا بکات و پێچه‌وانه‌ی ئەو کرده‌وه مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکات، یان شتیکیان به‌سه‌ردا به‌سه‌پینیت و دواتر له‌سه‌ر ئەو شته سزایان بدات، بۆیه پێیان وایه که مرقف خۆی سه‌ر پشکه و بکه‌ری کرده‌وه‌ی چاک و خراپ و باوه‌پ و بیباوه‌پیه، خودای گه‌وره‌ش ئەو توانایه‌ی تیدا فه‌راهم هه‌ناوه.^{٢٣٩}

خودای گه‌وره کرده‌وه‌ی خراپ و ناقولاً ئەنجام نادات، چونکه خودا زانایه به‌ کرده‌وه‌ی خراپ و ناقولاً، بێ نیازیشه پێی و پێویستیشی پێی نییه، جا گه‌ر ئەمه‌ حاله‌تی خودایه‌ک بێت، ئەوه هه‌رگیز کرده‌وه‌ی خراپ هه‌لنا‌بژیریت بۆ هیچ که‌سێک.^{٢٤٠}

^{٢٣٨} - بېوانه، الشهرستاني - الملل و النحل - ج ١ - ل ٦٦.

^{٢٣٩} - بېوانه - سه‌رچاوه‌ی پێشوو - ل ٦٨.

^{٢٤٠} - القاضي عبد الجبار - المغني - ج ٦.

لیره وه موخته زیله ههستا به تهئویلکردنی هه موو ئه و ئایه تانه ی که ئاماژه به وه دهکات مرقف له کرده وه کانیدا هیچ به دهسته و هه موو ئه و کرده وانه ی دهیکات له چاره ی نوسراوه و خودا خولقینه ری کرده وه کانیه تی، خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَحَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ﴾.^{۲۴۱} واته: (خودا هه ر خوی هه موو شتیکی دروستکردوه). موخته زیله له پافه ی ئه م ئایه ته پیروژه دا ده لی: مه به ست پیی خه لقی ئاسمانه کان و زهوی و تیکرای وه دیهینه ره کانه، بۆیه ناکریت که خودای گه وره سه مکار و دروژن بیّت.^{۲۴۲}

هه روه ها له پافه ی ئه م ئایه ته پیروژه شدا که خودا ده فهرمویت: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾.^{۲۴۳} واته: (هه م خۆتان و هه م ئه و بتانه ی دروستیان ده که ن له دار و به رد، خودای گه وره به دیهیتان). ده لێن: ئه مه هه وائیکه له باره ی ئیبراهیمه وه (سه لامی خودای لیبت) که به گه له که ی وتوه: ئیوه بۆ خۆتان له ته خته بتیکتان داتاشیوه، دواتریش په رستووتانه، خودا ئیوه ش و ته خته که شی دروستکردوه که کردووتانن به بت و دهیپه رستن. دروستکردنی به ته که شی کردوه به ئافراندنی خودا و داویانه ته پال خودا.^{۲۴۴}

ئه گه ر خودای گه وره زوڵم و سته می نه کردوه و کرده وه ی ناقولای وه دی نه هیناوه، ئایا ئه و خودایه توانای هه یه به سه ر سته مدا؟ له م باره وه موخته زیله

^{۲۴۱} - سورته ی - الأنعام - ئایه تی ۱۰۱.

^{۲۴۲} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ۳۵۸.

^{۲۴۳} - سورته ی - الصافات - ئایه تی ۹۶.

^{۲۴۴} - شرح الأصول الخمسة - ل ۳۸۲، هه مان ته فسیر بۆ ئه م ئایه ته پیروژه له هه ر دوو ته فسیری ئیبن کثیر و ته فسیری "الجلالین" دا هه یه.

رای جیاوازیان ههیه، "نه‌ظام" پیتی وایه خودا توانای شه‌پ و خراپه‌ی نییه، چونکه ئه‌و که‌سه‌ی دارای عه‌دله، به‌وه وه‌سف ناکریت که توانای زولم و سته‌می هه‌یه.^{٢٤٥}

قازی عه‌بدولجه‌بار وه‌لامیان ده‌داته‌وه و ده‌لی: (له‌پاستیدا خودای گه‌وره ئه‌وه‌ی سه‌لماندووه که به تواناتره له‌وه‌لسوکه‌وته‌ی که دایناوه بۆ مرقه‌کان و به تواناتریشه له‌وه‌شدا که پێیان جێبه‌جی بکات، جا خودای گه‌وره که توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه ئیمه‌ فیری ئه‌م کاروبارانه بکات، که‌واته خۆی باشت زانیویه‌تی ئه‌م کاره‌ باشه یان خراپ، هه‌روه‌ک چۆن گه‌ر فیری ئه‌وه‌مان بکات بۆ ئه‌وه‌ی له‌م کارانه‌ شاره‌زابین، که‌واته زاتی خۆی زاناتره.^{٢٤٦} وه‌لام ده‌داته‌وه: ده‌لێین: به‌ چ عیله‌تیک کۆتان کردنه‌وه؟ هه‌یچ پێکه چاره‌یه‌کیان نییه بۆ وه‌لامدانه‌وه. پاشان پێیان ده‌وتریت ئه‌گه‌ر زاتیک توانای هه‌بیّت به‌سه‌ر شتی‌کدا ئایا توانای به‌سه‌ر شته‌کانی تریشدا نییه. خودای گه‌وره که توانایی له ئیمه‌دا دروستکردووه ئه‌وا ده‌شتوانی ئه‌و توانایه‌ی ئیمه‌ به‌و شیوه‌یه جێبه‌جی بکات که خۆی ده‌یه‌ویت. ئه‌گه‌ر خودا توانای به‌سه‌ر کاریکدا هه‌بیّت ئه‌و کاته توانای به‌سه‌ر هه‌لسوکه‌وتی ئیمه‌شدا هه‌یه. به‌لام پێویست نییه ئه‌مه بکات).^{٢٤٧}

به‌لام زۆربه‌ی موخته‌زیله‌کان بۆ‌چوونیان وایه که خودای گه‌وره توانای به‌سه‌ر کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانیدا هه‌یه چ کرده‌وه‌ی چاک چ کرده‌وه‌ی خراپ، به‌لام خودا کرده‌وه‌ی خراپ به‌ به‌نده‌کانی ناکات، چونکه کاریکێ نه‌شیاو و خراپه.^{٢٤٨}

^{٢٤٥} - الشهرستاني - الملل و النحل - ج ١ - ل ٧٣.

^{٢٤٦} - شرح الأصول الخمسة - ل ٣٧٦.

^{٢٤٧} - هه‌مان سه‌رچاوه - ل ٣٧٧.

^{٢٤٨} - الشهرستاني - الملل و النحل - ج ١ - ل ٧٣.

ئەبۇ ھودەيل دەلى: خودا تواناي ھەيە بەسەر زولم و ستمدا، بەلام لەبەر
 حىكمەت و بەزەبى زاتى خۇى نايكات.^{۲۴۹}

لەپاستيدا موعتەزىلە پەخنىەيان لە بۆچونەكەى "نەظام" گرتووە، چونكە
 بۆچونەكەى ئەو دەگەيەنیت كە خودا بى توانايە و ھىچ دەسەلاتىكى نىيە،
 تەنانەت بەھۆى ئەو بۆچونەيەووە موعتەزىلە بەسەپىيەكان تەكفىرىيان
 كەردووە.^{۲۵۰}

بەلام لە بەرامبەردا "خەياط" پاكانە دەكات بۆ بۆچونەكەى "نەظام" و
 دەلى: (بۆيە ئەم قەسەيەى وتووە، چونكە پىتى وايە زولم و ستم لە تەنىكدا
 دروست دەبىت كە كەموكورتى پووى تى بكات و تەنىكى خراپ بىت، دەلەين
 خوداى گەورە تواناى ستمى ھەيە كەواتە تەنىكى نەخۆشە، جا ئەوھى تواناى
 بەسەر شتىكدا ھەبىت كەواتە مەحالى نىيە ئەو شتە لەووەو پووبدات).^{۲۵۱}

كەواتە "نەظام" پىتى وايە گەر خودا داراى ستمى ھەبوو، ئەوا دەكرىت لە
 ھەر حالەتلىكدا بىت ستم بكات، جا ھەموو ئەو پىشەكەيانە بوونە ھۆى ئەوھى
 كە "نەظام" بكات بەم دەرنەنجامە و ھاوھەلەكانى لۆمەى بكەن و بگرە گەيشتە
 ناستى ئەوھى تەكفىرىشيان كەرد.

پاش ئەم خستەنەپووە ئەوھەمان بۆ دەردەكەوئىت كە موعتەزىلە بەو
 بەگژداچوونەى كە لەبەرامبەر جەبرىيەكاندا ئەنجامياندا و ئازادى و وىستى
 مرقاھەتيان سەرخست، زۆر شتيان بۆ ئىمە تەفسىر كەردووە، ئەوھەتا تەفسىرى
 ئەوھەيان كەردووە كە حىكمەت (چىيە لە پاستىتى ئەرك و پاداشت و سزا،

^{۲۴۹} - الأشعري - مقالات الإسلاميين - ج ۲ - ل ۶۰، يان پەوانە: زەھدى جار اللہ - المعتزلة - ل ۹۸.

^{۲۵۰} - زەھدى جار اللہ، ل ۹۹.

^{۲۵۱} - الخياط - الإنتصار - ل ۲۶.

ههروهه ها تهفسیری ناردنی پیغه مبه رانیان کردووه، نه فی و نه ریی هه رسته میکیان بۆ خودا کردووه، له بهرامبه ردا ئازادیان بهرامبه ر به بهرپرسیاریه تی داناوه، به لام ئایا مرۆف پیش ناردنی پیغه مبه ران یان پیش ناسینی کتیبه ئاسمانیه کان داوای لیکراوه خودای گه وره بناسیت، یان کرده وه ی چاکه نه نجام بدات و دوورکه ویتته وه له کرده وه ی خراپ، ئایا له م حاله دا بهرپرسه له سه ر کرده وه کانی، ئایا له سه ر کرده وه چاکه کانی ستایش ده کریت و له سه ر کرده وه خراپه کانی ش سه ر زه نشت ده کریت؟؟ ده بینین موعته زیله له م مه سه له یه دا بۆچوونیکی تایبه تی هه یه که خۆی له م ریسایه دا ده بینیتته وه "بیرۆکه پیش بیستنه" یان "ئه قلّ پیش نه قلّه"، بۆیه له مه و دوا به شیوه یه کی درێژ و ته و او باس له م ریسایه ده که یین.

• بیرکردنه وه پیش بیستنه:

موعته زیله له سه ر ئه وه ریککه وتون که پێویسته مرۆف خودای گه وره بناسیت و هه ر کرده وه یه کیش باشه نه نجامی بدات و دووریش که ویتته وه له هه ر کرده وه یه ک که خراپ و ناقولایه، رێگه ی ناسینی خودا و جیاکردنه وه ی باش و خراپیش له یه کدی ده بیئت له رێگه ی تیروانیی نه قلایه وه بیئت، ئه م ناسینه ش - لای موعته زیله - له سه ر ناردنی پیغه مبه ران و ئه رکه کانی خودای گه وره نه وه ستاوه، چونکه ئه قلّ توانای ناسینی خودای هه یه ته نانه ت پیش هاتنی شه ریه تی خوداش، به لام سه به اره ت به ناردنی پیغه مبه ران ئه وه وه ک سۆز و به زه ییه ک وایه له لایه ن په روه ردگاره وه تا مرۆفه کانی پێ تا قی بکاته وه و ببیته په ند و وانه بۆیان.

ئەبو ھودەيل پىئى واىە پىئويستە مرؤف لەڤىگەى بەلگەوہ خوداى گەورە
بناسىت بەبى ھىچ جۆرە بىرکردنەوہىەك، گەر ھاتوو لەم ناسىنەشدا
كەمتەرخەم بوو، ئەوہ سزا دەدرىت، ھەرۋەھا پىئويستە لەسەرىشى كە بزائىت
چ كەردەوہىەك چاكەىە و چىش خراپەىە.^{٢٥٢}

ھەرچى "نەظام"مىشە ئەوا وتوئەتى پىئويستە مرؤف لەڤىگەى بەلگەوہ
خوداى گەورە بناسىت، بەلام ئەوہى نەوتووہ كە مرؤف بە بى بىرکردنەوہ و
تێپامان بۆى ھەىە خوداى گەورە بناسىت، بەلگەر وتوئەتى دەبىت ناسىنى
خوداى گەورە لە ڤىگەى بىرکردنەوہ و بەلگەھىنانەوہ بىت، ئەو كەسەشى
دەىەوئەت بە دواى بەلگەدا بگەپى پىئويستە كەسىكى ئاقل و ژىر بىت و تواناى
بىرکردنەوہى ھەبىت.

بەلام ئومامەى كۆپى ئەشرەش دەلى: ھەندى لە كافەر و بىباوەر ھەىە كە
خودا ناسىت، ئەوہ عوزى ھەىە چونكە نەيتوانىوہ لەڤىگەى ئەقلىوہ
ھەولى ناسىنى خودا بدات، جا ئەوانە وەك تىكراى ئاژەلەكانى تر بۆ عىبەرەت و
بەكارھىنان دروستكراون.^{٢٥٣}

بەلام ئەى چۆن ئەقل دەگات بە ناسىنى خوداى گەورە؟

قازى عەبدولجەبار لەڤىگەى ئەقلەوہ ڤىگەى ناسىنى خودامان بۆ پوون
دەكاتەوہ، سەرەتا ئەوہمان بۆ پوون دەكاتەوہ كە خودا لەڤىگەى زۆرکردنەوہ
ناناسرىت، ھاوكات لەڤىگەى بىنىنىشەوہ نانسرىت، بۆىە قازى عەبدولجەبار لەم
بارەوہ دەلى: لەپاستىدا ئەگەر ناسىنى خودا لە ڤىگەى زۆرەوہ گرنگ بوواىە،
كەواتە ئەو كەسەى نایناسىت عوزى ھەىە، چونكە ئەوہ پەىوہستە بەخوداى

^{٢٥٢} - الملل و النحل - ج ١ - ٧٢ل.

^{٢٥٣} - ھەمان سەرچاوہ - ٧٨ل.

گەرە خۆیه‌وه، ئەگەر بۆلێن خودا بە زۆر خۆی بە خەلکی دەناسێت، ئەو کاتە کافر و بێباوەرەکان عوزریان ھەیە کە خودایان نەناسیووە، چونکە ئەو کاتە ناسینی خودا لە پێگەی ئەقلیانە‌وه نەبووە، بە‌لکو خودا زۆری بۆ ھێناوون بۆ ئەوێ بێناسن، خۆ گەر ناسینی خودا گرنگ و پێویست بوايە، دەبوو لە‌نتۆ کەسە ئاقلەکاندا ھیچ جیاوازیەکیان تێدا نەبوايە، ھەرەك چۆن لە شتە گرنگەکانی تریشدا کەس ناتوانی نۆکۆلیان لێ بکات وەك تاریکی شەو و پووناکی پۆژ، کەواتە لە‌نتۆ خەلکیدا لە‌سەر ناسینی خودای گەرە جیاوازی ھەیە، کۆمەلێک ئیساپاتی خودای گەرە دەکەن و کۆمەلێکی تر نۆکۆلی خودا دەکەن.^{٢٥٤}

ھەرەھا لە‌پێگەی بێنیشە‌وه خودای گەرە ناناسرێتە‌وه، چونکە بێنینی خودا واتە ناسینی خودا لە‌پێگەی ھەستە‌وەرەکانە‌وه، دەی ئە‌مەش مە‌حالە بۆ خودای گەرە.^{٢٥٥}

پاشان قازی عەبدولجەبار باس لە‌جۆرەکانی بە‌لگە دە‌کات و دە‌لێ: بە‌لگەکان چوار جۆرن، لە‌وانە: بە‌لگەی ئە‌قلی، قورئان، سوننەت، کۆپای زانایان. ناسینی خودای گەرەش تە‌نھا بە‌ بە‌لگەی ئە‌قلی دە‌ناسرێتە‌وه، لە‌بەر ئە‌وێ بە‌لگەکانی دیکە ھەموو لقێک لە‌ناسینی خودای گەرە، لە‌وێدا کە خودا ئاقانە‌یە و دادپەرە‌وەرە، ئە‌گەر یە‌کێک لە‌مانە بکەینە بە‌لگە بۆ ناسینی خودای گەرە لە‌کاتی‌کدا ئە‌مان بۆ خۆیان لقێک لە‌ یە‌کتایی خودای گەرە، ئە‌وه

^{٢٥٤} - شرح الأصول الخمسة - ل٦٢.

^{٢٥٥} - ھەمان سەرچاوە - ل٦٣.

به‌لگه‌مان به لقه‌که هیناوه‌ته‌وه له‌بری سه‌ره‌کیه‌که بۆ ناسینی خودای گه‌وره،
ئه‌مه‌ش خۆی له خۆیدا دروست نییه.^{٢٥٦}

به‌لام له‌پاستیدا قازی عه‌بدولجه‌بار مه‌به‌ستی له‌م قسه‌یه‌دا ئه‌وه نه‌بوو که
"أدلة سمعية" به‌که‌م بگرت و پشتگوێیان بخت، به‌لکو مه‌به‌ست پێی
ئه‌وه‌بوو که ناسینی خودا له‌پێگه‌ی ئه‌قله‌وه سه‌ره‌کیه و "أدلة سمعية" کانیش
هه‌موو ده‌چنه‌وه سه‌ر به‌لگه‌ی ئه‌قلی، بۆیه کاتیک ئیمه ده‌توانین قورئان بکه‌ین
به‌ به‌لگه‌ کاتیک به‌سه‌لمیترئ که ئه‌م که‌لامه دادپه‌روه‌ر و دانایه و درۆ ناکات و
دروستیش نییه درۆی تیدا بێ، ده‌ی هه‌موو ئه‌مانه له‌پێگه‌ی ئه‌قله‌وه په‌ییان
پێ ده‌بریت و ده‌ناسرینه‌وه، به‌هه‌مان شیوه سوننه‌ت و کۆپای زانا‌یانیش هه‌ر
به‌و شیوه‌یه. قازی عه‌بدولجه‌بار ئه‌و پێگه‌یه‌مان بۆ پوون ده‌کاته‌وه که ئه‌قل
ده‌یگریت به‌ر بۆ ناسینی خودای گه‌وره، ده‌لێ گه‌ر چار نه‌بێ به‌ ئه‌قل
لیکۆلینه‌وه له‌ ناسینی خودای گه‌وره بکه‌ین، ئه‌وه پێویسته سه‌یری ئه‌و
پووداوانه بکه‌ین که پوو ده‌دات له‌ ته‌نه‌کان و غه‌یری ته‌نه‌کاندا، جا کاتیک بینی
گۆرانیان به‌سه‌ردا دیت که‌وا ته‌ "حادیثه" تازه‌یه و قه‌دیم نییه، ئه‌وجا سه‌یری
ئه‌وه ده‌کات تا بزانی هۆکاری پوودانه‌که‌ی چی یه، ئه‌و کاته بۆی ده‌رده‌که‌ویت
که وه‌دیته‌ریکی هه‌یه، ئه‌مه‌ش له‌ ده‌ره‌نجامی ئه‌وه‌ی که ئیمه ده‌یبینین
ئه‌گه‌ر چی ئیمه بۆ خۆمان خودای گه‌وره نابینین، ئه‌مه‌ش یه‌که‌م پێگه‌ی
ناسینی خودای گه‌وره‌یه لای ئه‌بو هۆذه‌یلی عه‌للاف.^{٢٥٧}

(پاشان سه‌یر ده‌کات که وه‌دیته‌ره‌که وه‌ک ئه‌و شته نییه که حادیسه، وه
دروستیش نییه وه‌ک ئه‌و وه‌هابیت، که ئه‌وه‌ش خودای گه‌وره‌یه، ئه‌و کاته

---

^{٢٥٦} - هه‌مان سه‌رچاوه و لاپه‌په‌ی پێشوو.

^{٢٥٧} - هه‌مان سه‌رچاوه - ل ١٥٠.

دهگاته ئه وهی که ئهم وه دیهینه ره جیاوازه له وشتهی که پوویداوه، لای ئه بره
عهلی ئه مه یه کهم ناسینی خودایه که له پێگهی به لگه هێنانه وه و تێپوانینی
ئه قلیه وه خودای گهره ده ناسیت).^{٢٥٨}

(پاشان سهیری دروستی کرداره که دهکات، ئه و کاته بۆی دهرده که ویت که
خودا به توانایه، پاشان سهیری دروستی کرداره که دهکاته وه له پووی
پێکسازییه وه، بۆی دهرده که ویت که خودا زانایه، پاشان سهیری به توانایی و
زانایی خودا دهکات، بۆی دهرده که ویت که خودا زیندوو له خودی خۆیدا،
پاشان سهیری ئه وه دهکات ده بێت خودا زیندوو بێت و دوربیت له هه موو
که موو کورپیه ک، ئه و کاته بۆی دهرده که ویت که خودا بیسه ر و به توانایه و په ی
به هه موو شته کان ده بات، پاشان سهیری زانایی و توانایی خودا دهکات، بۆی
دهرده که ویت که خودا بوونی هه یه، پاشان سهیری هه موو پووداوه کان دهکات و
بۆی دهرده که ویت که هه موو سه رچاوه کان ده گه پێته وه بۆ لای خودا، به لام
خودا سه رچاوه ی نییه تا به گه پێته وه بۆ لای، ئه و کاته ئه وه ی بۆ ئاشکرا ده بێت
که خودا بۆ خۆی قه دیمه و هه یج قه دیمکی تر جگه له خودا بوونی نییه).^{٢٥٩}

(پاشان سهیری ئه وه دهکات که خودا قه دیمه، ئه وه ی بۆ دهرده که ویت که
خودا ته ن نییه و شیوازیشی نییه، که واته ئه وه ی بۆ ته ن یان شیوازیک دروسته
بۆ خودا دروست نییه، وه ک: له پالیدییه یان له شوینیکدا جیی بووه ته وه،
سه رکه وتن یان دابه زین له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر، دروست نییه خودا زۆری
یان که می بۆ به یار بدریت).^{٢٦٠}

^{٢٥٨} - هه مان سه رچاوه و لاپه ره .

^{٢٥٩} - هه مان سه رچاوه .

^{٢٦٠} - هه مان سه رچاوه .

(پاشان سهیری ئه وه دهکات که دروست نییه خودا زۆری یان که می بۆ بریار
 بدریّت، دهگاته ئه وهی که خودا دهوله مهنده و نیازی به هیچ کس نییه،
 چونکه پتویستی بۆ که سێک دروست ده بیّت که که م و زۆری پوهی تی
 بکات).^{۲۶۱}

(پاشان سهیری ئه وه دهکات که دروست نییه ئه وهی له تهنه کاندای پوه
 ده دات له ویشدا پوه بدات، وه که له پالی یان له بهرامبه ریدا یان به ریه که که وتن
 یان چوونه ناو شتی که وه، ئه و کاته ئه وهی بۆ پوهن ده بیته وه که خودا به
 چاوی سه ر نابینری و به هیچ یه که که له ههسته وه ره کانیش په ی پی
 نابدری).^{۲۶۲}

(پاشان سهیری ئه وه دهکات که ره جگه له خودا خودایه کی دیکه هه بویه،
 ئه وه ده چوون به گز یه کدا و پیچه وانه ی یه کتر ده جولانه وه، ده ی ئه مه ش
 ده بیته هۆی لاوازی بۆ خودا و دروست نییه، به لام بۆ تهنه کان دروسته، ئه و
 کاته بۆی ده رده که ویت که خودا تاک و تهنایه و هیچ شتی که هاویه ش نییه له
 قه دیمی و خودا دریدا، ئه و کاته ده گاته ئه وهی که خودا که مال و تاک و
 تهنایه).^{۲۶۳}

(پاشان سهیری ئه وه دهکات که خودا زانایه به وهی که شتی خراب
 خرابیه که ی له کویدایه و پتویستی پتی نییه، زاناشه به وهی که بی نیازه له
 هه ر شتی که، ئه و کاته بۆی ده رده که ویت که خودا عدل و دانایه، کرده وهی
 خراب ئه نجام نادات، هه رکاری که پتویست بیّت که مه ر خه می تیدا ناکات،

^{۲۶۱} - هه مان سه رچاوه .

^{۲۶۲} - هه مان سه رچاوه .

^{۲۶۳} - هه مان سه رچاوه .

فرمانیش ناکات به کرده‌وهی خراب و پښگريش له کرده‌وهی چاکه ناکات،
ته‌واوی کرده‌وه‌کانیشی چاکن).^{۲۶۴}

به م شیویه نه‌قل له پښگري تیروانین و به‌لگه هینانه‌وه خودای گوره
ده‌ناسیت و ده‌گات به‌وهی که خودا تانک و تهنه‌ها و تاقانه‌یه، ده‌گات به‌وهی که
خودا زانایه، به توانایه، زیندووه، دانایه، قه‌دیمه، هیچ شتیک نییه له وینه‌ی
نه‌و خودایه، نه له زاتیا، نه له سیفاتیدا، نه له کرداریدا، بۆ خوی ته‌نیا به و
له‌همو شتیک بی نیازه و همو شتیکیش نیازم‌نده به‌و.

نه‌گه‌ر نه‌مه نه‌و پښگا نه‌قلیه بوو بیت بۆ ناسینی خودای گوره لای
موعته‌زیه‌کان، نه‌ی نه‌قل چۆن ده‌توانیت پیش نه‌وهی نه‌رکی پی بدریت چاک و
خراب له به‌کتری جیا بکاته‌وه؟

ده‌بینین که موعته‌زیه وتویانه نه‌قل خاوه‌نی دۆزینه‌وهی چاک و خرابه،
چاک و خرابیش ده‌بیت له‌پښگري نه‌قله‌وه بیانناسین، چونکه هر دووکیان له‌ناو
کرده‌وه‌که‌دا بوونیان هیه، کرده‌وهی چاکه له خودی خۆیدا چاکه و کرده‌وهی
خرابیش له خودی خۆیدا خرابه له‌همو کات و ساتیکدا، هیچ که‌س لاری
له‌مه‌دا نییه.^{۲۶۵}

پاشان یارمه‌تیدانی هه‌ژار و نه‌دار به به‌رده‌وامی و نه‌جامدانی کاری باش و
سهردانیکردنی نه‌خوش و پاستگویی... همو نه‌مانه هاوپان له‌سهر نه‌وهی که
کرده‌وهی چاکن، ته‌نانه‌ت پیش هاتنی شه‌ریعه‌تی خوداش، هه‌روه‌ها درۆ و
ساخته‌کاری و دریش.. کۆمه‌له کرده‌وه‌یه‌کن که همووان هاوپان له‌سهر نه‌وهی

---

^{۲۶۴} - هه‌مان سه‌رچاوه.

^{۲۶۵} - بروهه - الشهرستاني - الملل و النحل - ج ۱، الإيجي - المواقف - ج ۸، زه‌دي جار الله -

المعتزلة - ل ۱۰۸.

که خرابن، بۆیه ئو بۆچوونهی که ئەقل هه موو چاکه و خرابه یه که ده زانیت هه میسه جینگه ی په خنه لیگرتن بووه - به تاییه ت لای ئە شعهریه کان - چونکه ته وای ئه رکه کان - لای ئە شعهریه کان - هه موویان له "بیستنه کانن" ئە قلیش هیچ شتێک پتویست ناکات و بلی ئەم کرده وه چاکه یان خراب، له بهر ئە وه ی کرده وه کان به خراب یان به چاک نازانری هه تا شرع چاک یان خرابیان دیاری نه کات، هه روه که چۆن کرده وه ی چاک و خراب خودی نییه، به لکو دوو سیفه تی ده روه وه ی خۆیه تی بۆیان هه یه گۆرانیان به سه ردابیت، بۆیه جاری وابوو شه ریه تیگ هاتوو شتێکی به چاک داناو، که چی شه ریه تیگ تر هاتوو هه مان ئو شته چاکه ی هه لوه شان دووه ته وه و به خرابی له قه له مداوه، جاری واش هه بووه کرده وه یه که له کاتیگدا چاک بووه و له کاتیکی تر دا خراب بووه، بۆ نموونه: کوشتن، گهر به نا په وا که سێک که سێکی تر بکوژیته ئوه کرده وه یه کی خرابه، به لام گهر که سێک به په وا خۆی له بری تاوانیگدا که ئە نه جامیداو بکوژیته وه، ئوه کرده وه یه کی چاکه. ئە گهر خرابی کوشتن خودی بوایه، ئو کاته له هیچ حاله تیگی تر دا کوشتن کرده وه یه کی چاک نه ده بوو.^{۲۶۶}

کاتێک ئەم په خنه ی کۆتاییه - سه باره ت به خودی چاک ی و خرابی کرده وه کان - له جیی خۆیدا بوو، ده بینین موعته زیله کان وازیان له وته ی خودی چاک ی و خرابی کرده وه کان هینا، به تاییه ت لای - موعته زیله کانی دوا یین - بۆیه هاتن وتیان کرده وه ی چاک یان خراب ئە وه یه که ئە قل دیاری بکات ئو کرده وه چاکه یان خراب، گهر هاتوو به نا په وا کوشتن پوویدا، ئوه کرده وه یه کی خرابه، به لام گهر هاتوو کوشتنه که له بری تۆله ی کرده وه یه کدا پوویدا، ئوه

^{۲۶۶} - بېروانه - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۱۴، محمد الزرکان - فخر الدین الرازی - ل ۵۱۱ - زهدی

جار الله - المعتزلة - ل ۱۰۹.

کرده وهیه کی چاکه،^{۲۶۷} قازی عهبدولجه بار ده‌لی: (کرده وهی ناشرین و خراب له خودی خویدا خراب نییه، تا ئه و کاته ی ئه م کرده وه له شویتینکدا ده‌رکه ویت که کرده وهیه کی خرابه، چونکه ئیمه ناتوانین سیفه ته‌کانی ئه و کرده وهی که پووینه داوه بزاین تا کرده وه که پوو نه‌دات، که واته کاتیک کرده وه که به خرابه داده‌نریت که نه‌جامدرا بیّت، له بهر ئه وه گهر پووداویکمان به م شیوه یه بینی ده‌لّین خرابه با نه‌شزاین هۆکاری تاوانه که (چییه، گهر چاکی و باشی کرده وه که مان بۆ ده‌رنه که وت ناتوانین ئه و کرده وه به خراب هه ژمار بکه‌ین).^{۲۶۸}

قازی عهبدولجه بار باس ده‌کات و ده‌لّی زیان که - کرداریکی خرابه - له هه‌ندی پوو وه ده‌بیته کرداری چاک، کاتیک که ده‌بیته هۆی لابرینی خرابه یه ک.. بۆ نمونه ئیش و ئازار خۆی بۆ خۆی زیانه، به‌لام جاری و هه‌یه چاکه یه بۆ ئه وهی گه‌وره‌ترین زیانت له کۆلکاته وه، یان جاری و هه‌یه بۆ پزگارکردنی گیانی مروفّیک و چاکه به‌شیک له ئه‌ندامی جه‌سته ی ئه و که سه‌ لی بکه‌یته وه، یان کاتیک که له درنده یه ک ده‌ترسی و چاکه پا که‌یت و هه‌لبییت به‌ناو درک و دالدا، هه‌موو ئه‌مانه لای که سه‌ ئاقل و ژیره‌کان به چاکه ده‌زانریت ئه‌گهر چی له و پیتاوه‌دا توشی زه‌ره‌ر و زیانی‌ش ببیته وه.^{۲۶۹}

به‌هه‌ر حال لای مو‌عه‌ته‌زیله‌کان مروفّ - پيش هاتنی شه‌ریعه‌ت و ناردنی پیغه‌مبه‌ران - له‌سه‌ری پیویست بووه که واز له کرده وهی خراب به‌یّنیت و کرده وهی چاک نه‌جام بدات، چونکه ئه‌قل خۆی کرده وهی چاک و خراب دیاری

^{۲۶۷} - بروه‌نه - محمد الزرکان - سه‌رچاوه‌ی پیشوو - ل ۵۱۲.

^{۲۶۸} - بروه‌نه - القاضي عبد الجبار - المحيط بالتکلیف - تحقیق: محمد السید عزمی - ل ۱۵۳ -
الدار المصرية للتألیف و الترجمة.

^{۲۶۹} - بروه‌نه - المغنی - ج ۱۲ - اللطف - له ل ۳۱۵ تا ۳۳۶ - تحقیق: د. أبو العلا عفیفی.

دهكات، جا ئايا كرده وه چاك و خراپه كه خودى بىٲت يان به و شىٲوه يه بىٲت تا كرده وه كه پوو نه دات نازانرئٲ چاكى و خراپى كاميه... به لام سه بارهت به نه كه كان - لاي موعته زيله - نه وه سۆز و ميهريكه بۆ بهنده كانى، خوداي گه وه له پٲى پٲغه مبه ره گانه وه ناردويه تى بۆ بهنده كانى تا وه كو تاقيان بكاته وه.

نه گهر چى موعته زيله له سه ر كرده وه پاسته وخۆكان هاوپابوو كه مرۆف تيايدا سه ر پشكه له كردنى نه و كرده وانه يان نه كردنيدا، به لام له پاستيدا سه بارهت به دهرئه نجامى نه و كرده وانه ي كه له كرده وه پاسته وخۆكه وه پهيدا ده بىٲت پرايان جياوازه، بۆيه وا باشه ئىستا دهره نجامى نه و كرده وانه بخهينه پوو.

• دهرئه نجامى كرده وه كان:

موعته زيله كان له پٲئاسه كردنى دهرئه نجامى كرده وه كاندا پاى جياوازيان ههيه، لئيردا هه ندئى له و پٲئاسانه دئينه وه بۆ نه وه ي مانايه كى پوون و ديارى كرومان ده سته كوئٲ سه بارهت به دهرئه نجامى كرده وه كان، تا له و كرده وانه ي جياكه ينه وه كه پاسته وخۆ مرۆف خۆى نه نجامى ده دات:

١- هه موو كرده وه يه كه كه ئاماده سازى بۆ دروستبوونى ده كريت، به بى نه وه ي مه به ست يان ويستىك هه بىٲت له نه نجامدانيدا، يان هه موو كرده وه يه كه كه مرۆف نه نجامى بدات به مه به ست و هه موو به شىكيش له و كرده وه دا ويست و مه به ستى تۆى تئدا بووه، بۆيه نه مه له دهره وه ي دهرئه نجامى كرده وه كه هه ژمار ده كرى.

٢- هه موو كرده وه يه ك هۆكاره كى هاتبىٲته دى و له وه دهرچووبىٲ كه بتوانم نه واز له و كرده وه بىٲم و هه ندئى جار خۆم نه و كرده وه ده كه م، هه ندئى جاريش له كه سانى تره وه.

۳- بریتیه له کردهوهی سێهههه که له پاش مه بهستهوه دیت، وهك ئه و
 ئازارهی که له پاش لیدانهوه پهیدا ده بێت، یان وهك ئه و پوشتنه وایه که
 له پاش پال پێوه نانیکه وه دروست ده بێت.^{۲۷۰}

له گۆزی ئه م پێناسانه ده توانین به م شیوهیه ده رئه نجامی کرده وه کان
 پێناسه بکه یه که: (بریتی یه له و کرده وانه ی که له ئه نجامی ئه و کرده وانه وه
 پهیدا ده بن که راسته وخۆ که سێک پێی هه ستاوه، ئه م کرده وانه ش هه یج
 ویستیکی مرۆفی تیدا نییه).

به دهسته وازه یه کی تر بریتی یه له ده رئه نجامی کرده وه که له که بووه کانی
 مرۆف، بۆ ئه وه ی زیاتر پوونیکه یه وه ئه م نمونه ده هێنینه وه، ئه گه ر مرۆفیک
 ویستی به به ردیک له که سێک بدات، ئه و کاته به رده که هه لده گریت و به
 ئاراسته ی ئه و که سه ی که مه به ستیتی ده یهاوێژی، هه لدانی ئه و به رده ی که
 به ده ست مرۆفه که وه یه بریتی یه له سه ره تای کرده وه ی ئه و که سه ی که
 هه ستاوه به وه شانندی به رده که، به لام وه شانندی به رده که پووه و که سه که ی
 تر و لیدانی یان برینداربوونی یان کوشتنی، هه موو ئه مانه له ئه نجامی ئه و
 کرده وه راسته وخۆوه پهیدا بووه، بۆیه هه موو ئه و کرده وانه ی له ده رئه نجامی
 کرده وه که ی سه ره تاوه پهیدا بووه پێیان ده وتریت ئه نجامی کرده وه که.

قازی عه بدولجه بار ده لی: (ده رئه نجامی کرده وه کان ته سپیت بووه له
 کرده وه کانی دل و کرده وه ی ئه ندامه کاندا، سه باره ت به کرده وه کانی دل هه یج
 شتیکیان لی پهیدا نابێ که بیه ته هۆکار جگه له زانین نه بی، به لام کرده وه ی
 ئه ندامه کان ده رئه نجامی کرده وه که تیایدا پهیدا ده بی، وهك: ئازار،
 ئاماده سازی له شتی کدا، ده نگه کان، بوونی ئه و شته، پشت به ستن به شتی ک،

^{۲۷۰} - بپوانه - الأشعري - مقالات الإسلاميين - ل ۸۲.

بۆيە ھەموو كۈندە ھەي ئەندامەكان لەم پىنچ شتە بەدەر نىيە، ھەموو ئەمانە دەرنەنجامى كۈندە ھەيەن بۆ دىرۇست دەبىت، ئەگەر چى ھەندىكىيان ۋەك چۆن بوون بە دەرنەنجامى كۈندە ھەيەكان بە ھەمان شىۋە بوون بە ۋ كۈندە ھە سەرەتايىيە كە مۇقەكە پىي ھەلساۋە، ھەندىكىشيان ھەر دەرنەنجامى كۈندە ھەي مۇقەكە خۆيەتى).^{۲۷۱}

لەراستىدا موعتەزىلەكان پاى جىاۋازيان ھەيە سەبارەت بە ھەر يەككە لە ۋ كۈندە ھەي كە لەدۋاى كۈندە ھە سەرەتاكە ۋە دىت، ئاخۇ كام لە ۋ كۈندە ھەي دەرنەنجامى كۈندە ھەيەكانە ۋ كاميان ئە ۋ نىيە، ھەروەھا پاى جىاۋازيان ھەيە سەبارەت بە دانە پالى دەرنەنجامى كۈندە ھەيەكە بۆ لاي بەكەرى كۈندە ھەيەكە، ئومامەي كۆپى ئەشرەس پىي وايە دەرنەنجامى كۈندە ھەيەكە بەكەريان نىيە، شەھرىستانى دەلى: ئومامەي كۆپى ئەشرەس نەيتۋانىۋە دەرنەنجامەكەي بداتە پال ئە ۋ كۈندە ھەي كە ھۆكەرى ئە ۋ بەكەرىيە، چۆنكە گەر ئەمەي بەكەرىيە ئە ۋ كاتە پىۋىست دەبو لەسەرى كە كۈندە ھەيەكە بداتە پال كەسەكە كە مردۋە، يان ۋەك ئە ۋەي كەسەكە تىرىك دەھاۋىزى ۋ پاش ۋەشاندىنى تىرەكە كەسەكە دەمرىت، پاشان بەھۆي ۋەشاندىنى تىرەكە ۋە كەسەكە دەكۆزىت - كە ئەمە دەرنەنجامى ۋەشاندىنى تىرەكەيە - لەپاش مردنەكە ۋە نەشيتۋانىۋە كۈندە ھەيەكە بداتە پال خۇدای گەرە، چۆنكە كۈشتن كۈندە ھەيەكە خراپە ۋ ئەمەش بۆ خۇدا مەھالە، بۆيە ۋتويەتى: دەرنەنجامى كۈندە ھەيەكان بەكەريان نىيە.^{۲۷۲}

لاي ئەبو ھۋزىل ھەر كۈندە ھەيەكە لاي مۇقەكە پەيدا بىي ئە ۋە دەرنەنجامى كۈندە ھەيەكە ۋ كۈندە ھەيەكە خۆيەتى، جگە لە پەنگ ۋ تام ۋ بۆن، چۆنكە ھەر شەكە

^{۲۷۱} - المحيط بالتكليف - ل ۲۸۹.

^{۲۷۲} - الشهرستاني - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۸۸.

نه زانی چۆن پوویداوه ئه وه کرده وهی خودایه، هه ر بۆیه خودا ده رک پێکردن و زانیی له بیستن و فێربووندا دروستکردووه، چونکه ئه مه کرده وهی مرقفه کان نییه ^{٢٧٣}.

سه باره ت به پالڤانی کرده وه یه ک بۆ لای مردوویه ک - وه ک ئه وهی له پێشه وه پھونی کرده وه - ده لێ: کوشته که بریتی یه له کرده وهی تیر هاویژه که که مردووه، چونکه نا کریت ئه وه کرده وهی خودای گه وه بیت، یان کرده وهی خودی تیره که بیت، هه روه ها نا کریت کرده وه یه کیش بیت به بی بکه ر ^{٢٧٤}.

لای نه ظامیش، هه ر شتێک له سنووری توانای مرقفه تیپه پیکرد، ئه وه ده بیت به کرده وهی خودای گه وه، چونکه خودا ئه و شته ی تیدا خه لق کردووه، خودا سروشتی به ردی وا دروستکردووه گه ر که سێک ببهاویژیت ده پوات، هاویشته که شی به پتی هیزی پال پتوه نه ره که یه تی، کاتی به رده که گه یشته ئه و شوینه ی خۆی، ئیتر له شوینی خۆیدا ده وه ستیت و له وه زیاتر نا پوات. ^{٢٧٥}

به م ئه ندازه یه کۆتایی به م مه سه له یه دینین و ده چی نه سه ر باسی مه سه له یه کی تر که په یوه ستداره به عه دلی خودای گه وه لای مو عته زی له کان، ئه ویش مه سه له ی " الصلاح و الأصلح "ه.

• (چاک و چاکتر): الصلاح و الأصلح:

بینیمان که مو عته زی له وتیان خودا سته م ناکات و کرده وهی خراپیش ناکات، هه ندیکیان وتویانه خودای گه وه توانای سته مکردنی نییه ^{٢٧٦}، له گه ل ئه م

^{٢٧٣} - هه مان سه رچاوه - ل ٧١.

^{٢٧٤} - به وانه - الخياط - الإنتصار - ل ٧٧، یان - زه دي جار الله - ل ٩٥.

^{٢٧٥} - الملل و النحل - ج ١ - ل ٧٤.

^{٢٧٦} - به وانه سه رچاوه ی پێشوو.

بۆچوونه دا بۆچوونىكى تریشيان پىكخستوه، ئویش ئوهیه که خودا له دنیا دا
هیچ کرده وهیه که له گەل بهنده کانیدا ناکات جگه له کرده وهی چاکه نه بیّت،
ناوتریت که خودای گهره توانای به سهر شتی کدا ههیه که چاکتر بیّت له مهی
که له گەل بهنده کانیدا کردویه تی...^{۲۷۷}

ئەبو علی جەبائی و ئەبو هاشمی کوپی پیکه وه یه ککپایان هه بووه و
وتویه: خودای گهره هیچ شتیکی هه لئه گرتوه به رامبه ر به بهنده کانی که
نه جانی نه دابی که زانیبیتی نه گهر نه م کرده وه یان له گەلدا بکات نه وه باشت
گوپرایه ل ده بن و تهویه ده که ن، بۆیه خودای گهره هه ر دوو کرده وه که "چاک
و چاکتر" ی له گەلدا نه نجاماون، چونکه خودای گهره به توانا و به ده سه لاته،
زانایه، به خشندهیه، دانایه، هیچ زیانیکی پی ناکات گهر بیه خشیت، وه هیچ له
که نجینه که شی که م ناکات نه گهر بیه خشیت، هه لگرتنیش هیچ له موک و
سامانی زیاد ناکات، ده بیّت نه وه بزانی که نه صلح "چاکتر" به چیژ تر نییه،
به لکو "نه صلح" نه وهیه که له کۆتاییدا ده مینتته وه و له دنیا شدا پاستر و
دروستره، نه گهر چی نه مه یان نازار به خشه و دل پی ناخۆشه، وه که نه خۆشی
و خواردنه وهی ده رمان^{۲۷۸}.

له سهر نه م بنه مایه، هه ندی جار مرۆف تووشی زیان ده بیّت به لām له وانهیه له
پشت نه م زیانه وه حیکمه تیک هه بیّت که خودای گهره ده یزانی له و زیانه دا
چاکه و خیری تیدایه بۆی. موخته زیله ده لی خودای گهره ده زانی گهر نه و
مندالانه بمانایه برپایان ده هی نا یان نه و فاسیقانه ی گهر زیانیان به رده وام بویه
تهویه یان ده کرد، نه وه خودای گهره پیش نه وه نه یده مراندن، هه رکه س

^{۲۷۷} - برهانه - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۷۳، ۹۴.

^{۲۷۸} - هه مان سه رچاوه ی پیشور، ل ۹۴.

خودای گه وره بزانی گهر بژی نه واکرده وهی باش نه نجام ددهات و ئیمانی به میز تر ده بیت نه واکرده ده بیلتیه وه، بویه خودای گه وره نه واکه سانه ده مرینیت گهر بزانی بمیننه وه به نه اندازهی چاو تروکانیکیش کرده وهی چاکه نه نجام نادهن، به لکو رهنگه کافر و فاسقیش بین ...^{۲۷۹}.

ده گپرنه وه که نه شعهری ویستویه تی نه بو علی جباری که ماموستای خوی بووه ئیحراج بکات، بویه ئافره تیکی به ته مه نی پاسپارد بۆ نه وهی پیتی بلئی: که من سی کوپم هه بوو: یه گیکیان زۆر که سیکی دیندار و دنیانه ویست بوو، دووهمیشیان که سیکی کافر و خراپکار بوو، سیبه میشیان مندالیک بوو هیشتا بالغ نه بوو بوو. ههرسیکیان له سه ره نه م سیفه تانه مردن. نهی شیخ هه والی ههرسیکیانم پی بلئی حالیان چۆنه. جباری وتی: که سه دیندار و دنیا نه ویسته که نه وه له به رزاییه کانی به هه شتایه .. کافره که شیان نه وه له قولایی دۆزخدايه. هه رچی منداله بچوکه که شه نه وه سه لامه ته و بیوه یه. نه شعهری وتی: پیتی بلئی: نه گهر نه و منداله بیه ویت بپوات بۆ لای برا چاکه که ی که پله به رزه کانی به ده سته پیناوه. ده توانی نه و کاره بکات؟ جباری وتی: نه خیر. چونکه خودا پیتی ده لئی نه وهی که نه و گه یشتوو به و پله به رزه به هوی نه وه وه بووه که خوی ماندوو کردوو له دنیا دا به زانست و کرده وهی چاکه وه بویه گه یشتوو به و پله بالایه. به لام تو نه و زانست و کرده وه چاکه ی نه و پیتی نییه بویه ناتوانی برۆیت بۆ لای نه و. نه شعهری وتی: پیتی بلئی: گهر منداله بچوکه که له و کاته دا بلئی: نهی په ره ردگاری جیهانیان خو نه وه تاوانی منی تیدا نییه، چونکه پینش نه وهی بالغ بيم تو گیانت کیشام و منت مراند. گهر مۆله ت پیم بدایه، له وانه یه له برا دیندار و دنیا نه ویسته که م زیاتر دیندار تر و

^{۲۷۹} - بروه - مقالات الإسلامیین - ل ۲۶۴ - یان - زهدی جار الله - المعتزلة - ل ۱۰۴.

دنیا نه ویستر بو مایه. جه بائی وتی: خودا پیتی ده لئی: زانیم گهر تق بژیایاتیه
 یاخی ده بوویت و بیباوه پ ده بوویت و نه و کاته له و که سانه ده بوویت که ناگر
 بۆت واجب ده بوو، بۆیه پیش نه وهی بگهی به و حالته به رژه وهندی تۆم
 له بهرچاو گرت و تۆم مراند تا پزگارت ببیت له سزا. نه شعهری وتی: پیتی بلئی:
 نه گهر برا کافره کهی له قولای دۆزه خدا سه ری به رز کرده وه و وتی: نهی
 په روه ردگاری جیهانیان، نهی دانائترینی داناکان، نهی میهره بانترینی
 میهره بانان: تق زانیت که برا بچوکه کهم گوره بیت و بالغ بیت کافر ده بیت،
 زانیشنت من وام لی دئی، نهی بق به رژه وهندی نهوت پاراست، به لام به رژه وهندی
 منت نه پاراست^{۲۸۰}؟

نه وهی له م دیداردا بۆمان دهرده که ویت نه وهیه سه رکه وتن له به رژه وهندی
 نه شعهرییدا بووه، جا عه قیدهی "صهلاح و نه صلهح" لای موعته زیله به
 ریگه یه کی زۆر ژمیاری ورد دانراوه، به لام نه وهیان له بیر چوو بوو که خودای
 گوره له هه موو کرده وه کانیدا حیکمه تیکی هه یه که نه له ئیساس و نه له
 رابردووشدا نه قلی مرقایه تی نه یتوانیوه پیتی بگات، گهر نه وه مانزانی که
 نه شعهری پیشتر یه کتیک بووه له پیاوانی موعته زیله و شاره زای شیوانی
 مشتمو مکردنی نه وان بووه، نه و کاته ده زانین که چند ئاسان بووه نه شعهری
 له م جۆره دیدارانه دا سه رکه وتوو بیت.

له کۆتایی قسه کا نمان سه باره ت به عه داله تی خودایی وه که نه وهی که
 موعته زیله کان گوزارشتیان لیوه کردووه، ده لئین: له راستیدا موعته زیله
 له باره ی ئازادی و یستی مرقییه وه کاروباریکی زۆریان پافه کردووه، زۆر شنتیان
 له باره ی حیکمه ت و دانایی خودای گوره پوونکردووه ته وه، نه گهر بلئین

^{۲۸۰} - بپوانه - تغیر الرازی - ج ۴ - ل ۱۴۶، ۱۴۷.

مروغه کان هیچ ویستیکیان له کرده وه کانیاندا نییه و به زور پټیان ده کړیت نه وه
 لای تینه ده گیشتن، بویه نه وه یان بۆ پافه کردوین که مروغه له بهرام بهر نه و
 کرده وانه ی که ده یکتا بهرگه ی نه و لپړسراویه تیه ده گړیت، هروها
 حکمه تی نه رک و ناردنی پیغه مبه رانیشیان بۆ پوونکردوینه ته وه و زولم و
 سته میشیان لاداره له خوی گه وره، بویه ده بینین له پیناو بهر ز پاکرتنی نه قلی
 مروغایه تی وتیان فیکر پیش هاتنی شریعه تی خودایه. به لام نه وان له پیناو
 بهرگریکردن له عه داله تی خودایی عه قیده ی "صلا ح و نه صلح" یان هیئایه
 ناراه، نه وه بوو له هندی کاروباردا زیده پره وییان کرد که نه ستم بوو نه قلی
 مروغایه تی ده رک به دانایی بکات و له په یوه نندیه کانی حال بیټ، نه مهش
 بووه هوی نه وه ی نه شعری به ئاسانی بتوانیت تیکی بشکینیت.

به هر حال موغه زیله تووشی تاقیکردنه وه یکه باش بوویه وه کاتی
 بهرگرییان له عه داله تی خودایی کرد، جا ئایا له هؤکاره کانی بهرگریکردنیاندا
 هه له یان کړدبی یان پټکا بیټیان، نه مهش له هه موو مه زه به بکدا پوو ده دات، خۆ
 هه له ته نها له سهر "نه هلی عه دل و ته وحید" تاپونه کراوه.

بنه های سیّهم: پاداشت و سزا: "الوعد و الوعید"

پاداشت و سزا "الوعد و الوعید" لای موغه زیله کان مانای تاییه ت به خوی
 هیه، نه ویش نه وه یه گهر مروغی برودار له دنیا دا له سهر تا عه ت و
 فرمان به رداری خودا ده رچوو ته و به یکرد، شایسته ی نه وه یه له بری نه و ته و به ی
 که له دنیا دا کردوویه تی به به هشت پاداشت بدریته وه، گهر هاتوو نه و مروغه
 له دنیا دا به بی ته و به گه پایه وه و گونا هیکی گه وره شی نه نجامدا بوو، نه وه
 شایسته ی نه وه یه که به هه میشه یی له ئاگردا بمینیتته وه، به لام سزای نه م

مړۍ پر واده سوکتره له سزای که سیکي بیاوړې، نه م شتوازه پتی ده وتریټ
پاداشت و سزا "الوعد و الوعد"^{٢٨١}.

پاداشت "الوعد": بریتی په له که یاندنی هوالیک به که سی به رامبه ر به
مه به سستی نه وهی له ناینده دا سوودی پی بگه یه نیت یان زیانیکي لی دور
بخاته وه.

سزا "الوعد": بریتی په له که یاندنی هوالیک به که سی به رامبه ر جا نایا نه م
هواله زیانی تیدایه بؤ که سی به رامبه ر له ناینده دا یان نه وهی سوویدیکی
به رامبه ری تیدا ده وه وتریټ^{٢٨٢}.

خودای که ورهش بیگومان چ له پاداشت چ له سزاشدا پاستگویه،
په یمانشیداو ه پاداشتی نه به ندانه ی بداته وه که له دنیا دا گوپرایه لیبون،
هروه ها په یمانیشی به که سانی یاخی و سه پچیکار داوه که سزایان بدات،
خودای که ورهش هر په یمانیکي به پرواداران دابیت جیبه جی ده کات و توله ش
له که سانی گونا هکار ده کاته وه و هیچ جوړه گونا کاریه که به سه ر په یمانی
خودا دا نایه ت، هر گیز خودا پیچه وانه ی پاداشتی که نایته وه که به پروادارانی
داوه، دروش ناکات که په یمانی داوه سزای گونا هکاران ده داته وه.^{٢٨٣}

دری "الکذب": بریتی په له هر هوالیک - که هوالده ریکیشی هه بوو - له سه ر
نه په یمانه نه بیت که هوالی له سه ر دراوه. مه به ست له وهی که
هوالده ریکیشی هه بوو نه وهی هندی هوالی هیه هوالده ری هر نییه، وه
نه وهی که خودایه کی تر نییه له که ل "الله" دا... به لام پیچه وانه ی قسه: بریتی

---

^{٢٨١} - الملل و النحل - ج ١ - ل ٦٦.

^{٢٨٢} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ١٣٤.

^{٢٨٣} - همان سه رچاوه - ل ١٣٥.

یه له وهی هه والیداره که له نایندهدا کارێک بکات به لām نایکات، ئه مهش مه حاله
 بۆ خودا کهس ناتوانی قسه له کارێکدا بکات که خودا وا بکات، خیاڵفیش
 له حهقی خودای گه وردهدا نییه، گهر وابێت ئه وه ده بێته درۆ، گه وره یی و به رزی
 هه ر بۆ خودایه ^{٢٨٤}.

لای موخته زیله هه ر کهس بۆچوونی پێچهوانه ی ئه م بۆچوونه ی پاداشت و
 سزایه هه بێت، له م دوو قسه یه ده رناچیت: یان ئه وه یه له بنه په رته دا خۆی
 پێچهوانه ی بنه مای پاداشت و سزایه، ده لێ خودا نه په یمانی به به وادارانداوه
 پاداشتیان بداته وه نه په یمانیشیداوه ئه وانه ی ته ویه ناکه ن له گوناھی گه وره
 خودا سزایان دهدات. ئه م قسه یه په رته ده کرێته وه، چونکه ئه مه پێچهوانه ی
 پێغه مبه رایه تی موحه ممه ده (درودی خودای لیبیت)، ئیمه له پتی ئاینه که یه وه
 ده زانین که ئه مه پێویسته کی دینه و خودا پاداشت و سزای هه یه له پۆژی
 قیامه تدا.

یان ئه وه تا پێچهوانه مامه له ده کات و ده لێ: خودای گه وره پاداشت و سزای
 هه یه، به لām ئه کریت خودا چاوپۆشی له سزا دانه که دا بکات، ئه م قسه یه ش
 په رته ده کرێته وه، چونکه چاوپۆشی له حهقی خودای گه وردهدا مه حاله و ئه وه ی
 که پێشوو لیوه ی دواين به درۆ ده خاته وه، درۆش بۆ خۆی شتیکی ناشرین و
 ناقولایه و خوداش کاری ناشرین و ناقولā ئه نجام نادات، چونکه ده زانی که
 کارێکی ناقولایه و بێ نیازه یه پێی. گهر دروست بێ چاوپۆشی له سزای
 گوناها کارێکدا بکات، ئه وه چاوپۆشی له پاداشتی چاکه کارێکی شدا ده کات،
 چونکه به م پێیه هه ردوو بابته که وه ک یه ک وایه. گهر ده لێن جیاوازی له
 نێوانیاندا هه یه، چونکه چاوپۆشیکردنی خودا له سزادا به خشنده ییه به لām له

^{٢٨٤} - هه مان سه رچاوه ولا په ره.

پاداشدا بهو جۆره نىيە، ئەوا ئىمەش دەلئىن مەسەلەكە بهو شىۋەيە نىيە، چونكە بەخشىندە لە چاكەكاندايە و درۆش بەھەموو شىۋەكانىيەو كارىكى ناشرىنە و چۆن دەبىتتە بەخشىندە. ئەوانەي كە پىچەوانەي ئەم بۆچونەن دەلئىن: خودا پاداشت و سزاي ھەيە، دروست نىيە خودا چاپۆشى يان درۆ بكات، بەلام بەگشتى لە سزادا دەكرىت لەبەر ھەندى مەرج و تاييەتمەندى چاپۆشى بكات، بەلام خودا مەرجى ئەو كەسانەي ديارىنەكردووە كە لىي خوش دەبىت. ئەمەش پەتدەكرىتەو، چونكە خودا كە كارساز و كار بەجىيە ناكرىت ئاماژەي بەشتىك دابىت و پىچەوانەي ئەو ئاماژەيەي مەبەست بىت و پۆشنى نەكردبىتەو لە كى خوشدەبىت و لە كى خوش نابىت، چونكە گەر وابوو واتە لە قورئاندا بەجۆرىك دەستەواژەكان بەكاردينىت كەس لىي تى ناگات، يان شتىك بەگشتى باس دەكات و دواتر ئەو شتە پۆش ناكاتەو، دەي ئەمەش بۆ خودا دروست نىيە برىار بدرىت^{۲۸۵}.

بەپىي ئەم قەسەي پىشوو خوداي گەرە پاشگەز نابىتەو نە لە پاداشت و نە لە سزادا، چونكە پاشگەز بوونەو درۆيە بەرامبەر بەھەقى خودا، خوداش زۆر لەو گەرەترە كە درۆي بدرىتە پال، سزاش پىۋەست نەكراوە بە ھىچ مەرجىگەرە، چونكە ھەركەس لەخودا ياخيبيو سەرپىچى فەرمانەكانىكرد، ئەو شايستەي ئەوھەي كەخودا سزاي بدات، ھەركەسىكىش بمرىت و تاوانىكى گەرەي ئەنجام دابىت و تەوبەي نەكردبىت، ئەوا شايستەيە كە خودا بە ھەمىشەي لە ئاگردا بىھىلتەو، لىرەشەو ھەلۆيىستى خۆيان لەبارەي شەفاعەتەو خستووەتەپوو.

^{۲۸۵} - ھەمان سەرچاوە - ل ۱۳۶، ۱۳۷.

• هه‌لو‌یستی موعته‌زله سه‌باره‌ت به شه‌فاعه‌تی پێغه‌مبه‌ر

(درو‌دی خودای لَبَّیَّت):

له‌ قورئانی پیرۆزدا هه‌ندێ ئایه‌ت هاتووه‌ ئیسپاتی شه‌فاعه‌ت ده‌کات و هه‌ندێ ئایه‌تی دیکه‌ش نه‌ فی شه‌فاعه‌ت ده‌کات، ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که ئیسپاتی شه‌فاعه‌ت ده‌کات بریتییه‌ له‌م ئایه‌تانه‌ی لای خواره‌وه‌:

۱- ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾^{٢٨٦}. واته‌: (کێ بی‌ت - له‌ پۆ‌تی

دوا‌ییدا - بتوانی شه‌فاعه‌ت بکات لای ئه‌و، هه‌تا ئه‌و خۆی مۆ‌له‌تی نه‌دا).

۲- ﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾^{٢٨٧}. واته‌: (له‌ خۆی به‌دوا‌وه‌ هیچ

تکا‌کاریک نییه‌ تکا‌یان بۆ بکات، مه‌گه‌ر که‌سیک ئه‌و بۆ خۆی مۆ‌له‌تی بدا).

۳- ﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾^{٢٨٨}.

واته‌: (له‌و پۆ‌ژده‌دا تکا و لالانه‌وه‌ لای خودا هیچ سوود نابه‌خشی، مه‌گه‌ر بۆ

که‌سیک که‌ خودای گه‌وره‌ خۆی مۆ‌له‌تی پێدا‌بی شه‌فاعه‌ت بکا و وتار و

قسه‌که‌شی په‌سه‌ند بکا).

۴- ﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾^{٢٨٩}. واته‌: (تکا‌کردن

لای خودا - له‌و پۆ‌تی نا‌په‌حه‌تی و ترس و له‌رزده‌دا - سو‌دی نابێ، نه‌ بۆ

په‌رسترا‌وه‌کان و نه‌ بۆ په‌رستیاره‌کانیان، چونکه‌ له‌ناو دله‌پاوکی و

^{٢٨٦} - سو‌ره‌تی - البقره - ئایه‌تی ٢٥٥.

^{٢٨٧} - سو‌ره‌تی - یونس - ئایه‌تی ٣.

^{٢٨٨} - سو‌ره‌تی - طه - ئایه‌تی ١٠٩.

^{٢٨٩} - سو‌ره‌تی - سبأ - ئایه‌تی ٢٣.

بیزاریدابوون، ئیستاش چه په سا و و چاوه پوانن، تا بزائن خودا موله تی کئی
ئه دا بۆ تکار کردن و کیش نکا بکات؟).

ئه و ئایه تانهش که نه فی شه فاعهت ده کات، بریتین له:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ
فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٨﴾﴾. واته: (ئه ی
ئه وانه ی باوه پتان هیناوه! ببه خشن هه ندیک له و مال و سامانه ی پیمانداون،
پیش له هاتنی پۆژیک هیچ کرین و فروشتنیک ی تیدا نییه - تا به مال خۆتان
بکپنهوه - ههروهک هیچ دۆستی و تکا و شه فاعهتیک سوودی نابێ، هه ر کافر و
بیباوه پان نا هه قیکار و سته مکارن).

۲- ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُم مِّن دُونِهِ وَلِيٌّ
وَلَا شَفِيعٌ﴾. واته: (تۆ به م قورئانه ئه و که سانه بترسینه که ده ترسن
پۆژیک پیشبیت لای پهروه ردگاریان کۆبکرینهوه و ده شرانن که جگه له ویش
هیچ دۆست و یارمه تیده ر و تکا کاریکیان نییه).

۳- ﴿مَا لَكُمْ مِّن دُونِهِ مِّن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ؕ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٩﴾﴾. واته:
(ئه ی کافران! بۆتان نییه هیچ دۆست و تکا کاریک - جگه له خۆی - له سزا
پزگارتان بکات، ده ئایا ئامۆژگاری وه رناگرن و له سه ر کوفر و شیرکی خۆتان
به رده وام ده بن؟!).

٢٨- سوره تی - البقرة - ئایه تی ٢٨.

٢٩- سوره تی - الأنعام - ئایه تی ٥٩.

٢٩٢- سوره تی - السجدة - ئایه تی ٤.

شه فاعه تی پیغه مبه ر (درودی خودای لیبت) لای نه هلی سوننه ت ته سپته به پتی نه و فرموده ی که هریه که له بوخاری و موسلیم له پیغه مبه ر وه ریوایه تیان کردوه که ده فرمویت: (شفاعتی لأهل الکبائر من أمتی). واته: (شه فاعه تی من له پۆزی قیامه تدا بۆ که سانیکه له ئوممه تی من که تاوانی گه وره ی نه نجامداوه).

به لام لای موخته زیله نه وه بوو بینیمان هه موو جیاکارییه که پته ده که نه وه له سه ر سزای خودا بۆ که سانی تاوانبار، هه ر که س له خودا یاخیبوو سه رکه شی نواند، نه وه شایسته ی نه وه یه سزا بدریت، چونکه خودای گه وره پاشگه ز نابیته وه له و سزایه ی که بۆ گوناهاکارانی بریار داوه، بۆیه - لای موخته زیله کان - پیغه مبه ر (درودی خودای لیبت) شه فاعه ت بۆ که سانی که ناکات که تاوانی گه وره یان نه نجامداوه، به لکو شه فاعه تی پیغه مبه ر بۆ به وادارانیکه که ته و به یان کرد بیت له گوناهاوتاوان تا پله یان پی به رزبیته وه، شه فاعه ت بۆ نه هلی پاداشته نه که بۆ نه هلی سزا، بۆ دۆستانی خودایه نه که بۆ دۆمنانی خودا، نه و که سه ی که شافیه ده بیت پازی بیت له و که سه ی که ده یه ویت شه فاعه تی بۆ بکات. ^{۲۹۳} بۆ نه مه ش به لکه به م ئایه ته پیروژه ده هیننه وه: ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾. ^{۲۹۴} واته: (نه و کات سته مکاران هیچ پشتیوان و دۆستیکیان نییه، بتوانی که لکیان پی بگه یه نیت و هیچ تکا کاریکیشیان نییه تکای وه ریگردری، هه موو په یوه ندیه که ده پچری).

^{۲۹۳} - بپوانه - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ۶۹۳.

^{۲۹۴} - سورته تی - غافر - ئایه تی ۱۸.

گەر کەسێک تاوانی گەورەى ئەنجامداى و بزانی هیچ سزایەکی نادریت و خودا لێى خوش دەبیت، ئەو کاتە دوور ناکەوێتەووە لە گوناھو تاوان، بەلکو ئەمە وای لێدەکات بەردەوامبیت لە تاوانەکانی و گوناھى زیاتر ئەنجام بدات و لەوەشى ئەنجامداوہ پاشگەز نابێتەووە و تەوہ ناکات، ھەروەھا ھانى کەسانی دیکەش دەدا بۆ ئەوێ وەک خۆی گوناھى گەورە ئەنجام بدەن.^{٢٩٥} جا ئەوێ پزگاری بوو ئەو بە کردەوہکانى خۆى شایستەى پاداشتە، ئەو کەسەشى خەسارۆ مەندە بە ھۆى کردەوہکانیەووە شایستەى ئەو سزایە دەبیت کە خودا بۆى داناوہ، ئەقلیش لەپەروى داناییەووە ئەو دەخوازێ کەسێک چاکەى کرد پاداشت بدریتەووە کەسێکیش گوناھى گەورەى ئەنجامدا سزا بدریت.^{٢٩٦}

لەمەوہ دەردەکەوێت کە موعتەزىلە لەپەروى ئەقلەووە دەپواننە پاداشت و سزا، ھەر کەسێش بەم شێوازە ئەقل بەکار بهێنێ بۆ مەسەلەکان دەکات بەھەمان دەرنەنجام کە موعتەزىلە پێى دەکات، گەر لەپەروى ئەقلەووە لێى بپوانى ناچیتە ئەقلەووە کە خودا لە سزای خراپەکاران پاشگەزبیتەووە و پێغەمبەرىش شەفاعەت بۆ کەسانێک بکات کە گوناھى گەورەیان ئەنجامداى و تەوہیان نەکردبێ و وازیان لە گوناھ نەهێنابیت، بەلام دەبیت ئەوہ بزانیان کاتێک کە موعتەزىلە ئینکاری شەفاعەتى پێغەمبەریان (درودى خودای لیبیت) کردووە، تەنھا بۆ کەسانێک بوو کە گوناھى گەورەیان ئەنجامداوہ، بەلام بۆ بپوادارانیان تەسبیتکردووە، بۆیە بە پەھایی ئینکاری شەفاعەتیان نەکردووە، جا ئامانجى یەکەم و سەرەکی ئەم ئینکاریکردنە پێژەبێیە موعتەزىلە سەبارەت بە شەفاعەتکردنى پێغەمبەر (درودى خودای لیبیت) بۆ

^{٢٩٥} - الإيجي - المواقف - ج ٢ - ل ٢٥٠.

^{٢٩٦} - الشہرستانی - الملل و النحل - ل ٦٤.

دوورخستنه وهی گوناهاکاران بووه، بۆ ئهوانه ی که بپوایان وایه گرتنه بهری
 پتگای به ههشت ئاسانه، ئایا له گونا ه دوورکه ونه وه یان تهو به بکه ن یان
 بهرده وام بن له سهر هه له و گونا ه کانیا ن، ئه مه ش ده بیته هۆی بلاویونه وه ی
 کرده وه ی نه شیا و له ناو کۆمه لگه دا و هانی خه لکیش ده دات پالده نه وه و
 پشتکه نه کرده وه ی باش. جا ئایا مو عته زیله له م خاله دا له سهر هه قه ؟
 پرسیا ری که پتویست به وه ده کات هه لویسته ی له سهر بکری ت و بی ری لی
 بکری ته وه .

بنه مای چواره م - شوینیک له نیوان دوو شویندا "المنزلة بین المنزلتين":

پیشتر ئامازه مان به وه کرد که بپاریدان له سهر ئه نجامده ری گونا ه ی گه وه
 یه کیک بوو له و هۆکارانه ی که کاریگه ری زۆری هه بوو له سهر سه ره له دانی بی ری
 مو عته زیله ، به لکو بپاریدان له سهر ئه نجامده ری گونا ه ی گه وه بووه بنه مایه ک
 له بنه ماکانی مو عته زیله ،^{٢٩٧} هه روه ها باسی ئه وه شمان کرد که چۆن "اصل"
 بۆچوونی خۆی سه باره ت به ئه نجامده ری گونا ه ی گه وه خسته پوو وتی ئه وان
 له شوینکدان له نیوان بپوادار و بیباوه پدا، واته نه بپواداری ته واو ن وه نه
 بیباوه پی ته واو، له سهر ئه م قسه یه له ئه لقه ی هه سه نی به صپی جیا بووه وه و
 خۆی دووره په ری ز خست.^{٢٩٨}

^{٢٩٧} - بپوانه سه رچاوه ی پتیشوو.

^{٢٩٨} - بپوانه سه رچاوه ی پتیشوو.

جا پیش نهوئی بچینه سهر باسی ئەم بنه‌مايه، وايدەبينين به‌سووده گەر مه‌زه‌به‌ی خه‌واريج^{٢٩٩} و مه‌زه‌به‌ی مورجینه^{٣٠٠} سه‌بارهت به مه‌سه‌له‌ی نه‌نجامده‌ری گوناھي گه‌وره بخه‌ينه‌پوو.

• مه‌زه‌به‌ی خه‌واريج سه‌بارهت به نه‌نجامده‌ری گوناھي گه‌وره:

ئه‌زاريقه‌كان - كه يه‌كێكن له گروپه‌كاني خه‌واريج - پتيان واپه هه‌ر كه‌سيك گوناھتيك له گوناھه گه‌وره‌كان نه‌نجام بدات پتي كافر ده‌بيت و له ثانيي ئيسلام پتي ده‌چيته ده‌ره‌وه، پاداشته‌كه‌شي نه‌وه‌يه له‌گه‌ڵ تيكرای كافراندا به هه‌ميشه‌یی له ئاگردا ده‌ميتنيته‌وه. به‌لگه‌شيان بۆ ئەمە كافربوونی ئيبليسه،

---

^{٢٩٩} - خه‌واريجه‌كان: كۆمه‌لێك بوون له هاوه‌لانی عه‌لى كه له‌جه‌نگي صفيندا دژ به موعاويه ده‌جه‌نگان، پاشان لتي جياپوونه‌وه و لتي راپه‌پين، چونكه پازی نه‌بوون به داوه‌رييه‌كه‌ی ئه‌بو موسای نه‌شعري و عه‌مری كورپی عاص، وتیان: بۆچی پیاوه‌كان حوكم و داوه‌ریانكردوه؟ جگه له خودا هیچ كه‌س بۆی نیه‌ حوكم و داوه‌ری بكات. گرنگترین گروپ و تاقمه‌كانیان بریتی بوو له: موحه‌كه‌مه، ئه‌زاريقه، نه‌جدات، به‌هيسيه، موجارده، ئه‌عالبه، ئيباضيه، صه‌فه‌رييه، به‌وانه - الشه‌رستاني - الملل و النحل - ج١ - ل١٢٩، ١٣٠ - تاريخ الخلفاء - للسيوطي - ل٢٠٧ - أخبار الخلفاء - محمد بن حيان - ل٣١٩، ٣٢٠.

^{٣٠٠} - مورجینه: به‌هۆی يه‌كێك له‌م دوو مانایه‌وه ئه‌و ناوه‌یان لێ‌ناوه: يه‌كه‌میان: "إرجاء" به مانای دواخستن دیت له‌پووی زمانه‌وه یان به مانای ئومید پێدان. هه‌رحی مانای يه‌كه‌مه ئه‌وه‌يه هه‌ر كرداريك كه ده‌يگه‌يت ئه‌وا له‌سه‌ر نيه‌يه‌ته‌كه‌ی پاداشت وه‌رده‌گریت، مانای دووه‌ميش له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووه كه ئومید و هیوا ده‌به‌خشیت به كه‌سی گوناهاكار و سه‌ر پێچيکار و وتویانه: هیچ گوناھتيك زیان نادات له ئیمان، وه‌ك چۆن له‌گه‌ڵ كوفردا هیچ گوێپایه‌لیه‌ك سود و كه‌لكی نییه‌!! به‌وانه - الملل و النحل - ج١ - ل١٤٩.

دهلئین ئیبلیس ته‌ن‌ها یه‌ک گونا‌هی گه‌وره‌ی نه‌جامدا، نه‌ویش نه‌وه‌بوو که خودا
 فه‌رمانی پت‌کرد سوژده‌ی پ‌یز ببات بۆ ئاده‌م (سه‌لامی خودای ل‌یب‌ت)، به‌لام نه‌و
 داواکه‌ی خودای په‌ت‌کرده‌وه و له‌گو‌یی فه‌رمایشته‌که‌ی نه‌کرد، نه‌گه‌ر نا‌خۆ
 ئیبلیس خودای گه‌وره‌ی باش ده‌ناسی و ب‌پو‌ای به‌ تا‌قانه‌یی خودا گه‌وره
 هه‌بووه.^{٣٠١}

له‌پاستیدا لای خه‌وارچه‌کان نه‌م حوکه‌ه‌پا‌یه‌ له‌گه‌ل چه‌مکی باوه‌پ‌دا،
 نه‌مه‌ش به‌و واتایه‌ی که کارکردن به‌ فه‌رمایشته‌کانی دین وه‌ک "نویژ و پ‌ۆژو و
 پاستگو‌یی و دادپه‌روه‌ری" به‌ش‌یکه‌ له‌ باوه‌پ، باوه‌پ‌یش ب‌پرویاوه‌پ نییه‌ به‌
 ته‌ن‌ها، چونکه‌ هه‌ر که‌س‌یک باوه‌پ‌ی وابوو که جگه‌ له‌ "الله" ه‌یچ په‌رستراویکی
 تر به‌ حه‌ق نییه‌ و موحه‌مه‌دیش (درو‌دی خودای ل‌یب‌ت) پ‌یغه‌مبه‌ر و
 فرستاده‌ی خودایه‌، نه‌وجا ئه‌رکه‌کانی دینی نه‌جام نه‌دا و گونا‌هی گه‌وره‌ی
 نه‌جامدا، نه‌و که‌سه‌ کافرو ب‌پ‌یاوه‌په‌.^{٣٠٢}

• مه‌زه‌بی مورجیئه‌ سه‌باره‌ت به‌ نه‌جامده‌ری گونا‌هی گه‌وره‌:

له‌پاستیدا مورجیئه‌کان حوکه‌ی نه‌جامده‌ری گونا‌هی گه‌وره‌یان دوا‌خستوه
 بۆ پ‌ۆژی قیامه‌ت و ه‌یچ حوکه‌م‌یک‌یان له‌سه‌ر نه‌داوه‌ که نه‌م که‌سه‌ نه‌ه‌لی به‌
 هه‌شته‌ یان نه‌ه‌لی د‌ۆزه‌خ، هه‌ندئ‌ له‌ مورجیئه‌کان له‌وانه‌ "ئه‌ویانه‌کان"
 ده‌لئین: نه‌گه‌ر خاوه‌ن گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان خرا‌نه‌ ن‌ۆ د‌ۆزه‌خه‌وه‌، پاش نه‌وه‌ی

^{٣٠١} - الملل و النحل - ج ١ - ل ١٣٥.

^{٣٠٢} - ب‌پ‌وانه‌ - أحمد أمين - فجر الإسلام - ل ٤١١.

له سەر گوناوه کانیان سزایان وه رگرت له دۆزه خ دهرده هیترینه دهره وه، به لام مانه وه یان به هه میشه یی له دۆزه خدا ئه سته مه، چونکه دادپه روه ری تیدا نییه که سیک به هۆی گوناهیکی گهره وه به هه میشه یی له دۆزه خدا بهیترینه وه. هه ندیکی دیکه یان پێیان وایه بپواداری سه رپێچیکار ته نها له سهر پردی "صراط" سزا ده دریت که به سهر دۆزه خدا تیپه پ ده بیت، تیشک و بلیسه و گهرمایی ناگره که لێی ده دات و ده یسوتینیت، ئیتر به و شیوه یه له سهر نه و پرده به نه ندازه ی گوناوه که ی ئازار ده چیژی، پاشان ده خریت به هه شته وه، بۆ نه مه ش نمونه به دانه ویله ده هیئنه وه کاتی که له نیو ده فریکدا ده کولتیریت و دواتر شتیکی هه ر لێ ده میتینه وه^{۳۰۳}.

بۆیه پیمان وایه ئه م حوکه ته واو هاوپایه له گه ل چه مکی باوه ردا لای مورجینه کان، چونکه باوه ر لای ئه وان بریتیه له ناسینی خودای گهره و باوه رپوون به پێغه مبه ره که ی "سه لامی خودای لیبیت" پاشان ملکه چبوون بۆ خودای گهره و هاویه شی دانه نان بۆی، هه ر که سیک ئه م نیشانانه ی تیدا کۆبوویه وه ئه وه بپواداره، پاشان مورجینه کرده وه ی به به شیک له باوه ر دانه ناوه، چونکه لای ئه وان نه نجامدانی تاعه ت و په رسته شه کان به شیک نین له ئیمان و باوه ر، به گشتی لای ئه وان هیه گوناهیکی زیان نادات له ئیمان، وه ک چۆن له گه ل کوفردا هیه گوێپایه لیه ک سود و که لکی نییه !! به لکو موفی بپوادار به هۆی خوشویستن و دلسۆزبوونی بۆ خودا ده چیته به هه شته وه، نه ک به هۆی کردار و نه نجامدانی تاعه ت و په رسته شه کانیه وه^{۳۰۴}.

^{۳۰۳} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۴۹، ۱۵۲.

^{۳۰۴} - هه مان سه رچاوه ی پیشوو - ل ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱.

• مه زه بی موعته زیله سه بارهت به نه جامدهری گونا می

گه وره:

موعته زیله ده لئی نه جامدهری گونا می گه وره له شوینیکدایه له نیتوان دوو شویندا، نه بروداری ته واوه، نه بیباوه پی ته واو، به لکو فاسیقه، گه هاتوو له دنیا ده رچوو به بی ته و به و په شیمانی نه وه به هه میشه یی له دۆزه خدا ده میتته وه، خه لکی - لای نه مان - له پۆژی قیامه تدا دوو دهستن: دهسته یه کیان به هه شتیه، دهسته یه کیشیان دۆزه خیه به لام سزای نه مان سوو کتره له سزای بیباوه پان^{۳۰}.

له راستیدا موعته زیله کان به هوی نه م بۆچونه یانه وه هه لۆیستیکی میانیان گرت بهر له نیتوان په رگیری خه وارجه کان و شلگیری مورجینه کاند، بۆیه ده لئین: گونا هباری گه وره نه کافری ته واوه وه نه وه ی خه وارجه کان ده یلئین، نه باوه پداری ته واویشه وه نه وه ی مورجینه کان ده یلئین، به لکو فاسیقه، نه گه ر چی له وه دا له گه ل خه وارجه کاند هاپان گه هاتوو له دنیا ده رچوو ته و به و په شیمانی ده رنه بری نه وا به هه میشه یی له دۆزه خدا ده میتته وه.

له راستیدا بۆچوونی موعته زیله سه بارهت به م حوکه له وه وه سه رچاوه ی گرتوو که ئیمان لای نه وان بریتی یه له کۆمه لیک خه سلّهت و نیشانه ی چاکه، هه ر کهس نه و کۆمه له خه سلّهت و چاکه یی تیدا کۆبیتته وه نه وه بروداره، شایسته یه پیا هه لدانی بۆ بکریت، فاسیقیش له بهر نه وه ی سیغه ته چاکه کانی تیدا کۆنه بووه ته وه شایسته ی پیا هه لدان و ستایش نییه و پئی ناوتریت

^{۳۰} - هه مان سه رچاوه - ل ۶۹.

بېوادارى ته واو و به پرهائش پټى ناوترټ كافر و بټياوه پره، چونكه ټينكارى له وه ناكړټ كه شايه تيداوه و كرده وهى چاكه يشى ههيه ^{۲۰۶}.

له راستيدا بچوونى هه ر سى دهسته كه "خه واريچ و مورجينه و موخته زيله" سه بارهت به و بېوادارهى كه گوناوى گه ورهى نه نجامداوه، له پړوى سياسي وه جورټك له جوره كان بچوونى كه مه ترسيدارى ههيه، نه مه ش پټچه وانهى بچوونيانه له سهر به شدار بېوانى هه ردوو جهنگى "جه مه ل و صفين" كه پشت به خودا له به شى داهاتووماندا باسى لټوه ده كه ين.

بنه ماى پټنجه م - فه رمان به چاكه و پټگرتن له خراپه: "الامر بالمعروف والنهي عن المنكر"

له راستيدا نه م بنه مايه داهيتانټك نبييه و موخته زيله كان له خوځيانه وه دايانه ټينا بټت - گهرچى نه وانيش قسهى تريان له سهرى ههيه - به لكو نه وه تا كومه له نايهت و فهرمووده يه ك له و باره وه هاتووه كه جهخت له وه ده كه نه وه و به يه كټك له پايه كانى باوه پ - نيمان - هه ژماريان كرده وه، خوداى گه وره ده فهرمويت: ﴿الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَلَيْهُ الْأُمُورُ﴾ ^{۲۰۷}. واته: (نه وانهى كه نه گهر پايه دارمان كړدن له زه ويذا نوټز و دروشمه كانى به چاكى پاده گرن، زه كاتيش به ته واوه تى ده دهن، فه رمان به چاكه ده كه ن، قه ده غه ش له خراپه ده كه ن، سهر نه نجامى هه موو كارټكيش هه ر بق لاي خودا

^{۲۰۶} - هه مان سهرچاوه ولاپه پرهى پټشو.

^{۲۰۷} - سوره تى - الحج - نايه تى ۴۱.

دهگه پښتو ده). هرهو ما ده فرمويټ: ﴿يَبْنِيْ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْاُمُوْرِ﴾^{۳۰۸} واته: (كوپى شيرينم نوږزهكانت به چاكى نه جام بده، فرمان به چاكه بده، قه دهغه له گوناوو خراپه بكه، به نارامبه له بهرامبر نهو ناخوشيانه كې تووشت ده بښت، به پاستى نه وانه كې باسگران هه نديكن له وانه كې هر ده بښت بكرين). له نايه تيكي تردا خودا ده فرمويټ: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُوْنَ اِلَى الْحَيْرِ وَيَأْمُرُوْنَ بِالْعُرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ﴾^{۳۰۹} واته: (پښويسته هه ميشه له نيوه كومهال و دهسته يه ك بښت، خه لكى بږ پښى خير و چاكه بانگ بكه، فرمان بدهن به هه موو كارىكي باو و دروست، قه دهغه كې هه موو نا دروستيه ك بكه، نا نه وانه هر سه رفران).

سه بارهت به فرموده كاني پښغه مبر (درودى خوداى ليبيټ) له م پوهه وه، فرموده كې زور هه يه، نه وه تا له صهحي موسىليدا هاتوه كه نه بو هوره يره گيټراويه تبه وه ده لى: پښغه مبر (درودى خوداى ليبيټ) فرمويه تى: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِيعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِيعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ) واته: (هر كه سينك له نيوه خراپه يه كې بينى نه وا با به ده ستى بيگيټ، نه گهر نه يتوانى نه وا به زمانى، نه گهر نه يتوانى نه وا به دلى، نه وه ش لاواز ترينى نيمانه). له پيوايه تيكي تردا هاتوه: (نه وه كې به دلش پښى ناخوش نه بى، نيت نه وه به نه اندازه كې گرديله يه ك باوه پ له دليدا نبييه)، نيمام نه حمه ديش له حوده يفه كوپى يه مانه وه بومان ده گيټرته وه كه پښغه مبر

^{۳۰۸} - سوره تى - لقمان - نايه تى ۱۷.

^{۳۰۹} - سوره تى - آل عمران - نايه تى ۱۰۴.

(درویدی خودای لیبیت) فرموده‌ی تی: (والذی نفسی بیده لتأمرن بالمعروف و لتنهون عن المنکر أو لیوشکن الله أن یبعث علیکم عقاباً من عنده ثم لتدعنه فلا یستجیب لکم).^{۳۰} واته: (سویند بئ به و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته یان ده‌بیت فرمان به‌چاکه و به‌رگری له خرابه بکن، یان له‌وانه‌یه خودا له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه سزایه‌کتن بؤ بنیرئ نه‌وجا هاواری بؤ بکن و خوداش وه‌لامتان ناداته‌وه).

قازی عه‌بدولجه‌بار، له‌سەر ئەم بابەتە هەندێ پێناسەمان پیشکەش دەکات بؤ نه‌وه‌ی زیاتر له‌ بابەت‌که‌ تئ بگه‌ین، ده‌لئ:

ئەمر: بریتی یه‌ له‌ فرمانی که‌سێک له‌سه‌ره‌وه بؤ خواره‌وه بؤ نه‌نجامدانی کارێک.

نه‌ی: بریتی یه‌ له‌ فرمانی که‌سێک له‌سه‌ره‌وه بؤ خواره‌وه بؤ نه‌کردنی کارێک.

المعروف: هه‌موو کرده‌وه‌یه‌که‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌زانئ که‌ چاکه‌ ده‌یکات، یان خو‌ی نایکات به‌لام پێنموونی خه‌لکی ده‌کات بؤ نه‌نجامدانی کرده‌وه‌ چاکه‌که‌.

المنکر: هه‌موو کرده‌وه‌یه‌که‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌زانئ که‌ خرابه‌ و پێنموونی خه‌لکیش ده‌کات بؤ نه‌نجامدانی کرده‌وه‌ خرابه‌که‌.

جا فرمان به‌ چاکه‌ و به‌رگریکردن له‌ خرابه‌ له‌ پووی نه‌قله‌وه "قورئان و فرموده‌ و کۆپای زانایان" واجبه‌.^{۳۱}

له‌ پاستیدا مو‌عت‌زیله‌ مه‌رجه‌کانی فرمان به‌ چاکه‌ و به‌رگریکردن له‌ خرابه‌یان بؤ پوشنکردینه‌ته‌وه‌، پتویسته‌ یه‌که‌مجار مه‌رجه‌کانی زانستی

^{۳۰} - به‌وانه - تفسیر ابن کثیر - ج ۱ - ل ۲۶۸

^{۳۱} - القاضي عبد الجبار - الأصول الخمسة - ل ۱۴۱، ۱۴۲.

تیدابی به‌وهی بزانی کامه چاکه‌یه و کامه خراپه‌یه، نه‌گه‌ر نا واجب نابی له‌سهری و دلنیا نییه له‌وهی چی خراپه فهرمانی پیده‌کات و چیش چاکه قه‌ده‌غهی لیده‌کات، دهی نه‌وش دروست نییه، پیویسته نه‌و زانینه‌ش ته‌واو لئی دلنیا بی نه‌وجا فهرمان به چاکه و به‌رگری له خراپه بکات، چونکه زالبوونی گومان له‌م مه‌سه‌له‌دا ناکاته زانین.^{۳۱۲}

دووه‌م: ده‌بیّت نه‌و خراپه‌یه "منکر" بوونی هه‌بیّت، وه‌ک بینینی که‌لوپه‌لی ئاره‌ق خواردنه‌وه یان ئاماده‌سازی بۆ دانانی شوینی تاتروخانه. لی‌ره‌دا با گومانیش هه‌بیّت ده‌کاته زانین و ده‌بیّت فهرمان به چاکه و به‌رگری له خراپه بکه‌یت.

سیه‌ه‌م: ده‌بیّت بزانی که پێگرتن له خراپه‌که سهر ناکیشی بۆ خراپه‌یه‌کی که‌ورده‌تر، گه‌ر زانی یان گومانی زۆر بوو که پێگرتن له خواردنه‌وهی ئاره‌ق ده‌بیته‌ هۆی کوشتنی کۆمه‌لێک موسلمان یان سوتاندنی شوینه‌که‌ی، نه‌و کاته نه‌م فهرمان به چاکه و به‌رگری له خراپه واجب نابیت، کاتی‌کیش واجب نه‌بیّت کاریکی باشیش نییه.

چواره‌م: ده‌بیّت بزانی که قسه‌که‌ی کاریگه‌ری ده‌بیّت له‌سهر به‌رامبه‌ر، نه‌م مه‌رجه‌ش نه‌وه دهر ده‌خات که موخته‌زیله‌ حه‌زیان به‌وه کردووه له‌پێگه‌ی زمانه‌وه پێگه‌ری له خراپه بکه‌ن، نه‌مه‌ش یارمه‌تیده‌ریان بووه، چونکه تواناییه‌کی باشیان هه‌بووه له مشتومر و پووبه‌پووبوونه‌وه‌دا، توانیویه‌ به‌رامبه‌ره‌کانیان به‌زینن.

^{۳۱۲} - هه‌مان سه‌رچاوه و لاپه‌ره‌ی پێشوو.

پینجهم: ده بیټ باش بزانی که فرمان به چاکه و پښگری له خراپه زیان به
خوی و سامانه کی ناگه یه نیټ.^{۳۱۳}

له راستیدا ئه مه رجانه ی موعته زیله - به تایبته مهرجی سیهم و پینجهم -
له گهل بنه ما فقهیه کاندایه کده گریته وه که ده لی: (لا ضررَ و لا ضرار) واته:
نابیت له پیناو لابرندی زیانیکدا زیانیکى له و گوره تر بیټه ناروه، جا نایا
زیانه که بۆ ئه و که سه بیټ که ده یه ویت زیانه که لابه ریټ یان زیانه که له سه ر
که سانی تر بگه ویتته وه، چونکه له وانه یه پښگه یه کی تر هه بیټ ئه و زیانه لا
بیات.^{۳۱۴} هه روه ها موعته زیله کان له م مه سه له یه دا بۆچوونیان له گهل هه ر یه ک له
"شیخی ئیسلام ئیبن ته میمه و قوتابیه کی ئیبن قه ییمی جه وزی" دا هاوړابووه،
ئه وه تا ئیبن ته میمه ده لیټ:

له سه رده می ته تاره کاندایان و چهند هاوه لیکم به لای کومه لیکیاندا تیپه پین
که خه ریکی خواردنه وه ی مه ی و ئاره ق بوون، ئه وانه ی که له گه لمدابوون
کاره کی ئه وانیان به خراپ دانا، منیش بۆچوونی هاوه له کانم به خراپ دانا،
بۆیه پیم وتن: وازیان لی بپنن، خودای گه وړه کاتى خواردنه وه ی مه ی و
ئاره قى حرام کردووه بۆ موسلمانیکه چونکه له زیکری خودا و نویژ لایده دا و
ده بیټه به ربه ست له نیوانیاندا، به لام ئه مانه ئه و مه ی و ئاره قه ده بیټه
به ربه ست و ئیتر نایان په رده ژى خه لک بکوژن و مال و مندالی موسلمانان به
تالان به رن و بیانکه نه کزیله ی خویان.^{۳۱۵}

^{۳۱۳} - هه مان سه رچاوه .

^{۳۱۴} - بپروانه - د. عبد المجید مطلوب - المدخل فی التعریف بالفقه الإسلامی - سه رچاوه ی پېښور
- ل. ۲۶۲.

^{۳۱۵} - ابن القيم الجوزیه - أعلام الموقعین - ج. ۲ - ل. ۵.

ده بېنين هاوپابوونځي ته واو هه يه له نټوان بڼچوونى ئېين ته يميه و بڼچوونى موخته زيله كاندا، ته نانه تى و مهرجهى كه له مهرجى سپهه مدا وهك مهرج داياننا بوو له گهل هم پړوايه ته دا يه كده گرځته وه.

ئېين قه ييم ده لټت: بڼ نه وهى خراپه يه كه هه لگريت پټويسته پړه چاوى چوار پله به ندى بكه يت: يه كه ميان: كاتيك خراپه يه كه لاده به يت له جټيدا چا كه يه كه دابنيت، دوو ميان: كاتيك ويستت خراپه يه كه لابه ريت ده بيت خراپه كه كه مكيته وه، نه گهر چى به ته واو هتى لانه چوويت، سپهه ميان: نه گهر خراپه يه كه لا برد و يه كيكي تر له برى نه وه مان خراپه ي دانايه وه، چواره ميان: خراپه يه كه لا برد و له برى نه وه خراپه يه خراپه تريكيان دانايه وه.

جا پله به ندى يه كه م و دوو ميان پړكه پټدراوه و دروسته، هه رچى پله به ندى سپهه ميشه هه لوټسته ي پټويسته، به لام چواره ميان حرامه و پړكه پټنه دراوه.^{۳۱۶}

ده بېنين كه موخته زيله كان له م بڼه مايه دا له گهل سه له فيه كاندا هاوپابوون. نه وه شمان بينى كه چون موخته زيله كان له پټناو ئاينى ئيسلامدا به رگرييان كرد و هه وللى بلاو كردنه وه شياندا و پړگريش بوون له به رده م هه ر كه سيكدا ويستبىتى ئاينى ئيسلام له كه دار بكات.^{۳۱۷}

بيگومان نه وه شمان بينى كه موخته زيله ئينكارى به نى ئومه ييه يان كردوه كه له جهنگى صفيندا دژ به على كوپى نه بو طالب جهنگاون، به لكو ته نانه ت ئينكارى خودى عه ليشيان كردوه له و جهنگه دا، هم بڼچوونه شيان به په نهانى نه ووتوه، به لكو به ئاشكرا و له نټو ده مسپيانى نټو خه لكه كه دا ووتوه، چونكه

^{۳۱۶} - هه مان سرچاوه ل. ۴.

^{۳۱۷} - بړوانه سرچاوه ي پټشو.

بېرويان وابووه كه خويان له سهر حق و پاستين، نه مهش حالي هر كه سيكه كه خوي به حق بزانيت و له لومي لومه كهرانش ناترسيت.

به م شيويه کوتاييمان به پينج بنه ماکه هينا كه موته زيله له سهر بونياد نرابوو، نه وه بوو دواتر نه م مه زه به بووه يه كيك له گرنگرين مه زه به كه لاميه كان و له پاش خوي كومه ليك كلتوري فيكري و فله سفي بؤ به جي هيشتين كه ناكريت نايده بگيريت.

• گرنگرين گروپه كاني موته زيله: (*)

له پاستيدا پياواني موته زيله له سهر نه و پينج بنه مايه ي كه پيشتر خستمانه پوو پيكيه وتبوون، به لام زوري نه خاياند موته زيله كان قولبوونه وه به نيو نه م بنه مايانه دا و زياتر ليويه دوان، نه و يش به پشت به ستن به فله سفي يونانيه كان، نيتر نه و كاته تيروانين و بيروپا زور بوو.^{۳۱۸} به لام زوري بيروپا و تيروانينه كان نه بوويه مايه ي نه وه ي كه يه كيك له م بنه مايانه وه لانتين، نه كه رجي له پوي به رگريكردن له بنه ماکان وه يه كه نه بوون و پاي جياوازيان هه بوو، نه و جياوازييه ش كه هه بوو له نيوانياندا له دهر نه نجامه كهيدا نه بوو، به لكو جياوازييه كه يان له پيشه كيه كهيدا بوو. به هوي نه م جياوازييه پواله تيه ي نيوانيانه وه. موته زيله كان دابه شبوون به سهر چهند گروپيكا، ليره دا نيمه ش

---

* بؤ ناشنابووني زياتر سه بارهت به گروپه كاني موته زيله. پروانه. الملل و النحل للشهرستاني. ج ۱ له ل ۶۷ تا ل ۹۸۰، يان زهدی جار الله. المعتزلة. له ل ۱۱۳ تا ۱۵۷. له پاستيدا نيمه ش بؤ قسه كردن له سهر گروپه كاني موته زيله پشتمان به م سهرچاوانه به ستووه.

^{۳۱۸} - زهدی جار الله. ل ۱۱۳.

باسی گرنگترین گروپه کان ده کهین و به کورتی لیئانه وه نه دوین و زۆر ناچینه
نیو ورده کاری گروپه کانه وه، گرنگترینیان بریتی بوون له م گروپه کانه:

۱- واصلیه کان:

هاوه لانی نه بو حوذه یفه "واصلی کوپی عه طاء" ه ناسراو به (غزال الألف) له
سالی (۸۰ - ۱۲۱ك) ژیاوه، قوتابی حه سه نی به صپی بووه، له سه رده می
عه بدولمه لیکی کوپی مه پوان و هیشامی کوپی عه بدولمه لیکدا ژیاوه.^{۳۱۹}

۲- عه مرییه کان:

هاوه لانی عه مری کوپی بابیه له سالی (۸۰ - ۱۴۴ك) ژیاوه،^{۳۲۰} یه کێک بووه له
هاوه لانی واصل و هاوایبوو له هه موو قسه کانیدا، له پاش نهو بووه پێشه وای
موخته زیله کان.

۳- هوذه یلیه کان:

هاوه لانی نه بو هوذه یلی عه للافه له سالی (۱۳۵ - ۲۲۶ك) ژیاوه،^{۳۲۱} نه م
مه زه به بیان له عوسمانی کوپی خالید (الطویل) ه وه وه رگرتووه، نه ویش له
واصلی کوپی عه طانه وه وه رگرتووه. نه بو هوذه یل شاره زایی باشی هه بووه له
فهلسه فهی یۆنانیدا و هه ندی شتی لیئانه وه وه رگرتووه، له زۆریه ی قسه کانیدا
دیاربوووه که کاریگه ری زۆری فهلسه فهی یۆنانی له سه ر بووه. یه کێک له
گرنگترین وته کانی نه وه یه که ده لی: هه لئس و که وت و جو له ی به هه شتییه کان

---

^{۳۱۹} - بهوانه په راویزی ژماره (۸) ی نه م کتێبه.

^{۳۲۰} - بهوانه په راویزی ژماره (۱۸) ی نه م کتێبه.

^{۳۲۱} - بهوانه په راویزی ژماره (۸۸) ی نه م کتێبه.

کوتایی پی دیت و جولہ یان نامینی و ئه چنه حاله تی متبونیکی هه میشه ییه وه،
 هه موو چیژوو خۆشیه کان کۆده بیته وه له کاتی متبونه که دا بۆ ئه هلی
 به ههشت، هه موو ئیش و ئازاره کانیش له و متبونه دا کۆده بیته وه بۆ
 دۆزه خیه کان. هه روه ها بۆچوونیشی سه بارهت به و به شی که به شی لێنا بیته وه
 یان "جه وه ر" که ئه و تاکه یه که به شی لێنا بیته وه.

٤- نه ظامیه کان:

هاوه لانی ئیبراهیمی کوپی سه یادی کوپی هانی "النظام" ه که له سالی ٢٢١
 کۆچیدا مردوه، زۆریک له کتێبه کانی فه لسه فه ی خویندوه ته وه و له گه ل
 قسه کانی مو عته زیله دا تیکه لی کردوه، قوتایی ئه بو هه زده یلی عه للاف بووه.
 له راس تیدا "نه ظام" پێچه وانه ی رای "عه للافی" مامۆستای بووه، چونکه ئه و "
 نه فی ئه و به شی کردوه که به شی تری لێنا بیته وه" ئه وه بوو له م باره وه
 کتێبیکی دانا و تیایدا ئه وه ی وتوه که ده کریت به ش دابه ش بکریت بۆ چه ند
 به شیکی تر.. هه تا هه تابه، هه یج به شیکی نییه ئیلا به شیکی تری لی ده بیته وه،
 هه موو نیویکیش نیویکی دیکه ی لی ده بیته وه، وه هه یج به شیکیش نییه
 به شیکی تری لێ ده بیته وه. هه روه ها یه کیکی تر له قسه کانی ده لی: خودا هه موو
 بونه وه رانی به یه کجار دروست کردوه ئه وه ی که ئیستا هه یه له کانزا و پوهه ک و
 ئاژه ل و مۆفه کان، ئاده م له پێش مندا له کانی وه دروست نه کراوه، به لکو
 هه موو بوونه وه ر پێکه وه دروست کراوه، به لام ئه وه ند هه یه هه ندیکانی له نیتو
 هه ندیکاندا شار دوه ته وه، پێشخستن و دوا خستن. به پیتی شوینه کان
 ده رده که ون، به لام له پوهه شاره وه که یه وه هه موو پێکه وه دروست بوون به بی
 ئه وه ی ببیت یان بیته بوونه وه.

۵- بېشړیبه کان:

هاوه لانی بېشړی کوپی موعته موره که له سالی ۲۱۰ کوجیدا مردووه، شههرستانی له باره یوه دهلی: په کیڅک بووه له باشتړین زانایانی موعته زیله، نه و بوو له باره ی "تولد" هوه قسه یکرد و هینایه ناراو و زیاده پویشی تیدا کردووه. په کیڅک له وته کانی نه وه یه: هر که سیڅ ته ویه ی کرد له سر گونا هیکی گوره و دوپاره گه پایه وه سر گونا هه گوره که ی پېشووی، نه و خودا سزای گونا هه که ی پېشووتریشی ددها، چونکه به و مخرج ته ویه ی لیوه رده گیریت و سزا ندریت که جاریکی تر نه گه ریته وه سر نه و گونا هه ی که پېشتر کردوویه تی.

۶- ثومامیه کان:

شوینکه وته ی ثومامه ی کوپی نه شره سی نومه یریه، که له سالی ۲۱۳ کوجی مردووه. په کیڅک له وته کانی نه وه یه: بیباوه پ و موشریکه کان له پوژی قیامه ندا ده بنه وه به گل. نه و کرده وانه ی که له سر ده ستیان نه نجامدراوه که س خاوه نی نییه چونکه خاوه نه که ی بووه به گل، نه وه ی که نه نجام ددریت کرده وه یه وه ته وای نه و شتانه ی که هاتوونه ته بوونه وه.

۷- موعه ممریبه کان:

هاوه لانی موعه ممری کوپی عوبادی سه لمیه. که له سالی ۲۲۰ کوجی مردووه، شههرستانی پتی وایه که په کیڅک له و زانایانه ی زږد به وردی له باره ی نه ی سیفه ته کان و قه دهره وه دواوه. له په کیڅک له وته کانیدا دهلی: خودای

گه وړه هيچ شتيكي دروست نه كړووه جگه له تهنه كان، نهو شتانه ي كه ده بېنرېت له داهينراوه كانې تهنه كانن، يان نه و هتا سروشتي خوی وایه وهك. ناگر كه خوی له خویدا سوتینه ره، يان نه و هتا سه رېشكه وهك زينده و هره كان كه له ناو خویدا جوړه ده كات.

۸- هېشاميه كان:

هاوه لانی هېشامی كړې عه مری قوطیه كه له سالی ۲۲۶ كړچي مردووه. يه كيك له وته كانی ده لی: به هشت و دوزه ئیستا دروست نه بوون، چونكه چ سودیكي هیه گه ر دروستكراېن له كاتیكدا هه ردووكیشیان كه سی تیدا نه بیټ، كي قازانچ يان زیانی پیده گات گه ر ئیستا دروستكراېن. هه روه ها دهر باره ی مردن ده لیټ: نیمان مردن ده هیټیټ به سر كه سه كه دا كه چوڼ بمریت، هه كه سیك نیماندار بیټ و چاكه كار بیټ، به لام له ویستی خودای گه وړه دا كه سیكي بیباوه پبیټ با له دونیا شدا باوه پدار بیټ هه ر به بیباوه پی دهمریت، هه كه سیكیش كه بیباوه پ و سرگه ردان بیټ، به لام له عیلمی خودادا به باوه پداري دهمریت و ده گه پیته وه بۆ لای خودا، ئیستا كه هیشتا نه مردووه باوه پداره. خودا رقی ده بیټه وه له وهی كه سیك به بیباوه پی دهمریت، هاوكات پیښی خوښه كه سیك له دنیا دا به باوه پداري دهمریت، چونكه عیلم و زانستی خودا گړپانكاری به سر دا نایه ت.

۹- مه رداریه كان:

هاوه لانی عیسای كړې صبیحه كه نازنازی "نه بو موسا" یه و به "مه ردار" ناسراوه، له سالی ۲۲۶ كړچي مردووه، پیی ده و ترا "راهبی موعته زیله".

مهردار له پړووی عه قیده و بیروباوه پړوه زور ده مارگیری تېدا بووه بۆ موخته زیله،
ته نانت گهر که سیک باوه پړی به عه قیده ی موخته زیله نه بوايه کافری ده کرد.
له یه کیک له وته کانیدا ده لئ: دروسته له یه ککاتدا یه ک کردار دوو که س
نه نجام بدات.

۱۰- جاحظیه کان:

هاوه لانی عه مری کړی به حر نه بو نه بو عوسمان "الجاحظ" ه که له سالی
۲۵۵ کړی مردووه، شه هرستانی له باره یوه وتویه تی: یه کیک بووه له گه وړه
پیاوانی موخته زیله، نوسه و دانهری کتیبه کانیاں بووه، زوربه ی کتیبه
فلسه فیه کانی خویندووه ته وه و تیکه لئ نویسنه کانی کردووه به دهسته واژه ی
زور جوان و ناسک، له سه رده می "موخته صه م و متوکل" دا ژباوه.
جاحظ صه د و حه فتا و نه و نده کتیبی هه بووه، به ناوبانگترینیاں:
"الحيوان، البخل، البيان والتبيين، رسائل الجاحظ".

هه ندیک له وته کانی: خه لکی دوزخ به هه میشه یی له ناگردا نامیننه وه و سزا
نادرین، به لکو خوشیاں وه ک ناگریان لئ دیت و سروشتیاں وه ک سروشتی
ناگره که ی لیدیت و هه ست به نازار ناکه ن، ناگر هاوشیوه ی خوی پاده کیشیت
بۆ خوی، به بئ نه وه ی هیه یه کیکیان بجیته ناو نه وی تریانه وه و بتوخته وه.
هه روه ها ده لئ: ته وای دروستکراوه کان ناقل و ژیرن زانان به وه ی که خودای
گه وړه وه دیه تیره یانه و ده شرانن که پتووستیاں به پتغه مبه ره (درودی خودای
لیتیت) و پتووستیاں به وه هه یه که شاره زایی زیاتر په یدا بکه ن.

۱۱- خیاطیه کان:

هاوه لائی نه بولحوسه ین کړپي عمر "الخیاط" ه که له سالی ۳۰۰ کړچی
 مردووه، دانه ری کتیبی " الإنتصار و الرد علی ابن الراوندي الملحد" ه.
 "خه یاط" وتویه تی: نه بوو شته، نه و شته ی نییه هیه بویه باسی لیوه ده کړی،
 نه و ه تا ده لی: شت نه و ه یه نه یزانییت و ه و آلت له سه ری هه بیټ، "جه و ه ر" یش
 که نابینریت له نه بووندا هر "جه و ه ره" و بوونی هیه، شته بووه کان و
 دیاره کانیش له نه بوونیشدا هر بوونی هیه، نه بوو له کاتی نه بوونیدا شتیکه،
 جیاوازی له نیتوان بوون و نه بووندا له سیفته تی بوونی شته که دایه، کاتیک شتیک
 هاته بوون نه و ه هه بووه، کاتیکیش نه ماو فو تا نه و ه نه بووه.
 به م شیوه یه کړتا ییمان هیتا به خستنه پووی گرنګترین گروپ و که سه
 ناوداره کانی موخته زیله.

به‌شی چوارهم

موعته‌زیه و کایه‌ی سیاسی

پيشه‌كى

ئەو كەسە خەيال دەكات ھەوللى ئەو دەت دىن لە سىياسەت جىياكتەو، ھەر سىياسىيەك جا ئايا پايژكارە يان بىر يار بە دەستە - بىوايان واىە كە دىن و سىياسەت دوو شتى جىياوزە - ھەمىشە بە خەيالى خۆيان وامان پىشان دەدەن كە ھەرچى كىشەيەكى سىياسى ھەيە كە دەيانەوئەت چارەسەرى بكن يان بىپارىكى لەبارەو بەدەن، كىشەيەكى سەربەخۆيە و لە دوور يان نزيك پەيوەندى بە ئاينەو نىيە، بەلام بە تەواوى متمانەو ئەم داپنەنى دىنە لەسىياسەت، داپنەنىكى زىادەپەوى و ساختەكارىيە، چونكە دىن پەگو پىشەى زۆر لە مېژە، قولە، فرەيە، بۆيە زۆر ناپەختە يان - ھەر ئەستەمە - كەسەكە بتوانئەت پىشەكىشى بكت، ھەر بۆيە ئەوپەگە زۆرانە وا دەكات پەل بكتىشەت و بىپار بەت لە ھەموو بىپارە سىياسىيەكاندا، ديارترين نمونەش لەم سەردەمەى خۆماندا كە پىيدا گوزەر دەكەين سىياسەتى ئەمريكى پۆژئاوايى مەسىحە كە " لەبەرامبەر پۆژەلاتى ناوەرەستى مۇسلمان "دا پەيپەوى دەكات بەشئوہەيەكى تايبەتى و بەشئوہەيەكى گشتىش بەرامبەر بە "ئايىنى ئىسلام"، جا گەر ئامانجى ئاشكرا لە سىياسەت ياندا لەبەرامبەر ئەم ناوچانەدا بىرتى بوو لەوہى كە نابەت چەكى كۆكوش لەم ناوچانەدا ھەبەت و ناوچەيەكى ئارام بىت، بەلام ئامانجى

"ئائىنى" كە شاراۋەيە خۇي لەۋەدا دەبىنئەۋە كە نابىت ھىچ جۆرە كۆبۈنەۋەيەكى ئىسلامى بەھىز لەم ناۋچانەدا دروست بىتت.

جا ئەم پىكەرەۋەبۈنەي دىن و سىياسەتە ۋاى لە موعتەزىلە كرد، كە نەتوانى خۇي لى قوتار بىكات، سەرەپاى ئەۋەي كە سەرەلدانى موعتەزىلە بۇ خۇي سەرەلدانىكى دىنى پۈت بوو، ئەۋە نەبۈۋە كە لە دايكېۋى ئارېشەيەكى سىياسى ديارىكراۋ بىتت، بە پىچەۋانەي شىعە و خەۋارىجەكانەۋە، بۆيە ئەۋەي كە پۈۈن و ئاشكرايە پاۋبۆچۈنە دىنەكانى ئەمان كاردانەۋەي لەسەر زۆر كەيسى گەرە گەرەي سىياسى ھەبۈۋە، كە ھەندىكىان ھەر لەگەلدا نەژيان، بەلام لىئەۋە نەزىك بوون، ئەۋەتا دەبىنن لەبارەي كەسىك كە گوناھى گەرەي ئەنجام داۋە بېپارى ئەۋەي بۇ دەدەن نە ئىماندارى تەۋاۋە نە بېپاۋەپى تەۋاۋ، بەلكو لە شوئىنكدايە لەنئوان دوو شوئىندا، ئەمەش بۇ خۇي كاردانەۋەي ھەبۈۋە لەسەر ھوكمدان لە بارەي ھەر يەك لەۋانەي بەشداربوون لە فېتنەكەدا، بۆيە لەۋ مەسەلەدا پاۋبۆچۈنى خۇيان ھەبۈۋە سەبارەت بە خەلىفە عوسمان (پەزەي خوداى لى بىتت) و بىكۆژەكانى، ھەرۋەھا لەبارەي ھەر يەك لەبەشداربوانى ھەردوۋ جەنگى (جەمەل و صېفېن) كە پىيان ۋابۈۋە ئەۋانە نەباۋەپدارى تەۋاۋن ۋە نە بېپاۋەرى تەۋاۋ، بەلكو لە شوئىنكدان لەنئوان دوو شوئىندا، موعتەزىلە تەنھا بەمەش نەۋەستا، تەننەت ھەندىكىان بەپۈۋنى بۆچۈۋنى خۇي دەرېپرۈۋە سەبارەت بە ھەندى ھاۋەل (خودايان لى پازى بىتت)، ھەندىكىشيان بۆچۈۋنى خۇي سەبارەت بە "ئىمامەت" خستۈۋەتە پۈۋ ئەمە لەلايەك، لەلايەكى ترەۋە بىنيمان كە موعتەزىلە لەپىگەي دەسەلاتى سىياسىيەۋە كاتىك كە پەيۋەندىان لەگەل دەسەلاتدا گرېدا لە سەردەمى "خەلىفە مەئمون و موعتەسسەم و ۋائىق"دا و بەھىزبوون، ھەۋلى بلاكوردنەۋەي پىنمايەكانى

موعته زيله شيان دا، نه مهش كه له كتيبه ميژوييه كاندا به ناشكرا دياره به ناوي
ميخه تي خه لقي قورشان.

به لام، له گه ل نه وهی كه تيكه لبون به كايه ی سياسي، به لام نامانجيان نه وه
نه بوو كه ده ست به سهر كاروباري ده ولتدا بگن، به لكو نامانجي به رزيان
بريتي بوو له بلاو كړدنه وه ی پښماليه كاني موعته زيله له وهی كه ده يانوت و
پتيان و ابوو كه نه وه پاسته، بويه ته نها به رگرييان له وه ده كړد، ئيستاش به
دریژی باس له هه موو نه و پړوداوانه ده كين.

• بؤچوونی موعته زيله به رامبه ر به وانه ی له ناشوب و فيتنه كه دا تيوه گلابون:

ده بينين كاتي كه موعته زيله نه م بيرو بؤچوونه ی وت "شوينيك له نيوان دوو
شويندا" نه گه ر چي چاره سه ري گرفتكي ثابتي پيكرد، به لام نه مه ده رنه نجامي
كاريگه ريه كي سياسي بوو، وهك خه واريچ و مورجيه كان، نه وه بوو
خه واريجه كان هه موو نه و كه سانه يان كافر و بيباوه پ كړد كه خاوه ني گوناھي
گه وره بوون، بويه پتيان و ابوو هه ر به ك له خليفه عوسمان و علي و موعاويه،
ته نانه ت ته واي خليفه كاني به ني نومه ييه كافر و بيباوه پ، به لام
مورجيه كان و تيان نه و كه سه ی خاوه ني گوناھي گه وره يه بړواداره، بويه و تيان
هه موو نه وانه ی له فيتنه و ناشوبه كه دا تيوه گلابون بړوادارن، ته نانه ت
خليفه كاني به ني نومه ييه ش نه گه ر چي گوناھي گه وره شيان نه نجام دابيت،
بويه پتيان و ابوو تاوان هيچ زيانتيك به باوه پ ناگه يه نيت، نه وه بوو جهنگ
له نيوان علي و خه واريچدا هه لگيرسا و پاش نه ویش له نيوان خه واريچ و
نومه وييه كاندا هه لگيرسا و كوتايي پي نه نه هات، چونكه پوانيني خه واريجه كان

بۆ ئەوان وابووو که هەموو ئەوانە کافرن و خیلافەتە کەشیان بە تالە. بەلام مۆرجینە بە پێچەوانەو لەگەڵ دەسەلاتدا دەست و پەنجەیان نەرمکرد و تەنانەت پشتگیری دەسەلاتی سیاسیشیان کرد، پێیان وابوو ئەوان کەسانی بپروادارن و خیلافەتە کەشیان دروستە.^{۳۲۲} هەرچی موعتەزێلەشە ئەوا پێی وابوو ئەو کەسەى خواوەنى گوناھى گەورەى نە بپروادارى تەواو، وە نە بپتیاو پێ تەواویشە، بەلگە فاسیقە، ئەحمەد ئەمین دەلی: ئەم بۆچوونەى موعتەزێلە کە پێی وایە نە بپروادارە و نە کافر دەرئەنجامى مەترسیدار دەدات بە دەستەو، هەروەک هەر دوو بۆچوونەکەى پێشوو - مەبەستى بۆچوونى خەوارىچ و مۆرجینەکانە - لە پاستیدا موعتەزێلە ناچاربوو ئەم بۆچوونە جێبەجێ بکات بەسەر هەموو ئەوانەى کە تێو گلابوون لە ئاشووب و فیتنە کەدا، لەو کاتەى کە جیاوازی کەوتە نێوان مۆسلمانەکانەو، کام یەکیک لەو تاقمە هەلەبوون خەلیفە عوسمان یان بکوژەکانی؟ ئایا لە جەنگى "جەمەل" دا عەلى لەسەر حەق بوو یان خاتوو عائیشە؟ چۆن بپار لەسەر ئەو کەسانە بدەین کە جەنگى "صفین" یان بەپتووە دەبرد؟ کامیان گوناھى گەورەى کردوو؟ کامیان وەک فاسیق هەژمار دەکرێت؟^{۳۲۳}

پرسیار گەلیکی زۆر بە هۆش و بیرى موعتەزێلەدا دەهات و دەچوو، زۆر بەپاشکاوانە و بەوپەى بویرییهو وەلامى هەموو ئەو پرسیارانەیان دایەو، واصل پێی وابوو هاوەلانى هەردوو جەنگى "جەمەل" و "صفین"، یەکیکیان

^{۳۲۲} - بڕوانە - الشہرستانی - الملل و النحل - ل. ۱۳۰، ۱۳۱، یان: أحمد امین - فجر الإسلام - ل. ۴۶۱-۴۶۲-۴۶۳.

^{۳۲۳} - فجر الإسلام - ل. ۴۶۵. بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە دانەر - الشيعة النشأة السياسية والعقيدة الدينية.

ههله بووه و فاسيقه - له دين دەرچووه - بهلام به ديارىکراوى هيچ يهکتيکيانى ديارينهکرد، ههروهه له بارهى خليفه عوسمان و نهوانهى که کوشتيان و زهليليان کرد هه مان بۆچوونى هه بوو، پتي وابووه يهکتيکيان فاسيقه هيچ گومانتيکى تيدا نيه، وهك چۆن يهکتيک لهو دوو کهسهى که سويند دهخۆن بۆ پاكانهى خۆيان نهفرينيان ليکراوه و فاسيقه و هيچ گومانتيکى تيدا نيه، بهلام هيچ يهکتيک لهوانى ديارى نهکرد، ئينجا ديت فاسيق بوون ده داده پال شه کهسهى سويندهکهى خواردووه بۆ پاكانهى خۆى و پتي وايه کهمترين پلهى ههردوو لا شهويه شاههتيان ليوه رناگيريت، ههروهك چۆن شاههتي هيچ يهکتيک لهو دوو سويند خۆره وه رناگيريت.^{٢٢٤}

بهلام عهمرى کوپى عوبيد زۆر له واصل زياتر پۆچووه له م مهسهلهدا، بۆيه ههردوو دهستهکه به فاسيق و له دين دەرچووناو ده بات، ههروهه پيشى وايه هيچ يهکتيک لهوانه شاههتيان ليوه رناگيريت..^{٢٢٥}

جا به پتي بۆچوونهکهى واصل، موعاويه و بهنى ئومهيه بۆيه ههيه فاسيق بن و بۆيشى ههيه فاسيق نهبن، بۆيه تا رادهيهك بۆچوونهکهى جۆريک له بيلايهنى پتوه ديار بووه، چونکه دهسهلاتى شه و کاتهى پي لهکه دار ده بوو، بهلام سهبارهت به بۆچوونهکهى عهمرى کوپى عوبيد، شه و موعاويه و بهنى ئومهيه به فاسيق ناوزه دکردووه، هاوکات عالى و هاوهله کانيشى به هه مان شيوه به فاسيق ناوزه دکردووه، بۆيه بۆچوونهکهى زۆر تووند بووه له سهريان، باشه شه ئيمه ئيستا له کوپى شه م بويريهداين؟!

^{٢٢٤} - الملل و النحل - ج ١ - ل ٦٩.

^{٢٢٥} - هه مان سه رچاوهى پيشوو - ل ٧٠.

قازی عەبدولجەبار لەبارەى موعاویەو دەلى: (.. ئەبو عەلى "پەحمەتى
خوداى لىبىت" وتویتی بەکەمین کەس کە لە بارەى جەبرەو بە ئاشکرا
قسەى کردبى موعاویە بوو - واتە پىی وابوو مۆڤ هېچى بەدەست نىیە و
هەموو کردەوێکانى خودا پىی دەکات - بۆیە وتى ئەوێ کە هاتووێتە پىش
خودا هێناویتی، بۆ ئەوێ پاكانە بۆ دەسلەتەکەى خۆى بکات و وای پىشان
بدات کە خۆى راست دەکات و پىکاویەتى. بۆیە وتى خودا منى کردوو بە
ئىمام و پىشەواو کاروبارەکەى پا دەست کردووم. ئىتر ئەم قسەى بەلۆهێ کرد
و تەواوى پادشاکانى بەنى ئومەییە ئەم قسەیان دەوتەو).^{۳۲۶}

ئەمەش پەخنەىکى زۆر تووند ترە کە دەیداتە پال موعاویە و بەنى
ئومەییە، بۆیە ئەوان بانگەشەى ئەوێیان دەکرد کە ناچارن هەموو ئەو کارانە
بکەن، چونکە هېچى بەدەست خۆیان نىیە و هەموو ئەوێ کە دەیکەن لە
کردەوێ و تاوانى گەرە خودا پىیانى دەکات، ئەمەش بۆ پاكانەکردنى خۆیان
بوو لەهەر خراپەىک کە ئەنجامیان دەدا، بەلام قسەىکى وەکو ئەمە هېچ کات
هۆکارەکەى شاراوێ نىیە لای کەسە ژیرەکانى موعتەزىلە.

بەم شێوەى پىاردان لەسەر ئەو کەسانەى کە گوناھى گەرە ئەنجام
دەدەن، یەکیک بوو لەو پىگایانەى کە وایکرد موعتەزىلە بچیتە ناو شتە
شاراوێکانى سیاسەتەو، دواى ئەوێش بۆچوونیان لەمەسلەى ئىمامەتدا
خستەپوو.

^{۳۲۶} - القاضي عبد الجبار - المغني - ج ۸ - ل ۴.

• بۆچۈنى موعتەزىلە سەبارەت بە ئىمامەت:

لېرەدا ئىمامەت مەبەست پىي سەرۆكايە تىكرىدى دەولەتى ئىسلامىيە، سەبارەت بە سروشتى ئىمامەت ماوهردى دەلى: (ئىمامەت بۆ ئوۋە دانراۋە تا ئو كەسە لە جىگەي پېغەمبەر دابنىشى، ئوۋىش لە پېئناۋ دوو شتدا: پارىزگارىكرىدن لە دىنى خودا و بەرئوۋە بىردى كاروبارەكانى دونيا).^{۲۲۷} لە پاستىدا موسلمانان سەبارەت بە ئىمامەت پاى جىاۋازيان ھەيە، جىاۋازى سەرەكەش لە ۋەدا خۆي دەبىنئەتە ۋە كە چۆن ئىمامەت دادەمەزىت، ئايا ئو ۋە مەرجانە كامانەن كە دەبىت لە ئىمامەتدا بىتە دى، بە شىۋەيەكى تايبەتەش مەرچى نەسەب و پەچەلەكە، ئايا دەبىت ئو ئىمامەتە لە چ پەچەلەكە بىت. شەھرىستانى پوختەي جىاۋازى گروپە ئىسلامىيەكان لە بارەي ئىمامەتە ۋە دەخاتە پوۋ دەلى: (جىاۋازى نىۋان موسلمانان لە بارەي ئىمامەتە ۋە لە دوو پوۋە ۋەيە:

يەكەمىيان: ئىمامەت لە پىگەي ھەلئىزاردن و پىكەوتنە ۋە تەسپىت دەبىت. دوۋەمىيان: لە پىگەي دەقەك يان لە پىگەي دانانە ۋە تەسپىت دەبىت. ئوۋەي كە دەلى ئىمامەت بە پىكەوتن و ھەلئىزاردن تەسپىت دەبىت، دەلى ھەر كەس ئوممەت لە سەرى پىكەوت ئوۋە دەبىتە ئىمام، يان لە لايەن كۆمەلئىكى ديار و دەم سېى دان پىئدانراۋى نىۋ ئوممەتە ۋە ديارىكرا ئوۋە دەبىتە ئىمام، يان بە شىۋەيەكى پەھا دادەنرى، واتە بەبى ھېچ جۆرە نەسەب و پەچەلەكەي ديارىكراۋ. يان بە ۋە مەرچەي دەبىت كەسەكە قورەيشى بىت،

^{۲۲۷} - مختصر الأحكام السلطانية - للماوردي - مع ترجمة فرنسية لفقراته - د. محمد شتا - ل ۶ -

دار النهضة العربية - ۱۴۱۴ك - ۱۹۹۳م.

ئەمە بە پىي بۆچوونى ھەندىك، بە پىي بۆچوونى ھەندىكى تىرىش دەبىت
كەسەكە لەنەوہى ھاشم بىت.

ئەوانەشى كە دەلئىن ئىمامەت دەبىت بە دەقەك دىارى بىكرىت، لەپاش عەلى
(خوداى لى پازى بىت) پاى جىاوازيان تىدا دوستبوو، وە بەئەندازەى
جىاوازيەكانىشيان گروپ و تاقمىيان لى پەيدا بوو).^{۳۲۸}

پىش ئەوہى بۆچوونى موعتەزىلە لەبارەى ئىمامەتەوہ بخەينەر، دەبىت
ئامازە بەوہ بگەين كە ئىمامەت لەپووى ئەقل و شەرەوہ واجبە، ئىبن
تەيمىيەش ئەم "واجب" بونەى كورتكردووەتەوہ و دەلى: (پىيوسە ئەوہ
بزانرىت كە بەپۆەبردنى كاروبارى خەلكى يەككە لەگەرەترىن ئەركەكانى
دىن، بەلكو دىنىش دانامەزرىت گەر ئىمامەت نەبىت، بۆيە ئادەمىزاد
بەرژەوہندىان لەوہدايە پىكەوہ كۆبىنەوہ، بۆ ئەم كۆبوونەوہيەش دەبىت
كەسەك سەرۇكاريان بىكات و كارەكانىيان بۆ بىات بەپۆە، تەنات پىغەمبەر
(درودى خوداى لىبىت) دەفەرموئىت: (گەر سىكەستان پىكەوہ چوون بۆ
گەشتىك با كەسىكتان بىتە ئەمىر بۆ ئەوہى كاروبارەكانتان پاپەرىنئىت)،
پىغەمبەر (درودى خوداى لىبىت) بۆ كارىكى كەم يان بۆ گەشتىكى كورت بە
واجبى داناوہ يەكەك لەو چەند كەسە كەمە كە كۆبوونەتەوہ يەككىيان بىبىتە
ئەمىريان، ئەمەش ئاگاداركردنەوہيەكە بۆ تەواوى كۆبوونەوہكان تا كەسەك
كاروبارەكانىيان بۆ بىات بەپۆە، چونكە خودا بە واجبى داناوہ فەرمان بە چاكە
و بەرگرى لە خراپە بىكرىت، ئەمەش نايەتە دى گەر ھىز و دەوڵەتەكت نەبى،
ھەرەوہا بۆ تەواوى ئەركەكانى تىرى وەك جىھاد و دادپەرەرى و پاراستنى

---

^{۳۲۸} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۴۵.

سنووره کانی خودا، ده بیټ هیژ یان نه میریک هه بیټ تا کاروباره کانیان
 راپه پینیت).^{۳۲۹}

قازی عه بدولجه بار هاو راپه له گهل بۆچوونه که ی ئیبن ته میمه دا و ده لی:
 (له راستیدا ئیمامهت په یوه سته به مه سه له ی فرمان به چاکه و به رگریکردن
 له خراپه، له و پوه ی که په یوه سته پییه وه نه وه یه زۆریه ی فرمان به چاکه و
 به رگریکردن له خراپه به ئیمامهت نه بی نایه ته دی. شتیکی بۆ زیاد ده کات و
 ده لی: ئیمام پتوستی پتیه تی، چونکه زۆریه ی نه حکامه شرعیه کان به و
 ده کریت، وه ک جیبه جیکردنی حه ده کان و پاراستنی شار و به هیژکردنی
 سنووره کان و ناماده کردنی سوپا و .. له گهل هه موو نه و شتانه ی که په یوه ستن
 به م مه سه له یوه).^{۳۳۰}

سه بارهت به دانانی ئیمامهت، هه ندی له موخته زیله کان پتیا ن وایه ئیمامهت
 دانامه زیت گه ر به ده قیک یان له پیگه ی دامه زاننده وه نه بی، نه م بۆچوونه ش
 بۆچوونی "نه نظامه"، به لام زۆریه ی موخته زیله کان و نه هلی سوننه وای بۆ
 ده چن که ئیمامهت ده بیټ له پیگه ی هه لئزاردنه وه دیاری بکریت، پتیا ن وایه
 نه و که سه ی که ده بیته ئیمام ده بیټ قوپه یشی بیټ، بۆیه کاتیک نه بو به کر
 له نیو موهاجیر و نه نصاره که ندا وتی: ئیمام ده بیټ له قوپه یشیه کان بیټ،
 که س نکۆلی نه کرد له سه ری.^{۳۳۱}

^{۳۲۹} - ابن تیمیة - السياسة الشرعية في إصلاح الراعي والرعية - ل ۱۱۴ - دار المنهاج - ۱۴۲۳ هـ -

۲۰۰۲ م.

^{۳۳۰} - شرح الأصول الخمسة - ل ۷۴۹ - ۷۵۰.

^{۳۳۱} - بروهه - الشهرستاني - الملل والنحل - ج ۱ - ل ۷۴، ۷۹، یان بروهه - القاضي عبد الجبار

- شرح الأصول الخمسة - ل ۷۵۳، ۷۵۴.

به لام سه بارهت بهو مه رجانهی که پتویسته له ئیمامهتدا هه بیته، هیچ جیاوازییه کیان له گهڵ نه ملی سوننهتدا نییه.

• میهنهتی خهلقی قورئان:

باسی ئهوه مان کرد که موعتهزیه بۆ پارێزگاریکردن له یه کێک له بنه ماکانیان که "تهوئید"ه وتیان قورئان مهخلوقه و دروستکراوه، بۆیه وتهی "خهلقی قورئان" به بهناوبانگترین و دیارترین وته داده نریت که موعتهزیهکان وتبێتیان، ئهم وتهیهش له زۆریه ی کتێبه میثووییهکاندا بلأوبوووه، ته نانهت هه ندیک ناو لێنانی زانستی که لام ده گێڕنه وه بۆ ئهم ناوه، چونکه زۆریه ی مه سه له کان تیایدا باس له کهلامی خودا دهکات، ناوبانگی ئهم ناوهش له کاتیکدا بوو که موعتهزیهکان له پێگهی دهسهلاتی سیاسیه وه ههولێ بلأوکردنه وهی ئهم وتهیان ده دا، ئه وه بوو له پێگهی ئه شکه نجه وه بگره کوشتنیش وه خه لکیان له سه ر ئهم وتهیه ده جولاند بۆ ئه وهی بلێن قورئان مهخلوقه، ئیتر ئه وه خه لکه سه بارهت بهو پوو داوانه ی که پڕویان ده دا، ناویان لێنان میهنهت - تاقیکردنه وه - میهنهتی خهلقی قورئانیش به چه ند قو ناغیکدا تیپه پێ، که به سه رده می خه لیفه مه ئمون دهستی پێکرد و به سه رده می

---

* ناوی عه بدوللایه ناسراو به ئه بولعه بباسی کوپی په شید، له ساڵی ۱۷۰ کۆچی له دایکبووه - له ساڵی ۱۹۸ کۆچی بووه به خه لیفه و له ساڵی ۲۱۸ کۆچی مردوه، بڕوانه - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ل ۳۶۴، ابن حیان: - السیره النبویه و أخبار الخلفاء - ل ۲۳۹.

خەلیفە "متوھکیل" یش دوایی ھات و پووکایەو، لەمەودوا بە پیتی پیزبەندی
سەردەمی خەلیفەکان باس لەم قۆناغانە دەکەین.

أ. میحنەت لەسەردەمی مەئموندا: (*)

مەئمون لە فێھو زمانی عەرەبیدا کەسیکی زۆر شارەزا و لێھاتوو بوو،
کاتیکی کە تەمەنی گەورە بوو گرنگیدا بە کتیبەکانی فەلسەفە و زانستەکانی
زانایانی پیشین و تیاياندا شارەزایی باشی پەیدا کرد، لەنێو ھەموو خەلیفەکانی
عەبباسییدا باشتەری خەلیفە بوو لە پووی زانستەو، بە جۆریکی لەپاش ئەو
ھیچ یەکیکی لە خەلیفەکانی عەبباسی کە دەسەلاتیان گرتوووە دەست لەو
زانائە نەبوو، بەو ناسرا بوو کە کەسیکی شیعە و مەیلی بەلای ئەواندا
ھەبە، ئەمەش وایلیکرد کە مۆتەمەنی برای لا بیات و لە جیتی ئەو عەلی پەزای
کۆپی موسای کاظمی کۆپی جەعفەری صادق بکاتە جێنیشینی خۆی، تەنانەت
دراویشی بەناوی ئەووە لێدا و کچەکی خۆیشی لێ مارەکرد، تا ئەووەبوو
عەبباسیەکان ھاتن و لیتی پاپەرین، بەلام عەلی پەزا پیش ئەو کاتە مرد بوو.^{۳۲۲}
مەئمون بە ھۆی ئەوێ حەزی لە فەلسەفە بوو سەر قالی ئەو زانستە ببوو،
سەریاری ئەو پەبوو ندییە باشە کە لەگەڵ ئومامەیی کۆپی ئەشرەسدا
ھەیبوو،^{۳۲۳} وایکرد کە ببیت بە ھەلگری بیری موختەزێلە و ھەولێ بلۆکردنەوێ
بنەماکانیشی بدات. کاتیکی کە بۆچوونی خەلقى قورئانیش ئەنجامی یەک لەدوای
یەکی لەسەر گرنگترین بنەماکانی موختەزێلە پەیدا کرد، مەئمون ھەولێ
بلۆکردنەویدە، ھەموو کتیبە میژووپیەکانیش لەسەر ئەو کۆکن کە "

^{۳۲۲} - تاریخ الخلفاء للسيوطي - ل ۳۶۴، ۳۶۵.

^{۳۲۳} - الشہرستانی - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۸۲.

ئەحمەدى كۆپى ئەبو دۇئادى موعتەزىلى " (١٤٠ - ١٦٠ك) ھانى مەئمونىداۋە بۇ ئەۋەى خەلگ تاقى بىكەتۈە و تۈۈشى ئەو مىخەتەيان بىكات، ئەۋەبوو لەپىنگەى "يەحىياى كۆپى ئەككەمەۋە" پەيۋەندى بە مەئمونەۋە كىرد و لە زۆرىەى مەجلىسەكانى مەئمونىشدا ئامادە بوۋە، مەئمونىش زۆر سەرسامبوو بە قسەى جوان و ژىرىيەكەى، بۇ ئەم مەبەستە لە خۆبى نىزىكىكردەۋە، تا واى لىھات بوۋە كەسىكى خاۋەن پىنگە لە دەسەلەتدا، تەننەت لە سەردەمى موعتەسىمىشدا "ئىبن ئەبى دۇئاد" پۇستى سەۋكى قازىيەكان ۋەردەگرىت و ھىندەى تر دەسەلات و پىنگەى فراۋان بوۋ. ^{۳۳۴}

لە سالى ۲۱۲ كۆچى مەئمون مەسەلەى خەلقى قورئانى ئاشكرا كىرد، لە سالى ۲۱۸ كۆچىشدا خەلكى لەسەر مەسەلەى خەلقى قورئان تاقىكىردەۋە. ^{۳۳۵} ھەر لەو سالىدا نامەى بۇ كارىبەدەستەكەى نوسى لە بەغداد كە ناۋى "ئىسحاقى كۆپى ئىبراھىمى خوزاعى" بوۋ ھاۋكات كۆپە مامى طاهىرى كۆپى حوسەين بوۋ بۇ ئەۋەى تاقىكىردەۋەى زانايان بىكات، لە نامەكەيدا ھاتبوۋ: (لەپاستىدا ئەمىرى باۋەپداران ئاگادارە كە زۆرىەى زۆرى ئەم خەلگە لەۋەى كە ژىر دەستەى ئىمەيە و - لەۋەى كە خەلكى بازاپىيە - ئەۋانەى كە نەزانن و خاۋەنى ھىچ بۆچۈۈن و وىنايەك نىن و تواناى پىشاندانى ئەۋەيان نىيە كە بتوانن تروسكاييەك لەزانست پەيدا بىكەن، ئەۋانە نەفامن بەرامبەر بە خدا، كۆيۈر و گومپان لە ئاست زانىنى حەقىقەتى دىنەكەياند، كەمتەرخەمن لەبەرامبەر ئەۋەدا كە حەقى خوداى گەۋرە بدەن و بەرز پايگىرن، يان بىناسن ۋەك ئەۋەى كە شاىەنى ناسىنى بىت و لە نىۋان خالق و دروستكراۋەكانىدا

^{۳۳۴} - ابن خلکان - وفيات الأعيان - ج ۱ - ل ۶۶.

^{۳۳۵} - السيوطي - تاريخ الخلفاء - ل ۳۶۶، ۳۶۷.

جیاوازی بکن، وهك نه وهی كه له نښان خودای گه وړه و نه وهی خودای گه وړه
هیناویه تیه خواره وه وهك یهك لیکردوه، وایاندانه وه كه قورئان قه دیمه و خودا
خه لقی نه کردوه و وه دی نه هیناوه، خودای گه وړه ده فهرمویت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ
قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾.^{۳۳۶} واته: (بیگومان نیمه کردم آن به شیوه زمانی عه ره بی). بویه
هرچی خودا به (جعل) له قورئاندا هینابیتی، واته دروستیکردوه، هه روه ها
ده فهرمویت: ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾.^{۳۳۷} واته: (تاریکاییه کان و پووناکیشی
داهینا). یان له شوینیکی دیکه دا ده فهرمویت: ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ
مَا قَدْ سَبَقَ﴾.^{۳۳۸} واته: (تا به و شیوه هه وال و داستانی "موسا" ت بۆ باس
ده کهین، هه وال و داستانی که لانی پیشینت - یهك له دواى یهك - بۆ باس
ده کهین). خودا هه والیداوه نه مانه چیروک و به سه رهاتی کاروباریکن که خواى
گه وړه دواتر هیناونه ته بوون، یان ده فهرمویت: ﴿أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ
فُصِّلَتْ﴾.^{۳۳۹} واته: (نهم نایه ته ی که له لایه ن خوداوه هاتووه ته خواره وه پوخت
و پړک و پښکن و هیچ ده ستکارییهك ناکرښ، پاشان هه ر له لایه ن خودای
کاربه ده ست به جوانی حه لال و حه رانه کانی شیکراونه ته وه). لای موعته زیله
"مُحْكَمٌ كِتَابُهُ وَ مَفْصَلُهُ" واته: "خودا دروستکه ر و وه دیه ښه ریه تی" دواتر
خویان به نه هلی سوننه ت له قه لمداره و وا خویان پیشانداره که نه هلی حه ق و

^{۳۳۶} - سوره تی: - الزخرف - نایه تی ۳.

^{۳۳۷} - سوره تی: - الأنعام - نایه تی ۱.

^{۳۳۸} - سوره تی: - طه - نایه تی ۹۹.

^{۳۳۹} - سوره تی: - هود - نایه تی ۱.

جهماعه تن، جگه له خۆيان هه موو نه هلی کوفر و خراپه ن، له مه دا زۆر له سه ری پۆشتن تا به هۆیه وه خه لگیکی نه زانیان پێ له خشته برد، ئیتر خه لگیك كه له پوا له تدا دیندار بوون پێیان پازیبوون و پشتیان له حق کرد و شوین پێگه هه له که ی ئه وان كه وتن و له پێگه ی خودا لایاندا و كه له به رێکیان بۆ خۆیان دۆزییه وه و چوونه نیو گومپاییه وه، تا ئه وه ی له نامه که دا هاتوو ده لێ: ئه میری باوه پداران پێی وایه ئه وانه خراپترینی ئه م ئوممه ته ن و كه مترین پشکیان هه یه له یه کتا په رستیدا، ئه وانه توره که ی جه ل و نه فامه کانه و بوونه ته مه شخه لێ درۆزنه کانه، بوونه زمانحالی ئیبلیس به سه ر دۆسته کانیانه وه و بوونه شتیکی گه و ره ش به سه ر دوژمه کانی ئیبلیس وه، پێیان وایه غه یری خۆیان کوین و گومپاترین پێیازیان هه یه، سویند به ته مه نی ئه میری باوه پداران، درۆزترینی خه لگ ئه وانه كه درۆ به ده می خودا و وه حیی خودا وه ده که ن، شوره ی به تالێ، به راستی خودایان به حق نه ناسیوو، بۆیه قازییه کانه لای خۆت کۆکه ره وه و نامه که ی منیان به سه ردا بخوینه ره وه، تاقیان بکه ره وه بزانه چی ده لێن و پوه ی پاسته قینه ی بیروبا وه پیان سه باره ت به خه لقی قورئان ئاشکرا بکه، تێیان بگه یه نه له م کاره دا پشت به که س نابه ستی، متمانه به که سیش نا کرێ گه ر متمانه به دینه که ی نه کرێ، گه ر هاتوو به مه پازیبوون به ده ق شاهیدیان له سه ر بگه ر به ئاماده بوونی ئه وانه ی که له ویدان، بزانه چۆن ده پواننه قورئان، واز له شایه تی ئه وانه به یته که دانیان نه نا وه به وه ی قورئان مه خلوقه، ئه وجا له باره ی هه موو ئه و قازیانه ی دینه لات له نامه یه کدا ئاگادارم که ره وه، ئه و قازیانه ش که ئیش و کاری تۆ ده به ن به پێوه له م مه سه له دا لێیان بپرسه و هه مان فره مانیان به سه ردا جێبه جێ بکه).^{۲۴۰}

^{۲۴۰} - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ل ۳۶۷ - تاریخ الطبری - ج ۱ - ل ۲۸۴.

دەبینین که مەئمون لە سەرەتای نامەکهیدا ئەوەی پوونکردووەتەووە که زۆربەی خەڵکی - لەگەڵ کەمی زانیاری و تیپوانینیان وتوانە قورئان قەدیمە، لەکاتیکیدا که هیچ شتێک قەدیم نییە جگە لە خودای گەرە، بە هۆی ئەم باوەڕەیانەووە یەكسانیان لەنیوان خودا و قورئاندا دروستکردووە لە پووی قەدیمییەووە، پاشان چەند ئایەتێک وەك بەلگە دەهێنێتەووە - لە سەر ئەوەی که قورئان مەخلوقە، بۆیە تانە دەدات لەسەر ئەوانەی که بپوایان وایە قورئان مەخلوق نییە، پاشان داوا لە کاربەدەستەکەیی دەکات بۆ ئەوەی پابۆچوونی قازیبەکان وەرگرێت لەو بارەووە و تاقیان بکاتەووە، داواشی لێکرد هەر کهسێکیان نەبووت قورئان مەخلوقە متمانەیی لێوەرگرێتەووە، لەپاستیدا بلاوکردنەووەی پێنمایەکانی ئیعتیزال - بەم شیوەیە - ئامانج پێتی ئەوە نەبوو که تەنها لەنێو قازیبەکاندا بلاوی بکاتەووە، بەلکو هاوکات ئامانجی ئەوەبوو که لەنێو خەڵکیشدا بلاوبێتەووە، بۆ ئەم مەبەستە مەئمون فەرمان دەدات بەو قازیبانەیی که دەلێن قورئان مەخلوقە پرسیار لەو خەڵکە بکات که دێن بۆ شایەتیدان سەبارەت بەم مەسەلەییە بۆ ئەوەی بزانی ئەوان چۆن دەپواننە قورئان، گەر پێچەوانەیی ئەوەیان وت ئەوا شایەتیان لێوەرنەگرێت، ئەمەش وا دەکات تا بواری زیاتر بپەخشێت بۆ بلاوکردنەووەی ئەم فیکرەییە. بەلگەش بۆ ئەمە ئەوەیە که سیوطی باسی لێوە کردووە که مەئمون نامەییەکی دیکەیی نووسیووە بۆ ئیسحاقی کوپی ئیبراهیم بۆ ئەوەی "فەقیهو زانایانی فەرموودە" بۆ ئەم مەسەلەییە کۆبکاتەووە.^{۳۴۱}

ئەوجا فەقیهو زانایانی فەرموودەش لە مژگەوتەکاندا بە زۆربەی خەڵکە که دەگەن و ئەمەش بۆ خۆی بواری زیاتر دەپەخسێنێت بۆ بلاوکردنەووەی ئەم

^{۳۴۱} - تاریخ الخلفاء - ل ۳۶۸.

فيكره يه، بږيه ئامانجه كه تهنه تافيكر دنه وهى زانايان و فقهيه كان نه بوو به تهنه تا ئيعتيزال بكنه مه زه ب بق خوځيان، چونكه ئه مانه توږږ و ناوكى سهره كيييون له كومه لگه دا يان ئامپازى بلاوكر دنه وه بوون كه ده كړيټ له پڼگه يانه وه ئيعتيزال بلاو بښته وه و بښته مه زه يى سهره كى ده ولته.

پاشان مه نمون نامه يه كى ترى نوسى بق ئيسحاق و فرمانى پيكر د نه و كه سانه ئاماده بكات كه نه يانوتوه قورئان مه خلوqe، نه وه بوو نه و يش كومه ليك زانا و فقهيه بانگكرد و له نيوانياندا نه حمده كوپى حه نبله ليشى تيدا بوو.^{۳۱۲} دواى نه وهى ئيسحاق كويكر دنه وه و ناوه پړوكى نامه كى مه نمونى خسته پروو بځيان، هيچ وه لامتيكيان نه دا يه وه و ئينكاريشيان نه كړد، ئينجا به بيشرى كوپى وه ليدى وت: چى ده لئيت سه باره ت به م نامه يه؟ وتى: نه ميرى باوه پدارانم زياتر له جارېك ناسيووه، وتى: ئيستا نامه يه كى تازه له نه ميرى باوه پدارانه وه هاتوه، وتى: ده لئيم قورئان كه لامى خودايه، وتى: سه باره ت به وه پرسيارم لئيت نه كړد قورئان كه لامى خودايه يان نا، به لكو پرسيارى نه وه م ليكردى تايا قورئان مه خلوqe يان مه خلوq نيبه؟ وتى: له وه باشر نازانم كه پيم وتى، به لئيم به نه ميرى باوه پداران داوه له و باره وه هيچ قسه يه ك نه كه م.

نه و جا وتى به عه لى كوپى نه بى موقتيل: نهى تو چى ده لئيت؟ وتى: قورئان كه لامى خودايه، نه گهر نه ميرى باوه پدارانيش فرمانمان پى بكات به شتيك نه وه فرمانبه ردارى ده بين و له قسه ي درناچين.

هرچى نه بو حه سانى زياديشه نه وا وه لاميكى نزيك له م وه لامه ي دا يه وه.

پاشان به نه حمده كى كوپى حه نبله لى وت: تو له م باره وه چى ده لئيت؟ وتى: كه لامى خودايه.

^{۳۱۲} - هه مان سه رچاوه ولاپه رهى پېشوو.

وتی: قورئان مه مخلوقه یان نا؟ وتی: قورئان که لامی خودایه و له مه ش زیاتر هیچی دیکه نالئیم.

ئیین به کائی نه کبه ریش وتی: ده لئیم قورئان دانراوه و داهینراوه به هوی هاتنی چه ندین دهق له و باره وه. ئیسحاق پئی وت: دانراویش دروستکراوه؟ وتی: به لئی، وتی: دهی که واته قورئان مه مخلوقه؟ وتی: نالئیم قورئان مه مخلوقه.^{۳۴۳}

ئیسحاقیش هه موو ئه م وه لامانه ی به نامه یه کدا نارده وه بۆ مه ئمون، مه ئمونیش وه لامی نامه که ی دایه وه و وتی: وه لامی ئه و که سانه مان پیگه یشت که خۆیان وا پیشان دهنه ن ئه هلی قیبله ن و به ته مای ئه وه ن سه رکر دایه تی بیان ده سته که ویت که شایسته ی ئه وه ش نین، هه رکه س وه لامی نه دایه وه که قورئان مه مخلوقه، پئگري لئیکه له فه توا دان و پړیویه تکر دن. هه ر له نامه که دا هاتوه ده لئیت: سه باره ت به وه ی که "بیشر" وتی ئه وه قسه یه کی ناراسته، چونکه هیچ په یمانیک له نئوان ئه میری باوه پداران و ئه ودا نه بووه ته نها ئه وه نه بی هه والی که یشتوه به ئه میری باوه پداران که یه کتا په رسته بووه و باوه پیشی به وه هه بووه قورئان مه مخلوقه. به م شیوه ی که من پیت ده لئیم بانگی بکه، گه ر ته و به یکرد و پاشگه زبوویه وه ده نگوباسی بلاو بکه ره وه، گه ر له سه ر ئه وه ش به رده وامبوو که قورئان بکاته هاو به شی خودا و ملی نه دا که بلئی قورئان مه مخلوقه و سوور بوو له سه ر بیباوه پیه که ی، ئه وه بده له گه ردنی و سه ره که یشیمان به به ریدا بۆ بنیره، هه رچی عه لی کوپی ئه بو موقتایلیشه ئه وا پئی بلئی: ئه یا تو ئه و که سه نه بووی به ئه میری باوه پدارانت وت تو خۆت ده توانیت شت هه لال و هه رام بکه یت؟ سه باره ت به ئه حمده ی کوپی

^{۳۴۳} - سه رچاوه ی پێشوو - ل ۳۶۹.

حەنبەلەش ئاگادارى بىكەرەوھ كە ئەمىرى باوھەرداران تىگەشتەوھ لە ناوھەپۆكى قسەكەى و بەلگەيە لەسەر نەزانىنى... دواى ئەوھى ھەلەدەستى بە ژماردىنى ھەريەك لەوانەى كە ئىسحاق تاقي كەردوونەتەوھ دەلى: ھەركەس پاشگەز نەبووھەوھ لەم بېباوھەپى و ھاوبەشى دانانە - ئەوھى ناوم ھىنان لەپاش بېشەر و ئىبن مەھدى - بە قۆلبەستكرائى پاپىچى سەريازگەى ئەمىرى باوھەردارانى بىكە بۆ ئەوھى پەرسىياريان لى بىكات، ئەگەر پاشگەز نەبوونەوھ شىريان لى ھەلگەيشە.^{٢٤٤}

جا كاتىك كارگەيشە مەسەلەى كوشتار ھەموويان پاشگەزبوونەوھ لەوھى كە وتيان جگە لە چوار كەسيان نەبى كە برىتى بوون لە: "ئەحمەدى كوپى حەنبەل، سەجادە، موخەمەدى كوپى نوح، قەوارىرى"، ئەوھبوو ئىسحاق فەرمانىدا قۆلبەستيان بىكەن، پاشان لى پەرسىنەوھ - كاتىك قۆلبەست كرابوون - سەجادە وەلامى دايەوھ، پاشان بۆ جارى سىتەمىش دووبارە لى پەرسىنەوھ، ئەمجارە قەوارىرى وەلامى دايەوھ، ئەوجا ھەريەك لە ئەحمەدى كوپى حەنبەل و موخەمەدى كوپى نوح بە ئاراستەى پۆم بران.^{٢٤٥} ھەوال گەيشەوھ بە مەئمون كە ئەوانەى وەلاميان داوھتەوھ بە ھۆى فشارەوھ بووھ بۆيە وەلاميان داوھتەوھ، مەئمونىش تووپە بوو فەرمانىكرد ئامادەيان بىكەن و بىانھىتن بۆ لاي، ئەوھبوو پاپىچكران بۆ لاي ئەمىرى باوھەرداران، بەلام پىش ئەوھى ئەوان بىكەن لاي مەئمون مرد.^{٢٤٦} ئەمەش بە سەرھاتى مىحنەت بوو لە سەردەمى مەئموندا.

^{٢٤٤} - سەرجاوەى پىشوو - ٣٦٩، ٣٧٠، بېوانە - تارىخ الطبري - ج ٥ - ٢٨٩ ل و دواتر.

^{٢٤٥} - تارىخ الخلفاء - ٣٧١ ل.

^{٢٤٦} - ھەمان سەرجاوە و لاپەرە.

ب - میجنهت له سهرده می موعته صه مدا: (*)

له پاش مردنی مه ئمون موعته صه می برای بوو به خلیفه، ئه ویش هه مان
 نه و پښه یه ی گرتنه بهر که مه ئمونی برای پیاده ی کردبوو، بۆیه تا کوتایی
 ته مه نی له سه ر خه لقی قورئان خه لکی له سه ر تا قی ده کرده وه، بۆ ئه م مه به سته
 نامه ی نوسی بۆ کار به ده سته کانی له هه موو ناوچه کاندای و فه رمانیشیدا به
 مامۆستا کان مندالان له سه ر ئه م باوه په فیژ بکه ن.^{۳۴۷}

له کاتیکدا که مه ئمون خاوه نی زانستیکی زۆر بوو، وه توانای لیکدانه وه و
 به لکه هیناوه ی هه بوو، ده بینین موعته صه م به پښه وانه ی ئه وه وه بوو، ئه وه تا
 صه ولی ده گێرپښته وه که موعته صه م غولامیکی خویندواری هه بووه لێیه وه فیژری
 نوسین و خویندنه وه ده بوو، ئه وه بوو غولامه که ی مرد، هارونه په شیدی باوکی
 پیژی وت: ئه ی موحه ممه د غولامه که ت مرد، ئه ویش وتی: به ئی گه وره م
 پرگاریبوو له وانه وتنه وه و فیژکردن، وتی: ئایا هه ر ئه مه نده ی پیژوتویت؟
 لێیه گه پښ تا کوئی گه یشتوو هه یچی تری فیژ مه که ن. ده ئی: دواتر موعته صه م

---

* ناوی موحه ممه دی کوپی هارونه، ناسراو به ئه بو ئیسه ق ئه لموعته صه می برای مه ئمون،
 دایکی ئوم وه له د، یه کێک بووه له که نیزه کانی کوفه، ناوی ماریده بووه، به به خترین
 که سبووه لای خه لیفه په شید، له سالی ۱۸۰ کۆچی له دایکبووه، وتراویشه له سالی ۱۸۰
 کۆچی له دایکبووه. له پاش مردنی براکه ی بووه به خه لیفه، ئیتر وه خه لیفه کاروباری
 ده وه له تی به پښه بردوو تا ئه وه ی له سالی ۲۲۷ کۆچی مرد. بپوانه - محمد بن حیان - اخبار
 الخلفاء - ل ۳۳۹، تاریخ الخلفاء للسيوطي - ل ۳۹۲.

^{۳۴۷} - تاریخ الخلفاء - ل ۳۶۵.

دهينوسى و دهيوخيندهوه بهلام زور به لاوازي، له گهل نهوه دا يه کيک بووه له
گه وره ترين و به سامترين خليفه کاني عه عباسي.^{۲۴۸}

جا به رده وامبوونی موخته صم له سر نه مېخنه ته له سر شاره زايی
نه بووه، به لکو ته نها له سر جيبه جيکردنی نه و په يمانه بووه که له لايه ن
مه نمونه پي پاسپيرا بوو که دريژه به تاقیکردنه وهی خه لکی بدات و
پنمايه کاني موخته زيله بلاو بکاته وه، له م کاره شدا نه حمه دی کوپی نه بو
دوئاد پوښکی گورده ی بینی له به رده وامي نه مېخنه ته دا، به تاييه ت دواي
نه وهی پيگه و ده سلائی زياتر بوو بووه سه روك قازی ولات، له راستيدا
موخته صم کاری کرد به و وه سیه ته ی که مه نمونه برای بويکرد، له
وه سیه ته که يدا هاتوه: (نه بو عه بدوللا - نه حمه دی کوپی نه بو دوئاد - ليت جيا
نه يته وه و ده سته رداري نه ييت، له هه موو کاروباره کانتدا راويژ و مه شوه رته ی
پي بکه).^{۲۴۹}

به هه حال موخته صم به رده وامبوو له و تاقیکردنه وه و مېخنه ته ی خه لکی و
خه لکيکی زور له سر دهستی دوچار ی نا په حته ی بوون به نه شکه نجه و
زيندانیکردن، بويه ده بينين که نه عيمي کوپی حه ممد - که يه کيکه له زانايان و
فرموده ناسه کان - بۆ نه م مه به سته له ميسره وه هينراوه بۆ به غداد و
له باره ی خه لقی قورئانه وه پرسياړی ليکراوه، نه ویش وه لامي نه داونه ته وه و

---

^{۲۴۸} - سه رچاوه ی پيشو - ل ۳۹۳.

^{۲۴۹} - بروانه - وفيات الاعيان لابن خلکان - ج ۱ - ل ۳۲، ۶۶.

ملی بۆ شل نه کردوون، نه وه بوو له سامه پرا زیندانیکرا و له وی مایه وه به
به رده وامی تا کۆچی دوا بیکرد.^{۲۰۰}

له پراستیدا گرنگترین پوودا ویش له م میحنهت و تاقیکردنه وه دا خۆی له
میحنهت و تاقیکردنه وه که ی "نیام نه حمه د" دا ده بینیته وه که له پیتناویدا
ناپه حه تیه کی زۆری چه شت له پووی زیندانیکردن و نه شکه نجه دانه وه،
خستنه پووی نه مهش نیتوانی نه و ململانی و ده رگرییه ی نیتوان موعته زیله و
نه یاره کانی ده خاته پوو که چه نده گه وه و ئالۆز بووه.

نیام نه حمه د له زیندانا مایه وه تا دوا یین پۆژه کانی خه لیفه مه ئمون،
نه وه بوو دواتر له زیندانه وه گو یز زایه وه بۆ مائی ئیسحاقی کوری ئیبراهیم،
موعته صه م هه موو پۆژیک دوو پیای دهنارد بۆ لای و سه باره ت به خه لقی
قورئان مشتومریان له گه ل ده کرد، نه ویش هه ر له سه ر قسه ی خۆی سوور بوو،
وه لامیکی نه نه یانه وه به دلی نه وان بیت، کاتیک که موعته صه م داوایکرد که
ئین حه نبه ل به رن بۆ لای، ئیسحاق چوو له لای و پیتی وت: (ئه ی نه حمه د گیانی
خۆت له سه ر خۆت، بیکومان موعته صه م به شمشیر ناتکوژیت، گه ر وه لامیشی
نه ده یته وه نه وا به رده وام لیدان له دوا ی لیدان لیت ده دا یان ده تخاته
شوینیکه وه که به چاوی سه ر پووناکی نه بینی، ئایا خودا نه یفه رموو: ﴿إِنَّا
جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾.^{۲۰۱} واته: (بیکومان ئیمه کردمان به خویندنه وه یه کی
شیه زمانی عه ره بی). ئایا هه رچی "مجعل" بی "مه خلق نییه" نیام

^{۲۰۰} - پڕوانه - ابن جوزي - مناقب الإمام أحمد بن حنبل - ۳۹۷ل - مطبعة السعادة - ۱۳۴۹ك،

یان - تأريخ الخلفاء للسيوطي - ۳۹۵ل، یان زهدي جار الله - المعتزلة - ۱۷۲ل.

^{۲۰۱} - سورته ی - الزخرف - نایه تی ۳.

ئەحمەدیش ۋە لامى دەداتەۋە ۋە دەلى: خدا دەفەر مویت: ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾.^{۲۵۲} واتە: (سەرئەنجام ۋە كۆپ پۇش ۋە پەلاش ۋە كای خورای لیتكردن). ئایا لیتەدا " جَعَل " بە واتای دروستكردن دیت، ئیتەر فەرمانیتكرد بېيەن بۆلای موعتەصەم).^{۲۵۳}

بە ھەر حال چەندین دیدار ۋە مشتومپ لەبەردەم موعتەصەمدا پوویدا ۋە ئەحمەدى كۆپى حەنبەلش جار لە دواى جار لە سەر قەسەكەى خۆى سوور بوو دانى نە ئەنا بەۋەى كە بلى قورئان دروستكراوى خودايە، ھەندىك ۋا باس دەكەن بە قامچى لیتدراۋە تا ئەۋەى لە ھۆش خۆى چوۋە، بە شتۆبەكى گشتى ئەۋەى كە لایەنگرى ئىمام ئەحمەدە زیادەپەروويان كەردوۋە لە ۋە مىحەنە ۋە ناپەحەتییەى كە تووشى بوۋە، تا ئەۋەى "زەدى جار الله" دەلى خواھەنى كىتیبى "مناقب الإمام أحمد" كە "ئىبن جەوزىيە" دەلىت: لایەنگرى ئىمام ئەحمەد دەكەت بە تايبەت لە بەرامبەر موعتەصەمدا كە ھەستاۋە بە لیتدانی،^{۲۵۴} كاتىك كە موعتەصەم بى ھىوا بوو لە ملنەدانى، فەرمانیتكرد ئازادىكەن، ئەۋەبوو بۆ ماۋەى بېست ۋە ھەشت مانگ لە زىنداندا مايەۋە.^{۲۵۵}

بۆ زياتر سوودمەندبوون ھەندى لە دیدار ۋە مشتومپانە دەخەینە پوو كە بە ئامادەبوونى موعتەصەم ئەنجامدراون:

^{۲۵۲} - سورەتى - الفيل - ئايەتى ۵.

^{۲۵۳} - ابن الجوزي - الإمام أحمد - ل ۳۱۹، ۳۲۰، بېوانە - زەدى جار الله - المعتزلة - ل ۱۷۲، ۱۷۳.

^{۲۵۴} - مناقب الإمام أحمد - ل ۳۲۵، ۳۳۰ - يان - زەدى جار الله - ل ۱۷۴.

^{۲۵۵} - مناقب الإمام أحمد - ۳۳۸.

دیداری ژماره ۱:

پرسپیار: خودا فەرموویت: ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ﴾.^{۳۰۶}
واته: (هیچ یاداوهریبهکی تازهیان له لایه ن پەروەردگارییانەوه بۆ نایهت). ئایا
شتێکی تازه و دامێنراو مه‌خلوق نییه.

ئێبن حەنبەل له وه‌لامدا وتی: ﴿وَالْقُرْآنُ ذِي الذِّكْرِ﴾.^{۳۰۷} واته: (سویند
به‌م قورئانه که‌ خاوه‌نی ئامۆژگاری و قه‌در و پێژه). له‌م ئایه‌ته‌دا "الذِّکْر"
مه‌به‌ست پێی قورئانی پێرۆژه به‌لام له‌و ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه‌دا مه‌به‌ست پێی
قورئان نییه، چونکه "ئه‌لیف و لامی له‌گه‌ڵدا نه‌هاتوه".

پرسپیار: ئایا خودای گه‌وره له‌م ئایه‌ته‌دا ناه‌رمویت: ﴿خَلِقُ كُلَّ شَيْءٍ﴾.^{۳۰۸} واته: (ئه‌و خودایه به‌دییه‌نهری هه‌موو شتێکه).

ئێبن حەنبەل و لامی دایه‌وه: خودای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾.^{۳۰۹} واته: (ئه‌و په‌شه‌بایه، هه‌موو شتێک و هه‌موو شوینی‌ک کاول
ده‌کات به‌ فهرمانی پەروەردگاری). ئایا خودا هه‌موو شتێکی کاولکردوه که
دروستیکردوه؟

^{۳۰۶} - سورته‌ی - الأنبیاء - ئایه‌تی ۲.

^{۳۰۷} - سورته‌ی - ص - ئایه‌تی ۱.

^{۳۰۸} - سورته‌ی - الأنعام - ئایه‌تی ۱۰۲.

^{۳۰۹} - سورته‌ی - الأحقاف - ئایه‌تی ۲۵.

پرسیار: چی ده لئیت سه باره ت به و فه رمووده ی که عیمرانی کوپی حوصهین ده یگپړته وه و ده لئ: " إِنْ اللّٰهَ خَلَقَ الذِّكْرَ " واته: (خودا قورئانی دروستکردووه؟)

ئین حه نبل له وه لأمدا وتی: هه له یه. پړوايه ته که ده لئ: "إِنْ اللّٰهَ کَتَبَ الذِّکْرَ".^{۳۶۰} واته: (خودا قورئانی نویوه ته وه).

نهم دیدار و مشتومړه ی که باسما ن لئوه کرد تیایدا پشت به به لگه ی نه قلئ به ستر بوو، ئیستاش چهند دیدار و مشتومړیک ده هیئینه وه که تیایدا پشت به به لگه ی نه قلئ ده به ستریت.

دیداری ژماره ۲:

ئین نه بی دوتاد: ئایا هرچی که هیه شتیکی نوییه یان قه دیم وکونه؟
ئین حه نبل: به لئ.

ئین نه بی دوتاد: ئایا قورئانیش شتیک نییه؟
ئین حه نبل: به لئ.

ئین نه بی دوتاد: ئایا هر خودای گوره قه دیم نییه؟
ئین حه نبل: به لئ.

ئین نه بی دوتاد: که واته قورئان تازه یه و قه دیم نییه؟
ئین حه نبل: من نه هلی که لام نیم تا به و جوړه بلئیم.

---

^{۳۶۰} - أبو نعيم الأصبهاني - حلیة الأولیاء و طبقات الأصفیاء - ج ۹ - ل ۱۹۸ - مطبعة السعادة -

دیداری ژماره ۳:

ئیبڼ حەنبەل: حوکمی که لامی خودا وهک حوکمی زانسته که ی وایه. ههروهک چۆن دروست نییه بوتری زانستی خودا تازه و نوییه، هه ر بهوشیوهیهش دروست نییه بوتریت که لامه که ی تازه یه و دروستکراوه.

ئیبڼ ئه بی دوتاد: ئایا خودا توانای ئه وه ی نییه که ئایه تیک لابات و ئایه تیکی دیکه بپنیت، یان ئایه تیک بسپرته وه و ئایه تیکی تر له شوینیدا دابنێ، یان هه موو قورئان لابات و له شوینیدا شتیکی تر بپنێ، ئایا هه موو ئه مانه له قورئاندا نه نوسراونه ته وه؟

ئیبڼ حەنبەل: به لێ.

ئیبڼ ئه بی دوتاد: ئایا ئه مه دروسته له زانستدا؟ ئایا دروسته خودا ئه مه له زانستی خۆیدا بگهڕێ و شتیکی تر له بری ئه و بپنێ؟

ئیبڼ حەنبەل: نه خێر

لێره دا ئیبڼ ئه بی دوتاد ئیبڼ حەنبەل به هه له ده زانی له وه دا که که لامی خودا و زانسته که ی وه کو یه ک پیشانداوه.

دیداری ژماره ۴:

ئیبڼ ئه بی دوتاد: ئایا وا داده نیت که خودای گه ره خودای قورئانه؟ ئیبڼ حەنبەل: ئه گه ر بیستبیتم که سیک پیش من ئه وه ی وتوه منیش ده موت.

ئیبڼ ئه بی دوتاد: ئایا هه رگیز ئه و قسه یه ت له ژباندا نه بیستوهه، له وانه ی که پێچه وانه ی پای تۆن یان پرسیاریان لێوه کردبێ یان له چیرۆکخوان و شیعرنوس و فه رموده کانه وه و ترابێ؟

ئېين حەنبەل: بېدەنگ دەبىت و وه لām ناداته وه.

"جاحظ" سەبارەت بە دیداری چوارەم دەلّی ئېين ئېبی دوئاد لای خەلیفە ئیمام ئەحمەدی کوپی حەنبەلی بە درۆزن دانا، چونکە لەوانە یە بیستبیتی که خەلکی وتویانە: "رب القرآن، رب یسن، رب طه". بە لām هەلوێستی لەمە پ دیداری دووم و سێهەم ئەوەی پیشاندایە بۆ خەلیفە که ئەو کەسیکی ئینکارە و نایەوێت لەوەی که بپوای پێیەتی کۆلّ بدات و دزایەتی دەکات، چونکە وه لāmی هەموو ئەو پرسیارانە ی دەدایە وه که ئېين دوئاد لای دەپرسی، تا گەشتە ئەوەی ئەوەندە ناپەرەختیان کرد خەریکبوو بمریت، تا ئەو ساتەش وشە یەکی پێچەوانە ی لێوه بوترایە، ئەوا هاوێلەکانی بێبەری دەبوون لای.

بۆیە وتی: من ئەهلی کەلام نیم.

ئەو لەسەرەتای ژيانیدا نەبووتوو: من لە زانستی کەلام دەزانم، ئەو کاتەش دەستیکردوو بە قسەکردن و بووه بە زانا، بە هەمان شێوه هەر نەبووتوو شارەزام لە زانستی کەلامدا، کاتیکیش قسەکانی بە بەلگە هێناروانتە وه لای خەلکی، هەر نەبووتوو زانستی کەلام دەزانم.^{٣٦١}

---

^{٣٦١} - الفصول المختارة للجاحظ - وه رگراوه له کتیبی - المعتزلة - زهدی جار الله - ل ١٧٥، ١٧٦.

* ناوی هارونی کوپی موخەمەدە، ناسراو بە ئەبو ئیسحاق ئەلموختەسەم کوپی پەشیدە، نازناوی "واثق" ی دراوێتە پال لە ساڵی ١٩٦ کۆچی لەدایکبووه - دایکی ئوم وه لده نازناوی "قەرطیس" بووه، لەپاش مردنی باوکی لەساڵی ٢٢٧ کۆچیدا ئوم بووه بە خەلیفە، لە ساڵی ٢٣٢ کۆچیشدا مردوو. بپوانە - تاریخ الخلفاء للسيوطي - ل ٤٠٠، یان - السيرة النبوية وأخبار الخلفاء لمحمد بن حيان - ل ٣٤٠.

ج. میحنت له سهرده می خلیفه "واثیق" دا: (*)

له پاش مردنی موخته صم "واثیق" بوو به خلیفه، له کاتیکدا که موخته صم زانستیکي نه وتوی نه بوو، به لام "واثیق" له بهر شاره زایی له زانستدا ناسرابوو به مه مونی بچوک.^{۳۶۲}

"واثیق" یش له مه سه له میحنتدا زور توند بووه، ده گپړنه وه که نه حمده دی کوپی نه بی دوتاد زالبووه به سهر "واثیق" دا و هانیداوه له مه سه له یدا توند بیت.^{۳۶۳}

له سالی ۲۳۱ کڅچیدا نامه یه کی "واثیق" هاتووه بؤ نه میری به صبره و فرمانی پیکردووه زانایان و بانگبیزه کان له سهر مه سه له خلیقی قورئان تاقی بکاته وه،^{۳۶۴} له سهرده می "واثیق" دا نیمام نه حمده دی کوپی حنبل پوځیکي نه وتوی نه بینووه که شیاوی باسکردن بیت له مه سه له میحنتی خلیقی قورئاندا، هرچی "واثیق" یشه پووه پووی نه بووه ته وه و نازاری نه داوه، نه مهش دیاره به هوی نه و پیگه و ناسته بووه که نیبن حنبل له نیو دلی خه لکیدا هه بیووه له و دمه دا، سهریاری نه وه لویسته توندهش که نیبن حنبل هه بیوو له سهرده می هر یه که له مه مونی و موخته صمدا، بویه "واثیق" پیی وابوو فشار و نارپه حتی هیچ سووډیکي نابی له سهر نیبن حنبل، نه وه بوو خلیفه نامه ی بؤ نیبن حنبل نووسی و پیی وت: له و شوپنه ی منی تیدا نیشته جییه تیایدا دامه نیشه، نیتر نیبن حنبل به دری زایی زیانی خلیفه "واثیق" خوی لی به دور ده گرت، ته نانه ت بؤ نویژ و غهیری

^{۳۶۲} - تاریخ الخلفاء - ل ۴۰۳.

^{۳۶۳} - سرچاوه ی پېشور - ل ۴۰۱.

^{۳۶۴} - سرچاوه ی پېشور - ل ۴۰۰.

نوژیښ نه ده چوو ده وه. ^{۳۶۰} په کيکي تر له پواله ته توونده کانی "واثق" له مه سله ی خه لقی قورئاندا نه وه بوو که هزار و شش صد نه ميري موسلمان لای پومه کان ده ست به سر بوو، خه لیفه کومه لیک پیاوی ناره لای پومه کان تا له پيگه ی فیدیه وه نه و دیلانه نازاد بکات، نه و جا هه مو نه و دیلانه یان له وئ تاقي ده کرده وه له سر مه سله ی خه لقی قورئان، هر دیلیکیان بیوتایه قورئان مه خلوقه نه وه ده سته جی نازاد ده کرا و له به رامبه ریشدا دوو دیناری وه ک پاداشت پی ده درا، هر دیلیکیش مله جه پی بگردایه و نه یوتایه قورئان مه خلوقه نه و به دلی ده یان هیسته وه لای پومه کان و نازادیان نه ده کرد. ^{۳۶۱}

به هو ی توند و تیژی "واثق" له مه سله ی خه لقی قورئاندا، خه لکی ته و او بیزار ببوو به هو ی نه و ناسه واره خراپه ی که دوو چاریان ده بوویه وه، نه وه بوو فیتنه و ناشووب بلاوه یکرد تا گیشته نه وه ی "نه حمه دی کوپی نه صری خوزاعی" - که په کیک بوو له پیاوه دیاره کانی نیو به غداد - له هیچ کړپ و کړبونو نه وه په کدا سلی له "واثق" نه ده کرده وه و هیژشی توندی ده کرده سر و ده یووت: نه م به رازه، نه م کافره، ته نانه ت پیلانکی گپړا بو لبردنی "واثق" له سر ده سلات، به لام پیلانه که ی سهری نه گرت و به هو یه وه ده ستيگر کرا و راپېچیان کرد بو لای "واثق". ^{۳۶۲}

کاتیک که نه حمه دی کوپی نه صریان له به غداوه به قولبه سترکروای هینا بو به غداد، "واثق" له باره ی قورئانه وه پرسیاری لیکرد، له وه لامدا وتی: قورئان مه خلوق نییه، سه باره ت به بینینی خوداش له پوژی قیامه تدا لی پیرسی، وتی:

^{۳۶۰} - ابن الجوزي - مناقب الإمام أحمد - ل ۳۴۸.

^{۳۶۱} - السيوطي - تاريخ الخلفاء - ل ۴۰۱.

^{۳۶۲} - بروهانه - تاريخ الطبري - ج ۹ - ل ۱۳۵، ۱۳۸.

هەر به و شیوهیه که هاتووه، ئیتر نه و فرموده‌ی بۆ گێڕایه‌وه له باره‌ی بینینی خودا، "واثیق" پێی وت: ئایا درۆ ده‌که‌یت، به "واثیق"ی وت: به‌لکو تۆ درۆ ده‌که‌یت، وتی: هاوار بۆ تۆ ئایا پێت وایه خودا وه‌ک که‌سیکی دیاریکراو و ته‌ندار ده‌بینی وه‌ک چۆن ته‌نیک له شوێنیکدا ببینری؟ له‌پاستیدا من باوه‌رم به‌خودایه‌ک نییه به‌و سیفه‌تانه‌ی که ئیوه باسی لێوه ده‌که‌ن. داوای شمشیری کرد و وتی: گەر هه‌ستام بۆی که‌س له‌گه‌ڵدا هه‌لنه‌ستی، من ده‌مه‌وێت هه‌نگاوه‌کانم بژمێرم بۆ لای ئهم بێباوه‌په که خودایه‌ک ده‌په‌رستی ئیمه ناپه‌رستین و به‌و سیفه‌تانه‌ش نایناسین که ئهو باسی لێوه ده‌کات، ئه‌وه‌بوو دای له‌ گه‌ردنی و سه‌ری له‌لاشه‌ی جیاکرده‌وه، ئینجا فه‌رمانیکرد سه‌ره‌که‌ی هه‌لگرن و بیه‌ن بۆ به‌غداد، ئیتر له‌وێ سه‌ره‌که‌ی هه‌لواسرا، نوسراوێکیشیان هه‌لواسی به‌ گوێچکه‌یه‌وه و تیایدا نوسرابوو: ئهمه سه‌ری ئه‌حمه‌دی کوپی نه‌صری کوپی مالیکه، خه‌لیفه بانگی کردوه دان بنی به‌وه‌دا که قورئان مه‌خلوقه و نه‌فی هاوشیوه‌ش بکات بۆ خودای گه‌وره، به‌لام ئهو مله‌جه‌پێی کردوه و پشستی له‌ داواکه‌ی خه‌لیفه کردوه، بۆیه خودای گه‌وره نه‌جه‌له‌که‌ی پێش خستوه بۆ ئاگری دۆزه‌خ.^{٣٦٨}

سیوطی ده‌ڵێ: له‌پاستیدا خه‌لیفه واثیق له‌ کۆتاییه‌کانی ته‌مه‌نیدا پاشگه‌زبوویه‌وه له‌و بۆچوونه‌ی که هه‌یبوو سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌ی خه‌لقی قورئان.^{٣٦٩} ئهو پووداوه‌ش باس ده‌کات که وای له‌ واثیق کرد له‌ کاره‌کانی رابردووی پاشگه‌زبێتته‌وه، ته‌نانه‌ت پاشگه‌زبێتته‌وه له‌ به‌رده‌وامیدان به‌ مه‌سه‌له‌ی میحنه‌تی خه‌لقی قورئان، بۆیه ده‌ڵێ: جارێکیان پیاویکیان به‌ کۆت و

^{٣٦٨} - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ل ٤٠٠، ٤٠١.

^{٣٦٩} - هه‌مان سه‌رچاوه و لاپه‌په‌ی پێشوو.

بهندی زنجیره وه له ولاتی خۆیه وه هینرا بۆ لای واشیق،^{۳۷۰} کاتیڤ هاته لای - ئیبن ئەبی دونادیش له وی ناماده بوو - پیاوه کۆت و بهند کراوه که وتی: پێم بلێن ئەم بۆچوونهی که ئیوه بانگی خه‌لکی بۆ ده‌که‌ن، ئایا کاتی خۆی پێغه‌مبه‌ر (درودی خودای لیبیت) شاره‌زایی له‌باره‌یه‌وه هه‌بووه و خه‌لکی بۆ بانگ نه‌کردوه، یان نه‌وه تا شتی که و هه‌ر نه‌یزانیوه؟ ئیبن ئەبی دوناد وتی: به‌لێ به‌لکو زانیویه‌تی. وتی: ئایا پێغه‌مبه‌ر (درودی خودای لیبیت) ناتوانی خه‌لکی بۆ بانگ بکات و بێده‌نگ بووه لێ، به‌لام ئیوه خه‌لکی بۆ بانگ ده‌که‌ن؟ هه‌مووان بێده‌نگ بوون به‌سه‌رسامی پیاوه‌که، خه‌لیفه واشیق پێکه‌نی، ده‌ستی به‌ ده‌می خۆیه‌وه گرت و وتی: پێغه‌مبه‌ر (درودی خودای لیبیت) له‌ توانایدا هه‌بووه قسه‌ بکات که‌چی بێده‌نگیش بوو له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا، به‌لام ئیمه‌ توانمان نییه و هه‌ر ده‌بێت قسه‌ی تێدا بکه‌ین، فره‌مانیکرد سی صد دیناری بده‌نی و په‌وانه‌ی ولاته‌که‌ی خۆیشی بکه‌نه‌وه، ئیتر له‌پاش نه‌و پیاوه که‌سی له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی خه‌لقی قورئان تاقی نه‌کردوه، وه‌ له‌و پۆژه به‌دواوه‌ پقی له‌ ئیبن ئەبی دونادیش هه‌ستا^{۳۷۱}.

---

^{۳۷۰} - سیوطی باسی ئه‌وه‌ی کردوه که ئەم پیاوه ئه‌بو عه‌بدولپه‌حمانه، ناوی عه‌بدوللای کوپی موحه‌مه‌دی ئه‌زه‌میه، مامۆستای ئه‌بو داود و نه‌سانی بوو.

^{۳۷۱} - سه‌رچاوه‌ی پێشوو - ل ۴۰۱، ۴۰۲.

* ناوی جه‌غه‌ری کوپی هارونه، دایکی ئوم وه‌له‌ده ناوی شوجاعه، له‌سالی ۲۰۵ یان ۲۰۷ له‌ دایکبووه، له‌سالی ۲۳۲ کۆچی بووه به‌ خه‌لیفه‌ پاش ئه‌وه‌ی "واثیق"ی برای ئه‌سه‌رده‌ی خاککرد، ئیتر وه‌ک خه‌لیفه‌ مایه‌وه تا ئه‌و کاته‌ی "منتصر"ی کوپی لێی پاپه‌پی و له‌سالی ۲۴۷ کۆچی کوشتی. به‌وانه - تاریخ الخلفاء للسيوطي - ل ۴۰۶، محمد بن حیان - أخبار الخلفاء - ل ۳۴۰.

د کږتایی میځنټ له سهرده می خهلیفه "متوهکیل" دا: (*)

له کږتایی ته مېنی "واشیق" دا دهنګی میځنټی قورټان نزمبوویه وه، پاش
 نه و سهرده می "متوهکیل" یی برای هاته ناروه، به پیچه وانه ی خهلیفه کانی
 پیش خوی خهلیفه متوهکیل دوژمنایه تی خوی بۆ باوه پی ثیعتیزال و
 شوینکه وتوانی ده ریپی، فرمانیکرد به زیندووکردنه وه ی سوننه ت و
 سرخستنن پی پړه وانی نه هلی سوننه ت، بۆ نه م به سته ش نامه ی نووسی بۆ
 ته وای ناوچه کان و فرموده ناسه کانی شی بانگکرد بۆ سامه پا، له وی خه لاتی
 پیدان و پړزی لیگرتن، نه و جا فرمانی پیکردن که گرنگی به و فرمودانه بده ن
 که باس له سیفه ته کانی خودا و بینینی خودا ده کات، زۆریه ی خه لکیش له سهر
 نه م هه لوستانه دوعای خیری زۆریان بۆ متوهکیل ده کرد، هه روه ها له پړگیه
 شیعر و هۆنراوه شه وه ستایشی زۆریان ده کرد، ته نانه ت به کیکیان وتویه تی:
 خهلیفه کان سیانن: نه بو به کری صدیق "خودای لی پازی بی" له کوشتنی
 هه لکه پاوه کاند، عومهری کوپی عه بدولعه زیز له گپړانه وه ی مافه کان بۆ
 خاوه نه کانیان، متوه کلیش له زیندووکردنه وه ی سوننه ت و مراندنی بیري
 جه هه میه کاند، له م باره وه "نه بو به کری کوپی خه بیازه" شیعرنکی
 هۆنیوه ته وه به سهر خهلیفه دا و تیایدا ده لی:

وَبَعْدُ، فَإِنَّ السَّنَةَ الْيَوْمَ أَصْبَحَتْ	مُعَزَّةٌ حَتَّى كَأَنَّ لَمْ تَذَلَّ
تَصُولُ وَتَسْطُو إِذْ أَقِيمَ مَنَارَهَا	وَحُطَّ مَنَارُ الْإِفْكِ وَالزُّورِ مِنْ عَلٍ
وَوَلَّى أَخُو الْإِبْدَاعِ فِي الدِّينِ هَارِبًا	إِلَى النَّارِ يَهْوَى مُدْبِرًا غَيْرَ مُقْبِلِ
شَفَى اللَّهَ مِنْهُمْ بِالْخُلَيْفَةِ جَعْفَرِ	خُلَيْفَتِهِ ذِي السَّنَةِ الْمُتَوَكِّلِ
خُلَيْفَةِ رَيْي وَابْنِ عَمِّ نَبِيِّهِ	وَخَيْرِ بَنِي الْعَبَّاسِ مِنْهُمْ وَلِي
وَجَامِعِ شَمْلِ الدِّينِ بَعْدَ تَشْتَتِ	رُؤْسِ الْمَارْقِينَ بُمَنْصُلِ

أَطالَ لنا رب العباد بقاءه   سليماً من الأحوال غير مبدل
وَبَوَّره بالنصر للدين جنَّة   يُجاور في روضاتها خير مرسل.^{٢٣٧}

واته: (له مو دوا سوننهت وایلتهاتوو هه ره رهزه وه كه نه وهی هه رگیز زه لیل نه کرابی، دیت و ده پوا و ده سه لاتی هه یه، چونكه پایه کانی بونیاد نراوه، هیماکانی درق و بوختان له سه ره وه تیکشکی نراوه و خراونه ته خواره وه، نه وانه ی بیدعه یان داهیتا پشتیان هه لکرد و هه لھاتن پرووه و ناگر و به پشت هه لکراوی بی نه وهی جاریکی تر بگه ریته وه، خودا شیفای خه لکیدا به خه لیفه جه عفر، نه و خه لیفه یی خاوه نی سوننه ته كه متوه کیله، خه لیفه یی خودایه و کوچه مامی پیغه مبه ره، باشترینی نه وه کانی عه بیاسیشه كه ده سه لاتی گرتوو ته ده ست، کۆکه ره وهی به یداخ و کاروباری دینه پاش په رز و بلاوکردنه وهی سه ری له سنوور ده رچوو هکان به شمشیر، خودا ته مه نی نه ومان بۆ دریز بکاته وه له هه موو نه هه مه ته کاندای و بۆمان بیاریزی و بۆمان نه گۆپی له وه دا كه نه میکرد به قه لغان بۆ پاراستن و سه رخستنی دینه که ی، وه له دوا پۆزیشدا باشترین که س ده بیت به دراوسی که باشترین نیراوه له لایه ن خودا وه).

کاتیك متوه کیل هه موو نه م پشتگیرییانه ی بینی، به رده وامبوو له پراوه دونانی موخته زیله کان و به تونترین و خراپترین شیوه دژایه تی ده کردن، له سالی ٢٣٧ کۆچی نامه ی نارد بۆ کاربه دهسته که ی له میصر و داوای لیکرد پیشی سه رۆك قازیه کانی میصر بتاشی "نه بو به کر موحه مه دی کوپی نه بو له یث" - كه له سه ره مه زه به ی موخته زیله بوو - لییدا و له سه ره گویدریژیش به نیو شاردا بیگه پی، کاربه دهسته که شی نه وهی لی داواکراوو نه نجامیدا، وه له به ری

^{٢٣٧} - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ل ٤٠٦، ٤٠٧.

ئەویشدا "ئىبن مسكىن"ى ۋەك سەرۆكى قازىيەكانى مىصر دانا، كە يەككە بوو
 لە ھاۋەلانى ئىمام مالىك - ئەۋەبۇو لە سەردەمى مەئموندا زىندانى كرابوۋ لەبەر
 ئەۋەى نەبوتبۇو قورئان مەخلۇقە، بەلام مەۋەكىل ئەۋى ئازاد كەرد - پاشان
 ۋەك سوكايەتى پىكردن بە قازىيە دوورخراۋەكە، پۇژانە بىست قامچى
 لىدەدرا^{۳۷۳}.

دواتر "خەلىفە مەۋەكىل" بانگەيشتى ئىمام ئەحمەدى كەرد بۇ بەغدا و
 لەخۇبى نەزىككەدەۋە، تەنانت ھىچ كەسىكى ۋەك كاربەدەست ديارى نەدەكەرد
 ھەتا پرس و پاۋىژى بە ئىمام ئەحمەد نەكردايە.^{۳۷۴} مەۋەكىل بەم كارانەى
 دەيوىست تەۋاۋى شوئىنەۋارەكانى سەردەمى مىخنەت بىسپىتەۋە، بە گشتى بەم
 شىۋەيە مىخنەتى لەناۋەرد و ھەموو موعتەزىلەكانىشى لە كايەى سىياسى
 دوورخستەۋە، ھەروەھا لەسەر دەستى فەرمۇدەناسەكانىش توۋشى
 ناپەھەتى بوۋنەۋە چ بە قسەيان بە كەردەۋە، تەنانت ژمارەى نەيارەكانىيان
 ھىندە نۆربوون نۆرجار قسە و قسەلۆكىشىيان دەدايە پال موعتەزىلە كە ئەۋان
 نەيانوتبۇون، ئەمەش سەرەتاي كۆتايى كىپوۋنى دەنگى ئىعتىزال بوو.

^{۳۷۳} - سەرچاۋەى پېشوو - ل ۴۰۸

^{۳۷۴} - ابن الجوزي - مناقب الإمام أحمد - ل ۳۵۸.

به‌شی پینجه‌م

هه‌سه‌نگاندنی موعته‌زیله

پیشہ کی

بیگومان چی مہ زہہ بیکی فیکری مہ یہ بہ دہر نییہ لہ کہ موکورتی و پاست و مہ لہ ی مہ یہ، ئەمەش حالی ئەقلی تەواوی مرقەکانە هەر لە و ساتە ی کہ خودای گەرە دروستی کردووہ و زەوی بۆ فەراھەم هیناوہ و کردویەتی بہ میراتگری زەوی تا ئە و کاتە ی کۆتایی پی دیت، چونکہ کہ مال و بی خەوشی تەنہا بۆ خودای تاک و تەنہایہ .

جا گەر مەموو مە زہہ بیکی خەوش و ناتەواوی لەخۆ بگریت، ئیتەر چۆن دەتوانین بپیار لە پاست و ناپاستی هەر مە زہہ بیکی بدەین؟ لە پاستیدا ناتوانین بپیاریکی لە و جۆرہ بدەین و پاست و دروستی هەر مە زہہ بیکی دیاری بکہین تا تەواو شارەزایی پەیدا نەکہین سەبارەت بە ئامانج و ئە و مە بەستە ی کہ هەولێ بۆ دەدات، ئە م تیگە یشتن و شارەزاییەش نایە تەدی تا تەواو شوپ نەبیتە و بە ئیو بنەما و پێساکانی ئە و مە زہہ بە ی کہ لە سەری بونیاد نراوہ، بۆ ئە وە ی تەواو دلتیایینە وە لە ئامانجہ پاستە قینە کە ی، چونکہ زۆر مە زہہ ب بووہ کہ سەرە تا سەری هەلداوہ بۆ هینانە دی چەند ئامانجیکی باش بووہ، بە لام پاش لیکۆلینە وە ی ورد بۆمان پوون بووہ تە وە لە ژێر ئە م ئامانجانە دا چەندین ئامانجی خراپی حە شار داوہ، بۆیہ کاتیک پە و اج پەیدا دەکات هەول دەدات ئە و ئامانجہ خراپانہ جێبە جێ بکات.

به هه رحال ده كړتت ئامانجه كانى هه مه زه بيك له گه ل شهردا په كېگړتته وه
و له گه ليدا هاوړا بيت، هاوكات ده كړتت هه ندئ جارېش هاوړا نه بيت و له گه ليدا
په كنه گړتته وه.

جا گه ر ئامانجى مه زه به كه له گه ل شهردا په كېگړتته وه و هاوړا بوو، ئه وا
واجب نيه به په هاىي خو مان پاده ستى ئه و مه زه به بكه ين و وه رى بگړين،
به لام ئه وهى واجب له سهرمان ئه وه په كه له سرخو و هيدى هيدى سهرنجى
مه زه به كه بده ين، تا ئه وهى پاست و دروسته لئى وه رگړين و ئه وشى خرابه
خو مانى لئى به دوور بگړين.

به لام گه ر هاتوو ئامانجه كانى پيچه وانهى شرع بوو، ئه وا ديسان وه نابيت
به په هاىي په تيكه ينه وه، چونكه ده كړتت ئه و مه زه به له ناو وه هه ندئ سودى
تيدا بيت په نكه پاش ليكولئنه وه و قولبوونه وه بو مان ئاشكرا بيت، ته نانه ت
گه ر ئه و سوده ش له هه ندئ شيوازا كورت بوو بيتته وه كه جئى مه ترسى نيه
بو مان، چونكه زور جار ئه وه به باشه ده شكيتته وه به سهرماندا.

پاش ئه م پيشه كيه ده كړتت بو هه لسه نگاندى مه زه بى ئيعتيزال ئه م پي بازه
به كار به يئين، به لكو بتوانين به شيوه يه كى بابه تيانه هه لسه نگاندى بو بكه ين
دوور له هه ر هه وا و ئاره زوويه ك، تا له پښه كى شيكردنه وهى هه ندئ بابته وه
په وى پاست و كه موو كوپيه كانمان بو ئاشكرا بيت، جا چ ئه وهى كه
موعت زيله كان ده يئين، چ ئه وهى نه ياره كانيان له به رامبه رياندا ده يئين.

• موعت زيله و دپراسه كړدى فه لسه فه:

زور ك له نه ياره كانى موعت زيله ئه وه يان به عيه به داناو كه موعت زيله كان
دپراسه فه لسه فه يان كړدووه و هه وليانداوه جيايكه نه وه له دين، بويه

له زۆربەى پەرخەنەكانياندا كه له موعتەزىلەى دەگن دەلەين موعتەزىلەكان لەم خالەدا بۆچوونى فەيلەسوفەكان بە نموونە دەهێننەو، بۆيە وەك عەيبەيەك واىە و نابەيت لىنى نزيك بىتەو.

كەمىك لەمەوبەر باسى ئەوهمان كرد كه ئامانج و بنەما و پىساي هەر مەزەبىك گەر پىچەوانەش بوو لەگەڵ شەرعدا، نابەيت بەشێوەيەكى گشتى ئەو مەزەبە پەتەكەينەو، بەلكو پىويستە دىراسەى بكەين و لىنى بكۆلينەو، چونكە لەوانەيە هەندى سودى تىدا بىت كه ئىمە لىنى بى ئاگابىن، پىك وەك ئەوەى كه موعتەزىلە ئەنجامىدا، ئەوەبوو دىراسەى فەلسەفە و پىيازى فەلسەفەيان كرد، لەگەڵ ئەوەى كه هەندى بۆچوون و فەيكى فەلسەفى هەيە لەگەڵ بىرۆبۆچوونى ئىسلامدا يەكنەگىتەو، بەلام توانيان لەپىگەى ئەم فەلسەفەو هەندى خال بدۆزنەو بۆ ئەوەى وەك چەكىك لە بەرامبەر نەيارانى ئىسلامدا بەكارى بهێنن تا ئاينى پاكى ئىسلام لەكەدار نەبىت. ئەوەبوو شارەزاي هونەرى مشتومر و دىدارى ئەقلانى و بىركردنەوەى مەنتىقى دروست بوون، كه لە پىگەيەوە توانيان زۆرىك لەبىر و بۆچوونەكانى ناحەزانى ئىسلام نەيارى مەزەبەكەيان پووجەلەكەنەو، بگرە پاشكەزىشيان كردنەو و هاتنە نىو ئاينى ئىسلامەو، پىشتر باسى ئەوهمان كرد كه چۆن لەسەر دەستى "ئەبو عەللاف و واصلى كوپى عەطاء" زۆرىك لە هەلگرانى "مەجوسىيەت و ئەنەويە" بوونە موسلمان بەهۆى ئەو دىدارانەى كه لەنىوانياندا پەويدەدا كه تيايدا هەموو بەلگەى نەيارەكانيان هەلەوەشاندەو.

ئەم جۆرە چەكەش بەهۆى دىراسەكردنى فەلسەفەو دەستيان كەوت، كه توانيان لەو پىگەيەوە زالبەن بەسەر تەواوى نەيارەكانياندا و ئاينەكەشيان بلاؤبەكەنەو، ئەم چەكەش كه بە دەستيان هىنا واىكرد كه خودى فەلسەفەيان

خۆشبویت، تەنەت ھەولیشیانداو ھەبوندی لەنێوان ئاین و ھەلسەفەدا بێتە ئاراو، بۆیە جاروبار ھەندێ لەبیربووچوونی ھەلسەفی وایکردوو ھەندێ بابەتی ھەک عەقیدەدا زێدەپۆیی بکەیت، بەلام ئەم زێدەپۆیی و پەڤگیرییەش ھەموو پیاوانی موعتەزیلەئەگرتووھتەو و پشکی ھەمووانی تێدا نەبوو، سەرەپای ئەو بۆ خۆی ئەوانە کە مینەیک بوون، دەئەخۆ ناکرێت بۆچوونی کە مینەیکیش گشتگیر بکەیت بەسەر بۆچوونی ھەموو موعتەزیلەکاندا و بلێن ھەمووان بەو شێوەیە بیریان کردوھتەو، چونکە واجب نییە لەسەرمان لەسەر بۆچوونی ھەندێ لە موعتەزیلە بیریاری دژ لەبەرەمبەر موعتەزیلەدا دەر بکەین.

• نەفی سیفەتەکانی خودا و بۆچوونیان سەبارەت بە

خەلقى قورئان:

ئەھلی سوننە ناوی "معطلة" شیان بپوێ بە بالایی موعتەزیلەکاندا، لەبەر ئەوەی سیفەتەکانیان لە خودا دارنێو و لە کاریانخستوو، لەپاستیدا زاراوێ نەفی سیفاتیش لەپۆلەتدا واپیشان دەدات کە ئەوان سیفەتەکانیان لە کارخستوو، بەلام لەگەڵ قۆلبوونەو بەنێو فیکری موعتەزیلەدا، دەبینین مەبەستیان پێی ئەو مانایە نەبوو بە تەواوھتی، چونکە ئەوان نەفی سیفەتەکان ناکەن ھەک ئیعتیباراتی ئەقڵی بۆ زاتی یەک خودا، بەو مانایە ئەوان نەفی ئەو ناکەن کە خودا زاتیکە بە توانایە، زانایە، زیندوو، بۆیە گەر لەپووی پۆلەتەو نەفی سیفەتەکان وەرگیرین، ئەو مان بۆ پوون دەبێتەو کە خودا زاتیکە نە بە توانایە، نە زانایە، نە زیندوو - بەرز و بلندیش بۆ خودا گەر وابێت - بەلام ئەوەی کە موعتەزیلە نەفی دەکات ئەوەیە ئیسپاتی سیفەتەکانە

که هەر له ئەزەلهوه هەبوون و هەربووه، وەك هەربوویەکی جیاواز که ناکرێت له خودا جیا بکریتهوه، هەبوو گەلێك بوون که لەپال زاتی خودادا جیاواز نەبوون لهخودا و لەگەڵیدا بوون، بۆیه دەبینین هەندیکیان وتویانە خودا زانایە بە زانست و زانستەکش خودی خۆیەتی، هەندیکی تریشیان ئیسپاتی ئەوەیان کردووه که سیفەتەکان هیچ نییە جگە لەو نەبێ که یان "حالتە یان مانایە" ئەمەش بۆ ئەوەی لە بەهاکانیان کهمکاتەوه، چونکە سیفەتەکان بەهاکەیان دەرناکەوێت مەگەر کاتیك که پەيوەست بێت بە زاتی پەروەردگارەوه، گەر خۆیان بە تەنها بوون ئەو کاتە ناتوانن دەرکەون و گرنگیەکی ئەوتۆیان نییە.

بینیمان ئەوەی که وای لەموعتەزێلە کرد ئەم پێگایە بگرتە بەر لە مەسەلەی سیفەتەکاندا، قەدەغەکردنی هەر بنەڕەتێك بوو که - بە تێپەرپوونی کات - سەر بکێشێت بۆ فرە قەدیمی و دواچار بکەوێتە نۆڕ هەمان ئەو هەلەیی که گاوردەکان تێی کەوتن، ئەوەبوو وتیان خودا لەپرووی جەوھەرەوه تەنھایە، بەلام لەپرووی سیفەتەوه سیانە، مەبەست پێی سی کوچکە سیفەتەکانی "وجود، حیاة، علم" ه که ناویان لێناوه (الأب، الأبْن، روح القدس).

هەرۆهە کاتیك که موعتەزێلە دەلی قورئان مەخلوقە و دروستکراوه، بەهۆی هەمان ھۆکارەوه بوو که پیشتر باسمان لێو کرد، چونکە بریایان وابوو گەر نەلێین قورئان مەخلوقە و دروستکراوه، ئەوا دەبێتە ھۆی ئەوەی که بڵێین قورئان "قەدیم" ه کۆنە و هەربووه لەگەڵ خودادا، ئەمەش دەبێتە ھۆی فرە قەدیمی، جا ئامانجی موعتەزێلەش لەھەموو ئەمانەدا پاراستنی بیروباوەڕی یەکتاپەرستی بووه لەھەر گومانێك که خالی بکاتەوه لە ناوھەڵکێی ئەو بیروباوەڕە.

• بۆچوونيان سەبارەت بە قەدەر:

لاى موعتەزىلە ئەوە ئاشكرابو سەبارەت بەو كەسانەى كە پىيان واپە مړوځ لهو كړدهوانەى كە دهيكات هېچ ويستىكى خوى تىدانپه و ناچاره نهجاميان بدات، جا ئايا ئەو كړدهوانه كړدهوې چاكهبن يان كړدهوې خراپه، هرچې موعتەزىلەشه ئەوا بېنى گەر ئەم بۆچوونه بەردهوام بېت ئەو بېگومان وا له مړوځهكان دهكات هەموو پالدهنەو و پشتمى لى بكنه‌و، جا گەر له‌هەموو شتېكدا ناچارېم ئەو كړدهوې بكم، ئىتر بۆچى كړدهوې چاكه ده‌كەم؟ ئەى گەر كړدهوې خراپەم بكدراپە چى ده‌بوو؟ بەلكو ئەى بۆچى هەموو ئەو كړدهوانه ده‌كەم؟ له‌كاتېكدا هەموو ئەمانه بەزۆر پېم كراوه.

بەلام موعتەزىلە هات وتى مړوځ له كړدهوكانيدا نازاده و بېيار بەدهسته، نازاده له نه‌جامدانى هەر كړدهوېه‌ك كە دهيكات، ئەو‌ه‌يان پھونكردهوې كە بۆچى خودا لېږسىنه‌و و سزا و پاداشتى داناو، بۆپه هېچ بەرپرسيارىه‌تېه‌كت له‌سەرشان نېپه گەر تۆ هېچ كړدهوېه‌كى خراپ نه‌كه‌يت كە له‌سەرى لېږسىنه‌و‌ه‌ت له‌گەلدا بكرېت، بۆپه كاريكه و خۆت بە دوور بگره له پشتمكردنەو و پالدهنەو، چونكه تۆ بەرهمى ئەو وەرده‌گريته‌و كە چاندووته.

ئەو‌ه‌بوو نه‌ياره‌كانى موعتەزىلە ئەم بۆچوونه‌يان بەدل نه‌بوو، بۆپه وەسفیانكردن بەوې كە ئەوانه قەدەريپه‌ن، چونكه نه‌ئى قەدەريان له‌خودا كړدووته‌و و خستويانه‌ته پالى خو‌يان.

جا ئايا - بە‌پاستى - موعتەزىلەكان نه‌ئى قەدەريان له‌خودا كړدووته‌و؟

له پاستیدا ده بینین که موخته زیله له چوارچینه ی نازادی مړۍ کاندای له و
 کرده وانه ده رچوون که ده سه لآتمان تیایدا نییه، وه که نه خوشی و مردن و ژیان،
 چونکه هه موو ئه مانه ویست و ئیراده ی خودای له سهره و مړۍ هیچ ویستیکی
 تیدا نییه، بویه تیروانینیان سه بارهت به قهدهر خوی له چوارچینه ی کرداره
 ته کلیفیه کاندای ده بینیتوه، خدا بۆ ویستی مړۍ کانی جیهیشتووه، چونکه
 ناچیته ئه قله وه خودا داوامان لی بکات کرده وه یه که ئه نجام بدهین یان پښگیمان
 لی بکات له کرده وه یه که، له کاتیکیدا هیچ ده سه لآتیکمان تیایدا نه بیت، بویه
 ئه مه هه رگیز هاوړانیه له گهل عه دل و دادگری خودای گه وړه دا، که واته
 کرده وه ی ته کلیفی "ئوړک" ته وه ری نازادی و ویستی مړۍ کانه، له گهل
 ئه وه شدا موخته زیله نه یان وتووه که مړۍ خوی بۆ خوی به پرهایی خولقینه ری
 هه موو کرده وه کانیته ی، به لکو وتویانه ئه و کرده وه ی که مړۍ ئه نجامی دها
 ویست و ئیراده ی خودای تیدایه، هه ووه ها له گهل ئه وه ی که باوه پیان به -
 نازادی و ویستی مړۍ کان - هه بووه له کرده وه کانیاندا، به لام هیچ کات نه فی
 زانست و عیلمی خودایان نه کردووه، چونکه خودا عیلمی هه یه چی پووده دا و
 چی ده بیت، بویه عیلمی خودا هه رگیز له گهل نازادی مړۍ کاندای ناکوک نییه.

• هه لویستیان له باره ی سوننهت و شه فاعه ته وه:

یه کیک له و عه بیانه ی که زۆریه ی ئه هلی سوننه له موخته زیله ی ده گرن ئه وه یه
 که نه فی زۆریه ی هه رمووده کانی پیغه مبه ر (درودی خوی لیبت) ده که ن،
 به جوړیک وه سفیان ده که ن که ئه مانه نه فی سوننهت ده که ن، به لام ئایا تا چه ند
 ئه م قسه یه پاسته ؟

ئەوێ كە زانراوە نۆزبەیی فەرمووده‌كانی پێغه‌مبەر (درودی خودای لێبێت) فەرمووده‌ی "ئاحاد"ن، بۆیە دەبینین كە "ئەبو حەنیفە" نۆز توندبووه‌ له‌ وه‌رگرتن و قەبوول‌كردنی فەرمووده‌كاندا، هیچ فەرمووده‌یه‌كی وه‌رنه‌ده‌گرت‌ كه‌ر فەرمووده‌كه‌ "متواتر" یان "مشهور" نه‌بوایه‌، به‌لام ئه‌و فەرموودانه‌ی كه‌ "ئاحاد"بوون ده‌بوو پ‌اویه‌كه‌ی جێگه‌ی متمانه‌ بوایه‌ ئه‌وجا وه‌ریده‌گرت، یان هه‌ندێ م‌ه‌رجی دانابوو كه‌ ده‌بوو له‌ پ‌اویه‌كه‌دا هه‌بوایه‌ ئه‌وجا فەرمووده‌كه‌ی لێوه‌رده‌گرت و كاری پ‌ێده‌كرد، بۆیە دەبینین هه‌ڤده‌ فەرمووده‌ی به‌ "ص‌حیح" داناوه‌ و وه‌ریگرتوه‌، جا ئایا ئه‌بو حەنیفە سوننه‌تی پ‌ه‌تكردوه‌ته‌وه‌ و ن‌كۆلی لێ‌كردوه‌؟!

ئەو‌ه‌تا له‌ موس‌نه‌دی ئیمام ئه‌حمه‌دیش‌دا ده‌بینین كه‌ چ‌ل هه‌زار و ئه‌وه‌نده‌ فەرمووده‌ی تێدا‌یه‌، ئه‌مه‌ له‌كاتێ‌ك‌دا ص‌حیحی بو‌خاری ته‌نها چ‌وار هه‌زار فەرمووده‌ی تێدا‌یه‌، به‌هه‌مان ش‌یوه‌ له‌ "موط‌أ" ئیمام مال‌ك له‌ هه‌زار فەرمووده‌ تێنا‌ه‌پ‌ێت، ئایا ئه‌مه‌ ئین‌كار‌ی‌كردنی سوننه‌ته‌؟! له‌پ‌استیدا زانا و فقه‌یه‌كان پ‌ای ج‌یاوازیان هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ دانانی م‌ه‌رج له‌سه‌ر وه‌رگرتنی فەرمووده‌ تا له‌پ‌ێگه‌یه‌وه‌ ب‌پ‌یار له‌سه‌ر پ‌است و دروست و لاوازی فەرمووده‌ ب‌ه‌ن، بۆیە هه‌ر كات‌ی م‌ه‌رجه‌كان توند بوایه‌ ژماره‌ی فەرمووده‌ ص‌حیحه‌كان كه‌م‌تر ده‌بوو وه‌ك ئه‌و‌ه‌ی لای ئیمام ئه‌بو حەنیفە پ‌وویدا، هه‌ر كات‌ی‌كیش م‌ه‌رجه‌كان كه‌م‌بوونا‌یه‌ ژماره‌ی فەرمووده‌ ص‌حیحه‌كان زیاده‌كرد، كه‌واته‌ م‌ه‌سه‌له‌كه‌ م‌ه‌سه‌له‌یه‌ك‌ی ج‌یاوازییه‌ بۆیە هاو‌پ‌ان‌ین له‌سه‌ر فەرمووده‌كان، جا م‌وعته‌زله‌ له‌م م‌ه‌سه‌له‌یه‌دا حا‌لیان وه‌ك حا‌لی فقه‌یه‌و زانا‌كانی تر وابوو، م‌افی خۆیا‌نه‌ ب‌پ‌یار له‌سه‌ر پ‌است و دروست و لاوازی فەرمووده‌ ب‌ه‌ن، یان فەرمووده‌یه‌ك‌ وه‌ریگرن و كاری پ‌ی‌ ب‌كه‌ن یان به‌ پ‌ێچه‌وانه‌وه‌ پ‌ه‌تیكه‌نه‌وه‌.

هه رچی مه سه له ی شه فاعه تیشه "تکاکاری" ئه وا لقیکه له مه سه له که ی
 پیشوو، بۆیه ده بینین موعته زیله کاریان به فرموده ی "شه فاعه ت" نه کردوه
 و وه ریان نه گرتوه، کاتیکیش دان ده نین به شه فاعه تدا وتویانه ته نها
 شه فاعه ت بۆ که سانی بهواداره بۆ ئه وه ی نیعمه ته کاریان بۆ زیاد بکریت نه ک بۆ
 ئه وه ی به هۆی شه فاعه ته وه پیتی بجیت به هه شته وه، له بهر ئه وه پێیان وایه
 شه فاعه ت بۆ که سیک نییه که گوناھی گه وره ی ئه نجام داییت، گه ر ئه مه واییت
 ئه وا پاداشت و سزا هیچ به هایه کی نامینیت و پوچه ل ده بیتته وه، ده ی ئه مه ش
 لای ئه وان دروست نییه، سه رباری ئه وه ش گه ر شه فاعه ته ی پیغه مبه ر (درودی
 خودای لیبت) ئه و که سانه بگریته وه که گوناھی گه وره ئه نجام ده دن، ئه وه
 ده بیتته مایه ی ئه وه ی خه لکی پالی لیده ده نه وه و تاوانی تریش ئه نجام ده دن،
 جا ئه و کاته ده لێن چوونه نیو به هه شتیش هه ر به شه فاعه ته .

• ئه قل و نه قل:

گومانی تیدانیه که موعته زیله ئه هلی عه قلن و زۆریه ی بیروباوهره
 ئاینیه کاریشیان له ئه قله وه سه رچاوه ده گریت و ئه قل نیایدا پۆلێکی گه وره ی
 تیدا بینوو که ناکریت نکۆلی له وه بکریت، ته نانه ت زۆریک له توێژه رانی ئه
 بواره پێیان وایه موعته زیله عه قلیان پیش ده ق خستوه، به جۆریک گه ر
 درایه تیش له نیوانیاندا هه بیته ئه وا ته ئویلی ده قه که یان کردوه تا پێک بیتته وه
 له گه ل ئه وه دا که ئه قل پیتی گه یشتوه، موعته زیله خۆیان ده لێن به لگه ی
 ئه قلی سه ره که یه و هه رچی له ئه قل تیپه پیکرد ئه وه لاره که یه .

به لام ئه م قسه یه که مێک ورده کاری تیدا نییه، چونکه خالی ده سته پێک لای
 که لامیه کان له نه قلدا خۆی ده بینیتته وه، ئه وه ش له دیندا وه ک بیروباوهره

سه لماوه، به پیچه وانه ی فیه یله سوفه کانه وه که خالی ده سپیک لایان خوی له
نه قلدا ده بینته وه، نه و برپای به شتیک هه یه که نه قل پی پی ده کات.^{۲۷۵}

موعته زیلهش به و پییه ی که یه کیکه له گروپه کانی نه هلی که لام، خالی
ده سته پیکیان بریتی بووه له نه قل، پربازه که شیان له و باره وه نه وه یه که
نه قل لایان دابه شکر دووه به سهر "مُحکم و مُتَشابه" دا نه و جا نایه ته
"مُتَشابه" هکانیان واز لیه پناوه بۆ نه و نایه تانه ی که "مُحکم" ن، گهر
جیاوازیه کیش ببینن له نیوان نایه ته کانی "مُحکم و مُتَشابه" دا نه و نایه ته
(مُتَشابه) که یان ته ئویل کردووه بۆ نایه ته (مُحکم) ه که .

بۆ نمونه نه وان له پربازه که یاندا بۆ دانانی بنه مای یه که م که بنه مای
یه که تاپه رسته ی - التوحید - خالی ده سته پیکیان نه م نایه ته پیروژه یه که خودا
ده فهرمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾.^{۲۷۶} واته: (هیچ شتیک نییه له وینه ی
نه و خودایه - نه له زاتیا، نه له سیفاتیا، نه له کرداریدا). به م پییه - نه م نایه ته
لای نه وان یه کیکه له نایه ته (مُحکم) هکان - ئیتر لیره وه بنه ماکانیان داناه
له سهر سیفات هکانی خودا و وتویانه قورئان مه خلقه و دروستکراوه، بۆیه
هه موو نه و نایه تانه ی که ئاماژه ی ته شبیه ی خودا ده کات به دروستکراوه کانی
ته ئویلایان کردووه و نه ی ببیننی خوداشیان کردووه، پالنه ری هه موو نه مانهش
نه قل بووه نه وه ک نه قل.

هه روه ها سه باره ت به عه قیده ی "اصح" چاکتر نه وه یه که ده لێن نه و
مندالانه ی که خودا ده زانی گهر به مانایه برپادار ده بوون، یان نه و فاسیقانه ی

^{۲۷۵} - برپاوه په راویزی ژماره ۶۴ له م کتێبه دا.

^{۲۷۶} - سوره تی - الشوری - نایه تی ۱۱.

گەر بمانایا له ژياندا ته و به یان ده کرد، ئه وه خودا پێش ئه وه نهیده مراندن. ^{٢٧٧}
 به سه رنجدان له و وته ی پابردوو ئه وه مان بۆ پھون ده بیته وه که مو عته زیله
 کاتیك له باره ی عه قیده ی چاکترینه وه بۆ چونیان ده رپریوه، ئه وه له پوانگه ی
 ئه قلی پووته وه نه یان وتوو، به لکو له قورئانه وه وه ریانگرتوو، ئه وه تا خودا
 بۆ خۆی له باسی چیرۆکی موسا پیغه مبه ر (سه لامی خودای لی بیئت) له گه ل
 "خضر" دا ده فه رمو ی: ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ اَقْتَلْتَنِي
 نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكْرًا﴾ ^{٢٧٨} واته: (پو یشتن
 که وتنه پێ، هه تا گه یشتنه مند الیک، زانا که گرتی و کوشتی، موسا وتی: سه یره،
 ئه وه بۆچی که سیکی بی گونا هت کوشت بی ئه وه ی نه و تاوانیکی وای کرد بیئت
 و - شایسته ی کوشتن بیئت - سو یئند به خودا به پاستی کاریکی ناپه سه ند و
 نا په وات ئه نجامدا!!). پاشان خودا ده فه رمو ی: ﴿وَاَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ ابْنًا
 مُّؤْمِنًا فَخَشِينَا اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ ^{٢٧٩} فار دتا آن یو بدله ما ره ما
 خیرًا منه زکوّه و اقرب ره ما ﴿﴾ واته: (سه باره ت به و منداله ی - که
 کوشتم - دایک و باو کیکی ئیمان داری هه بوو، ترساین له وه ی که به سه رکه شی و
 بی دینی و خوا نه ناسی هیلاک و ماندوو یان بکات - چونکه هه ر له ئیستاه
 سه رکه شی و لاساری پیوه دیاریوو، - به و کاره مان - ویستمان که په روه ردگاری

^{٢٧٧} - بپوانه سه رچاوه ی پێشوو.

^{٢٧٨} - سو ره تی - الکف - ئایه تی ٧٤.

^{٢٧٩} - سو ره تی - الکف - ئایه تی ٨٠ ، ٨١.

- له جیاتی نه و - پاکتر و چاکترین پی بېه خشیت و به مندالیکي خاوه ن به زه یی
و میهره بانتر به هره وه ریان بکات - مندالیکه ش به هه شتی بیت -).

له ته فسیری "ئین که شیر" دا هاتوو په پغه مبه ر (دردی خوی لیبت)
فه رمویه تی: (نه و مندالیکه که "خضر" کوشتی خودا موری کافری له دلدا بو
که به کافری له دایک ده بی، واته نه و پوژهی خودا بریاری له باره یه وه داوه
به کافری بریاری له سه رداوه)، قه تاده ش ده لی: کاتیک دایک و باوکی
مندالیکه یان په یدا بو زور پی دلخوش بوون، کاتیکیش کوردا پی خه مبار
بوون، بویه گه ر بمایه ده بوویه مایه ی تیاچوونی باوک و دایکی، که واته باشتر
وایه مروفه پازی بیت به قهزا و قه ده ری خودا - چونکه قهزای خودا له شتیکدا
که بروداره که پی ناخوشه باشتره له قهزایک که به لایه وه پی خوشه،
راستی نه وده ش له فهرموده دا هاتوو: (هر قهزایک له لایه ن خوداوه بو
برودار بیت په پیش خیری تیدایه بو).^{۲۸۰}

جا که واته ده گینه نه وه ی که "نه قل" خالی ده ستنیکه له عه قیده و
بیرو باوه پی "اصلح" دا، نمونه ی سیته میس به پی بوجوونی "نه ظام"
نه وه ی که خودا دروستکردنی ناده می له پیش مندالیکه کانیه وه پیش
نه خستوو، به لگو خودا هندیکیانی له هندیکیاندا شار دووه ته وه، بویه پیش
خستن و دواختنی له ده رکه و تنه که یدایه که شار او یه، به لام کاتی
ده رکه و تنیان جیاوازه.^{۲۸۱}

شه رستانی په خنه له و بوجوونه ی پیشوو ده گری و ده لی: (له راستیدا
"نه ظام" نه م ده قه ی له و که سانه وه هیناوه که پتیا وایه "همو بوونه وه ر

^{۲۸۰} - تفسیر القرآن العظیم - ج ۳ - ل ۹۶.

^{۲۸۱} - بېوانه: سه رچاوه ی پیشوو، بېوانه - شه رستانی - الملل و النحل - ل ۱۷۴.

له ناو به کدایه به شاراویدی و دواتر لئی جیاده بیته وه،^{۳۸۲} هه رچی فه یله سوفه کانشه نهوا بۆچوونی ناشکرایان نه وه به که زیاتر سروشتیه کانیان به لاوه له پیشتره نه که نهوانی دینی بیر ده که نه وه).^{۳۸۲}

جا لێرده ده بینین که "نه ظام" له قسه که ی پیشویدا به لگه ی به نه قل هیناوه ته وه، که خودا ده فره مویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾^{۳۸۳} قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أُنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿۳۸۴﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾^{۳۸۵}.

واته: (نه و کاته وه بیر بیته که په روه ردگارت له پشته نه وه کانی ئاده م وه چه و نه وه ی وه ده ره ئینا و په یمانی لێوه رگرتن و کردنی به شایهت له سه ر خۆیان بۆ به ک خودا په رستی، نه و جا فره مووی: ئایا من په روه ردگاری ئیوه نیم؟! هه موو وتیان: به لێ، ئیمه شایهتی ده دهین که تو خودای ئیمه ییت. نه مهش بۆ نه وه ی نه بادا له پۆزی قیامه تدا بلێن: به پراستی ئیمه له م به کتا په رستیه بی ئاگا و غافل بووین. یان نه وه ک بلێن باو و باپیرانمان - له پیش ئیمه وه - هاوه لانیان بۆ خودا دانا، نه وسا ئیمهش چاومان لیکردن، نه گینا وانه بووین، ئیمه نه وه به ک بووین دوای نه وان هاتین و چاومان له وان کرد، ئاگامان له هیچ شتی که نه بوو، ئایا - خودایا - ده ته وی ئیستا به هوی کار و کرداری ناهه ق بیژان و به تالکارانه وه له ناومان به یهت؟!).

^{۳۸۲} - هه مان سه رچاوه و لاپه رهی پیشوو.

^{۳۸۳} - سو رده تی - الأعراف - ئایه تی ۱۷۲، ۱۷۳.

شیخ موحه ممد متوهلی شه عراوی له تفسیری ئەم دوو ئایه ته پیرۆزه دا ده لیت: (.. خودا ژایانی هه موو به یه ک جار دروستکردوه و خستویه تیه پشستی ئاده مه وه.. له پاش ئه وه ئه روات به و "شیفره دا"^{٣٨٤} که یه که مین تۆوی ژایانی وه ده یه ئناوه. ئه و کاته ئەم "شیفره یه" هه موو جۆره کانی ئه و ژایانه ی که ئیمه ده یبینین پیشانمان ده دا، هه تا ئه و کاته ی ئه و "شیفره یه" که خودا له پشستی ئاده مدا وه ده یه ئناوه کۆتایی دیت و ژایانیش کۆتایی دیت، واته: "هه تا مرقه کان بمین ئەم شیفره یه له پشستی ئاده مدا کۆتایی نای و ده مینیت" بۆیه سه باره ت به پیناسه ی ژیان و تراوه: ژیان کۆمه لیک کاروباره که خودای گه وره نیشانی ئه دا و که سی تر ناتوانی وه ک خودای گه وره نیشانی بدا، واته: ورده ورده خودا ئه و شتانه مان بۆ ده رده خات و به شیوازی قوناغ به قوناغ دینه بوونه وه ره وه، به لام به ده یه ئنهری یه که میان خودایه و ئه و سه ره تا دروستیکردوه).^{٣٨٥}

ئهمه ش تفسیری شیخ موحه ممد متوهلی شه عراویه که خهریکه له گه ل ئه و بۆچوونه ی که "نظام" وتی هاو پابسته وه، جا ئایا "نظام" له سه ر حه ق بووه یان ئه وه تا شیخ شعراوی ئەم ده قه ی له و که سانه وه وه رگرتوه که پینان وایه "هه موو بوونه وه ره له ناو یه کدایه به شاراوهری و دواتر لیتی جیا بووه ته وه" و زیاتر مه یلی به لای پربازی سروشتیه کانه وه بووه و بۆچوونی ئه وانی له پشستر گرتوه !!؟

له مه ی پششودا ئه وه مان بۆ پوون ده بیته وه که خالی ده رچوون لای موخته زیله کان که ده ستیان پیکرد و بنه ماکانیان له سه ر بونیادنا خۆی له "نه قل" دا ده یبینته وه، وه هه ره له پێگه ی نه قلیشه وه پێسا گشتیه کانیان

^{٣٨٤} - مه به ست پیتی ئه و شوینته یه که ئای پیاوی تیدا کۆبووه ته وه.

^{٣٨٥} - سلسله معجزة القرآن - ج ١٢ - ل ٥٧.

بونیدانا بۆ مەزەبەكەيان، بۆيە مەزەبەكەيان بریتی یە لە مەزەبیکی ئەقلانی
و سەرەتا و كۆتایی هەر لە ئەقلەوه سەرچاوه دەگریت.

• موعتەزێله و میحنەتی خەلقى قورئان:

هیچ كەس نكۆلی لەوه ناكات كە موعتەزێله لەمەسەلەى میحنەتی خەلقى
قورئاندا هەلەى كردووه، جا هەلەى موعتەزێلهش لێردەدا هەلەیهكى عەقائیدی
نەبووه لە ناوه پۆكدە، بەلكو هەلەكەیان كە وتوووه سەر شیوازی گە یاندنی ئەو
مەزەبەى كە بپوایان پیتی بووه، لەپاستیدا ئەوان بپوایان وابوو گەر بگەنە
دەسەلات لەپێگەى هێزەوه دەتوانن زەمانەتى ئەوه دەست بخەن
مەزەبەكەیان بلاوبییتەوه، ئەو كاتە خەلكیش لەپێگەى ئەم فشارەوه
مەزەبەكەیان وەرەدەگریت و بپوایان پیتی دێنن، بەلام ئەوهى پوویدا پێچەوانەى
ئەوهبوو كە چاوه پوانیان دەكرد، ئەوهبوو بە هۆى ئەم كارەیانەوه خەلكى لە
موعتەزێله و هاوهلەكانیان بێزار بوون و حەقیقەتى ئەوانیان بۆ دەرکەوت، پاش
ئەوهى موعتەزێله پشتگیری دەسەلاتیان لەدەستدا، فرمودە ناس و
ئەشعەرییهكان لەهەموو لایەكەوه بەرامبەریان بوونەوه و تانەیان لە هەموو
قسەكانیان دەدا، تا واى لێهات مەزەبەكەیان كە ناركەوت و پووكانیەوه.

لەپاستیدا لێردەدا هەلەكە هەلەى موعتەزێله نەبوو بە تەنها، بەلكو
دەسەلاتیش لەو هەلەیهدا پشكى گەورەى تبادا هەبوو، ئەمە ئەوه ناگەیه نیت
گەر دەسەلات پشتگیری هەر مەزەبەىكى دیاریكراوى كرد، ئەوا نیتەر دەبیت ئەو
خەلكە هەموو پاپەندەن پێیەوه و بچنە سەر ئەو مەزەبە، چونكە مۆؤ ئازادە
لەوهى قەبۆلى چ مەزەبەك دەكات یان چ مەزەبەك پەت دەكاتەوه، ئەوه تا

خودای گوره دهفه رمویت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾.^{۲۸۶} واته: (له دینی ئیسلامدا داسه پاندن و ناچار کردن و زهبر و زهنگ نییه بۆ دینداری وهرگرتنی ئاینی ئیسلام). به باوه پی من گهر موخته زیله ئەم جۆره شیوازه یان نه گرتبایه ته بهر، ئەوا مه زه به که یان بلاوه ی ده کرد و ده مایه وه، چونکه مه زه بیکی وه کو ئەمه که ئەقلی مروفی به گوره گرتووه و بهرگری له نازادی مروقه کان کرده وه، شایان بوو خه لکی شوینی بکه ویت نهک بخریته گۆشه یه که وه و بپوکیته وه.

• ئامانجه کانی موخته زیله:

به دیراسه کردنمان بۆ ئەم چەند لاپه پره ی کتیبه که تیایدا موخته زیله باس له بنه ما و پرسیاكان دهکات، کۆتایمان به هه ندی مه سه له هینا که فیکری موخته زیله دهستی بۆ بردووه، پاش ئەوه ئیتر ئاماده یین بۆ ئەوه ی ئەو ئامانجه نه ی که موخته زیله هه ولی به دیهینانی ده دا هه لیان گۆزین، تا پێگه به خۆمان بدهین که له باره ی مه زه به که یانه وه بهرپار بدهین.

یه کێک له گرنگترین ئه مانجه کانی موخته زیله بهرگریکردن بوو له عه داله تی خودا و یه کتا په رستی، ته نانه ت خۆشه و یسترین ناو که بۆ خۆیان هه لبژارد بوو "ئه هلی عه دل و ته وحید" بوو، جا به هۆی بهرگریکردنیان له بنه مای "عه دل و ته حید" دوو چاری ئازار و نا په حه تی بوونه وه له لایه ن هیا ره کانیانه وه، ته نانه ت شتانیکیان درا وه ته پال که شایانی ئەوان نه بووه، ئەوه تا خاوه نی کتیبی "فضیحه المعتزله" ی ئیبن راوهندی پیتی وایه و هاوکات "خه یاط" یش وه لاهی

^{۲۸۶} - سورته ی - البقرة - ئایه تی: ۲۵۶.

داوه ته وه له کتیبه به ناویانگه که یدا "الانتصار و الرد علی ابن الراوندي الملحد"،
 نیین راوهندی ده گیتپته وه که "جاحظ" وتویه تی: قورئان لاشه ی مه یه ده کریت
 جاریک بجپته سهر شیوه ی پیاویک و جاریکیش بجپته سهر شیوه ی ئازهل! ^{۲۸۷}
 جانه ک "جاحظ" ته نانه ت بگره چ موسلمانیک ده چپت به نه قلیدا قسه یه کی له و
 جۆره بکات، به لام وا درده که ویت نیین راوهندی گالته به موعته زیله کان
 ده کات له باره ی نه وه ی که ده لئین قورئان مه خلوقه و دروستکراوه.

شههرستانی باس ده کات که "نه حمه دی کوپی خابط و فه ضلی حدی" که
 یارانی نه ظام بون - بریاریک له بریاره خوداییه کانی مه سیحیان (سه لامی
 خودای لیبت) سه لماندوه، له مه شدا له گه ل گاوره کانداهو پان که برهویان وایه
 مه سیح له پۆزی دوایدا لیپرسینه وه له خه لکی ده کات، نه م ئایه ته پیرۆزه
 ده که نه به لگه بۆ قسه کانیان که خودا ده فهرمویت: ﴿وَجَاءَ رُبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا
 صَفًّا﴾ ^{۲۸۸} واته: (له و پۆزه دا په روه ردگارت هات به هانتیک که شیاوی
 خوی بیت، فریشته کانیش له گه لی پیز پین). هاتنه که ش وه که په له هوریک وایه
 که دین، که به م ئایه ته مانای ده که ن ﴿أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ﴾ ^{۲۸۹} واته: (یان
 په روه ردگارت له ویستگه ی قیامه تدا بیته لایان بی چهند و چوون؟).
 "نه حمه دی کوپی خابط" برهوی وایه که مه سیح له و پۆزه دا خوی زریپۆش
 کردوه، که نه مه ش وشه یه کی کۆنه و گاوره کان نه مه یان وتووه. ^{۲۹۰}

^{۲۸۷} - الشهرستاني - الملل و النحل - ص ۹۲.

^{۲۸۸} - سوره تی - الفجر - ئایه تی: ۲۲.

^{۲۸۹} - سوره تی - الأنعام - ئایه تی: ۱۵۸.

^{۲۹۰} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۷۹، ۸۰.

لێره دا زۆر به ئاسانی ده توانین تهواوی درۆکانی ئهم ڤیوايه ته بخهينه ڤوو له وهی که داویانه ته پال موعتهزله، چونکه کاتیگ موعتهزله نه فی سیفه ته کانی خودایانکردوه - که پیشتر له م کتیه دا به درۆی باسما لیه کرد - ئامانجی سه ره کیان دوورکه و تنه وه بوو له فره قه دیمی و په تکردنه وهی هر گومانیکیش که ئامازهی تیدا بیت و سه ر بکیشیت بۆ ئهم فره قه دیمیه، کاتیگیش که وتویانه قورئان مه خلوقه و که لامی خودا نییه، بۆ ئه وه بووه نه فی قه دیمی قورئان بکه ن، بۆ ئه وهی نه که ونه ناو ئه وهی که گا وره کان تیی که وتن و وتیان مه سیحی کوپی مه ریه م قه دیمه، ئیتر چۆن ئه وان به رگری له "ته وحید و یه کتا په رستی" ده که ن به م شیوه یه و ږوا به م شتانه ده که ن - که ر ئه مانه راست بیت - له ئیسلام پتی دهر ده چنه دهره وه. له راستیدا به لکه به هیزه کانی موعتهزله و شکست پتیه پنانی نه یاره کانیان له ږنگی زۆریگ له و دیدارانه ی که ده یان به ست، هه موو ئه مانه بوونه هۆی ئه وهی نه یاره کانیان شتانیکیان بۆ هه لبه ستن که له واندا نه بووه، به لام ته نها ویستویانه وینای ئه مانی پی بشیوینن.

بۆیه موعتهزله گه یشتبوویه ئه و قه ناعه ته ی مرۆ که زانی ناچاره له به رامبه ر ئه و کرده وهی که ده یکات و به هۆی شه فاعه ت و تکای پیغه مبه ریشه وه (دودی خودای لیبت) ده چیت به هه شته وه، ئه و کاته زیاتر پشتوینی لی شل ده کات و پالی لیده داته وه، ئیتر بۆچی کار بکات و بۆچی کار نه کات؟ بۆیه موعتهزله هات و وتی مرۆ ئازاده و به ده ست خۆیه تی ئه و کرده وهی ده یه ویت ئه نجامی بدات، هه روه ها له باره ی شه فاعه تیشه وه تیروانییان خستوه ته ږوو - وه که ئه وهی که بینیمان - بۆ ئه وهی پی بگریت له م

پالڊانه وەيە كە ئەگەر ئەم پالڊانه وەيە دووچاری بەهێزترین كۆمەلگاش
ببێتە وە، ئەوا بەرەو لە ناوچوونی دەبات.

بینیمان كە موعتەزێلەكان بەردەوام بانگەشەیان كردووە بۆ ئەوەی پەوانینە
ئەقڵیەكان كار پێ بکړیت، ئەوەشمان بینی كە چۆن لە پێگەی ئەم پەوانینە وە
بەلگەیان دەهێنایە وە بۆ بوونی خودا، قورئانی پیرۆزیش خەلكی بانگ دەكات
بۆ بیرکردنە وە و بەگەپخستنی ئەقڵ، وەك دەفەرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ
الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾. ۲۹۱ واتە: (خودا
ئەو زاتەيە كە زەوی بەهەموو بارێكا پاكیشتاوە و فراوان رايخستووە بۆتان،
بەشیوەيەك كە بە كەلكی ژيان بێت، وە چەند شاخ و كێویكی تێدا
دامەزراندووە تا زەوی پێدامرکیت و لەرە لەرە نهكات و ئێوەش بتوانن
بەسەرییە وە بژین، هەروەها چەند پەوباریكی پەوانیشی تێدا بەدیھێناوە، تا بۆ
سوود و قازانجی خۆتان بەكاریان بهێنن، وە لەهەموو جۆری میوهكاندا دوو
جووتی تێدا دروستكردووە - ترش و شیرین، پەش و سەپ، گەورە و بچوك،
یان نێر و مێی بەدیھێناوە بۆ متوربە كردنی یەكتر بۆ ئێوە - بە تاریكی شەو
پۆژ دادەپۆشی، بێگومان لەو گشت ئال و گۆرانیەدا چەندین ئایەت و نیشانی
گەورە و مەزن هەیە لەسەر بوون و تاك و تەنیايي، دەسەلائی بۆ سنووری
خودا بۆ گەلێك پادەمێن و بیردەكەنە وە و كۆیرانە بەسەر ئەم بوونە وە رەدا
ناچن). هەروەها لە ئایەتی كێدا خودا دەفەرمویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

۲۹۱ - سورەتی - الرعد - ئایەتی: ۳.

لَقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٩٢﴾. واته: (به پاستی له و شتانه ی که باسکران، گهلی به لگه و نیشانه هه به بۆ نه وانه ی که به وردی بیر ده که نه وه له ده سه لات و توانای خودای گه وره و ئاوه زی خویان ده خه نه گه پ).

له گه ل نه وه ی که مو عته زیله کان پشتیان به تیروانینه ئه قلیه کان به ستوه، ده بینین خالی ده سپیک لای نه وان سه ره تا له نه قله وه سه رچاوه ده گریت، چونکه نه وان پێش هه ر شتیک موسلمان بوون، نه و جا نه وان بیر ده که نه وه و شکو بۆ نه قلی مرۆفایه تی داده نین و پیزی لێ ده گرن، نه و نیعمه ته ی که خودا به به نده کانی به خشیوو ه تا شتی چاک و خراپی پی جیا بکه نه وه و بیر له مه له کوتی خوداش بکه نه وه، بۆ نه وه ی باوه پ و ئیمانیا ن پی زیاد ببیت.

ئامانجه کانی مو عته زیله ش بریتیه له: به رگریکردن له عه داله ت و به کتا به رستی خودا، به رگریکردن له ئازادی مرۆفایه تی و کوتایی هینان به "تواکل" پالدا نه وه، بانگه وازکردن بۆ تیروانینی نه قلی و وه رنه گرتنی هه موو شتیک به و پێیه ی که نه مانه به لگه نه ویستن و نه گوپن و نا کریت قسه ی تیدا بکریت.

ئایا نه م ئامانجان ه له گه ل شه ردا یه کده گریته وه یان پێچه وانه ن له گه ل شه ردا؟

نه وه ی که لێ ره دا پوه نه نه وه یه نه م ئامانجان ه له گه ل شه رعی خودا دا یه کده گریته وه، به لام نه مه ش نه وه ناگه یه نیت که به ره های ی خۆمان پا ده ستی بیر و بۆ چوونه کانیان بکه ین، به لکو پتویسته سه ر له نوێ نهرم و به وردی لێی بکو لینه وه و دوور بکه ینه وه له هه ر قسه یه ک که زیاده ره وی تێدا یه، نه م

٣٩٢ - سورته ی - الرعد - ئایه تی: ٤.

قسه یه ش گهر شتیکی زیاده پوهی تیدابوو نه وه حاله تیکی تاییه ته و له نامانجه
 گوره که ی که م ناکاته وه که له پیناویدا نه م مه زه به بونیاد نراوه .
 نه وانه موخته زیله کانن که له سهرده میکا هاتن تیایدا یاساکان وشک
 هه لهادبوو، له سهرده میکا که بیرویاوه پی پیشینه کان له شته به لگه نه ویست و
 نه گزپه کان بوو، نه وه ی قسه ی تیدا کردبیټ بق زانینی پاستی و دروستیان،
 نه وه به که سیکی بییاوه پ و کافر ناو زه تده کرا، جا ئایا "نه هلی عهدل و
 ته وحید" به و شیوه یه بوون، یان نه وه تا دهسته و تاقمیټ بوون و درو یان به
 دهمه وه هه لبه ستراره ؟! جا بهر له وه ی بریار له سهر هه ر شتیټک بدهیت به باشی
 له باره یه وه بخوینه ره وه .

کورتاییم به وه رگیټرانی نه مه کتبیټه هیټا له

۲۰ / ۸ / ۲۰۱۷

سەرچاوه كان

یه کهم: سەرچاوه کژنه کان:

- ١- الإسفراييني (أبو المظفر - ت ٤٧١هـ) التبصير في الدين و تمييز الفرقة الناجية عن فرق الهالكين - تحقيق محمد زاهد الكوثري - القاهرة - ١٣٥٦هـ - ١٩٤٠م.
- ٢- الأشعري (أبو الحسن علي بن إسماعيل الأشعري - ت ٣٣٠هـ) مقالات الإسلاميين واختلاف المصلين - تحقيق محمد محيي الدين عبد الحميد - مكتبة النهضة المصرية - ١٩٥٠م الإبانة في أصول الديانة - مطبعة الجمل المصرية - ١٣٤٨هـ.
- ٣- الأصفهاني (أبو الفرج علي بن الحسين بن أحمد - ت ٣٥٦هـ) الأغاني ٢١ جزءاً - القاهرة - ١٩٢٩م.
- ٤- البغدادى (عبدالقاهرة بن طاهر - ت ٤٢٩هـ) الفرق بين الفرق - دار الأفاق الجديدة - بيروت - ١٩٧٣م.
- ٥- ابن تيمية (تقي الدين أحمد بن عبدالحليم - ت ٧٢٨هـ) السياسة الشرعية في إصلاح الراعي والرعية - دار المنهاج - ٢٠٠٢م.
- ٦- الجاحظ (أبو عثمان عمرو بن بحر - ت ٢٥٥هـ) البيان والتبيين - تحقيق عبد السلام هارون - مكتبة الخانجي - القاهرة - ١٩٤٨ الحيوان - تحقيق عبد السلام هارون - مطبعة الحلبي - ١٩٦٥م - رسائل الجاحظ - تحقيق عبد السلام هارون - مكتبة الخانجي - ١٩٦٤م.
- ٧- ابن الجوزي (أبو الفرج علي بن محمد - ت ٥٩٧هـ) مناقب الإمام أحمد بن حنبل - مطبعة السعادة - القاهرة - ٣١٣٤٩

- ٨- ابن حزم (أبو محمد علي بن محمد - ت ٤٥٦هـ) الفصل في الملل والأهواء والنحل - القاهرة - ١٣٤٨هـ).
- ٩- ابن حيان (محمد بن حيان بن أحمد التميمي - ت ٣٥٤هـ) السيرة النبوية وأخبار الخلفاء - تحقيق سعد كريم الفقى - دار ابن خلدون - د. ت.
- ١٠- ابن خلكان (شمس الدين أبو العباس - ت ٦٨١هـ) - وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان - القاهرة ١٣١٠هـ.
- ١١- الخطاط (أبو الحسن عبد الرحيم - ت ٣٠٠هـ) الإنتصار والرد على ابن الراوندي الملحد - تحقيق نيرج ١٩٢٥م.
- ١٢- الزمخشري (أبو القاسم جابر الله محمود بن عمر الزمخشري - ت ٥٣٨ هـ - تفسير الكشاف - القاهرة - ١٩٦٦م.
- ١٣- السيوطي (جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر - ت ٩١١هـ) - تأريخ الخلفاء - دار الجبل - بيروت - ١٩٩٧م.
- ١٤- الشهرستاني (أبي الفتح محمد بن عبد الكريم - ت ٥٤٨هـ) الملل والنحل - تحقيق محمد فريد - المكتبة التوفيقية - د. ت - نهاية الإقدام في علم الكلام - أكسفورد - ١٣٥٢هـ - ١٩٣٤م.
- ١٥- الطبري (أبو جعفر محمد بن جرير - ت ٣١٠هـ) - تأريخ الأمم والملوك: تحقيق محمد أبو الفضل إبراهيم - دار المعارف - ١٩٧٦م.
- ١٦- طاش كبرى زاده (أحمد بن محمد بن مصطفى - ت ٩٦٨هـ) - مفتاح السعادة ومصباح السيادة: تحقيق كامل بكري، عبد الوهاب أبو النور - دار الكتب الحديثة - القاهرة - ١٩٦٨م.
- ١٧- القاضي عبد الجبار (عبد الجبار بن أحمد - ت ٤١٥هـ) - طبقات المعتزلة - تحقيق د. علي سامي النشار، عصام الدين محمد، طبعة مصر الأولى - ١٩٧٢م.
- شرح الأصول الخمسة - تحقيق د. عبد الكريم عثمان، طبعة مصر الأولى ١٩٦٥م.

- المحيط بالتكليف - تحقيق عمر عزمي - الدار المصرية للتأليف والترجمة ويحتوي

على الأجزاء الآتية:

ج٤ (رؤية الباري) - تحقيق أبو الوفا الفنيمي.

ج٥ (الفرق غير الإسلامية) - تحقيق د. محمود محمد الخضير.

ج٦: قسم ١ (التعديل والتجويد) - تحقيق د. فؤاد الأهواني.

ج٦: قسم ٢ (الإدارة) - تحقيق الأب جورج شحاتة.

ج٧ (خلق القرآن) - تحقيق إبراهيم الإبياري.

ج٨ (المخلوق) - تحقيق د. توفيق الطويل وسعد زايد.

ج٩ (التوليد) - تحقيق د. توفيق الطويل وسعد زايد.

ج١١ (التكليف) - تحقيق د. محمد علي النجار و عبد الحليم النجار.

ج١٢ (النظر والمعارف) - تحقيق د. إبراهيم مذكور.

ج١٣ (اللفظ) - تحقيق د. أبو العلا عفيفي.

ج١٤ (الصلاح والأصلح) - تحقيق د. مصطفى السقا.

ج١٥ (النبوءات والمعجزات) - تحقيق د. محمود الخصري، د. محمود قاسم.

ج١٦ (إعجاز القرآن) - تحقيق أمين الخولي.

ج١٧ (التبرعات) - تحقيق أمين الخولي.

ج٢٠ (في الإمامة) - تحقيق د. عبد الحليم محمود، د. سليمان دنيا.

١٨- ابن العماد الحنبلي (أبو الفلاح عبد الحي - ت ١٠٩٨هـ) - شذرات الذهب في أخبار

من ذهب - القاهرة - ١٣٥٠.

١٩- ابن القيم الجوزية (أبو عبد الله محمد بن أبي بكر الدمشقي - ت ٧٥١هـ) - أعلام

الموقمين عن رب العالمين - تحقيق رضوان جامع رضوان - مكتبة الإيمان - المنصورة -

١٤١٤هـ - ١٩٩٩م.

٢٠- ابن كثير: (عماد الدين أبو الفدا إسماعيل - ت ٧٧٤هـ) - تفسير القرآن العظيم -

ج٤ أجزاء - دار الحديث - القاهرة - ١٤١٥هـ - ١٩٩٤م.

- ٢١- ابن المرتضى (أحمد بن يحيى - ت ٨٤٠هـ) -منية والأمل في شرح كتاب الملل والنحل - طبعة حيدر آباد - ١٩٠٢م.
- ٢٢- المسعودي (أبو الحسن علي بن الحسين - ت ٣٤٦هـ) - مروج الذهب ومعادن الجواهر - تحقيق محمد محي الدين - دار الصاوي للطبع والنشر - القاهرة - ١٣٥٧هـ - ١٩٣٨م.
- ٢٣- التهانوي (محمد علي الفاروق) - كشاف إصطلاحات الفنون - الهيئة المصرية العامة للكتاب - ١٩٧٢م.
- ٢٤- المقرئزي (تقي الدين أحمد بن علي - ت ٨٤٥هـ) - المواعظ والإعتبار بذكر الخطط والآثار - طبعة بولاق - ١٢٧٠هـ.
- ٢٥- ابن حنبل (أبو عبد الله بن محمد بن حنبل - ت ٢٤١هـ) - الرد على الزنادقة والجهمية - منشأة المعارف - الإسكندرية - ١٩٧١م.
- ٢٦- مختصر الأحكام السلطانية - للماوردي - مع ترجمة فرنسية - د. محمد شتا - دار النهضة العربية - القاهرة - ١٤١٤هـ - ١٩٩٣م.
- ٢٧- أبو نعيم الأصفهاني (أحمد بن عبدالله - ت ٤٢٠هـ) - حلية الأولياء وطبقات الأصفياء - طبعة الأولى - مطبعة السعادة - ١٣٥١هـ - ١٩٣٢م.

دووه: سه رچاوه تازه كان:

- ١- أحمد أمين: - فجر الإسلام - دار النهضة المصرية - القاهرة - ١٩٧٨م - ضحى الإسلام - دار النهضة المصرية - القاهرة ١٩٧٨م.
- ٢- أبو الوفا الغنيمي التفتازاني - علم الكلام وبعض مشكلاته - دار الثقافة الجامعية للطباعة والنشر - القاهرة ١٩٧٩م.
- ٣- محمد صالح الزركاني (فخر الدين الرازي وآراؤه الكلامية والفلسفية) - دار الفكر العربي - بيروت - ١٩٦٣م.

- ٤- جمال الدين القاسمي - تاريخ الجهمية والمعتزلة - مؤسسة الرسالة - بيروت - ١٩٨٥م.
- ٥- زهدي حسن جار الله - المعتزلة - مطبعة مصر - القاهرة - ١٩٤٧م.
- ٦- د. محمود القاسم - (إبن رشد الفيلسوف المفترى عليه) - مكتبة الأنجلو المصرية - د. د. ت.
- ٧- د. محمد أبو زهرة (أبو حنيفة) - دار الفكر العربي - ط٢ - ١٩٤٧م.
- ٨- د. محمد بدر (الديمقراطية الأتينية وسادة القانون في التوراة والإنجيل والقرآن) - القاهرة - ١٩٩٥م.
- ٩- د. عبد المجيد محمود مطلوب (المدخل في التعريف بالفقه الإسلامي) - دار النهضة العربية - القاهرة - ١٤١٥هـ - ١٩٩٥م.
- ١٠- د. محمد فرحات - أصول الفقه - دار النهضة العربية - القاهرة - ١٩٩٨م.

The Mu'tazila

Salah Abu Saud

دهسته و تاقمېځي ئېسلامييه به دېد و فېكرېځي نوږه هاته مهيدان.. له پېناو
عه دالت و به كتابه رستي خوداي گه ورده دا بهرگرېكرد. بهم ديد و فېكره وه كه وته
مشت و مې له گه نه ياره كاني ئېسلامدا و به لگه كانيان پوچه لكر دنه وه و ثاني
ئېسلاميشيان له سره پووي زه ويدا بلاو كرده وه، سه رباري نه وه، بريار درا به سه رياندا
كه نه وانه تاقمېځي بېده چې و گومران.. له م كتيبه دا به بيرويا وه په كاني موعته زيله
ناشنا ده بيت، بڼه وي بېنيت و بزانيت ثابا نه و برياره ي پيشوو دروست و راسته
يان نه وه تا گروپيځ بوون و پرويا گه نده يان به ده مه وه هه لېه ستر او ه؟!

ISBN: 9781991847959

9 781991 847959

له بلاو كراوه كاني خانه ي چاپ و په خشي وښما